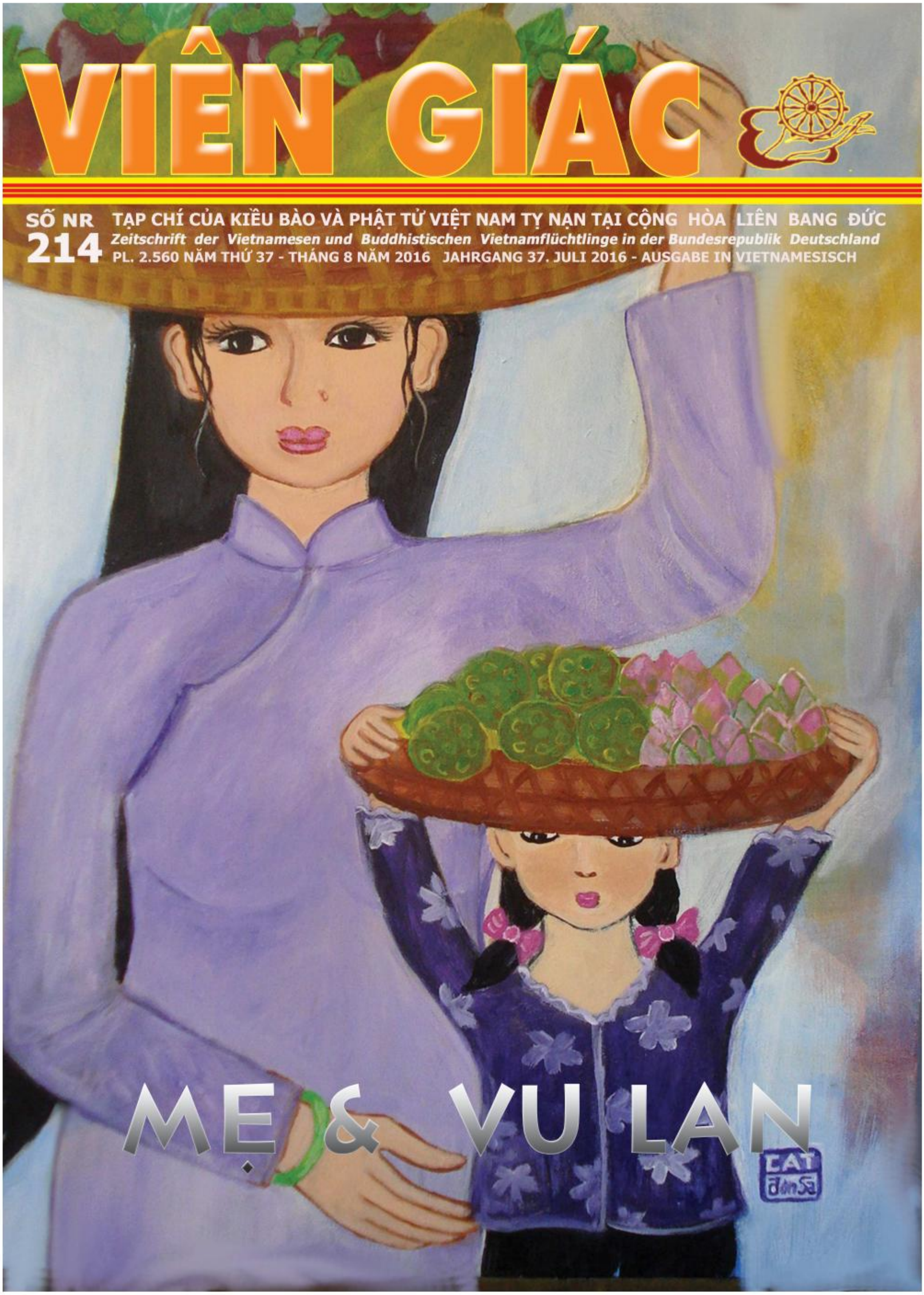
VIÊN GIÁC

SỐ NR 214
TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỴ NẠN TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC
Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnamflüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland
PL. 2.560 NĂM THỨ 37 - THÁNG 8 NĂM 2016 JAHRGANG 37. JULI 2016 - AUSGABE IN VIETNAMESISCH

https://tieulun.hopto.org

Ngày Phật Đản Sanh lần thứ 2560 năm nay đã có hàng hàng lớp lớp Phật tử khắp nơi về chùa tham dự Đại Lễ, nhằm tịnh hóa thân tâm nhân ngày ra đời của Đức Phật. Tổng Thống Obama của Hoa Kỳ cũng đã có một thông điệp thật súc tích gửi đến Phật tử khắp nơi trên thế giới và Ông Ban Ki Moon, Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc cũng đã nhấn mạnh vai trò của Thắng Man Phu Nhân trong vấn đề thể hiện sự hộ trì Phật Pháp trong thông điệp Phật Đản của mình. Là những chính trị gia, đứng hàng đầu thế giới, họ đã nhớ và nghĩ về ngày Đản Sanh của Đức Phật như vậy. Chúng ta là những người Phật tử thuần thành, không thể không quan tâm đến sự kiện Giáng Trần ý nghĩa của Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni, mà còn phải huân tập những nhân lành để cho kiếp nầy và kiếp sau luôn được tăng trưởng.

Ngày 24 tháng 5 năm 2016 vừa qua tại Cung Mỹ Đình ở Hà Nội, Tổng Thống Obana đã đọc một bài diễn văn ngắn; nhưng khiến cho dư luận cả trong lẫn ngoài nước đều phải lưu tâm. Trong đó có nhắc đến vai trò của Hai Bà Trưng, của Lý Thường Kiệt, của Cụ Phan Chu Trinh, Văn Cao, Trịnh Công Sơn và đặc biệt có cả Thiền Sư Thích Nhất Hạnh nữa. Đoạn cuối của bài nói chuyện đã làm chạm đến trái tim của từng người Việt Nam, khi Ông Obama dùng 2 câu thơ trong truyện Kiều của Cụ Nguyễn Du để diễn đạt sự kiện giữa hai nước Việt Nam và Hoa Kỳ trong hiện tại như tâm trạng của nàng Kiều và Kim Trọng rằng:

„ Rằng trăm năm cũng từ đây
Của tin gọi một chút nầy làm ghi"

Quả thật là tuyệt vời, vì ít có chính trị gia nào có thể nghĩ sâu sắc được như vậy. Nhưng việc Biển Đông, việc của Trung Hoa lục địa, việc chất thải của các hãng xưởng v.v... vẫn còn nguyên vẹn đó, nếu chính quyền Việt Nam không dốc tâm làm sạch môi trường và làm sạch guồng máy cai trị vốn lấy tham nhũng làm quốc sách, thì mãi cho đến mai sau Việt Nam của chúng ta vẫn ì ạch chạy theo các nước láng giềng của Á Châu, chứ làm sao có thể sánh vai được với những cường quốc trên thế giới!

Mùa nầy ở Âu Châu và kể cả các châu lục khác trên thế giới đều dõi theo những quả bóng đá đang được các cầu thủ Âu Châu đấu nhau trên những sân đấu của Pháp. Đức đã nhường lại sân chơi cho Pháp và Bồ Đào Nha vào trận chung kết. Rồi đây cũng sẽ có kẻ thắng người thua. Kẻ chiến thắng bao giờ cũng được khen ngợi, tán dương và người thua bao giờ cũng nhận sự bẽ bàng từ quần chúng. Ván cờ nào của cuộc thế nầy mà không phải là như vậy; nhưng thắng thua, còn mất, được không v.v... vốn dĩ là những vế đối với nhau trong đời sống nhị nguyên nầy. Chúng ta phải cố gắng làm sao đừng để cho quả banh nó chi phối về phía nào cả, thì đó mới là điều đáng nói của người hâm mộ thể thao. Chúng ta làm sao phải chuyển quả banh đi vào quỹ đạo thật sự vô tư của thể thao; chứ đừng cho quả banh chuyển mình, để đứng về một phía nào cả. Quả thật điều nầy chẳng đơn giản chút nào dưới cái nhìn trương đối trong cuộc sống hiện tại nầy.

Tòa Trọng Tài Quốc Tế tại Hòa Lan đã xử vụ kiện Biển Đông do Phi Luật Tân kiện chính quyền Trung Quốc. Cuối cùng lẽ phải đã đứng về phía Phi Luật Tân. Thế giới hoan nghinh sự công minh của những phiên tòa xử từ năm 2013 đến bây giờ và đây là một tiền đề để cho những nước khác tại Á Châu thừa thắng xông lên có thể đưa đơn kiện Trung Quốc tiếp về việc xâm chiếm lãnh hải của mình, trong đó kể cả Việt Nam nữa. Việt Nam hãy chứng minh cho Trung Quốc thấy tinh thần của Lý Thường Kiệt ở thế kỷ thứ 11 là:

„Nam Quốc Sơn Hà Nam Đế Cư
Tiệt nhiên định mệnh tại thiên thư
Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm
Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư"

Nghĩa:

Đất nước phía Nam, Vua Nam ở
Sách trời đã định rành rành rõ
Cớ sao nghịch ngợm qua xâm phạm
Các ngươi phen nầy sẽ thua thôi.

Nếu chính quyền Đảng cộng sản Việt Nam trong hiện tại thể hiện trọn vẹn được cách hành xử như của Lý Thường Kiệt cách đây gần 1.000 năm về trước, thì chúng ta những con dân đất Việt không phải chịu cúi đầu nhục nhã trước cái họa Hán hóa gần kề. Mọi người dân hãy giương cao ngọn cờ độc lập tự chủ như thuở nào; nếu người cộng sản không dám thể hiện sự kháng cự lại phương Bắc, thì mọi người dân Việt trong cũng như ngoài nước đã, đương và sẽ thể hiện nhiệm vụ nầy.

Mọi việc rồi cũng sẽ qua đi với thời gian và năm tháng; nhưng lịch sử vẫn là lịch sử. Chúng ta chỉ sống trong một thời gian nhất định nào đó của từng sát na của cuộc thế; nhưng chúng ta không được quên rằng: chúng ta là chứng nhân của lịch sử và bắt buộc chúng ta phải có bổn phận đối với quê hương đất nước của mình, dầu cho chúng ta ở trong hay ngoài nước.

Mong được như vậy.

• Ban Biên Tập Báo Viên Giác

https://tieulun.hopto.org

Điếu văn của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu

Tưởng Niệm Giác Linh

Trưởng Lão Hòa Thượng THÍCH NHƯ HUỆ

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

– Kính gởi Chư Tôn Đức Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Hải Ngoại tại UĐL – TTL

– Kính gởi Chư Tôn Đức Tăng Ni trong Môn Đồ Pháp Quyến

Kính Bạch quý Ngài
Kính thưa quý vị

Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Âu Châu, vừa nhận ai tin ĐỨC TRƯỞNG LÃO HÒA THƯỢNG THÍCH NHƯ HUỆ, Pháp tự Giải Trí, Đạo hiệu Trí Thông, thuộc dòng Lâm Tế Chúc Thánh đời thứ 41.

– Nguyên Hội Chủ Giáo Hội PGVNTN Hải Ngoại tại UĐL-TTL (1999- 2015)
– Chứng Minh Đạo Sư của Giáo Hội PGVNTN Hải Ngoại tại UĐL-TTL
– Phương Trượng Tổ Đình Pháp Hoa Nam Úc, Australia.

Sinh ngày 02/04/1934 (Giáp Tuất) tại làng Cẩm Phô, TP Hội An, Tỉnh Quảng Nam, Việt Nam vừa thuận thế vô thường thâu thần an nhiên thị tịch vào lúc 9 giờ 25 tối ngày 23/06/2016 (nhằm ngày 19/5/Bính Thân) tại Tổ Đình Pháp Hoa Nam Úc. Thọ thế: 83 tuổi, 60 Hạ lạp.

Thay mặt Tăng Ni Phật tử GHPGVNTN Âu Châu, chúng tôi Thành Kính Phân Ưu cùng GHPGVNTN Hải Ngoại tại UĐL – TTL đã mất đi một vị Chứng Minh Đạo Sư của Giáo Hội PGVNTN Hải Ngoại tại UĐL-TTL. Môn Đồ Pháp Quyến, từ nay không còn một bực Thầy khả kính đức độ của Tông Môn, một ân sư từ bi trí tuệ đối với hàng đệ tử hậu học, một đấng cha từ của chư nam nữ Phật tử tại gia đệ tử của Ngài.

Toàn thể Tăng Ni Tín Đồ Phật Tử GHPGVNTN Âu Châu, đồng nhất tâm tưởng niệm và cầu nguyện Giác Linh Trưởng Lão Hòa Thượng thượng NHƯ hạ HUỆ Cao Đăng Phật Quốc, Tái Tảo Ta Bà, Xiển Dương Đạo Pháp, Hóa Độ Chúng Sanh.

Kính Chúc Chư Tôn Đức HĐĐH GHPGVNTN HN tại UĐL – TTL cùng Môn Đồ Pháp Quyến và Ban Tang Lễ Pháp Sự viên thành.

Than ôi!
Gió lạnh đông về Nam xứ Úc
Trời buồn hiu hắt nỗi thương đau
Tiễn biệt người đi về xứ Phật
Ta Bà vắng bóng bậc Cao Tăng
Cực Nam một vì sao băng rụng
Giáo Hội Úc Châu lòng tê tái
Vắng bóng từ đây bậc Đống Lương
Chứng Minh Đạo Sư trong bốn chúng
Hội Đồng Điều Hành Pháp Lữ mất
Môn đồ pháp quyến ruột thắt đau
Từ biệt Tôn Sư cả một đời
Hy sinh thân mạng cho Đạo Pháp
Lòng từ trang trải khắp muôn nơi
Rạng danh Tông Tổ lưu phương ngát
Hiện thế giữa đời tám mươi ba
Đồng chơn nhập đạo sáu mươi hạ
Lý tưởng cao siêu Bồ tát hạnh
Thăng trầm suy thạnh theo cuộc thế
Nổi trôi đây đó cùng dân tộc
Quê hương lưu lại một nửa đời
Một nửa đời sau ở xứ người
Cùng chư Pháp Lữ hoằng đạo nghiệp
Kiến tạo Pháp Hoa phá nghi võng
Tăng Ni Phật tử đượm pháp mầu
Trời Nam xứ Úc từ đây mất
Hạt ngọc lung linh giữa cõi đời
Soi sáng trần gian trong đêm tối
Đưa người lạc lối trở về chân

Kính Lạy Giác Linh Ngài!

Từ đài cao chín phẩm
Từ bi thầm gia hộ
Cho Phật Giáo Việt Nam
Được trường tồn vĩnh cửu
Lợi lạc khắp quần sanh.

Nam Mô Úc Đại Lợi Quốc, Khai Sơn Phương Trượng Tổ Đình Pháp Hoa Đường thượng Tự Lâm Tế Chánh Tông Tứ Thập Nhất Thế, Húy thượng NHƯ hạ HUỆ, TỰ GIẢI TRÍ, Hiệu TRÍ THÔNG Giác Linh Trưởng Lão Hòa Thượng.

https://tieulun.hopto.org

Sự tích Quan Thế Âm Bồ Tát

• **Tuệ Minh Đạo**

Quan Thế Âm tiếng Phạn là "Avalokitesvara" dịch sang tiếng Hán là Quan Thế Âm hay Quán Tự Tại... Danh hiệu Quan Thế Âm, nghĩa là quan sát tiếng kêu than của chúng sanh trong thế gian để độ cho họ thoát khổ.

Đức Quan Thế Âm Bồ Tát, khi chưa xuất gia tu hành, có một kiếp Ngài làm con đầu lòng của vua Vô Tránh Niệm, tên là Bất Huyến Thái Tử. Trong thời kỳ vua ấy thống trị thiên hạ, thì có Phật Bảo Tạng ra đời. Vua thấy nhơn tâm xu hướng theo lời giáo hóa của Phật càng ngày càng đông, bèn suy nghĩ rằng: "Nếu Đạo Phật không phải chơn chánh, thì đâu có lẽ người ta sùng bái khắp xứ như vậy!". Nên vua mới phát tâm sắm đủ lễ vật đến cúng dường Phật và chúng Tăng trong ba tháng, và lại khuyên các vị vương tử và đại thần cũng làm như vậy.

Khi ấy Bất Huyến Thái Tử vâng lời Phụ Vương, hết lòng tin kính, sắm đủ các món ngon quý và đem những đồ trân trọng của mình mà dâng cúng cho Phật và đại chúng trong ba tháng, không trễ nãi bữa nào và cũng không món gì kém thiếu.

Quan Đại thần Bảo Hải, là phụ thân của Phật Bảo Tạng, thấy vậy khuyên rằng: "Điện hạ đã sẵn lòng tu phước mà cúng Phật cúng Tăng: vậy xin Điện hạ hãy đem công đức đó mà hồi hướng về Đạo Vô Thượng Bồ Đề, chớ nên cầu sự phước báu trên cõi Trời Đao Lợi hay là cõi Trời Phạm Thiên làm chi. Bởi vì mấy cõi ấy, tuy là cảnh vật vui tốt, nhơn dân vui sướng, căn thân đẹp đẽ, thọ mạng lâu dài, đặng phép thần thông, dạo đi tự tại, những đồ y thực sẵn có, các cuộc du hí đủ bày, trăm thức tự nhiên thọ dụng đủ đều khoái lạc, không có sự khổ như cõi nhơn gian.

Cái phước báu trong các cõi đó tuy là mỹ mãn như thế, nhưng còn thuộc về hữu lậu, có hư có mất, chắc chắn gì đâu, chính là sự vô thường, thật là tướng vô định, như cơn gió thổi mau không có thế lực gì cầm lại đặng: hết vui thì xảy ra buồn, hết sướng thì trở lại khổ, dầu có sống lâu đến mấy ngàn năm đi nữa, cũng không khỏi con ma sanh tử lôi kéo vào đường nọ ngõ kia.

Nếu Điện hạ cứ cầu phước báu đó, chắc không thoát khỏi ải sanh tử luân hồi: nếu đã không khỏi luân hồi, thì chưa chắc lúc nào đặng tiêu diêu tự tại. Chi bằng Điện hạ đem công đức đó mà cầu món phước báu vô lậu, không hư không mất, đời đời kiếp kiếp vượt ra ngoài ba cõi bốn dòng hưởng sự an vui vô cùng vô tận, và hồi hướng về Đạo Bồ Đề mà cầu mau thành Phật quả, đặng cứu độ chúng sanh khỏi sông mê biển khổ. Vậy phần tự lợi đã vuông tròn, mà đức lợi tha lại đầy đủ nữa".

Bất Huyến Thái Tử nghe ông Bảo Hải khuyên nói như vậy, bèn đáp rằng: "Ta xem xét cả thảy chúng sanh trong đường địa ngục chịu sự khổ cực: còn kẻ nhơn gian và người thiên thượng thì đủ điều cấu nhiễm, lắm chuyện trần lao, không có chút nào đặng thanh tịnh, bởi đó mà tạo thành tội nghiệp, nên mới thọ quả báo mà đọa vào ba đường dữ là: địa ngục, ngạ quỷ và súc sanh".

Bất Huyến Thái Tử đáp lại rồi tự nghĩ rằng: "Bởi chúng sanh ở trong đời không gặp đặng những người hiền nhơn quân tử, khuyên việc lánh dữ làm lành mà dìu dắt lên con đường giải thoát, chỉ gặp những kẻ tàn ác tiểu nhơn cứ dụ nhau kết bạn bè, thường xúi giục những điều bất thiện, và lại phá hư Chánh Pháp, khinh Pháp Đại Thừa, làm cho mất cả căn lành, thêm điều tà kiến, vì vậy mới che lấp tâm tánh, không biết đạo đức là gì, nên phải chịu nỗi đày đọa".

Bất Huyến Thái Tử ngẫm nghĩ hồi lâu, rồi thưa rằng: "Nay tôi đối trước mặt Phật và đại chúng mà tỏ lời như vầy: Tôi nguyện đem tất cả các món công đức tôi đã từng cúng dường Tam Bảo và các món công đức tôi đã từng tu tập Pháp mầu mà hồi hướng về đạo Vô Thượng Bồ Đề.

Tôi nguyện trong khi tôi tu những điều công hạnh Bồ Tát, làm những việc lợi ích cho chúng sanh, nếu tôi xem có kẻ mắc sự khốn khổ hiểm nghèo ở trong hoàn cảnh ám muội, không biết cậy nhờ ai, không biết nương dựa đâu, mà có xưng niệm danh hiệu tôi, tức thời tôi dùng phép Thiên nhĩ mà lắng nghe và dùng phép Thiên nhãn mà quan sát coi kẻ mắc nạn ấy ở chỗ nào, cầu khẩn việc gì, đặng tôi hiện đến mà cứu độ cho khỏi khổ và đặng vui. Nếu chẳng đặng như lời thề đó thì tôi không thành Phật.

Thưa Đức Thế Tôn! Nay tôi vì hết thảy chúng sanh mà phát lòng đại nguyện, tu học về Pháp xuất thế, lo làm các công hạnh tự giác tự lợi, nguyện khi phụ vương tôi là Vô Tránh Niệm, trải hằng sa kiếp nhẫn sau thành Phật, hiệu là A Di Đà Như Lai ở cõi An Lạc, Thế giới, hóa độ chúng sanh xong rồi, chừng nhập Niết Bàn, Chánh Pháp truyền lại, thì tôi tu hạnh làm việc Phật sự. Đến lúc Chánh Pháp gần diệt, hễ diệt bữa trước thì bữa sau tôi chứng Đạo Bồ Đề.

Xin Đức Thế Tôn từ bi mà thọ ký cho tôi, và tôi cũng hết lòng yêu cầu các Đức Phật hiện tại ở hằng sa thế giới trong mười phương đều thọ ký cho tôi như vậy nữa".

Đức Bảo Tạng Như Lai nghe mấy lời nguyện ấy, liền thọ ký Bất Huyến Thái Tử rằng: "Ngươi xem xét chúng sanh trong cõi Thiên Thượng Nhơn gian và trong ba đường dữ đều mắc những sự tội báo, mà

https://tieulun.hopto.org

sanh lòng đại bi, muốn đoạn trừ mọi sự khổ cực, dứt bỏ những điều phiền não và làm cho cả thảy đều đặng hưởng sự an vui. Vì người có lòng soi xét những loài yêu cầu của loài hữu tình trong thế gian mà cứu khổ như vậy, nên nay Ta đặt hiệu là: **Quan Thế Âm.**

Trong khi ngươi tu hạnh Bồ Tát, thì giáo hóa cả vô lượng chúng sanh cho thoát khỏi sự khổ não và làm đủ mọi việc Phật sự.

Sau khi A Di Đà Như Lai nhập Niết Bàn rồi, thì cõi Cực Lạc lại đổi tên là: "Nhứt Thiết Trân Bảo Sở Thành Tựu", y báo càng tốt đẹp hơn trước đến bội phần.

Chừng đó, đương lúc ban đêm, độ trong giây phút, có hiện ra đủ thức trang nghiêm, thì ngươi sẽ ngồi trên tòa Kim Cang ở dưới cây Bồ Đề mà chứng ngôi Chánh Giác hiệu là: "Biến Xuất Nhất Thiết Quang Minh Công Đức Sang Vương Như Lai", phước tròn hạnh đủ, muôn sự vẻ vang, đạo Pháp cao siêu, thần thông rộng lớn, rất tôn quý, không ai sánh bằng mà lại sống lâu đến chín mươi sáu ức na do tha kiếp, rồi khi diệt độ thì Chánh Pháp còn truyền bá lại đến sáu mươi ba ức kiếp nữa.

Bất Huyến Thái Tử nghe Phật Bảo Tạng thọ ký rồi, liền vui mừng mà thưa rằng: "Bạch Đức Thế Tôn! Nếu sự thề nguyện của tôi quả đặng hoàn mãn như lời Ngài nói đó, thiệt là hân hạnh biết bao! Nay tôi lạy Ngài xin làm thế nào cho các Đức Phật hiện ở hằng sa thế giới cũng đều thọ ký cho tôi và khiến cho cả thảy thế giới đều đồng thời vang ra những tiếng âm nhạc, và các kẻ chúng sanh nghe tiếng ấy đều đặng thân tâm thanh tịnh mà xa lìa mọi sự dục vọng trên đời".

Lúc Bất Huyến Thái Tử thưa rồi, đương cúi đầu Lễ Phật, tức thì các Thế giới tự nhiên rung động vang rền, kêu ra những tiếng hòa nhã, ai ai nghe đến cũng sanh lòng vui vẻ, là cho các điều dục vọng bỗng nhiên tiêu tan cả.

Khi ấy, thoạt nghe các Đức Phật ở mười phương đồng thinh thọ ký cho Quan Thế Âm rằng: "Đương khi thời kiếp Thiện trụ, ở tại cõi Tán Đề Lam thế giới, nhằm lúc Phật Bảo Tạng ra đời mà giáo hóa chúng sanh, có con của vua Vô Tránh Niệm, tên là Bất Huyến Thái Tử phát tâm cúng dường Phật và Đại chúng trong ba tháng: Do công đức đó, nên trải hằng sa kiếp sẽ thành Phật, hiệu là: Biến Xuất Nhất Thiết Công Đức Quang Minh Sang Vương Như Lai, ở về thế giới Nhứt Thiết Trân Bảo Sở Thành Tựu".

Bất Huyến Thái Tử khi đặng Chư Phật thọ ký rồi, thì lòng rất vui mừng. Đến khi mạng chung, thì Ngài thọ sanh ra các đời khác, trải kiếp nọ qua kiếp kia, hằng giữ bổn nguyện, gắng công tu hành, cầu đạo Bồ Đề, làm hạnh Bồ Tát, chăm lòng thi hành những sự lợi ích cho chúng sanh, không có khi nào mà Ngài quên cái niệm đại bi đại nguyện.

Hiện nay Quan Thế Âm đã chứng được bực Đẳng Giác Bồ Tát, ở cõi Cực Lạc mà hầu hạ Đức Phật A Di Đà, hằng ngày tiếp dẫn chúng sanh trong mười phương đem về cõi ấy.

Đến sau, Đức Phật A Di Đà nhập Niết Bàn rồi, thì Ngài kế ngôi Phật vị mà giáo hóa chúng sanh ./-

Tuệ Minh Đạo

Thơ Đường

HT. Thích Như Điển dịch

《感遇》－ 張九齡・

唐・張九齡・

蘭葉春葳蕤，
桂華秋皎潔。
欣欣此生意，
自爾為佳節。
誰知林棲者，
聞風坐相悅。
草木有本心，
何求美人折？

唐・張九齡・《感遇》

Cảm ngộ

Trương Cửu Linh

Lan diệp xuân nuy nhuy
Quế hoa thu kiểu khiết
Hân hân thử sanh ý
Tự nhĩ vi giai tiết.
Thùy tri lâm tê giả
Văn phong tọa tương duyệt
Thảo mộc hữu bổn tâm
Hà cầu mỹ nhân chiết

Cảm ngộ

của Trương Cửu Linh

Tuy Xuân đến lá Lan vẫn héo
Thu dầu sang hoa Quế vẫn hương
Vui thay ý nghĩ lạ thường
Chính người tự tại còn vương nỗi nầy
Ai có thể rõ bày rừng núi?
Ngồi vui nghe tiếng suối đâu đây
Cỏ cây còn có hồn nầy
Làm sao hiểu được đọa đày thế nhân?

Thích Như Điển

dịch ra thể thơ song thất lục bát

https://tieulun.hopto.org

Ngắm Trăng Lăng Già

• **Thích Nguyên Tạng**

Trong đời sống thường nhật của Thiền môn, chúng ta ai ai cũng từng nghe qua câu phương ngữ "*Ăn Cơm Hương Tích, uống Trà Tào Khê, ngồi Thuyền Bát Nhã, ngắm Trăng Lăng Già*". Nghe nói đã là một phước duyên lắm rồi, nếu mà hành giả nào còn đích thân thưởng thức được bốn món kỳ đặc đó, thì quả thật cuộc đời này không còn gì hạnh phúc cho bằng. Mong cho ai ai cũng ngửi được mùi thơm của bát cơm Hương Tích, nhấp được một ngụm của chén trà Tào Khê, rồi được ngồi trên con thuyền Bát Nhã, vượt qua sông mê biển ái, để rồi từ đó có thể thong dong, tự tại mà ngắm ánh trăng Lăng Già.

Trong đời thường, ai cũng biết Mặt Trăng (moon/luna), vệ tinh tự nhiên lớn thứ năm trong hệ Mặt Trời, một ngày trên Mặt Trăng bằng 28 ngày trên Trái Đất, khoảng cách trung bình từ tâm Trái Đất đến Mặt Trăng là 384.403 km, lớn khoảng 30 lần đường kính Trái Đất. Đường kính Mặt Trăng là 3.474 km, tức hơn một phần tư đường kính Trái Đất. Mặt Trăng là thiên thể duy nhất ngoài Trái Đất mà con người đã đặt chân tới, cuộc đổ bộ đầu tiên của con người xuống Mặt Trăng đã được thực hiện vào năm 1969 do hai Phi hành gia Neil Armstrong và Buzz Aldrin, là những người đầu tiên đặt chân lên Mặt Trăng trong chuyến bay Apollo 11 (theo wikipedia.org).

Trăng Lăng Già hay *Lăng Già Nguyệt* ở đây là từ được *Kinh điển hóa*, chư Tổ Đức lấy tên Kinh Lăng Già ghép với ánh trăng lung linh kỳ diệu kia, nên mới có danh xưng là "*Lăng Già Nguyệt*", với ý nghĩa ví vạn pháp trong cõi đời này giống như sự ảo hóa, thấy có đó nhưng không thật có, như bóng trăng hiện ở trong nước. Thiền Sư Từ Đạo Hạnh vào thế kỷ thứ 12 đã nói về ánh trăng này như sau:

"Tác hữu trần sa hữu,
Vi không nhất thiết không,
Hữu không như thủy nguyệt,
Vật trước thị không không".

Nghĩa là:

"Có thì có tự mảy may,
Không thì cả thế gian này cũng không,
Thử xem bóng nguyệt lòng sông,
Ai hay không có có không là gì".
(bản dịch của Huyền Quang Tam Tổ)

Một ý nghĩa khác là nhờ ánh sáng vằng vặc của Trăng sẽ soi chiếu dẫn đường cho chúng sanh trong đêm dài mê ngủ của cõi giới Ta Bà này. Từ đó có nhiều thơ văn sử dụng danh từ "*Lăng Già Nguyệt*" để nói lên ý nghĩa tuyệt diệu và độc đáo của bản Kinh Đại Thừa này.

Hiện tại ở Việt Nam, Kinh Lăng Già có 6 bản dịch đang lưu hành như sau: 1/*Kinh Lăng Già Tâm Ấn, Sư Bà Diệu Không dịch từ bản sớ giải của Thiền Sư Hàm Thị (Xuất bản 1970)*; 2/ *Kinh Lăng Già Tâm Ấn, HT Thanh Từ dịch từ bản sớ giải của Thiền Sư Hàm Thị (xb 1975)*; 3/ *Nghiên Cứu Kinh Lăng Già, Hòa Thượng Thích Chơn Thiện và Giáo Sư Trần Tuấn Mẫn dịch từ nguyên tác tiếng Anh của Ngài Daisetz Teitaro Suzuki (xb 1992)*; 4/ *Kinh Lăng Già, Hòa Thượng Thích Duy Lực dịch từ bản Hán của Ngài Cầu Na Bạt Đà La (xb 1994)*; 5/ *Kinh Lăng Già, Ni Sư Thích Nữ Trí Hải dịch từ bản Hán của Ngài Thật Xoa Nan Đà (xb 1998)*; 6/ *Lăng Già Đại Thừa Kinh, Hòa Thượng Chơn Thiện & GS Trần Tuấn Mẫn dịch Việt từ nguyên bản tiếng Anh của Thiền Sư Suzuki (dịch từ Phạn bản của Ngài Thực Xoa-Nan-Đà, (xb 2005).*

Kinh Lăng Già (*Laṅkāvatāra Sūtra* / 楞伽經) là một bộ kinh Đại thừa, gồm có 7 quyển và 10 chương do Đức Phật thuyết tại núi Lankà (Lăng Già) là tên một hòn đảo ở phía Nam Ấn có tên là Celon (Tích Lan), nên Kinh được đặt theo tên của hòn núi này là Lankavata Sutra, trong Kinh, Phật trả lời 108 câu hỏi của Bồ Tát Đại Huệ (Mahāmati) về tất cả mọi chủ đề của đời sống tu tập.

Giáo Sư Trần Tuấn Mẫn (dịch giả của 2 bản Kinh Lăng Già), trong một bài giảng đã cho rằng "*Các tài liệu nghiên cứu gần đây, Kinh Lăng Già xuất hiện khá chậm, khoảng thế kỷ V Tây lịch, như vậy Kinh Lăng Già xuất hiện sau Đại sư Vô Trước và Đại sư Thế Thân (thế kỷ IV), vậy có thể nói Kinh Lăng Già chịu ảnh hưởng của Duy Thức học. Đành rằng "Chúng sanh đa bệnh, Phật Pháp đa môn", nhưng 108 câu hỏi trong Kinh Lăng Già được tập hợp rất vội vàng, xa đề, vụn vặt, và không có lời đáp của Đức Phật; nếu cẩn thận mà đếm thì không đủ số 108, quả là 108 câu hỏi đáp ấy không phải là các phương cách tu hành. Cũng không thấy ai đem vài câu trong 108 câu ấy ra để bàn luận, chứng tỏ các câu ấy không có gì quan trọng*".

Theo địa lý, đỉnh núi Lăng Già là một hải đảo rất xa xôi, đường đến đó rất khó khăn chỉ có Đức Phật và những vị Thánh đệ tử Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát mới vào đó được. Trong Kinh Phật dạy về tính giác ngộ nội tại, qua đó hành giả rõ biết về mọi hành tướng của 3 tự tánh *(Biến kế sở chấp, Y tha duyên khởi, Viên thành thật tánh)*, 8 thức Tâm Vương, đặc biệt là đào sâu vào A Lại Da Thức, giúp cho hành giả đạt tâm vô phân biệt, chứng được Như Lai Tạng (*tathāgata-garbha*) vốn hằng có trong mọi chúng sanh. Giáo lý của Kinh này về sau đã trở thành bản Kinh cốt tủy của Duy Thức Tông và Thiền Tông Trung Hoa, đặc biệt là bản Kinh duy nhất được Sơ Tổ Bồ Đề Đạt Ma mang đến Trung Hoa và đã truyền lại cho nhị tổ Huệ Khả là đệ tử đắc pháp của mình.

Chúng sanh trong cõi giới này từ thuở ban đầu, ai ai cũng có bản tính Như Lai Tạng, đó chính là Phật tánh, vốn hằng thanh tịnh, không biến dịch đổi thay, luôn tồn tại hiện tiền. Nhưng chủng tử đó, hạt giống đó xưa nay bị quấn trong lớp áo dơ uế của uẩn giới xứ, bị ô nhiễm vì tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến, tà kiến, kiến thủ, giới cấm thủ... mà bị trôi lăn trong vòng sinh tử luân hồi, như chàng cùng tử trong Kinh Pháp Hoa mà Đức Phật đã hơn một lần cảnh báo

https://tieulun.hopto.org

rằng, lúc nào cũng ôm viên ngọc quý trong chéo áo mà không hề biết, cứ sống lầm lũi trong cảnh nghèo nàn túng thiếu.

Trong phẩm 2, Kinh Lăng Già, Phật chỉ rõ Như Lai Tạng của mỗi chúng sanh ấy bị vùi lấp: "*Như ba đào biển lớn, Đều do gió mạnh thổi, Sóng lớn khua biển ngòi, Không lúc nào dừng nghỉ, Biển tạng thức thường bị, Gió cảnh giới lay động, Khiến những luồng sóng thức, Múa nhảy mà chuyển sinh*". Rõ ràng mỗi chúng sanh đều có một Như Lai Tạng tánh, thường trụ thanh tịnh vắng lặng, bất sinh, bất diệt, đó là Phật tánh chân như, nhưng do duyên khởi với 5 uẩn, với 12 xứ, với 18 giới nên bị vô minh dẫn lối, đưa đường bởi tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến, mà có luân hồi, đau khổ. Phật đã ví biển cả, tánh của nước là Như Lai Tạng, do vì có gió vô minh nên tâm thức vọng động mới nổi sóng ba đào; một khi gió yên, sóng lặng thì biển cả mới hoàn lại như cũ.

Như Lai Tạng (Tathagata garbha) tên gọi khác Phật tánh, Chân Như, A Lại Da Thức. Tạng là cái kho chứa khổng lồ cả thiện lẫn ác và mầm giác ngộ của tất cả chúng sanh, vượt không gian và thời gian, từ vô lượng kiếp cho đến nay, nếu không tu tập và giải thoát, kho chứa này vẫn tiếp tục thi hành hoạt dụng của mình. Về mặt nhiễm, Như Lai Tạng là biểu trưng cho luân hồi sinh tử, vô minh và phiền não, nên gọi là Như Lai Tại Triền, tức là trạng thái bị phiền não trói buộc; về mặt tịnh Như Lai Tạng tượng trưng cho Chân như, Giác ngộ, Giải thoát và Niết bàn; nếu biết tu tập, thanh lọc, chuyển hóa dần dần những phiền não nhiễm ô sẽ biến A Lại Da thành Đại Viên Cảnh Trí, tức là trở về với Như Lai Tạng tâm như thuở ban sơ của mình, lúc đó được gọi là Như Lai Xuất Triền. Đức Thế Tôn ra đời, chỉ làm mỗi việc duy nhất là giúp cho chúng sanh nhìn thấy được Như Lai Tạng này và giúp họ phương tiện để sớm trở về nguyên quán của họ. Vua Trần Thái Tông đã nhận ra điều này mà nói rằng:

"*Tỷ trước chư hương thiệt tham vị,*
Nhãn manh chúng sắc nhĩ văn thanh.
Vĩnh vi lãng đãng phong trần khách,
Nhựt viễn gia hương vạn lý trình".

Nghĩa là:

"Lưỡi vướng vị ngon, tai vướng tiếng,
Mắt theo hình sắc, mũi theo hương,
Lênh đênh làm khách phong trần mãi,
Ngày cách quê hương muôn dặm trường"
(bản dịch của HT Thanh Từ)

Do vô minh và phiền não nhiễm ô dẫn dắt ta rời xa quê hương tâm linh của mình, ta bị chìm đắm, lăn lộn trong 33 cõi luân hồi, từ địa ngục cho đến cõi trời Phi Tưởng Phi Phi Tưởng Xứ, chưa có ngày ra khỏi, nay có được duyên may hội ngộ với Kinh Lăng Già, được Phật khai thị chúng sanh trong cõi này đau khổ là vì không nhận ra thật tướng của vạn pháp, giống như "*Như con thú vì cơn khát hành hạ, do bóng nắng mà tưởng tượng nước, mê hoặc chạy theo, không biết đấy chẳng phải nước". (Kinh Lăng Già, phẩm 3).* Thật vậy, Tam giới duy tâm, vạn pháp duy thức, mọi thứ trên đời này đều do tâm ta lưu xuất, nên Phật dạy: '*Này Mahamati (Bồ tát Đại Huệ), Như Lai Tạng quy trong nó cái nguyên nhân của cái thiện và cái ác và tất cả những hình thức hiện hữu đều được tạo ra do từ nó... do bởi ảnh hưởng của tập khí vốn đã chất chứa khác nhau bởi sự suy luận sai lầm từ vô thỉ nên cái hiện tượng có cái tên là thức A Lại Da kèm theo bảy thức tạo sự sanh khởi cho một trạng thái gọi là chỗ trú của vô minh*' *(Kinh Lăng Già trang 346).*

Nhận ra được điều đó, nên hành giả tu tập, phòng hộ khi sáu căn tiếp xúc với sáu trần, một khi căn và trần được điều phục thì sáu thức bên trong không bị vọng động, như lời của Thiền Sư Duy Sơn Nhiên trong bài Sám Quy Mạng mà chúng ta thường thọ trì vào thời công phu khuya rằng "*Lục căn lục trần, vọng tác vô biên chi tội",* nghĩa là: *"Căn trần sáu mối duyên đầu, khiến xui con tạo biết bao lỗi lầm" (Ni Sư Trí Hải dịch).* Do đó khi sáu Căn tiếp xúc với sáu Trần ta không chạy theo, ta không dính mắc và đau khổ. Sáu trần cảnh bên ngoài tự nó không quyến rũ, không cột trói ai cả, nhưng do vì chúng ta mê lầm, mắt thấy sắc liền khởi ý phân biệt, sắc đẹp thì thích thú, tham tâm dấy khởi, muốn chiếm hữu, sắc xấu thì ghét bỏ, chán chường. Tai nghe tiếng, mũi ngửi mùi, lưỡi nếm vị... phân biệt, tham sân dấy khởi, chấp đắm nên sinh ra khổ đau. Ta thấy rõ như vậy mà cố gắng làm chủ tâm mình, luôn chánh niệm tỉnh giác, để khi Căn, Trần tiếp xúc với nhau, ta vượt lên trên sự chi phối thường tình của nó. Thiền Sư Phù Dung dạy ta phương châm xử thế thường ngày như sau "*Kiến lợi kiến danh như nhãn trung trước tiết; ngộ thanh ngộ sắc như thạch thượng tài hoa*", nghĩa là: "*Thấy lợi lộc và danh vọng như bụi rơi vào mắt, nghe tiếng hay, nhìn sắc đẹp như hoa trồng trên tảng đá*". Ai làm được như lời dạy này, mọi ngoại cảnh đều ở ngoài tầm với của chúng ta, chúng sẽ không ảnh hưởng gì được ta, ta sẽ được tự tại, an vui và giải thoát ngay trong đời sống này. Lăng Già Kinh Phật dạy: "*Này Mahàmati, khi hiểu rõ thế giới đối tượng không là gì cả ngoài những gì được nhìn thấy từ chính cái tâm thì cái tập khí của lý luận sai lầm và của phân biệt lầm lạc vốn đã tiếp diễn từ vô thỉ sẽ bị loại bỏ và có một sự đột biến ở cái căn bản của phân biệt. Đó chính là giải thoát." (Kinh Lăng Già trang 362).*

Phương pháp tu tập ba chữ "*Ly sinh Hỷ*" (xa lìa để được vui) đã được Đức Phật dạy ngay trong Kinh Lăng Già này: "*Sao gọi là tướng "Tự chứng Thánh trí thù thắng" (pratyàtmàdhi-gamavisesalaksana)? Ấy là nhân thấy rõ cảnh giới các đế khổ, không, vô thường, vô ngã, mà lìa ham muốn, trở nên vắng lặng; biết rõ một cách chân thật các tướng bất hoại ở ngoài uẩn, giới, xứ hoặc tự hoặc cộng, nên tâm trụ vào một chỗ. Khi tâm đã an trú vào một cảnh thì sẽ được các đạo quả thiền định, giải thoát, tam muội... mà được hạnh viễn ly*".

Về hình ảnh đẹp kinh điển hóa "*Ánh trăng Lăng Già*" (Lăng Già Nguyệt) xuất hiện đầu tiên trong bài thơ truy tán công đức truyền bá Phật Pháp của Tổ Tỳ

https://tieulun.hopto.org

Ni Đa Lưu Chi (? - 594) tại Việt Nam, Vua Lý Thánh Tông (1028-1054) đã viết:

"Sáng tự lai Nam Quốc
Văn quân cửu tập thiền
Ưng khai chư Phật tín
Viễn hợp nhất tâm nguyên.
Hạo hạo Lăng Già Nguyệt
Phân phân Bát Nhã Liên
Hà thời hạnh tương kiến
Tương dữ thoại trùng huyền?

Dịch nghĩa:
Mở lối qua Nam Việt,
Nghe Ngài thông đạo Thiền
Nguồn tâm thông một mạch,
Cõi Phật rộng quanh miền.
Lăng Già ngời bóng nguyệt,
Bát Nhã nức mùi sen.
Biết được bao giờ gặp,
Cùng nhau kể đạo huyền.
(Thích Mật Thể dịch)

Trong bài thơ truy tán này của vua Lý Thái Tông, ông ví hành trạng của Tổ Tỳ Ni Đa Lưu Chi tại nước Việt chói sáng như ánh Trăng Lăng Già, và trí tuệ của Tổ tỏa ngát mùi thơm như hương sen Bát Nhã.

Rồi hình ảnh lung linh của ánh trăng Lăng Già lại xuất hiện trong bài thơ đáp từ của Thiền Sư Huệ Sinh *(đệ tử của Thiền Sư Định Huệ, thuộc thế hệ thứ 13 trong thiền phái Tỳ Ni Đa Lưu Chi)* khi Ngài tham dự lễ cúng dường Trai Tăng trong đại nội Vua Lý Thái Tông:

"Tịch tịch Lăng Già nguyệt
Không không độ hải chu
Tri không, không giác hữu
Tam muội nhậm thông chu".

Dịch nghĩa:
"Trăng Lăng Già lặng chiếu,
Thuyền vượt biển trống không,
Không cũng không như có,
Định tuệ chiếu vô cùng".
(Thiền Sư Nhất Hạnh dịch)

Nhìn lại trong cuộc đời tám mươi năm trên trần gian của Đức Thế Tôn, ánh trăng tròn (full moon) luôn xuất hiện và gắn liền với những sự kiện trọng đại của đời Ngài như Đản sanh, Xuất gia, Thành đạo và Nhập Niết bàn... ánh trăng tròn kia dường như là mặc định cho sự toàn bích từ cuộc đời đạo nghiệp và lời dạy của Ngài, không có hình ảnh nào có thể ví von hơn cho sự tròn đầy, trọn vẹn, viên mãn như vậy. Quả thật, lời dạy của Đức Thế Tôn toàn bích và trong suốt như pha lê: "*Pháp Phật giảng dạy thuần thiện cả phần mở đầu, phần giữa lẫn phần cuối. Pháp ấy tốt đẹp cả ý nghĩa lẫn lời văn. Toàn bộ pháp âm đều đồng nhất, viên mãn và trong suốt, thể hiện trọn vẹn phạm hạnh thanh tịnh*." (Kinh Tăng Nhất A Hàm).

Hơn 2500 năm sau, một nhà thơ lừng danh của Phật Giáo Việt Nam đã thử thẩm định lại giá trị đó:

"Em về mấy thế kỷ sau
Nhìn trăng có thấy nguyên màu ấy không".
(thơ của Bùi Giáng)

Ánh trăng đó, chân lý đó vẫn "nguyên màu" như hôm nào, chưa bao giờ thay đổi, và chân lý đó tiếp tục làm sứ mạng cứu độ của mình như lời kệ tán thán công đức của Phật ngay đầu bản Kinh Lăng Già, mà Bồ Tát Đại Huệ đã đại diện cho đại chúng trình thưa:

"Thế gian ly sanh diệt
Du như hư không hoa.
Trí bất đắc hữu vô,
Nhi hưng đại bi tâm"

Nghĩa là:
"Thế gian rời sanh diệt
Như hoa đốm hư không
Trí chẳng đắc hữu, vô
Mà hưng khởi tâm đại bi"
(HT Chơn Thiện dịch)

Chư hành giả qua tu tập, nhờ trí tuệ nhìn thấy tất cả mọi thứ trên thế gian này "*như hoa đốm giữa hư không*", triệt tiêu mầm móng của chấp có, chấp không, chấp thường, chấp đoạn, vượt lên trên tất cả, để thong dong tự tại giải thoát và tuyệt vời hơn thế nữa, quý Ngài vẫn "*hưng khởi đại bi tâm*" để xuống đường đi vào đời để tiếp tục công cuộc tế độ chúng sanh. Đây phải chăng là hình ảnh kỳ ảo tuyệt đẹp trong giáo lý nhà Phật và bức thông điệp Lăng Già đó đã trải qua hơn 2500 năm rồi mà vẫn còn lưu nguyên giá trị.

Nam Mô Đại Huệ Bồ Tát Ma Ha Tát
Viết tại Trường Hạ Quảng Đức,
Mùa An Cư kỳ 17 năm 2016
TK. Thích Nguyên Tạng

Tham khảo các tài liệu:

1/ *Kinh Lăng Già Tâm Ấn, Sư Bà Diệu Không dịch từ bản sớ giải của Thiền Sư Hàm Thị (Xuất bản 1970)*;

2/ *Kinh Lăng Già Tâm Ấn, HT Thanh Từ dịch từ bản sớ giải của Thiền Sư Hàm Thị (xb 1975)*

3/ *Nghiên Cứu Kinh Lăng Già, Hòa Thượng Thích Chơn Thiện và Giáo Sư Trần Tuấn Mẫn dịch từ nguyên tác tiếng Anh của Ngài Daisetz Teitaro Suzuki (xb 1992)*;

4/ *Kinh Lăng Già, Hòa Thượng Thích Duy Lực dịch từ bản Hán của Ngài Cầu Na Bạt Đà La (xb 1994)*

5/ *Kinh Lăng Già, Ni Sư Thích Nữ Trí Hải dịch từ bản Hán của Ngài Thật Xoa Nan Đà (xb 1998).*

6/ *Lăng Già Đại Thừa Kinh, Hòa Thượng Chơn Thiện & GS Trần Tuấn Mẫn dịch Việt từ nguyên bản tiếng Anh của Thiền Sư Suzuki (dịch từ Phạn bản của Ngài Thực Xoa-Nan-Đà, (xb 2005).*

https://tieulun.hopto.org

Làm Mẹ với tấm lòng của Phật

Buddha Mom
Être une "Maman Buddha"

Buddha Mom
Être une "Maman Buddha"

Jacqueline Kramer - Sanitsuda Ekachai
Hoang Phong chuyển ngữ

Jacqueline Kramer (một người mẹ)

Lời giới thiệu của người dịch

Dưới đây là phần chuyển ngữ bài báo của một nữ ký giả và biên tập viên người Thái Sanitsuda Ekachai trên báo Bangkok Post về một phụ nữ Mỹ thật phi thường là bà Jacqueline Kramer. Bà từng là một ca sĩ có tiếng, từng độc diễn trên các sân khấu ở San Francisco, nhưng đã hy sinh tất cả để nuôi con nhờ vào tâm Phật bên trong lòng bà. Bà tin rằng một phụ nữ nuôi nấng con cái, làm bếp, dọn dẹp nhà cửa cũng có thể đạt được giác ngộ.

Sanitsuda Ekachai (Biên tập viên báo Bangkok Post)

Bài báo của nữ biên tập viên Bangkok Post với tựa *Spiritual Mothering*, chủ yếu được dựa vào một quyển sách nổi tiếng là *Buddha Mom* của bà Jacqueline Kramer. Bài báo cũng đã được dịch sang tiếng Pháp với tựa *Être une maman Bouddha* và đã được đăng tải trên nhiều trang mạng. Bài chuyển ngữ dưới đây được dựa vào cả hai bản tiếng Anh và tiếng Pháp và cũng là bài thứ 6 thuộc loạt bài "Phật giáo và người Phụ nữ":

Bài 1: ***Phật giáo và người phụ nữ: một sự nghịch lý hay mâu thuẫn*** (Philippe Cornu)

Bài 2: ***Phụ nữ và nữ tính trong Phật giáo*** (Dominique Trotignon)

Bài 3: ***Con đường của sự quyết tâm*** (Ilan Dubosc)

Bài 4: ***Tenzin Palmo: Một nữ du-già nơi xứ tuyết*** (Dominique Dutet)

Bài 5: ***Phụ nữ và Phật giáo*** (Gabriela Frey)

Bài 6: ***Làm mẹ với tấm lòng của Phật*** (Jaqueline Kramer- Sanitsuda Ekachai)

Làm mẹ với tấm lòng của Phật
Buddha Mom

Nuôi nấng một đứa con là cả một sự hy sinh thiêng liêng, một tấm gương phản ảnh lòng vị tha. "Hãy làm cho hạt giống nở hoa tại nơi mà mình gieo xuống", đấy là câu châm ngôn của bà Jacqueline Kramer. Bà luôn tin rằng bất cứ một người mẹ nào cũng có thể đạt được giác ngộ trong gian bếp của mình, dù phải nấu ăn hay rửa bát.

Bà là tác giả của quyển sách *"Buddha Mom"* (*Người mẹ Phật*) nêu lên việc tu tập tâm linh và nuôi nấng con cái. Bà đọc được câu châm ngôn trên đây từ một tấm bích chương trong khi tham dự một khóa ẩn cư cách nay đã nhiều năm.

"Tôi nghĩ rằng chẳng cần đi đâu xa, cũng chẳng cần phải theo học các khóa luyện tập với các kỹ thuật kỳ quái và lạ lùng, tôi cũng có thể đạt được giác ngộ nơi mà tôi đang hiện hữu, ngay trong lúc này, bằng cách cứ đảm đang vai trò làm mẹ và quán xuyến công việc nội trợ trong gia đình".

Tình mẫu tử thường được mọi người đề cao chẳng qua cũng chỉ là để che đậy các ước vọng riêng tư của người phụ nữ mà thôi. Quán xuyến gia đình và dọn dẹp nhà cửa thường được xem là các công việc tầm thường, phản ảnh sự tùng phục và yếu kém của người phụ nữ. Thế nhưng đối với bà J. Kramer thì việc nuôi nấng con cái là cả một sự tu tập tâm linh thật tuyệt vời.

Bà cho biết: "Tình mẫu tử cũng có thể ví như một chiếc bình tuyệt đẹp chứa đựng đạo đức mà tất cả chúng ta đều cần đến trong việc tu tập tâm linh của mình. Nếu các nam và nữ tu sĩ thuộc các tín ngưỡng khác nhau dốc lòng phát huy tình thương yêu vô điều kiện, tham gia vào các công tác bất vụ lợi, khơi động lòng nhiệt huyết, niềm hân hoan vì hạnh phúc của kẻ khác, cũng như khả năng buông xả của mình, thì trên thực tế cũng chẳng khác gì như một người mẹ thực thi bổn phận mình trong cuộc sống thường nhật".

Nếu một người mẹ, dù phải xả thân nuôi nấng con cái, nhưng đồng thời biết phát huy một tâm linh tỉnh thức *(pleine conscience/mindfulness/chánh niệm)* - có nghĩa là thường xuyên quán thấy được tất cả mọi sự vật đều hiện ra và biến đi một cách thật tự nhiên, và không để mình bị lôi cuốn bởi sự trồi sụp của xúc cảm

https://tieulun.hopto.org

- thì nhất định sẽ thực hiện được nhiều thăng tiến trên đường tu tập tâm linh của mình.

Bà J. Kramer là một người mẹ độc thân, tác giả quyển sách *"Buddha Mom: The path of Mindful Mothering" (Làm mẹ với tấm lòng của Phật: Nuôi con bằng Con đường Tâm linh tỉnh thức)* dựa vào các kinh nghiệm của chính mình và đã giúp được nhiều người mẹ khác biết áp dụng việc tu tập tâm linh vào cuộc sống của họ.

Gần đây bà J. Kramer đã được trao tặng giải thưởng "Những người phụ nữ Phật giáo phi thường" (Oustanding Buddhist Women), và bà cũng đã thiết lập được trên mạng các chương trình giảng dạy miễn phí dành cho những người mẹ mong muốn được tu tập tâm linh và tìm hiểu sâu xa hơn về Giáo Huấn Phật giáo, và cùng chia sẻ kinh nghiệm với nhau, tùy khả năng và thời giờ của mình.

Với mái tóc bạch kim và chiếc áo giản dị màu hồng nhạt trên người, bà J.Kramer qua đôi mắt lấp lánh phản ảnh một niềm hân hoan thật tươi mát, đã thuật lại trường hợp nào đã giúp bà đến với Phật giáo và ý thức được tầm quan trọng của thể dạng tâm linh tỉnh thức đối với một người mẹ phải nuôi con.

Bà J. Kramer cho biết mình sinh ra trong một gia đình Do Thái giáo và được may mắn có một người mẹ thật hiểu biết, cho phép mình và cả anh trai mình được tự do tìm hiểu về các vấn đề tâm linh. Chính người anh của bà là người đầu tiên giúp bà quán thấy được sức mạnh mang lại từ phép luyện tập tâm linh tỉnh thức: "Tôi nhận thấy anh tôi sau một khóa ẩn cư, đã trở về nhà với một gương mặt rạng rỡ và thanh thản. Do đó tôi cũng muốn thử xem sao. Thế rồi một sự an bình đã hiện ra với tôi khiến tôi vô cùng kinh ngạc".

Bà J. Kramer bắt đầu học hỏi giáo huấn Phật giáo, và nhờ đó bà ý thức được rằng thiền định không phải chỉ là một phép luyện tập nhằm mang lại sự thư giãn mà là cả một phương pháp tu tập tâm linh giúp quán triệt được quy luật vô thường của thiên nhiên hầu giúp mình vượt lên trên sự quán thấy sai lầm về ý nghĩa của cái tôi và cái của tôi. Sự quán thấy ấy mạnh đến độ khiến bà chỉ muốn xuất gia, thế nhưng vị thầy chỉ dạy bà về thiền định khuyên bà nên nêu cao tấm gương cho những người phụ nữ thế tục chủ gia đình khác trông vào, và lý tưởng đó cũng đã trở thành sứ mạng của cả đời bà.

Bà lập gia đình rồi mang thai, và lúc đó thì bà cũng đã luyện tập phép thiền định về tâm linh tỉnh thức được ba năm. Giữ tâm mình luôn trong thể dạng tỉnh thức trong từng giây phút của hiện tại là một cách giúp người phụ nữ loại bỏ được mọi sự sợ hãi và lo âu trong khi thai nghén. Dịp quan trọng nhất cho thấy hiệu quả của phép luyện tập tâm linh tỉnh thức này là lúc bà được đưa vào phòng sinh, khi các cơn đau xảy ra dồn dập và tiếp nối nhau.

Bà thuật lại rằng: "Tôi nhất thiết chỉ quan sát sự đau đớn, ý thức từng giây phút một nhưng không suy nghĩ gì cả. Tôi chỉ đơn giản cảm nhận sự đau đớn đó và chấp nhận nó. Đến lúc sinh thì một sự thư giãn và êm ái bỗng hiện ra với tôi và tôi cảm thấy rất hạnh phúc trong những giây phút của hiện tại đó". Bà cho biết thêm: "Điều này đã giúp tôi hiểu rằng không sao tránh khỏi được sự đau đớn, thế nhưng sự khổ đau thì lại khác là một thứ gì đó thuộc vào quyền lựa chọn của chính mình".

Phép luyện tập tâm linh tỉnh thức đã giúp bà ý thức được rằng hạnh phúc hay không đều là do mình quyết định.

Bà cho biết thêm: "Mỗi khi rơi vào tình trạng hoang mang và bất an thì phải chấp nhận tình trạng đó. Nhìn thẳng vào nó, quan sát nó, nhưng không gây chiến với nó. Hãy chấp nhận nó, theo dõi nó, nhưng không lên án nó, thì các cảm tính *(hoang mang và bất an)* sẽ tự động lắng xuống và tan biến hết một cách kỳ diệu".

Nếu giữ được sự an trú trong từng giây phút của hiện tại trong khi đang làm bất cứ việc gì, dù là đang lặt rau hay rửa bát, thì thể dạng tâm linh tĩnh thức đó sẽ tạo được một lớp không gian tách mình ra khỏi mọi sự khó khăn. Bà cho biết: "Lớp không gian đó sẽ giúp chúng ta nhìn vào mọi sự vật một cách thoải mái hơn, và từ đó các giải pháp sẽ hiện ra với mình".

Bà quả quyết rằng việc nuôi nấng con cái phản ảnh tất cả các khía cạnh của metta (lòng thương yêu, tình nhân ái), karuna (lòng từ bi, sự từ tâm), mudita (niềm hân hoan, phúc hạnh) và upekkha (sự thanh thản, buông xả). Bà cho biết: "Nuôi nấng con cái sẽ tạo ra trong lòng mình một thứ tình thương yêu bất vụ lợi. Và đấy cũng là một cách làm gia tăng khả năng yêu thương của chính mình, giúp mình biết mở rộng lòng thương cảm trước những kẻ đang gặp phải khó khăn.

Ngoài ra, niềm hân hoan mang lại khi trông thấy một đứa bé học nói, tập đi hay dần dần lớn khôn theo từng lớp tuổi - là cả một cách giúp mình ý thức được mudita *(tình thương yêu, lòng nhân ái)* là gì - hầu giúp mình hiểu được những nỗi nhọc nhằn của người mẹ trong lúc phải nuôi con từng ngày là những gì có thể chấp nhận được.

Upekkha (equanimity/thanh thản, buông xả) tức là cách nhìn mọi sự vật bằng sự thanh thản, sẽ mang lại cho mình khả năng đối phó với mọi sự tranh đấu, niềm hân hoan và tất cả các thể dạng tâm thần khác với sự buông xả rộng lớn và tình thương yêu". Bà nói rằng: "Upekkha (thanh thản, buông xả) sẽ phát sinh khi quán nhận được sự đau đớn cũng chỉ là thành phần bất khả phân của sự tăng trưởng *(lớn khôn)* và thân phận con người (human condition). Đấy chính là sự can đảm dám nhìn vào những gì mà mình không thể thay đổi được với tất cả tình thương yêu của chính mình. Sự can đảm đó là cách cứ để cho con cái mình được là như thế đúng với chúng, và chấp nhận mình không thể làm gì khác hơn được. Chúng ta chỉ có thể tạo ra một số ảnh hưởng nào đó mà thôi" *(không thể thay đổi nghiệp của con cái mà chỉ có thể tạo ra điều kiện thuận lợi giúp cho chúng tự biến cải nghiệp của chúng. Chẳng hạn bậc cha mẹ phải làm gương cho con cái nhìn vào. Nếu chính chúng ta bất*

https://tieulun.hopto.org

hiếu, rượu chè, cờ bạc, bàn thảo với nhau những chuyện gian trá và mưu mô, nhưng khi quay sang con cái thì lại dạy chúng phải có hiếu, lương thiện, yêu thương và giúp đỡ mọi người... thì đấy chỉ là cách tạo ra thêm hoang mang, khổ đau cho chúng mà thôi).

Quá trình buông xả đó là một khía cạnh tu tập thật quan trọng trong Phật giáo. Bà J.Kramer khẳng định rằng: "Chính vì thế nên việc sinh con đẻ cái là một cách trực tiếp bước vào con đường tâm linh". Sự thanh thản (Upekkha) cũng nói lên một sự can đảm dám chấp nhận một thứ "tình thương thật khó" (amour dur/tough love) *(một thứ tình thương thật nặng nề, đòi hỏi phải có một sự cố gắng và quyết tâm)* mỗi khi cần đến.

Bà cho biết rằng: "Thứ tình thương rất khó đó đòi hỏi chúng ta phải biết đứng ra ngoài và cứ để cho con cái phải chịu đựng các hậu quả mà chúng phải nhận lãnh, và mình thì không nên tham gia vào đấy, dù tận đáy tim mình vẫn xao xuyến một tình thương sâu xa". Dầu đấy có nghĩa là một sự hy sinh hay là thứ tình thương thật khó trên đây, thì đấy cũng là cách mà một người mẹ tu hành nói lên các kinh nghiệm từng trải của riêng mình qua cuộc sống đích thật của chính mình.

Bà J. Kramer trở thành một người mẹ độc thân khi con gái bà là Nicole vừa được ba tuổi. Chỉ vì muốn có thêm thì giờ chăm sóc cho con mà bà đành phải chấp nhận thay đổi cả nghề ca sĩ chuyên nghiệp của mình, thường xuyên bắt mình phải xa nhà vì phải theo các đoàn trình diễn. Nay bà chỉ là ca sĩ nghiệp dư và làm công việc giữ trẻ để sinh sống. Thế nhưng đấy cũng là một cách cách giúp bà hiểu được thế nào là tình thương yêu vô điều kiện đối với con gái mình, và đồng thời cũng giúp bà, qua những nụ cười và những dòng nước mắt, hiểu được là mình cũng phải cần đến một chút tình thương yêu đối với bản thân mình, đấy là cách giúp mình biết tha thứ cho chính mình mỗi khi có những ý nghĩ tiêu cực và những xúc cảm tràn ngập con tim mình *(giận con không nghe lời chẳng hạn)*.

Những giây phút sai lầm đó rất thường xảy ra. Và nếu không biết tha thứ cho mình, thì rất có thể là mình sẽ không thể nào còn tiếp tục cố gắng gỡ bỏ các thói quen đã bắt rễ từ lâu, xui giục mình phát ra những ngôn từ và hành động thương tổn và đáng tiếc *(chửi mắng và đánh đập con cái)*.

Vậy phải làm thế nào khi con cái bướng bỉnh? Bà J. Kramer khuyên chúng ta như sau: "Luôn phải ý thức, và hãy xử dụng sự giận dữ như là một đối tượng thiền định". Dựa vào giáo huấn của Thiền học Zen, bà giải thích thêm: "Bất cứ gì xảy ra với mình đều có thể xử dụng nó như một cánh cửa mở vào giác ngộ".

Bà giải thích rằng: "Mỗi khi cơn giận bùng lên, thì cứ biến nó trở thành một cánh cửa. Không nên cưỡng lại sự giận dữ, không nên nghĩ rằng mình hay là các xúc cảm của mình là những gì không tốt đẹp, cứ để cho cơn giận diễn tiến đúng như thế, quan sát nó nhưng không phát lộ một cảm tính căng thẳng hay sợ hãi nào cả, chung quanh xúc cảm bao giờ cũng còn lại một khoảng không gian *(giúp mình đứng ra ngoài)*. Và nhất là không nên phản ứng theo cách mà mình đã quen làm từ trước".

"Không cưỡng lại nó, thì tất nó sẽ biến mất. Không đặt vào tay sự giận dữ bất cứ một quyền hạn nào cả thì tất nó sẽ giảm xuống ngay. Quả hết sức ngoạn mục. Gian nhà mình *(có nghĩa là bên trong tâm thức mình)* bỗng trở nên an bình một cách lạ thường".

Dầu sao thì sự giận dữ cũng không biến mất được sau một đêm ngồi thiền. Dù các thứ chuyện khiến mình phải khổ sở vẫn còn tiếp tục quấy rầy mình, thế nhưng không còn quá nặng nề như trước nữa, và cũng chính vì thế nên việc tu tập là cả một sự cần thiết. Bà J. Kramer luôn xem các công việc thường nhật như là một cách giúp mình luyện tập tâm linh tỉnh thức. Bà cho biết rằng: "Chẳng hạn như khi lặt rau thì tôi ý thức được là tôi đang chạm vào nó, khi cắt rau, thì tôi cảm thấy lưỡi dao đang cắt từng cọng một. Khi tôi quán nhìn vào tư duy, xúc cảm, ngôn từ của mình, thì cũng thế. Nếu bạn đang trong thể dạng tâm linh tỉnh thức, và dù cho cuộc sống của mình đang như thế nào đi nữa, thì những gì đang chờ đợi mình đều luôn tươi mát và mới mẻ".

Ngoài việc luyện tập hằng ngày, bà J. Kramer còn tham dự thêm mỗi năm một khóa ẩn cư, nhằm giúp mình khơi động một thể dạng vắng lặng sâu xa hơn nữa trong tâm thức mình, hầu giúp mình sẵn sàng đối đầu với những thử thách và những sự bất định hàng ngày. Bà hiểu rằng mình hoàn toàn có quyền lựa chọn giữa hạnh phúc và khổ đau. Bà nói rằng: "Đối với bất cứ một sự vật nào cũng thế, luôn có một khía cạnh tốt và một khía cạnh xấu. Chúng ta hoàn toàn có quyền tự do chọn cho mình một thứ gì đó để mà chú tâm vào đấy. Và chính đấy cũng là quyền hạn to lớn nhất mà chúng ta chưa bao giờ biết nắm lấy nó".

Bà luôn an trú trong những phút giây hiện tại và cũng nhờ đó mà bà không còn trách cứ kẻ khác là đã gây ra khó khăn cho mình: "Tôi quán nhận được một điều quan trọng là hạnh phúc của tôi không hề lệ thuộc vào bối cảnh bên ngoài. Nó là một thứ gì đó mà tôi mang bên trong con người tôi, và đấy cũng có nghĩa là tôi phải chịu trách nhiệm về hạnh phúc của chính mình.

Đồng thời bà cũng khám phá ra rằng dù cuộc sống lúc nào cũng bận rộn, phải chăm lo công việc trong nhà và cả ở nhà giữ trẻ, thế nhưng điều đó không hề gây ra một trở ngại nào trong việc tu tập của mình: "Tôi hiểu được là luôn phải khắc phục cái tôi trước khi bắt tay vào một công việc bất vụ lợi". Thực hiện được điều đó sẽ giúp cho sự rộng lượng bùng lên: "Làm việc trong sự vui vẻ sẽ kết nối mình với mọi người chung quanh".

Nếu biết quan tâm giúp đỡ kẻ khác thì cũng là một cách gỡ bỏ các khó khăn đè nặng trong nội tâm mình. "Mỗi khi cắt đứt được các tư duy tiêu cực trong tâm thức, thì tôi cũng chuyển hướng được dòng tư tưởng của tôi, từ thể dạng tàn phá sang những gì xây dựng hơn".

https://tieulun.hopto.org

Dù cho việc chăm sóc con cái là cả một niềm vui đi nữa thế nhưng đối với bà thì làm bậc cha mẹ không phải là một việc đơn giản. Bà nhắc lại: "Lúc con gái tôi là Nicole được 14 tuổi thì thật là khó bảo". Dù tình thương con không hề "lay chuyển", thế nhưng bà cũng đành phải gửi con theo một khóa học để sửa đổi tính tình. Bà khuyên rằng: "Vì tình thương, bạn phải làm những gì cần phải làm hầu áp đặt một kỷ luật cứng rắn, nhưng cũng nên kèm theo một sự khích lệ với thật nhiều tình thương. Nếu việc tu tập tâm linh có thể giúp một người mẹ hành động một cách trầm tĩnh trước những nỗi lo âu của những đứa trẻ ở lứa tuổi vị thành niên, thì các môn thể thao, âm nhạc hoặc bất cứ một sự say mê nào khác cũng có thể mang lại một hình thức kỷ luật nào đó giúp cho đứa trẻ lớn lên và bước vào tuổi trưởng thành, mà không bị chi phối bởi các thái độ tiêu cực của bạn bè đồng lứa và các ảnh hưởng của giới truyền thông" *(tạp chí, sách đọc và truyền hình dành cho lứa tuổi vị thành niên không phải lúc nào cũng là bổ ích)*.

"Không nên quên rằng một đứa bé luôn nhìn vào mình và bắt chước mình. Thế nhưng tất cả sẽ đổi thay khi đứa bé bước vào tuổi vị thành niên. Tuy nhiên điều đó cũng không bắt buộc là lúc nào cũng rập khuôn như thế". Với vẻ mặt đầy hân hoan bà cho biết thêm: "Ngay cả trường hợp đứa trẻ vị thành niên tỏ ra thật "khuấy động", thế nhưng những lúc khó khăn đó rồi cũng sẽ qua đi, đứa con sẽ quay về với mình". Con bà ngày nay đã 26 tuổi và đã làm mẹ, hai mẹ con khăng khít hơn bao giờ hết.

Ngày nay đối với bà là lúc phải chia sẻ, là thời điểm phải hồi đáp lại tình mẫu tử bằng sự quý trọng của chính mình *(tình mẫu tử đã từng giúp mình biết thương yêu và tu tập, thì nay mình phải hồi đáp lại món nợ đó)*. [Hơn nữa còn phải trả món nợ cho cả] xã hội đã cung phụng vật chất cho mình, và cho cả bầu không gian mênh mông của Đạo Pháp [đã ban cho mình sự hiểu biết]. Dù bị xã hội khinh thường, thế nhưng ngược lại thì người phụ nữ lại tìm thấy hạnh phúc khi chăm lo cho gia đình và tập thể xã hội. Họ không được mọi người kính trọng đúng với giá trị của mình, và thường là bị đánh giá thấp và tiền lương trả kém.

Thật vậy bà J. Kramer cũng đã nhận thấy dễ dàng điều đó. Mỗi khi bà cho biết mình là một người nội trợ thì mọi người đều nhìn bà với đôi mắt không mấy kính phục: "Thật thế khi biết tôi làm nghề giữ trẻ thì mọi người đối xử với tôi như hạng người kém cỏi". Thế nhưng theo bà J. Kramer thì việc chăm sóc cho kẻ khác lại là khía cạnh chủ yếu nhất của bản tính người phụ nữ và cũng là một phẩm tính tốt trong lãnh vực tâm linh *(lòng từ bi)*. Điều đó đòi hỏi phải có một tấm lòng rộng lượng, sức chịu đựng và tình nhân ái - đấy là các phẩm tính quan trọng nhất mà tất cả các tín ngưỡng đều xem là tối cần giúp cho xã hội được hạnh phúc hơn. Bà nói thêm: "Chúng ta cần một sự thăng bằng giữa "âm" và "dương" *(trong nguyên bản là tiếng Hán: Yin và Yang)* giữa nữ tính và nam tính hầu tạo ra một xã hội hạnh phúc".

Các hình thức tranh đấu và chinh phục -thường được xem là thuộc lãnh vực của nam giới- ngày nay đã trở thành cả một sự ám ảnh toàn cầu, sự mất thăng bằng [gây ra bởi tình trạng đó] đã đưa đến bạo lực trong gia đình và cả ngoài xã hội. Theo bà J. Kramer thì giai đoạn đầu tiên giúp tái lập sự thăng bằng cần thiết là phải nêu cao giá trị của sự phục vụ và cả người phục vụ.

Với tư cách là một người nữ Phật tử tại gia, bà J. Kramer cho rằng mình phải có trọng trách làm gương cho mọi người trông thấy là một người phụ nữ chủ gia đình cũng có thể đạt được sự giác ngộ không khác gì như nam giới. Dù đến nay bà chưa tra tìm được các chứng tích trong kinh sách xưa, thế nhưng không phải vì thế mà trong quá khứ đã không từng có những người phụ nữ như thế.

Bà thường thắc mắc: "Tại sao các câu chuyện về cuộc đời của những người phụ nữ đó lại không được lưu truyền đến nay?". "Phải chăng là vì họ không được đi học, hoặc là quá sức bận rộn không còn thì giờ nào để viết, hoặc không được luyện tập gì về thiền định? *(một người tu tập không thiền định thì không bao giờ quán thấy được bản chất của mình và thế giới tức là cách mang lại sự giác ngộ cho mình)*. Dù vì lý do nào đi nữa thì ngày nay cũng là lúc phải gom góp các câu chuyện giác ngộ của những người phụ nữ làm mẹ, hầu lưu lại cho những đứa con, cả gái lẫn trai, của chúng ta sau này" *(trong hai bài thứ 2 và thứ 5 trong loạt bài "Phật giáo và người Phụ nữ", hai tác giả Dominique Trotignon và Gabriela Frey có nêu lên trường hợp của nhiều người mẹ đạt được giác ngộ trong tập kinh Therigatha)*.

Đấy không phải là vì kiêu hãnh, mà là một sự cố gắng giúp cho người phụ nữ nhận thấy là họ có thể mang lại lợi ích khi ý thức được bản chất và thân phận mình, hầu giúp mình tu tập bằng các khả năng cảm nhận đặc thù của riêng mình.

Làm mẹ tức là phải ý thức được rằng việc chăm lo cho con cái là một bổn phận thiêng liêng, và việc sinh con đẻ cái cũng là cả một tấm gương phục vụ vô điều kiện. Người mẹ phải hiểu rằng mình đang bước vào con đường tâm linh một cách thật sự, mình phải biến ngôi nhà mình thành một cảnh chùa, biết lợi dụng các thử thách hằng ngày để phát huy một tâm linh tỉnh thức và tình nhân ái (metta), xem con cái mình như là những vị thầy giảng dạy mình về vô thường, sự chấp nhận và buông xả.

Con cái lớn khôn. Chúng thay đổi từng phút một. Và rồi vào một ngày đẹp trời nào đó chúng sẽ bỏ mình đi xa. Con cái mình nào có phải là của mình mãi mãi đâu. Không có ai là của mình cả. Chúng chỉ nhờ vào sự che chở của mình một lúc nào đó trong cuộc đời chúng mà thôi.

"Mọi sự vật biến đổi không ngừng. Một khi đã ý thức được là hoàn cảnh của chính tôi cũng sẽ đổi thay, thì tôi cũng sẽ hiểu được ý nghĩa của sự khôi hài

https://tieulun.hopto.org

là gì *(bám víu một cách vô vọng vào vô thường chẳng phải là một chuyện ngu xuẩn và khôi hài hay sao?)*. Tôi sẽ hít một hơi thật dài và thầm đếm từ 1 đến 10 *(để nhận thấy mình đang bước từng bước một theo dấu chân của vô thường. Hít một hơi thật dài để cùng vui thú với từng bước chân đó của đời mình)*.

Nhờ đó tất cả những gì tỏ ra không sao chịu đựng nổi sẽ trở nên thật trong sáng. Sự giác ngộ phải trải qua thật nhiều kiếp sống còn xa tít trong tương lai, thế nhưng làm mẹ với tấm lòng của Phật -mà bà J. Kramer đã làm tròn bổn phận mình- sẽ mang lại sự hân hoan cho cuộc hành trình thật dài đó, ngay tại chính nơi này và trong những giây phút hiện tại này.

Vài lời ghi chú của người dịch

Bài viết với những lời văn thật giản dị và chân thật, nhưng không kém phần trong sáng và sâu sắc, đã giúp chúng ta cảm nhận được những xúc cảm thật sâu, chân thật và cảm động trong tâm hồn của một người phụ nữ làm mẹ với tấm lòng của Phật. Người chuyển ngữ không còn một lời nào để thêm vào, nếu không thì đấy cũng chỉ là cách làm vỡ tan sự tinh khiết của xúc cảm trong tâm hồn bà, hoặc cũng có thể làm nhòe đi giọt nước mắt thật trong và thật mặn trong khóe mắt của bà mà thôi. Thật vậy chúng ta chỉ còn biết cầu mong tất cả những người phụ nữ làm mẹ cũng tự tin và bước theo con đường của bà, nhìn vào con cái mình với tấm lòng của Phật, giúp mình chẳng khác gì như bà, sẽ hoàn tất được cuộc hành trình thật dài đó của mình với sự hân hoan trong từng giây phút một của hiện tại này. Chẳng phải đấy là cách mang lại hạnh phúc cho gia đình, yên vui cho xã hội và an bình trên hành tinh này hay sao?

Bures-sur-Yvette, 19.02.16
Hoang Phong chuyển ngữ

- Nguồn: Báo Bangkok Post
- Bản gốc tiếng Anh:
http://www.buddhachannel.tv/portail/spip.php?article2275
- Bản dịch tiếng Pháp;
http://bouddhisme-au-feminin.blogspot.fr/2015/02/jacqueline-kramer-etre-une-maman-bouddha.html
http://www.buddhachannel.tv/portail/spip.php?article2277 -
- Độc giả có thể xem quyển sách *Buddha Mom* của bà Jaqueline Kramer:
- Nhà xuất bản: Tarcher Perigee (ISBN-10: 1585422940 ; ISBN-13: 978-1585422944
(Được Amazon xếp vào danh sách 100 quyển sách bán chạy nhất)

Câu chuyện cậu bé đi tìm Mẹ khiến cả nước Đức cảm động

• DaiKyNguyen / NTDTV

Bé trai Derby hơn 9 tuổi là một cậu bé bị bỏ rơi và lớn lên ở cô nhi viện. Cậu bé mong muốn được tìm thấy mẹ. Tình yêu của Derby đối với người mẹ trong mơ của mình và con đường tìm mẹ đặc biệt của em đã làm cảm động người dân nước Đức.

"Mẹ ơi, con đã tìm mẹ từ rất lâu lắm rồi! Con xin mẹ đừng bỏ con nữa, được không mẹ?". (Ảnh: Internet)

Con đường tìm mẹ đặc biệt của Derby

Tháng 02.1994, ở phía Bắc nước Đức tuyết trắng phủ dầy đặc, trại trẻ mồ côi Yite Luo nằm bên ven sông Rhein, tĩnh lặng trong gió tuyết. Sáng sớm hôm ấy, nữ tu sĩ Terri, 50 tuổi ra ngoài làm việc. Lúc vừa ra đến cổng, bà láng máng nghe thấy có tiếng trẻ con khóc. Bà liền tìm theo tiếng khóc thì phát hiện một bé trai tóc vàng được đặt trong một bụi cây ở cạnh cổng trại. Nữ tu sĩ này đã đưa cậu bé về trại trẻ nuôi dưỡng và đặt tên cho cậu là Derby.

Bảy năm ở cô nhi viện, cậu bé Derby lớn lên khỏe mạnh và ngoan ngoãn. Cậu bé có tấm lòng lương thiện, nhưng tính cách lại có chút u buồn. Một ngày thời tiết nắng ráo, các nữ tu sĩ đã dẫn bọn trẻ đi qua một rừng cây để đến một đồng cỏ xanh ở ven bờ sông dạo chơi. Những người ở trong thị trấn gần rừng cây đều chỉ vào những đứa trẻ này và nói: *"Những đứa trẻ này đều là bị cha mẹ bỏ rơi, nếu con mà không nghe lời, mẹ cũng sẽ đem bỏ con vào cô nhi viện đấy!".*

Nghe thấy những lời nói này, Derby cảm thấy vô cùng đau lòng. Cậu bé không nhịn được liền hỏi nữ tu sĩ: *"Mẹ ơi! Tại sao cha mẹ con lại không cần con? Có phải là họ ghét con không?".* Giọng nói của cậu bé tràn đầy bi thương không hề giống với lời nói của những đứa trẻ khác cùng độ tuổi.

Nữ tu sĩ nghe xong giật mình hỏi Derby: *"Tại sao con lại nghĩ như vậy?"*

https://tieulun.hopto.org

Derby trả lời: *"Tại vì con nghe thấy mọi người đều nói như vậy, chúng con đều là những đứa trẻ bị cha mẹ bỏ rơi!".*

Nữ tu sĩ an ủi cậu bé: *"Mặc dù mẹ chưa từng gặp mặt mẹ của con, nhưng mẹ tin rằng nhất định mẹ của con rất yêu thương con. Trên đời này không có người mẹ nào là không yêu thương con của mình cả. Năm đó mẹ của con để con lại, chắc chắn là vì một lý do bất đắc dĩ nào đó thôi".*

Derby nghe xong lặng im không nói lời nào, nhưng từ đó trở đi cậu bé thay đổi rất nhiều. Cậu thường xuyên đứng bên cửa sổ của cô nhi viện nhìn ra dòng sông Rhein. Cậu hy vọng những dòng nước đang chảy trên sông Rhein có thể đem tình cảm của cậu đến với mẹ.

Vào **"Ngày Của Mẹ"** năm 2003, không khí ấm áp của ngày lễ lại một lần nữa dấy lên khát vọng mãnh liệt được gặp mẹ của Derby. Ngày hôm đó, các kênh truyền hình đều đưa tin về các hoạt động ăn mừng, đăng tải những hình ảnh về tình mẹ con. Có một cậu bé 6 tuổi, mồ hôi chảy đầm đìa trên người đang giúp mẹ cắt cỏ. Mẹ của cậu bé nhìn cậu bé mà cảm động rơi nước mắt. Derby khi xem tới hình ảnh này đã nói với nữ tu sĩ: *"Con cũng muốn được làm việc giúp mẹ! Mẹ ơi! Mẹ có biết cha mẹ của con đang ở đâu không ạ?"*

Nữ tu sĩ trầm tư, không nói được lời nào, bởi vì suốt mấy năm qua bà không hề nhận được tin tức gì của cha mẹ cậu bé cả. Đột nhiên, Derby chạy ra ngoài đường, cậu cứ chạy, trên đường có rất nhiều người mẹ nhưng lại không có ai là mẹ của cậu bé cả. Derby đau khổ và gào khóc.

Mấy tháng sau, khi Derby được 9 tuổi, cậu bé rời khỏi cô nhi viện để đến học tập ở một ngôi trường gần đó. Một lần lên lớp, thầy giáo kể cho học sinh nghe một câu chuyện: *"Thời xưa, có một vị hoàng đế rất yêu thích chơi cờ vây, vì vậy ông liền quyết định ban thưởng cho người phát minh ra trò chơi này. Kết quả, người phát minh này lại mong muốn ban thưởng cho anh ta mấy hạt gạo. Tại ô thứ nhất trên bàn cờ đặt một hạt gạo, ô thứ hai đặt hai hạt gạo, tại ô thứ 3 số hạt gạo gấp lên 4 lần... Theo đó suy ra, đến khi bỏ đầy bàn cờ thì số hạt gạo đã là 18 triệu tỷ hạt".*

Câu chuyện này làm cho hai con mắt của Derby lập tức sáng lên. Cậu nghĩ nếu như cậu giúp một người, sau đó yêu cầu người đó giúp 10 người khác... Với cách này, Derby hy vọng một ngày nào đó biết đâu người được yêu cầu trợ giúp lại là mẹ cậu. Ý nghĩ này đã khiến Derby vui mừng khôn tả. Từ đó về sau, mỗi lần cậu làm một việc tốt giúp một người nào đó, lúc người đó cảm ơn cậu, cậu đều nói: *"Xin cô (chú...) hãy giúp đỡ 10 người khác ạ! Đó là cách cảm ơn lớn nhất đối với cháu!".* Những người này sau khi nghe xong, đều vô cùng cảm kích trước tấm lòng lương thiện của cậu bé. Tất cả họ đều thực hiện lời hứa của mình, mỗi khi họ giúp ai đó họ lại đề nghị người kia giúp đỡ 10 người khác. Cứ như vậy, toàn bộ người dân ở thành phố đó đều âm thầm thực hiện lời hứa của mình.

Derby thường xuyên đứng bên cửa sổ của cô nhi viện nhìn ra dòng sông Rhein. Ánh mắt của em không khỏi mong mỏi, khát khao tìm thấy mẹ. (Ảnh: Internet)

Sức mạnh của "10 việc tốt"

Derby không thể ngờ mình lại có thể giúp đỡ ông Rick, một người dẫn chương trình nổi tiếng của Đức.

Rick là một người dẫn chương trình nổi tiếng của Đức. Mặc dù ông đã 50 tuổi nhưng với ngôn ngữ hài hước hóm hỉnh của mình, ông vẫn thu hút sự yêu mến của khán giả. Các chương trình của ông gần như đều vạch trần hết những bí mật của những người nổi tiếng. Tuy nhiên, có lẽ là do áp lực từ hãng truyền hình và sự cạnh tranh trong công việc, hơn nữa phải chứng kiến quá nhiều mảng tối của xã hội nên vào năm 2003, ông mắc bệnh trầm cảm và không thể tiếp tục được công việc.

Tháng 10.2003, ông đã xin đài truyền hình cho ông được nghỉ dưỡng một năm. Ông hy vọng trong thời gian nghỉ ngơi, ông có thể thả lỏng để sức khỏe được tốt hơn lên. Một thời gian ngắn sau, ông Rick đã tới thành phố mà Derby đang sinh sống để tham quan. Ông đã bị vẻ đẹp của dòng sông Rhein thu hút. Một lần khi trời chạng vạng tối, đang đi trên bờ sông dạo chơi thì bệnh tim của ông đột nhiên tái phát. Ông chưa kịp lấy thuốc từ trong túi ra uống thì đã ngã ngất xỉu trên mặt đất. Cậu bé Derby lúc ấy đang câu cá trên bờ sông phát hiện ra ông bị ngất xỉu nên đã gọi điện cho xe bệnh viện đến đưa ông đi cấp cứu.

Nhờ được cấp cứu kịp thời, ông Rick đã qua khỏi, ông nắm lấy đôi tay của Derby và nói: *"Cháu bé, ông phải làm sao để cảm ơn cháu đây? Nếu như cháu cần tiền, ông có thể cho cháu rất nhiều tiền!".*

Derby nghe xong liền lắc đầu nói: *"Nếu như ông có thể giúp đỡ 10 người khác khi họ cần sự giúp đỡ, như vậy chính là ông đã cảm ơn cháu rồi ạ!".*

Ông Rick cảm thấy khó hiểu liền hỏi cậu bé: *"Cháu cái gì cũng đều không cần sao?".* Derby cười và lắc đầu.

Ông Rick liền bị cậu bé kỳ lạ này thu hút. Ông đã để lại cách liên lạc cho Derby và đưa cậu bé trở về trường. Trước khi ông Rick rời đi, Derby lại dặn dò ông một lần nữa: *"Cháu xin ông nhất định hãy làm đủ "10 việc tốt" ạ!".*

Ông Rick nhìn qua đôi mắt đang rực sáng của cậu bé, trong lòng ông cảm thấy ấm áp thế là ông nghiêm túc gật đầu.

https://tieulun.hopto.org

Từ đó về sau, ông Rick cảm thấy sống vui vẻ hơn và chăm chú giúp đỡ 10 người khác. Mỗi lần giúp đỡ được một người, trong lòng ông lại cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Nhất là những lúc họ nói lời "cảm ơn" với ông, ông cảm thấy bản thân mình có giá trị hơn rất nhiều.

Chưa đến nửa kỳ nghỉ phép, ông Rick đã trở lại đài truyền hình làm việc. Khi ông quay lại làm việc, tất cả mọi người đều ngạc nhiên vì sự thay đổi chóng mặt của ông. Ông trở nên vui tươi, lạc quan và hòa đồng với mọi người hơn.

Ngày 01.12.2003, ông Rick lần đầu tiên lên sóng truyền hình sau kỳ nghỉ dài. Tại đây ông đã nói với khán giả: *"Trước đây, tôi đã nói rất nhiều những câu chuyện của người khác, hôm nay tôi sẽ kể câu chuyện của chính mình".* Ông xúc động kể về sức mạnh của "10 việc tốt" trong vòng một tiếng đồng hồ. Cuối cùng, ông nói: *"Có lẽ, không ai tin đây là chuyện thật, nhưng chuyện này đã tiếp thêm rất nhiều động lực sống cho tôi. Xin các bạn cũng hãy giúp đỡ 10 người khác khi họ cần giúp, tôi tin rằng bạn cũng sẽ cảm nhận được loại cảm giác kỳ diệu này!".*

Thông qua truyền hình, chương trình của ông Rick được phát sóng trên khắp nước Đức. Mọi người đều rất xúc động về câu chuyện này. Đã có rất nhiều người gọi điện cho ông Rick nói rằng họ sẵn lòng làm "10 việc tốt" này. Thậm chí còn rất nhiều khán giả yêu cầu được nghe Derby nói chuyện trên truyền hình bởi vì họ muốn gặp cậu bé lương thiện này.

Tháng 01.2004, Derby đã đến đài truyền hình chia sẻ về câu chuyện của mình. Tại hiện trường, có người đã hỏi cậu: *"Tại sao cậu lại có suy nghĩ như vậy?".* Derby cảm thấy do dự, cậu cắn môi đứng lặng một lúc, rồi mới cất tiếng kể rõ chuyện đời mình. Rất nhiều người đã vô cùng xúc động và bật khóc trước tình yêu vô bờ bến của cậu bé dành cho mẹ mình.

Ông Rick đã ôm chặt lấy thân thể gầy yếu của Derby và nói: "*Mẹ của cháu nhất định yêu cháu vô cùng, cháu nhất định sẽ tìm được mẹ!".*

Tình yêu của hàng ngàn người mẹ

Sau sự tình ấy, toàn bộ người dân biết chuyện này đã đề ra chiến dịch "10 việc tốt". Trước đây, mọi người đều lạnh lùng thì giờ đây lại đối xử với nhau rất có tình. Mọi người đều mong rằng người mà mình đang giúp chính là mẹ của cậu bé Derby kia.

Derby đã trở nên rất nổi tiếng và đài truyền hình cũng giúp cậu tìm mẹ, nhưng mẹ của Derby mãi vẫn không thấy xuất hiện...

Tháng 02.2004, một sự việc bất hạnh và đau lòng đã xảy ra với Derby. Nơi Derby sinh sống là một khu phố nghèo. Sau khi Derby nổi tiếng, các tay xã hội đen nghĩ rằng cậu bé có nhiều tiền. Đêm ngày 16.02.2004, trên đường trở về trường học, Derby đã bị một nhóm lưu manh vây quanh, nhưng bọn họ không tìm thấy tiền trên người cậu bé, nên đã đâm trọng thương cậu bé.

Cậu bé Derby bị đâm thủng bụng và gan, cậu nằm trên vũng máu mãi đến hai tiếng đồng hồ sau mới được cảnh sát tuần tra phát hiện. Họ đưa cậu bé vào bệnh viện cấp cứu. Tại bệnh viện, trong lúc hôn mê, Derby một mực gọi *"Mẹ! Mẹ! Mẹ!..."* mãi không thôi.

Đài truyền hình tiếp sóng trực tiếp tình trạng của Derby. Tất cả mọi người đều cầu nguyện cho cậu. Mấy chục sinh viên đến quảng trường Alexanderplatz, nắm tay nhau thành một vòng tròn và kêu gọi: *"Mẹ! Mẹ!...".* Những tiếng gọi này làm cảm động những người qua đường, họ liền gia nhập vào nhóm đứng xếp thành hình trái tim. Số người tham gia càng lúc càng đông lên, trái tim cũng càng lúc càng lớn hơn.

Điều cảm động hơn nữa là có hàng trăm người mẹ đã gọi điện đến đài truyền hình xin được giả làm mẹ của Derby. Cô Rita, một giáo sư tại trường đại học Munich đã khóc nức nở và nói: *"Derby là một đứa trẻ tốt như vậy, được giả làm mẹ của cậu bé, tôi cảm thấy vô cùng tự hào".* Một phụ nữ khác 35 tuổi gọi điện đến nói: *"Tôi từ nhỏ đã không có mẹ. Tôi cũng vô cùng khát khao được gặp mẹ. Tôi có thể hiểu được tâm tình của Derby".*

Có hàng trăm người mẹ đã gọi điện đến để xin được làm mẹ của Derby, nhưng mẹ của Derby thì chỉ có một. Cho nên, đài truyền hình đã thảo luận và chọn cô Judy làm mẹ của Derby. Bởi vì cô ấy sống cùng thành phố với cậu bé, hơn nữa giọng nói của cô ấy cũng giống với giọng của cậu bé, như vậy sẽ càng có cảm giác thân thiết hơn.

Sáng sớm ngày 17.02.2004, sau một thời gian dài bị hôn mê, cậu bé Derby đã mở mắt. Cô Judy đã ôm một bó hoa loa kèn đẹp xuất hiện ở đầu giường của Derby. Cô nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Derby và nói: *"Con trai Derby yêu quý! Mẹ chính là mẹ của con đây!".* Derby dường như nhìn thấy ánh mặt trời, đôi mắt cậu đột nhiên sáng rực lên, cậu đã rất ngạc nhiên và hỏi: *"Mẹ thực sự là mẹ của con sao?".* Cô Judy dùng hết sức ngậm lấy nước mắt và gật gật đầu. Tất cả mọi người có mặt ở đây cũng mỉm cười nhìn Derby và gật đầu. Hai dòng nước mắt nóng chảy ra từ đôi mắt của Derby: *"Mẹ ơi, con đã tìm mẹ từ rất lâu lắm rồi! Con xin mẹ đừng bỏ con nữa, được không mẹ?".*

Cô Judy gật đầu và nghẹn ngào nói: *"Con trai yêu quý của mẹ, con hãy yên tâm đi, mẹ sẽ không bao giờ rời xa con nữa...!".* Trên khuôn mặt tái nhợt của Derby nở một nụ cười. Cậu còn muốn nói nhiều hơn nữa nhưng đã không còn sức lực nữa rồi...

Đây là ngày cuối cùng của Derby ở trên cõi đời này, cậu bé luôn nắm thật chặt bàn tay của mẹ mà không buông ra, cậu cũng không muốn nhắm mắt lại vì muốn được nhìn thấy mẹ nhiều hơn... Tất cả mọi người đều òa khóc, cảm thấy như trái tim mình đang vỡ tan ra.

Hai giờ sáng ngày 18.02.2004, Derby đã nhắm mắt lại, vĩnh viễn rời xa thế gian nhưng đôi bàn tay của cậu bé vẫn còn nắm chặt bàn tay của mẹ.

• DaiKyNguyen / NTDTV

https://tieulun.hopto.org

Những con mắt buồn phiền, xin cấy lại niềm tin

• **Thái Công Tụng**

1. Nhập đề

Xin mượn lời ca trong một bài hát nọ làm tựa đề cho bài viết. Đôi mắt là cửa sổ của linh hồn và những con mắt buồn phiền cũng là phản ánh tâm trạng lo âu, buồn bực, trăn trở của con người. Thực vậy, khổ đau luôn luôn là một vấn nạn muôn kiếp. Bài thơ sau đây của Alfred de Musset cũng văng vẳng hai câu:

'L'homme est un apprenti, la douleur est son maitre,
Et nul ne se connait tant qu'on n'a pas souffert'.

Sự khổ đau nếu ta không có
Biết thân ta thật khó muôn bề
Ta là người thợ học nghề
Có đau mới biết rõ về thân ta.

Suy rộng ra, nhà văn hào Dostoyevsky gọi Sự Sống, Đau Khổ và Sự Chết là những 'vấn nạn muôn thuở' mà con người khó tháo gỡ một cách trọn vẹn. Truyện Kiều cũng có câu:

Đau đớn thay, phận đàn bà
Lời rằng bạc mệnh cũng là lời chung

Hoặc những vần thơ nói về tính chất vô thường, bất định của đời người như:

- Kiếp hồng nhan có mong manh
- Phận sao phận bạc như vôi
Cũng đành nước chảy, hoa trôi lỡ làng

Phật giáo cũng nêu khổ trong Tứ Diệu Đế: Khổ, Tập, Diệt, Đạo. Như vậy, tiền đề khổ đau luôn luôn có mặt trong ta, xung quanh ta, trước đây, hiện nay và về sau. Nhưng ngoài cái khổ đau, trong thế giới ngày nay, với sự toàn cầu hóa, hiện đại hóa, đô thị hóa, con người còn bị một hiện tượng khác chi phối: đó là stress cũng thường trực hiện diện trong mọi hoàn cảnh: học đường, xí nghiệp, sở làm và ở mọi lứa tuổi.

2. Stress ngoài đời, trong nhà, trong trường, trong sở làm

Ngày nay, hiện tượng stress hoặc căng thẳng tâm thần có mặt trong mọi nơi: trong sở làm, trong học đường, ngoài đường phố, nếu so sánh với đời xưa. Tại sao ?

Môi trường sống bị thay đổi quá nhanh ảnh hưởng đến điều kiện sống; điều kiện sống dẫn đến thay đổi về tập quán sống, lối sống nên con người không thích nghi kịp với các biến đổi xung quanh sinh ra mất cân bằng về tâm lý. Hiện nay, tình trạng stress càng ngày càng xâm phạm đến nhiều lãnh vực và với mọi lứa tuổi nên trường học, xí nghiệp luôn luôn có counseling trong các Trung tâm tư vấn tâm lý. Bệnh viện nào cũng có Trung Tâm Sức khỏe tâm thần (Santé Mentale).

Người trẻ dễ bị stress hơn người già vì đi học phải học nhiều, luyện thi, bị áp lực cha mẹ, ra trường, chạy nộp đơn xin việc làm, vào sở thì lu bu công việc, đua tranh, về nhà nếu có con cái thì lại dạy học cho chúng.

Môi trường xã hội cũng vậy: nạn nhân mãn, gây ra phá hủy môi trường, tạo mọi loại ô nhiễm từ ô nhiễm nước đến ô nhiễm tiếng động với xe cộ ngổn ngang, ô nhiễm bụi bặm gây ra dị ứng, hắt hơi. Sự toàn cầu hóa, khu vực hóa kéo theo sự cạnh tranh; con người trong nền kinh tế thị trường phải bôn ba để giành thị trường.

Môi trường gia đình: sự sa sút của đạo đức gia đình và đạo đức xã hội có tác động mạnh đến giới trẻ như ly thân, ly dị, bạo hành và điều đó cũng ảnh hưởng đến tâm hồn các em.

Và các loại môi trường như trên của thời đại ngày nay đã tác động mạnh mẽ trên tâm lý con người, gây ra stress và stress là một kiểu phản ứng tâm lý và cơ thể để mong lập lại một sự quân bình trong cơ thể và nội tâm trước một tác động của môi trường.

Và cứ thế, lâu dần các stress ở trạng thái tiềm ẩn, chìm sâu trong tâm thức như ở dưới phần ngầm của băng sơn trên biển, trôi lờ lững. Stress dễ xảy ra khi con người cố kềm hãm không để thể hiện ra ngoài những ý nghĩ, mong muốn và tình cảm của bản thân nhưng đến một lúc nào đó có một chấn thương tâm lý, một sự cố như thất nghiệp, người thân chết, ly dị v.v... thì bệnh trầm nhược (depression) sẽ phát hiện. Trầm nhược hiện ra dưới nhiều hình thức và có thể nêu ra đây các triệu chứng:

- Về mặt tư tưởng: thiếu tập trung, khó nhớ, mau quên, muốn tự vẫn.

- Về mặt thể chất: biếng ăn, mất ngủ liên miên, cơ thể mệt mỏi, suy nhược, uể oải.

- Về mặt tình cảm: buồn rầu, trăn trở, trống vắng, lo âu, chán nản.

- Về mặt hành vi: không muốn trò chuyện với ai, nói không đầu đuôi, ngồi trầm ngâm, nhìn mọi sự vật với một màu sắc ảm đạm và thê lương: '*người buồn cảnh có vui đâu bao giờ*'.

Và cứ mỗi trạng thái tâm lý (buồn, giận, ghét, thương...) lại tương ứng với mỗi trạng thái sinh lý khác nhau trong não bộ. Khi stress kéo dài lâu, cơ thể sẽ suy yếu vì khi lo âu, não bộ với hàng tỷ neuron sẽ hoạt động sai lạc không bình thường và trở nên rối loạn.

Theo Aaron Beck, một nhà tâm thần học nổi tiếng, không phải cái thực tại làm cho mình bị trầm nhược, mà chính là cái nhận định, cái giải thích về cái thực tại đó mới làm ta bị trầm nhược. Và chính cái nhận thức đó lại bị ảnh hưởng bởi các định kiến cơ bản nhưng sai lầm như: đời người dễ quá, ta không thể thất bại, thế nào mình cũng thi đậu với hạng cao, ta không bao giờ làm sai v.v..., do đó một khi gặp cảnh ngộ éo le (thất nghiệp, tình phụ, lỗ lã làm ăn...) thì tâm hồn dễ bị chấn thương, đưa đến trầm nhược.

Trong thi phẩm Chinh phụ ngâm, có đoạn thơ nói về nỗi buồn của người thiếu phụ:

Trời hôm tựa bóng ngẩn ngơ

https://tieulun.hopto.org

Trăng khuya nương gối bơ phờ tóc mai
Há như ai hồn say bóng lẫn
Bỗng thơ thơ, thẩn thẩn như không

Cái 'thơ thơ thẩn thẩn như không' đó chính là dấu hiệu của trầm nhược, cùng với:

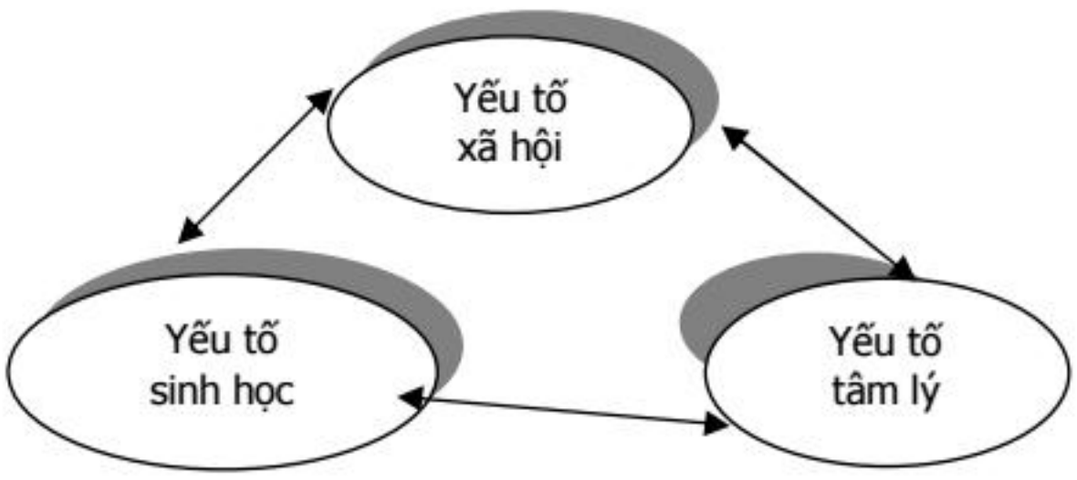
'Mặt biếng tô, miệng càng biếng nói
Sớm lại chiều rời rối nương song'

Có 3 yếu tố ảnh hưởng lẫn nhau trong quá trình trầm nhược:

- **Yếu tố sinh học** trong đó có phần di truyền.
- **Yếu tố tâm lý** như cảm xúc, nhận thức, tri giác, tuệ căn.
- **Yếu tố xã hội** như thất nghiệp, làm ăn thua lỗ, gia đình có người thân chết hay như nàng chinh phụ chờ chồng như nói ở đoạn thơ trên.

Chỉ cần một trong những yếu tố đó bị ảnh hưởng cũng kéo theo các ảnh hưởng kia.

Sau đây là mô hình sinh-tâm-xã (modèle biopsychosocial) của trầm nhược, cho thấy sự tương quan chặt chẽ và thường trực của các yếu tố nói trên.

3- Xin cấy lại niềm tin

Niềm tin là một thứ ciment tinh thần nối kết mọi phần tử trong xã hội. Do đó trong Nho giáo có nhân, nghĩa, lễ, trí, tín. Chữ Tín là một trong 5 yếu tố căn bản. Không có niềm tin, mọi tổ chức đoàn thể sẽ trở thành giả tạo, phù phiếm. Trong gia đình, cha mẹ cãi cọ nhau thì hỏi con cái tin vào ai? Trong đời sống lứa đôi, khi vợ chồng lừa dối nhau để không tin nhau nữa là sẽ đổ vỡ. Với niềm tin tôn giáo, ta tìm được ý nghĩa của cuộc sống. Ánh sáng niềm tin là yêu thương phục vụ tha nhân. Khi con người biết quên mình, sống cho người khác thì con người sẽ tìm thấy Lý Tưởng và Ý Nghĩa cho cuộc sống.

Trong cuộc sống xô bồ hiện nay, con người dễ vấp váp nhiều tình huống khó xử, dễ sinh trầm nhược. Trầm nhược cắt ngang mọi lứa tuổi (già, trẻ); mọi giai cấp (giàu, nghèo); mọi nơi chốn (thôn quê, thành thị).

Ngày nay, nhiều phương pháp trị liệu để hóa giải stress như:

- **động vật trị liệu**: nuôi mèo, chim, chó trong nhà;
- **âm nhạc trị liệu**: nghe âm nhạc êm dịu, nhạc Thiền;
- **hoa kiểng trị liệu**: trồng hoa và ngắm hoa.

Tuy nhiên, các phương pháp trên chỉ mới là đề cập đến phần trên của băng sơn. Một biến cố lớn gây ra nhiều mối khổ tâm, không chỉ vì tình trạng hiện hữu mà lắm khi khuấy dậy lên nhiều mối đau khổ mặc cảm đã qua nhưng còn ẩn náu tiềm tàng trong vô thức tức phần chìm của băng sơn. Do đó, chỉ có tôn giáo mới đặc biệt giúp về mặt tâm lý: cầu nguyện mãnh liệt, tin tưởng vào một sợi dây vô hình nối mình với một mãnh lực tối cao như Phật Thế Tôn, Phật Bà Quan Âm v.v...

Ta thường nghe danh từ kép Đau Khổ. Đau như đau đầu, đau bụng, đau ruột, đau khớp, nhưng cái Đau kéo theo cái Khổ như buồn bực, uất cảm, chán nản. Vào bệnh viện, bác sĩ chữa cho cái Đau, nhưng không chữa cho cái Khổ mà hai cái này lại liên quan với nhau vì nếu giảm đi cái Khổ (do thời cuộc, do gia đình xáo trộn, do thất nghiệp...) thì cái Đau cũng thuyên giảm đi. Đau là thuộc về thân thể, Khổ là thuộc về tâm lý. **Có bệnh đau ít, khổ nhiều; có bệnh khổ ít, đau nhiều.**

Trong truyện Kiều, ta thấy nàng Kiều khổ nhiều vì buồn, vì trăn trở, vì băn khoăn, vì nhớ nhà:

Nhớ cha mẹ:

Xót thay huyên cỗi, xuân già,
Tấm lòng thương nhớ biết là có nguôi

Trăn trở trong lúc tưởng nhớ người yêu:

Nhớ lời nguyện ước ba sinh
Xa xôi ai có thấu tình chăng ai ?

Tuy nhiên, nhờ tôn giáo, -trong trường hợp câu chuyện là nhờ nương nhờ cửa Phật-, mà các nỗi khổ chồng chất trong tâm thức dần dà được giải tỏa và nguôi dần:

Gửi thân được chốn am mây
Muối dưa đắp đổi tháng ngày thong dong

Khi con người bị khổ thì:

- **Cầu nguyện** làm tăng sức mạnh tâm lý, tìm lại nguồn vui trong tôn giáo và sức mạnh tinh thần để dễ đối phó với các nghịch cảnh, giúp khả năng hồi phục nhanh hơn. *'Xưa nay nhân định thắng thiên cũng nhiều'*
- **Cầu nguyện** mãnh liệt làm thay đổi hóa học của não bộ, kích hoạt các neurone, tăng cường hệ thống miễn dịch.
- **Cầu nguyện** giúp ta hóa giải với stress hiệu quả hơn, giúp ta làm việc trong chánh niệm, tập trung tư tưởng, trong hơi thở.

Cầu nguyện có thể ở bình diện vĩ mô như cầu cho Quốc Thái Dân An, cho Hòa Bình Thế Giới và cũng có thể ở bình diện vi mô như cầu cho tai qua nạn khỏi, cầu an cho người đau ốm, cầu siêu cho vong linh người chết sớm siêu thoát.

Trong vũ trụ, gió, dầu hỏa tạo ra năng lượng; kho năng lượng này có thể biến đổi thành điện năng, cơ năng, hóa năng. Tương tự con người cũng là kho năng lượng; nếu chuyển hóa thành Từ, Bi, Hỉ, Xả thì tốt, tích cực nhưng chuyển hóa thành tham lam, sân hận thì xấu, tiêu cực.

Tiếng chuông ngân vang, tiếng mõ nhịp đều với tiếng kinh ngâm nga trầm bổng Nam Mô Bồ Tát Quán

https://tieulun.hopto.org

Thế Âm kết hợp hài hòa với lòng tin mãnh liệt, ru hồn người thanh thản giúp quên đi các cung bậc yêu, ghét, vui, phẫn nộ, sợ, ngạo mạn, thói quen xấu cũng như sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp, để vươn tới cái vô ngã, mà **vô ngã** nghĩa là không có một thực tại biệt lập và thường hằng mà tất cả đều chuyển biến (vô thường) hàng giờ hàng phút. Cái vô ngã giúp ta khiêm tốn và khi ta đạt tới cái thấy vô ngã thì những khổ đau như giận, ganh tỵ, sợ hãi, thù hận, tủi hổ, phiền muộn sẽ được chuyển hóa, giúp ta nhiều an lạc trong cuộc sống. Mà muốn đạt tới cái vô ngã trong khi cầu nguyện, thì niệm, định và tuệ là 3 nguồn năng lượng cần để chuyển hóa các phiền muộn, khổ đau.

- Niệm như trong chánh niệm: niệm trong khi đi, đứng, nằm, ngồi, rửa chén, thiền hành, làm việc, đưa tâm về lại với thân để ta có mặt đích thực trong giây phút hiện tại, bớt tiêu thụ chỉ gây thêm ô nhiễm, lo chạy đua theo tiền tài và danh vọng, không biết rằng:

Vèo trông lá rụng ngoài sân
Công danh phù thế có ngần ấy thôi (Tản Đà)

- Định có nghĩa là chú tâm, chú tâm tìm thấy bản chất và cội nguồn của sự khổ đau, trong trường hợp này là trầm nhược, biết được nguyên do xa gần của trầm nhược.

- Tuệ (tuệ giác) sẽ chuyển hóa các trầm cảm thành năng lượng hóa giải các hội chứng của trạng thái căng thẳng tâm trí.

Nhờ cầu nguyện sâu xa, lòng thành đã thấu đến Trời, con người dễ tìm thấy An Lạc trong con tim vì hiểu sâu nội tâm, bỏ dứt Tham, Sân, Si vốn là các thông số của phương trình Khổ Đau. Không có niềm tin thiêng liêng thì tôn giáo không thể phát triển. Nếu một người không tin vào Phật thì Phật tánh không khởi ở trong họ. Tâm linh chính là vec-tơ (vecteur) đưa đến tôn giáo.

Cầu nguyện để đi sâu vào nội tâm hầu có thể phá chấp. Phá chấp có nghĩa nôm na là không cố chấp vì cố chấp là cho ta cái gì cũng đúng, của người khác là trái. Vì cố chấp nên nảy sinh ra thanh kiến, nảy sinh ra kỳ thị, phân biệt chủng tộc khiến xung đột địa phương, chiến tranh, chém giết gây thêm đau khổ cho nhân loại. Khi ta cho mình là đúng, người kia cũng cho mình là đúng thì dĩ nhiên không đối thoại, không truyền thông, ta nảy sinh ra hờn giận, ghen ghét, khó chịu và đó là nguồn phát sinh ra stress.

Thái độ trong khi cầu nguyện cũng quan trọng:

'Đừng để tư duy đưa hỏng anh lên không gian,
bàn tọa anh hãy chấm chặt vào mặt đất,
anh hãy cùng đất hợp nhất,
đã trở về với đất, anh hãy mỉm cười
thì đất sẽ truyền cho anh sự vững chãi
sự bình yên sự thảnh thơi
hơi thở tinh chuyên
nụ cười an nhiên'
(Địa Xúc, thơ Nhất Hạnh)

Hơi thở tinh chuyên, nụ cười an nhiên là gì nếu chẳng phải là tinh thần Thiền học ?

- hơi thở tinh chuyên giúp ta dễ chánh niệm, thở vào, thở ra điều hòa chứng tỏ ta hiện hữu.

- nụ cười an nhiên để có được thái độ phá chấp, thoát được ngã mạn, bớt đi cái Ngã (ego), để bình thản tiếp nhận sáng suốt những gì xảy đến để bình tĩnh giải quyết.

- nụ cười an nhiên là bình thản, vô tư, để cho tâm hồn có chỗ rỗng để có thể tiếp nhận cái mới. Và nhờ hơi thở tinh chuyên, nụ cười an nhiên, con người mới có thể tháo bỏ mọi sự vật chung quanh để cho tâm hồn ta trở về cái Nhất Nguyên huyền diệu nguyên thủy của Trời Đất. Tìm lại những hình tượng uyên nguyên này, chúng ta sẽ có khả năng khám phá 'bộ mặt đích thực của mình', tức cái 'bản lai diện mục'. Trái lại khi bỏ quên hay chối từ những bộ mặt uyên nguyên ấy, chúng ta sẽ chỉ như một thân cây không có gốc rễ bám chặt vào mảnh đất.

- nụ cười an nhiên là lòng **Từ Bi**. Điều ấy có nghĩa là chào đón người lạ với sự đồng cảm và con tim rộng mở, từ những người tỵ nạn phải rời bỏ quê hương vì chiến tranh tàn phá, đến những người nhập cư phải rời bỏ nhà cửa để đi tìm cuộc sống tốt hơn. Điều ấy có nghĩa là diễn tả sự cảm thông và tình yêu với những người chịu thiệt thòi và bị gạt ra bên lề, với những người chịu đau khổ, với những người đang tìm sự cứu độ.

4. Kết luận

Một câu tục ngữ Tây phương có nói: *'Ngày nào còn sự sống, ngày ấy còn hy vọng'* (Tant qu' il y a de la vie, il y a de l'espoir). Hình như nói ngược lại cũng thấy đúng: ngày nào còn hy vọng, ngày ấy còn có sự sống.

Cuộc sống đầy biến động hiện nay làm rối loạn đồng hồ sinh học của con người, gây ra nhiều rối nhiễu tâm lý. Như vậy, dưỡng tâm bằng nhiều phương pháp, trong đó cầu nguyện trong tĩnh lặng, trong thiền định giúp con người xử lý stress (stress management) hiệu quả hơn.

Thực vậy, khi ta cầu nguyện sâu dày, các bệnh trầm nhược có cơ giảm bớt, có thể vì kháng thể trong người nhiều hơn, chống chọi với bệnh tật dễ hơn. Cầu nguyện sâu dày giúp ta quán chiếu nội tâm, biết mình là ai, biết mình cảm xúc cái gì, biết mình cảm nhận ra sao, rèn luyện tâm tính cho vững chắc trước cuộc đời đầy cung bậc yêu thương hờn giận để phá bỏ các sai lạc tư duy vì các sai lạc tư duy (false beliefs) sẽ làm cho trầm nhược nặng hơn.

Và trên một bình diện rộng hơn, trong một thế giới nhiều bất trắc đau thương với bao người nghèo khổ, ta hãy, mỗi ngày như mọi ngày, thành tâm cầu nguyện trong tĩnh lặng không những cho bản thân mà còn cho chúng sanh quanh ta, ước gì ta có thể làm một con tàu cho những ai đang phải vượt qua biển cả, làm một nhịp cầu cho những ai phải vượt qua sông, làm một ngọn đèn cho những ai cần ánh sáng, làm nơi nương tựa cho những ai cần chốn trú ẩn, làm người nô bộc khiêm tốn cho những ai trong tình trạng khốn quẩn. Cầu nguyện cho thế giới hòa bình, nhân dân an lạc vì hòa bình không phải là không có chiến tranh mà còn là hòa bình trong tâm linh nữa.

• Thái Công Tụng

https://tieulun.hopto.org

Trúc Lâm một chiều mưa nặng hạt tại Houston, Texas

• **Thích Như Điển**

Hôm đó là một ngày lịch sử của tiểu bang rộng nhất nước Mỹ nầy và đặc biệt là vùng Houston, nơi có chùa Trúc Lâm đang hiện hữu với một rừng trúc bạt ngàn. Khi đêm đến chim chóc tứ phương bay tụ về đây để trú ngụ qua đêm và tiếng kêu của chúng giống như một bầy chim vỡ tổ. Đó là ngày 17 tháng 4 năm 2016, nhằm ngày Chủ nhật như mọi ngày Chủ nhật khác ở xứ nầy, nhưng khác xa những ngày lễ Phật hằng tuần khác mà tôi đã tham dự. Có nhiều người Phật tử Việt Nam, Mỹ, Hoa, Mễ... lẫn Thiên Chúa Giáo và những người không thuộc tôn giáo nào đã ngồi thật yên lặng dưới những cơn mưa nặng hạt của chiều hôm ấy, vì lẽ trong Chánh điện không còn sức dung chứa nữa.

Nói đến nước Mỹ thì không ai là không trầm trồ khen ngợi về mọi phương diện, và mùa Hè năm 2016 nầy, trong lúc An Cư Kiết Hạ, tôi sẽ viết chi tiết về nước Hoa Kỳ như đã viết về nước Nhật và nước Úc trong hai năm qua. Lần viết tùy bút nầy, chỉ xin ghi lại những cảm nhận nhiệm mầu của một chuyến hoằng pháp của Phái đoàn Âu Mỹ năm nay, nhằm ghi lại những sự kiện mà chính bản thân chúng tôi và nhiều Thầy Cô trong Phái đoàn đã trải nghiệm. Vì lẽ những chuyện xảy ra nó không phải chỉ cho một vài người, mà cho cả hằng trăm, hằng ngàn người đã chứng kiến sự kiện lụt lớn bất thường vào đêm 17 tháng 4 đến rạng sáng ngày thứ Hai 18 tháng 4 năm 2016 tại Houston, Texas. Khi nói đến tiểu bang nầy, ai trong chúng ta cũng liên tưởng đến cao bồi Texas, đến giá dầu xăng rẻ khủng khiếp so với Âu Châu, cùng đồng ruộng bạt ngàn, với diện tích rộng gấp ba lần nước Việt Nam và ngang tầm với tiểu bang New South Wales của Úc... Có rất nhiều chuyện để nói, để viết và để kể ra. Vì đi lần nầy đến Hoa Kỳ của tôi là lần thứ 49, kể từ năm 1978 đến nay, đã có không biết bao nhiêu lần đi và lần đến, nhưng lần nầy đã để lại trong lòng tôi thật nhiều sự linh thiêng cảm ứng nhiệm mầu.

Sáng ngày 17.4.2016 cũng là một buổi sáng đặc biệt, vì lẽ chưa bao giờ chúng tôi giảng pháp từ sáng sớm vào lúc 6 giờ, sau khi trì tụng Thần Chú Thủ Lăng Nghiêm như vậy. Thượng Tọa Thích Chúc Thiện Trụ Trì chùa Liên Hoa tại San Antonio đã dành cho chúng tôi hơn một tiếng rưỡi đồng hồ để nói về lịch sử truyền thừa của Môn Phái Lâm Tế Chúc Thánh. Thế nhưng hôm đó tôi lại tán thán về công đức trì tụng Thần Chú Thủ Lăng Nghiêm của Khóa Tu Bát Quan Trai của hơn 50 Phật Tử tại chùa Liên Hoa và nói về hình ảnh của những chiếc dép, đôi giày ngay ngắn được sắp thẳng hàng như người Nhật, chỉ có khác một điều là những đôi giày của người Nhật khi bước vào nhà hay điện Phật thì họ tự để quay ra cửa, còn người Việt Nam của chúng ta thì để hướng vào bên trong nhà hay bên trong chùa. Lâu nay báo chí Việt cũng như các nước trên thế giới đều viết và nói về sự ngăn nắp của người Nhật, sự đúng giờ giống như người Đức. Họ làm việc với tinh thần trách nhiệm cao, sạch sẽ, ngăn nắp, không đổ lỗi cho người khác v.v... Đó cũng lại là hai nước mà chính bản thân tôi đã sống, đã tu, đã hành Phật sự từ năm 1972 đến nay, kể ra cũng gần nửa thế kỷ rồi. Do vậy niềm hãnh diện về hai quốc gia nầy, tôi cũng đã có nhiều lần bày tỏ bằng cách nầy hay cách khác, qua lối diễn tả của mình khi giảng pháp hay lúc viết bài v.v... Đây là một niềm vui và cũng là một niềm hãnh diện.

Từ San Antonio, Thầy trò chúng tôi được một người Phật tử Ấn Độ gốc Iran chở cho đi trên chiếc xe 5 chỗ ngồi, hướng về ngôi chùa Từ Bi Quan Âm Đạo Tràng tại Cypress, Houston, Texas do Thượng Tọa Thích Phước Tâm trụ trì. Đúng 11 giờ trưa chúng tôi phải bắt đầu giảng pháp, nhưng hôm đó trời mưa nặng hạt quá, nên chiếc xe của Bình và của Phật tử gốc Ấn nầy không thể đi nhanh hơn được nữa, vì lẽ ở phía trước chúng tôi những lùm mây như chụp phủ chúng tôi, như nghiến răng chờ đợi một giây phút hãi hùng nào đó. Bầu trời đen nghịt và mưa vẫn rơi liên hồi. Lúc đến chùa, mọi người đã đứng sắp hàng chờ cung nghinh Phái đoàn từ lâu. Chúng tôi cảm thấy thẹn lòng, vì nhìn đồng hồ, thấy đã đến trễ 3 phút. So với chặng đường dài gần 200 Miles mà chúng tôi phải vượt qua trên 3 tiếng đồng hồ, nếu là ở Đức, chúng tôi chỉ cần một nửa hay hơn một nửa của khoảng thời gian này.

Từ 11 giờ đến 13:30 trưa ngày 17.4.2016 là giờ giảng của chúng tôi, Thầy Viên Giác, Thầy Thánh Trí, Ni Sư Minh Huệ và Ni Sư Tịnh Vân. Hôm đó tôi nói về "Lịch Sử Phật Giáo Việt Nam"; Thầy Thánh Trí chia sẻ một số kinh nghiệm tu tập của mình; Thầy Viên Giác hát hai bài ca do Thầy ấy sáng tác; Ni Sư Tịnh Vân nói tiếng Anh cho những giới trẻ tham gia trong buổi giảng nầy. Không khí thật trẻ trung, vui vẻ dường như chẳng có gì xảy ra ở bên ngoài cả. Trời vẫn sáng, người vẫn qua lại nhộn nhịp ở sân chùa. Sau đó thì Phái đoàn chúng tôi trở về lại chùa Trúc Lâm để bắt đầu cho buổi giảng vào chiều cùng ngày. Nhưng sáng hôm sau ngày 18.4.2016 thì nước đã ngập lên khắp sân chùa, tràn vào Chánh Điện như hình ảnh bên

https://tieulun.hopto.org

dưới. Ai biết được ngày mai là gì? Do vậy mà Đức Phật đã nói "Vô Thường" là như thế.

(Từ Bi Quán Âm Đạo Tràng bị ngập lụt)

(Từ Bi Quan Âm Đạo Tràng sau ngày bị ngập lụt)

Chùa Trúc Lâm tại Houston do Cậu Chín, thường gọi là Uncle Nine sáng lập. Cách đây chừng gần 10 năm Cậu Chín đã quy y Tam Bảo với tôi và Tăng đoàn Hoằng Pháp Âu Mỹ; một năm sau Cậu Chín xin xuất gia. Việc nầy tôi có thỉnh ý với Trưởng Lão Thích Chơn Điền, Ngài trụ trì chùa Quan Âm tại Houston; Ngài vốn là Sư Thúc của tôi, về việc xuất gia của Cậu Chín thì Ngài bảo rằng: "Hãy dùng phương tiện mà độ sanh. Mình không độ cho người Mỹ, người Hoa và đặc biệt là người Mễ được, trong khi Cậu ấy độ được những người nầy tin theo Phật Giáo, thì mình cũng nên hỷ xã, cho Chú ấy chỉ thọ Sa Di Bồ Tát Giới mà thôi". Tôi vâng lệnh Trưởng Lão Thích Chơn Điền và cách đây 6 năm đã cho Cậu Chín thọ Sa Di Bồ Tát Giới có Tam Sư Thất Chứng và Sư Ông Thích Chơn Điền làm Chứng Minh Đạo Sư trong giới đàn nầy. Pháp Danh của Thầy ấy là Thiện Phẩm, Pháp Tự là Hạnh Hoa và Pháp Hiệu là Giác Liên. Nguyên Thầy Thiện Phẩm là một người xem bói rất tài tình, có thể nói thông thạo trên 10 ngôn ngữ. Đó là: tiếng Anh, tiếng Việt, Quang Thoại, Quảng Đông, Triều Châu, Phước Kiến, Hải Nam, Lào, Thái, Miên, Tây Ban Nha... Mỗi ngày như vậy có cả hằng trăm người đứng sắp hàng rút thẻ tại văn phòng để được xem quẻ và chữa bịnh. Sáng từ sớm tinh sương Thầy ấy đã sang chùa Trúc Lâm lễ Phật. Đúng 6 giờ sáng thì ra văn phòng làm việc. Hai giờ chiều về chùa chữa bịnh. Đến tối thì làm lễ và giảng pháp cho Phật tử bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau. Ngày lại tháng qua, năm nầy qua năm nọ đều như thế cả. Đặc biệt là ngày thứ Hai từ lúc 4 giờ chiều có cả hàng ngàn người Mỹ, Mễ, Hoa, Việt đến chùa Trúc Lâm để nghe Thầy ấy giảng pháp.

Năm nay Phái đoàn Hoằng Pháp Âu Mỹ của chúng tôi đến đây từ ngày 12 đến ngày 19 tháng 4 năm 2016 và sự kiện đặc biệt bị lụt lội tại Houston rơi vào khoảng trong thời gian nầy và những phép nhiệm mầu đã xảy ra, ít ai trong đoàn có thể hình dung ra được, chỉ biết cảm nhận mà thôi!

Từ tối thứ Sáu ngày 15 đến Chủ nhật ngày 17 tháng 4 năm 2016, trong ba đêm nầy có tổng cộng độ 2.000 người đến tham dự lễ Phật, nghe pháp thoại bằng tiếng Anh, Hoa và Việt ngữ cũng như làm lễ chú nguyện và phóng sanh. Suốt trong 3 đến 4 tiếng đồng hồ như vậy mọi người đã lắng nghe chúng tôi, Thượng Tọa Thông Triết, Thượng Tọa Hạnh Bảo, Thầy Pháp Trú, Thầy Thiện Đạo, Thầy Thánh Trí, Thầy Hạnh Tuệ, Thầy Viên Giác, Ni Sư Minh Huệ và Ni Sư Tịnh Vân giảng. Sau khi giảng xong mọi người được dùng cơm chay thân mật do chính các Phật tử người Mễ và người Hoa mang đến cúng dường. Một số người không vào Chánh Điện được thì họ ngồi ngoài trời mưa như vậy để thể hiện lòng kiên trì cầu pháp và sự chú nguyện của chư Tăng. Thật là hiếm thấy trên chặng đường đi hoằng pháp khắp đó đây của tôi lâu nay, mà nay mới được gặp. Họ không phải là người Việt Nam mà là người Mỹ, người Mễ và người Hoa. Thật là vi diệu vô cùng.

Tối ngày 17.4.2016 trời mưa tầm tã suốt đêm, giông tố phũ phàng, sấm sét thắp sáng cả một bầu trời Houston như chưa bao giờ từng xảy ra như vậy. Ai ai cũng lo, cũng ngại, không biết rồi ngày mai sẽ ra sao đây, khi mà buổi lễ đặc biệt vào chiều mai ngày 18.4 (thứ Hai) chưa xảy ra. Nằm trong phòng, vạch cửa sổ nhìn ra ngoài vườn trúc, thấy nước chảy lênh láng như có sóng tràn dâng, cộng thêm với bão và tiếng gầm của trời đất, ai trong chúng tôi cũng lo ngại. Sau buổi thiền tọa và công phu khuya, trì tụng thần chú Thủ Lăng Nghiêm hôm ấy, những giọt mưa lại càng nặng hạt hơn nữa, khiến cho chư Tăng khó mà rời khỏi Chánh Điện để trở về lại nơi ngơi nghỉ của mình, nên sáng hôm đó phải dùng toàn mì gói. Đột nhiên Thầy Thiện Phẩm xuất hiện và báo tin việc cúng dường trai Tăng trưa ngày 18.4. Tiện đó một trong Quý Thầy mới hỏi Thầy Thiện Phẩm rằng: "Nếu chiều nầy mưa thì sao?". Thầy ấy bảo rằng: "Bạch Quý Thầy, sau khi cúng dường trai Tăng, thì trời sẽ nắng cho đến tối". Một Thầy khác bảo rằng: "Đài và báo cho biết là trời sẽ mưa suốt cho đến hết ngày mai. Nếu Thầy Thiện Phẩm dự đoán đúng như vậy thì tôi sẽ đi lễ bái Đức Quan Âm liền!".

Đúng như vậy, sau ngọ trai hôm ngày 18.4.2016 trời Houston và hình như chỉ riêng vùng chùa Trúc Lâm, đã bắt đầu hừng sáng, tạnh mưa, trong khi những nơi khác vẫn còn cấm xe chạy ra vào thành phố và cũng có những buổi phóng sự trực tiếp truyền

https://tieulun.hopto.org

hình thật là đặc biệt về sự kiện nầy như sau: Có một người lớn tuổi cố lái chiếc xe vào vùng nước ngập, bị lạc tay lái và xe bắt đầu chìm dần xuống hố sâu bên cạnh đường đi. Một phóng viên trẻ bảo ông ta hãy ra khỏi xe lập tức. Người ấy mở cửa trước của xe bước ra, nước ùa vào bên trong xe, tiếng ông ta vọng hỏi lại phóng viên đài truyền hình CNN là: "Tôi phải làm gì đây?", trong khi tay vẫn cố bám lấy cánh cửa của xe hơi. Phóng viên bảo rằng: "Ông hãy buông tay ra và bơi về phía tôi". Ông ta vẫn chần chờ... cuối cùng Ông ta bơi theo hướng của phóng viên và đã được phóng viên truyền hình trẻ dìu ông lên chỗ khô ráo, trong khi chiếc xe chìm dần vào dòng nước chảy. Đây là một phóng sự trực tiếp truyền hình, giống như là phóng sự chiến trường của một thuở xa xưa nào đó tại quê mẹ của chúng ta. Thế là một mạng người được cứu sống và chiếc xe bị chìm sâu theo dòng nước, thuận với lẽ vô thường như Đức Phật vẫn thường hay dạy cho chúng ta.

Trưởng Lão Thích Chơn Điền (91 tuổi)

Bốn giờ chiều bắt đầu buổi lễ, có sự chứng minh của Trưởng Lão Thích Chơn Điền (năm nay Ngài 91 tuổi) thì trời đã hoàn toàn hết mưa, hết gió, bầu trời Houston dường như chưa bao giờ có sự kiện lụt lội, sấm sét đã xảy ra trước đó mấy tiếng đồng hồ. Sau khi niêm hương bạch Phật, chúng tôi tụng Kinh Khánh Đản, mừng ngày Đản Sanh của Đức Từ Phụ Thích Ca Mâu Ni. Kế tiếp tôi đã giảng bằng tiếng Việt về ý nghĩa Đản Sanh của Đức Phật, được Thầy Pháp Trú dịch ra tiếng Anh rất lưu loát, tiếp đó được dịch ra tiếng Tây Ban Nha bởi một nữ Phật tử người Mễ. Mọi người làm lễ tắm Phật và tất cả ra bên ngoài sân để tiếp tục nghe Pháp của Thầy Thiện Phẩm giảng. Sau khi dùng chiều, chư Tăng Ni cũng ra bên ngoài sân và bắt đầu tụng một bài Tâm Kinh Bát Nhã bằng tiếng Việt, sau đó là phần thuyết giảng chính của Thầy Pháp Trú cũng như Thầy Thiện Đạo bằng tiếng Anh, có phiên dịch ra tiếng Tây Ban Nha và xen vào đó là những lời bình luận bằng nhiều ngôn ngữ của Thầy Thiện Phẩm. Buổi lễ chấm dứt sau phần chú nguyện rảy nước của chư Tăng đến những người hiện diện. Ngày hôm ấy đã có độ 2.500 Phật tử về chùa Trúc Lâm tham dự. Nếu không có sự kiện bão lụt tại Houston thì số người tham dự chắc rằng không dừng lại ở đó, mà con số bình thường của mỗi thứ Hai theo như Thầy Thiện Phẩm cho biết là 5 đến 6.000 người.

(Khóa tu Phật Pháp tại chùa Trúc Lâm TX 18.4.2016)

Sự nhiệm mầu nầy, ai có thể nghiệm mới biết, còn những người ở xa hay nghe, đọc qua tường thuật như thế nầy, chắc rằng sẽ không cảm nhận sâu xa được. Tôi cố viết lại một vài sự kiện để giới thiệu cho mọi người biết rằng, đã có những điều linh nghiệm như vậy. Còn tin hay không, đúng hay sai... tự mỗi người hãy tự thể nghiệm đối với chính bản thân mình thì sẽ rõ.

Sáng sớm ngày hôm sau Bình và một Phật tử người Ấn Độ đưa chúng tôi lên phi trường Houston để bay đi Oklahoma, nơi có ngôi Thiền Viện Chánh Pháp, do Thượng Tọa Thích Thông Triết trụ trì, để tiếp tục chuyến hoằng pháp của Phái đoàn kỳ nầy. Tại phi trường tôi bắt chuyện với mấy khách hành hương người Mỹ, phải ở lại tại phi trường suốt hai ngày đêm vừa qua để chờ chuyến bay vào chiều nay. Vì tất cả những chuyến bay từ tối ngày 17 và suốt ngày 18 đều bị hủy bỏ, sáng ngày 19.4.2016 mới bắt đầu bay lại. Quả thật Phái đoàn chúng tôi đã gặp nhiều phước báu vô ngần, vì những chuyện gì đã xảy ra trong hai ngày qua, quả thật như một giấc mộng, ai trong chúng tôi cũng chỉ biết cảm nhận, chứ không thể luận bàn gì tiếp tục nữa.

Ngồi trên chuyến bay nhỏ của United Airline hướng về Oklahoma, khởi đi từ Houston, tôi thấy trên trời có ánh thái dương dọi chiếu vào khung cửa sổ của máy bay thật ấm áp; những đóa bạch vân đang bay lơ lửng giữa không trung, như đón chào khách bồng lai từ tiên giới trở về nơi trần thế. Gió vẫn yên, mây vẫn bay, sấm sét đã ngưng từ lâu rồi, nên máy bay hạ cánh tại phi trường Oklahoma một cách an toàn vào buổi sớm mai ngày 19.4.2016 sớm hơn dự định của những người đi đón cả 30 phút.

Lần nầy tôi ghi lại những trải nghiệm của mình nhân một chuyến Hoằng Pháp đầy ý nghĩa và gián tiếp giới thiệu một vài sự kiện cũng như hình ảnh mà nhiều người ở xa muốn tìm hiểu đến. Như là một món quà lưu niệm để gửi đến mọi người khắp nơi trên thế giới đã theo dõi cũng như ủng hộ việc Hoằng Pháp của Phái đoàn từ xưa cho đến nay.

Thích Như Điển

Viết xong bài nầy vào sáng ngày 21 tháng 4 năm 2016 tại Thiền Viện Chánh Pháp Oklahoma, Hoa Kỳ.

https://tieulun.hopto.org

Vu Lan gợi nhớ

• **Diệu Hiền N.T.K.**

Đêm nằm trăn trở bâng khuâng
Nhớ về kỷ niệm thâm ân Mẹ hiền.
Con đang ở chốn trần miền,
Âm dương cách biệt biết tìm Mẹ đâu?

Trong chúng ta có lẽ không ai không khỏi ngậm ngùi xót xa khi nghe bài thơ nầy. Thời gian đã mười năm trôi qua thật nhanh kể từ khi Mẹ tôi đã ra đi. Cứ mỗi độ Vu Lan về, lòng tôi rưng rưng nỗi nhớ thương về hai đấng sanh thành vô cùng. Chúng ta có được thân nầy là nhờ công ơn cao dầy dưỡng dục của Cha Mẹ. Vu Lan - gợi nhớ xót xa.

Công Cha như núi ngất trời,
Nghĩa Mẹ như nước ở ngoài biển khơi.

Cha đã cho ta nghị lực, niềm tin và sức mạnh để tiến bước trên đường đời nhiều khó khăn và đầy cạm bẫy. Cha đã nhiều gian nan vất vả với mọi công việc, phấn đấu nuôi con, giáo dục con và đem đường học đạo cho con trở nên người chân chánh. Cha đã dạy cho con có lý trí, can đảm để vượt qua mọi chướng ngại trên đường đời vạn nẻo. Vì có Cha nên chúng ta được che chở, chăm sóc và bao dung. Cha giúp ta can đảm vươn vai đứng lên để khôn lớn và trưởng thành vững bước vào đời.

Tình Mẹ thì quá bao la, không bao giờ kể cho hết. Mẹ sanh chúng ta trong khổ cực, mang nặng đẻ đau. Chín tháng mười ngày cưu mang, ba năm bú mớm. Công lao của mẹ trong ba năm thật nhiều gian nan, khổ cực. Nào là "bên ướt Mẹ nằm, bên ráo con lăn". Mẹ đã nhường phần ngon ngọt cho con. Thay tã, thay áo và luôn bận rộn vì con. Lắm lúc mẹ đã thức suốt năm canh để ẵm bồng con vì con đau, con khóc. Mẹ đã dắt dìu tập cho con đi từng bước chập chững đầu đời. Lỡ khi con bị té ngã thì lòng mẹ đau vô cùng. Suốt quãng đời nuôi con, mẹ phải chịu trăm điều gian nan khổ cực. Dù hao mòn thân xác, mẹ vẫn vui mừng khi thấy con mau ăn chóng lớn. Mẹ đã tận tụy làm lụng vất vả để nuôi con, nâng niu chiều chuộng vỗ về con cái. Mẹ là người mẹ tuyệt vời của đời con. Ôi tôi thương, tôi mến vì mẹ là người đã vắt sữa nuôi con.

Khi con khôn lớn thì cha mẹ cho con đi học, lo lắng nuôi con và dạy con nên người. Thấy con thành đạt trong đời và hiếu hạnh nên cha mẹ rất vui và an lòng. Cũng mong cho con làm rạng danh Gia Tổ. Cha mẹ thường khuyên dạy con sống là phải biết thương yêu và hòa ái với mọi người. Chúng con được truyền hơi ấm từ cha mẹ, điểm tựa vững chắc và nhựa sống của đời con. Trên đời không có vốn liếng yêu thương nào bằng vốn liếng yêu thương cao quý của cha mẹ chúng ta cả.

Mẹ cha là báu vật thiêng liêng của mọi người con. Suốt cuộc đời cha mẹ chỉ sống vì con, dành dụm cho con và hy sinh cho con. Chấp nhận và chịu đựng mọi điều khó khăn, gian khổ để con được no ấm, hạnh phúc. Mẹ cha luôn lo lắng bảo vệ cho con. Mỗi khi con đi đâu xa chưa về thì lòng cha mẹ lo lắng thở dài đứng ngồi không yên. Còn mẹ thì đứng tựa cửa chờ mong và thấp thỏm lo âu đôi mắt ngấn lệ, chờ con về mẹ mới an tâm. Tình thương yêu tha thiết và sự hy sinh vô bờ bến của cha mẹ như trời biển, phận làm con không bao giờ dám quên. Chúng ta sung sướng êm đềm, ấm áp trong vòng tay trìu mến yêu thương của mẹ, được sự dạy bảo và che chở của cha. Dù con đã lớn mà vẫn thèm nghe lời ru tiếng hát ngọt ngào thân thương của mẹ.

Mẹ tôi hát rất hay, có lẽ vì vậy mà tôi ảnh hưởng mẹ nên có lúc tôi hát hò cũng được. Con có nói gì, làm gì đi nữa cũng không kể hết được công ơn cao dày của cha mẹ. Chỉ có lời kinh Vu Lan vi diệu, lời thuyết giảng quý báu của Chư Tôn Đức và tấm lòng thành kính, thành tâm của phận làm con luôn tưởng nhớ đến công ơn sanh thành dưỡng dục cù lao của cha mẹ. Vậy nhân mùa Vu Lan nên cầu phước và nguyện làm phước cho hương linh cha mẹ nhờ. Nếu còn cha mẹ cũng cầu nguyện cha mẹ sống an vui, hạnh phúc, luôn cận kề săn sóc chu đáo. Nếu ở xa nên luôn thăm hỏi và nói lời yêu thương là mẹ ơi con thương yêu cha mẹ nhất đời. Không chỉ gởi quà là đủ đâu. Ngoài ra nhắc cha mẹ luôn niệm lục tự Di Đà và sống hướng thượng để chuyển hóa khổ đau và khi lâm chung được sanh về thế giới Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà. Mất cha mất mẹ là một sự mất mát lớn lao, mất đi bầu trời ấm áp và trong sáng. Lúc còn mẹ con còn tất cả, mẹ đi rồi tất cả cùng đi.

Ngày xưa tôi chưa nói được lời yêu thương với cha mẹ là ba má ơi con rất yêu thương ba má cho nên giờ đây con ân hận trong lòng. Mặc dù tôi sống tròn bổn phận làm con, vì trong nước hay xa quê hương tôi không có dịp ở gần cha mẹ nên luôn nuối tiếc. Tôi an lòng khi nghe ba má nói lời khen là ba má rất hài lòng vì con. Chúng ta nhớ thương và cô đơn mới cảm nhận sự mất mát về tình thương của hai đấng sinh thành. Có những lúc buồn và đau con không biết làm gì hơn chỉ cất tiếng gọi "Mạ ơi" thì trong lòng ấm lại và ổn an vô cùng. Nhiệm mầu hơn nữa khi gặp cảnh ngộ khó khăn, con chí tâm niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" thì lòng tôi tự nhiên tan biến nỗi khổ, niềm đau, tâm tư an lạc vô cùng.

Mùa Vu Lan thể hiện bao tấm lòng hiếu hạnh, mùa hội ngộ tương phùng, ánh đạo vàng tỏa ngát khắp muôn nơi. Cha mẹ tuy đã ra đi nhưng con tin rằng cha mẹ vẫn luôn ở bên con, nhủ khuyên nhắc con bao lời hay lẽ phải, con luôn khắc ghi trong lòng, nguyện suốt đời không bao giờ quên. Nước biển mênh mông không đong đầy tình cha mẹ, giờ đây dù cho con có đi bốn phương trời cũng không tìm thấy được cha mẹ yêu.

Nhân dịp Vu Lan về, Diệu Hiền chúc mừng cho những ai diễm phúc đang còn Mẹ sẽ hân hạnh cài lên áo một đóa hoa màu hồng tươi thắm. Hoa hồng biểu tượng hạnh phúc vô giá của một đời người. Diệu Hiền cũng chia xẻ nỗi buồn đau cho những ai đã mất mẹ, khi trên áo cài một bông hồng màu trắng đơn côi.

Nhân mùa Vu Lan con thành tâm kính chúc Chư Tôn Hiền Đức Tăng Ni pháp thể khinh an, chúng sanh dị độ, phật sự viên thành. Kính chúc quý vị Đạo Hữu, quý vị Đồng Hương thân tâm thường an lạc, hạnh phúc trong ánh từ quang của Đức Phật và ơn trên ./-

https://tieulun.hopto.org

Mẹ ơi? đừng khóc

• **Thắm Nguyễn**

Thế rồi gia đình tôi lại được dọn đến một chốn riêng tư của mình, mặc dù nơi chúng tôi mới đến chỉ là căn nhà gỗ đơn sơ, không có điện. Chúng tôi đến nhà mới khi buổi chiều đang tàn. Mẹ tôi loay hoay dọn dẹp chỗ cho chúng tôi ngủ tạm. Khuôn mặt người thật vui, tôi biết. Vì qua bao nhiêu tháng dài chung sống chật hẹp trên căn gác lửng của một người bà con, mẹ tôi đã trải qua không biết bao nhiêu cay đắng. Căn gác nhỏ với những trưa mùa hè nóng cháy da và anh em chúng tôi lại nằm xếp hàng như cá, thin thít, dù không ngủ được. Mẹ tôi là một người đàn bà tự trọng, không muốn để anh em chúng tôi làm phiền lòng hàng xóm, nhất là chủ nhà, trong những trưa êm ả họ cần một giấc ngủ ngắn.

Anh em chúng tôi đến nhà mới như cá được thả vào nước. Chúng tôi tha hồ leo trèo lên những thân cây cằn cỗi không được chủ trước chăm sóc. Căn nhà có vườn bao bọc chung quanh, nằm ở ngoại thành. Mỗi ngày ba tôi phải đạp xe đi làm xa hơn, nhưng người chấp nhận nó với số tiền khiêm nhường có thể tậu được một chốn riêng tư cho gia đình chúng tôi. Chúng tôi mất hết trong cuộc tấn công của Việt cộng năm Mậu Thân ở Huế. Trong một thời gian ngắn mà ba mẹ chúng tôi lại xoay sở được một ít tiền để mua nhà thì thật là một điều không đơn giản.

Trở về với căn nhà gỗ, nơi có những nỗi vui buồn của gia đình chúng tôi. Mặc dù sau này, căn nhà đã biến dạng thành một dãy nhà khang trang, nhưng kỷ niệm trong căn nhà gỗ vẫn là những hình ảnh tôi không bao giờ quên được. Buổi sáng, lo xong cho chúng tôi mọi thứ, mẹ tôi lại quẩy gánh cho kịp chuyến hàng sáng. Cứ như thế, phụ với đồng lương công chức của ba tôi cũng đắp đổi được qua ngày.

Căn nhà gỗ với những buổi sáng nắng chiếu xuyên qua những lỗ đinh dọi xuống khuôn mặt chúng tôi. Rồi những lúc trời mưa nhỏ nước xuống gối chăn. Lúc đó, nồi niêu soong chảo được dàn binh bố trận cùng khắp nhà. Tôi nghe mẹ tôi nén tiếng thở dài trong những lúc lăng xăng hứng những giọt nước mưa đổ xuống. Những ngày mưa chợ ế, mẹ tôi xong việc trong nhà, ngồi nhìn những bọt bong bóng nổ lách tách bên hiên nhà, mắt buồn rười rượi.

Tôi đã thấy mẹ tôi khóc bên nồi cơm vừa bắc lên. Đó là buổi chiều sau một ngày mưa dầm dề, mẹ tôi với gánh hàng còn nặng trĩu trở về nhà cùng nỗi buồn còn đọng lại trên đuôi mắt. Mẹ tôi lặng lẽ ra sau bếp. Tôi biết mẹ tôi buôn bán ế ẩm hôm nay. Tôi ngồi nhìn những hạt mưa rơi tí tách từ tàu lá chuối. Chán chê. Tôi mới xuống bếp, lân la lại gần hỏi nhỏ:

"Mạ khóc?"

"Không, tại khói. Trời mưa làm bếp núc, than củi ướt hết."

Tôi nhìn từng đợt khói ngùn ngụt trong bếp, ngần ngại:

"Hay mạ để con thổi lửa cho."

Mẹ tôi xoa đầu tôi, cười gượng gạo:

"Hơi hám mô mà thổi. Con trai không nên vô bếp, học dốt cho coi. Đói bụng rồi phải không?"

Tôi dúi mặt vào lưng mẹ tôi, cười:

"Mô có."

"Thôi con lên nhà chơi đi, chờ ba con về rồi ăn cơm. Sắp xong rồi. Hôm nay, có món đặc biệt lắm."

Tôi nhìn vào chiếc rổ bên cạnh, reo lên:

"A! Hôm nay mạ chiên mực ống dồn thịt."

Mẹ tôi cười rạng rỡ:

"Con thích lắm phải không? Hồi sáng thấy bà bán cá nài nỉ quá, mạ mua giúp bà ấy. Lâu lắm rồi ba con chưa có được miếng ăn ngon."

Sau cơn mưa, trời tối rất nhanh. Mẹ tôi lên tiếng sai anh tôi thắp đèn. Ba tôi vẫn chưa về tới nhà. Hình như mẹ đang sốt ruột:

"Không biết ông ấy làm chi mà giờ này còn chưa về?"

Anh em chúng tôi nôn nao ngồi bên cửa chờ ba về. Mưa đã ngưng hạt, ngõ vào nhà lầy lội. Ánh sáng ngọn đèn dầu trong nhà hắt ra vườn một vùng sáng yếu ớt. Vài chú ễnh ương kêu gọi bóng đêm đổ xuống nhanh hơn. Có một bóng đen đang bước vào vườn, hình như là bóng ba. Tôi reo lên:

"Ba về, ba về."

Mẹ tôi nghe tiếng tôi gọi, vội vàng chạy xuống bếp hâm đồ ăn. Ba tôi thiểu não bước vào, tóc người đẫm ướt. Người cởi chiếc áo mưa ra máng lên vách. Chiếc áo mưa cũ và rách nhiều chỗ không đủ che cho người. Áo quần ba tôi ướt sũng, nhểu nước xuống nền nhà. Ba tôi cố giấu run vì lạnh. Tôi thấy môi ba tôi tái ngắt. Anh tôi cất tiếng hỏi:

"Xe mô mà ba đi bộ rứa?"

Ba tôi đặt ngón tay trỏ lên môi ra dấu cho anh em chúng tôi đừng nói lớn. Ba tôi lặng lẽ vào buồng riêng. Sau khi lau tóc và thay quần áo. Ba bước tới ngồi bên bàn ăn, cố nói giọng tự nhiên:

"Mình ơi! Đói bụng lắm rồi đó."

Tiếng mẹ tôi từ trong bếp vui vẻ vọng ra:

"Gần xong rồi."

Anh em chúng tôi háo hức ngồi bên cạnh ba tôi. Chúng tôi mở lớn mắt nhìn xuống bếp, chờ đợi. Tôi đang náo nức với những con mực được mẹ tôi nhồi thịt, cùng nấm mèo và bún tàu. Con nào cũng nung núc được mẹ tôi chiên lên rồi kho rim lại thơm nức mũi. Còn chiếc chảo nữa, tôi đã quanh quẩn với mẹ dưới bếp "đặt cọc" trước để... trộn cơm; chiếc chảo mà tôi biết chắc rằng mẹ tôi sẽ còn dành ở đó vài cái đầu mực. Tôi nghe có tiếng soong chảo chạm vào nhau dưới bếp. Ba tôi sốt ruột lên tiếng hỏi:

"Răng mà lâu rứa mình?"

https://tieulun.hopto.org

Không có tiếng trả lời của mẹ tôi từ sau bếp. Ba tôi quay qua bảo anh tôi:

"Con xuống dưới xem mạ con đang làm chi mà lâu rứa?"

Khi tôi xuống nhà bếp thì thấy mẹ tôi đang ngồi nhặt từng con mực dưới nền đất lên chùi cát. Cái chảo nằm lăn lóc bên cạnh. Những con mực đang nằm tội nghiệp rải rác chung quanh, vài ba con nằm phơi mình trong vũng nước đọng trên nền như mắc cạn. Tôi hốt hoảng ngồi xuống bên mẹ:

"Mạ làm đổ hết rồi hở?"

Mẹ tôi im lìm. Người lặng lẽ lau sạch những con mực bỏ vào đĩa. Tôi thấy mẹ tôi khóc. Tôi bồi hồi nhặt một con mực lên chùi cát giúp mẹ. Bóng hai mẹ con tôi chập chờn bên ngọn đèn dầu. Mẹ tôi lẩm bẩm:

"Con mèo nhà ai mà vô hậu rứa không biết. Mạ vừa quay lưng là nó tha đi gần hết, còn làm đổ tứ tung nữa. Mạ thật vô ý. Làm ba và tụi con hỏng ăn."

Tôi làm vẻ thông minh:

"Mình đem rửa rồi rim lại."

Mẹ tôi gượng cười:

"Như rứa thì còn chi mà ngon nữa? Thôi, con lên trên nói ba con đợi một chút nghe."

Tôi tiu nghỉu bước lên nhà trên. Anh em tôi nghe tin cũng xụ mặt xuống, chống cằm lên bàn, thiểu não. Ba tôi rời ghế đi xuống bếp. Một lúc sau, tôi nghe tiếng người nói với mẹ tôi:

"Đổ hết rồi thì thôi, ăn chi lại không được. Thôi đừng buồn nữa mình ạ."

Tiếng mẹ nức nở:

"Nhưng bấy lâu nay cả nhà đâu có được miếng ăn ngon, toàn là cơm rau muối mắm. Tội nghiệp thằng Tí thòm thèm từ hồi chiều đến giờ."

Không dưng, tôi thấy thương mẹ tôi thật nhiều. Tôi nhớ khuôn mặt mẹ lúc chiều rạng rỡ bên rổ mực tươi. Tôi nhớ mẹ thấy tôi mừng làm mẹ rất vui. Giờ đây, giọng mẹ nghẹn ngào chỉ vì ước mơ nhỏ nhặt của tôi bị vụn vỡ. Tôi tự hứa với lòng là từ nay về sau sẽ không háu đói để mẹ khỏi bận lòng nữa.

Tối hôm đó, gia đình chúng tôi trải qua một bữa cơm thật ảm đạm. Sáng hôm sau, khi tôi vừa mở mắt dậy thì lại nghe tiếng mẹ tôi khóc:

"Răng anh không nói cho em biết sớm?"

Ba tôi ngồi vừa nhấp trà, vừa nhỏ giọng:

"Tối hôm qua thấy em buồn quá làm sao anh mở miệng được?"

Mẹ tôi ngơ ngác hỏi:

"Bây giờ anh tính sao?"

"Thì phải đón xe lam đi làm tạm một thời gian đã".

Ba tôi ngập ngừng trả lời. Mẹ tôi cất giọng tiếc nuối:

"Gia tài chỉ còn có chiếc xe đạp cho anh đi đỡ chân cũng bị mất. Không biết sao mà xui xẻo quá đi."

Ba tôi an ủi:

"Thôi, việc đến đâu hay đến đó, lo lắng cũng không giải quyết được chi."

Mẹ tôi suy nghĩ một chút rồi nói nhỏ với ba:

"Hay là đem nữ trang anh tặng em lúc cưới, bán đi để mua cho anh chiếc xe khác?"

Ba tôi nhổm người lên như đỉa phải vôi:

"Nhất định là không được, lúc trước cần tiền mua nhà chúng mình cũng quyết định không bán mà. Đó là kỷ vật của em."

Thấy mẹ tôi như muốn nói thêm. Ba tôi tiếp lời, dứt khoát:

"Để xem anh em ở sở ai có chiếc xe cũ nào cần bán, anh sẽ mua lại."

o O o

Đời sống thường mang lại quá nhiều phiền muộn, nhất là những người nghèo khổ như chúng tôi. Mẹ tôi chạy ăn từng ngày vẫn không đủ cho chúng tôi ngày càng lớn. Nỗi lo làm tóc mẹ tôi bạc sớm, lưng mẹ tôi còng mau. Hai người anh lớn của tôi phải ra chiến trường. Chiến tranh đã bắt đầu leo thang. Căn nhà gỗ của chúng tôi lại rung lên từng đêm khi có tiếng bom đạn dội về. Khoảng cách của tiếng bom đạn dần thu ngắn trong cuộc chiến ngày càng khốc liệt. Rồi Tháng Tư gẫy gánh. Tháng Tư tôi bỏ trường về lại mảnh vườn xưa. Tháng Tư anh ba tôi chết trên đường triệt thoái cao nguyên. Tháng Tư ba tôi đi lao động khổ sai. Tháng Tư nhà tôi tan nát. Căn nhà năm xưa tuy nghèo nhưng đầy vang tiếng cười, nay chỉ còn mình tôi bên cạnh mẹ tôi hiu hắt tiếng thở dài. Mẹ tôi lại buôn thúng bán mẹt chắt chiu từng chút một để dành có dịp thăm nuôi ba tôi. Còn người anh cả của tôi không biết lưu lạc phương nào? Mẹ tôi thường nằm mơ thấy anh tôi vẫn còn sống, nhưng tôi nghĩ là không thể nào. Nếu có, anh cũng trở về bên chúng tôi hoặc ít nhất là cho chúng tôi biết tin. Nhưng mẹ tôi vẫn tin tưởng ông trời có mắt, lúc nào cũng nhìn xuống lòng thành của con người.

Cuộc sống ngày càng chật vật, chúng tôi phải đương đầu với nhiều áp lực của chính sách mới. Chính sách thay đổi bất chợt, từng ngày. Như bữa cơm đạm bạc trong gia đình chúng tôi; hôm qua có khoai thì độn khoai, hôm nay có bắp thì độn bắp, ngày mai không biết chừng chúng tôi chỉ được ăn khoai luộc trừ cơm. Tôi lại bị kêu đi làm nghĩa vụ lao động liên miên, riết rồi thành nghề của tôi. Ai mướn đi làm thế, cũng nhận lời. Cuối cùng sự gặp gỡ giữa mẹ tôi và tôi cũng thưa dần.

Một hôm, mẹ tôi cầm bàn tay đen đúa và khô nhám của tôi bật khóc. Mạ đã lo cho con đâu vào đó rồi. Gia tài của mạ chỉ còn lại sợi dây chuyền và chiếc vòng tổng cộng là ba lượng. Ba và Mạ không bao giờ dám nghĩ là sẽ tiêu xài đến nó, vì đây là quà cưới của ba con cho mạ. Nhưng thấy con khổ cực quá, mạ phải lo cho con. Con cái người ta đã lần lượt vượt biên hết, con cũng nên đi tìm tương lai cho mình. Mạ không thể nào thấy con như vậy mà không đau lòng. Mạ sẽ chờ ba con về. Tôi gục đầu vào vai mẹ tôi khóc ròng. Hình như hôm đó là buổi chiều. Nắng thoi thóp trên tàn cây trứng cá trong vườn. Mạ tôi tiếp. Mạ tưởng con không về kịp hôm nay. Mạ sợ con hụt chuyến này thì mạ sẽ ân hận suốt đời. Ngày mai con phải đi rồi đó, tất cả mọi thứ mạ đều chuẩn bị cho con cả rồi. Tôi bật người ra sau, thảng thốt:

"Ngày mai? Mau vậy?

Mẹ tôi lặng lẽ gật đầu. Tôi không còn nhớ tâm trạng của tôi lúc ấy ra sao, có lẽ tôi vui, vì chung

https://tieulun.hopto.org

quanh, bạn bè đã ra đi gần hết. Tôi thường ngưỡng mộ những đứa bạn tôi đã ra đi trót lọt, nhưng tôi biết khả năng kinh tế của gia đình tôi không để cho ước mơ của tôi có dịp bộc lộ. Nhưng ngày mai? Trời ơi! Đột ngột quá. Tôi không biết nói gì với mẹ tôi hết, tôi chỉ biết rưng rưng mắt mà lòng xót đau. Tối hôm đó, nhìn bóng mẹ tôi khòm khòm đi lại trong nhà, thỉnh thoảng người lại mở túi xách của tôi xem xét còn thiếu món gì nữa không, tôi không khỏi mủi lòng. Ánh sáng của ngọn đèn dầu đêm đó hình như làm lưng mẹ tôi còng thêm theo từng vệt sáng tù mù hắt lên tường nhà. Thỉnh thoảng, mẹ tôi dừng tay, nói như để trấn an tôi:

"Con đừng sợ, đây là nơi thân tín, mạ năn nỉ quá họ mới nhường cho mình một chỗ. Lúc đầu họ đâu chịu nhận nữ trang, nhưng số con may mắn lắm đó..."

Suốt đêm hôm đó, tôi nằm thao thức theo tiếng trở mình của mẹ tôi.

o O o

Rồi tôi cũng được qua tới Mỹ, với lần tiếp kiến phái đoàn Mỹ thật là trôi chảy, trôi chảy như chuyến vượt biên của chúng tôi. Ba tôi còn trong trại cải tạo là lý do khiến tôi được phái đoàn Mỹ chấp nhận sớm nhất, trong thời gian mà những người Việt Nam vượt biên bằng những chiếc thuyền gỗ mỏng manh còn làm thế giới lưu tâm tới. Tôi qua đến Mỹ, vừa học vừa làm cũng có chút tiền gởi về thường xuyên cho mẹ. Nhu cầu của mẹ tôi không nhiều nên vấn đề xoay sở của tôi bên này không phải là gánh nặng cho tôi trong thời gian còn đi học. Tôi vẫn nhận được thư của mẹ tôi thường xuyên. Và lá thư làm tôi không thể nào ngủ được mấy đêm liên tục, đó là lá thư của anh cả tôi. Người anh tưởng như đã chết trong cuộc tháo chạy năm nào, nay đang bình yên ở Mỹ. Tôi gọi điện thoại cho anh tôi bày tỏ nỗi hân hoan cùng lòng xúc cảm. Anh em chúng tôi khóc với nhau trên đường dây điện thoại. Chuyện nhà, chuyện ba mẹ được tôi tường tận kể ra cho anh tôi cùng những dòng nước mắt tủi hờn. Mùa hè năm đó, theo lời anh tôi, tôi bay lên miền Bắc nước Mỹ thăm anh tôi. Cuộc đón tiếp nơi phi trường làm tôi ngỡ ngàng. Anh tôi cùng người đàn bà Mỹ và một nhóc tì tròn trịa nhìn tôi bằng đôi mắt bi ve không nhấp nháy. Người đàn bà lạnh lùng bắt tay tôi với một câu xã giao thường lệ. Anh tôi rưng rưng nước mắt nhìn tôi im lặng. Ngay trên chiếc xe đưa chúng tôi về nơi anh cư ngụ, là tôi đã có ý định thu ngắn thời gian ở lại với anh tôi. Anh tôi nói với tôi bằng những giọng nhát gừng, thỉnh thoảng xen một vài câu tiếng Anh vào khi thấy khuôn mặt hơi cau lại của bà vợ. Người chị dâu đã không cho tôi được cái thiện cảm tôi gặp lúc đầu. Nhìn bà phục phịch bước lên xe là tôi đã cảm thấy có một chút gì đó bất hạnh xảy ra trong đời sống của anh tôi. Anh tôi biết ý đã giải thích với tôi bằng một câu rất gọn. Năm 1975, lúc anh mới qua Mỹ không có chỗ nào hơn ngoài gia đình June. Hình như tôi có gợi ý với anh dọn về nơi nắng ấm, nhưng anh tôi khẽ lắc đầu. Sống đâu quen đó rồi chú ạ.

Tối hôm đó, anh em chúng tôi thức suốt đêm để ôn lại những ngày tháng cũ. Vợ anh thỉnh thoảng lại bước ra phòng khách giục anh đi ngủ nhưng anh làm lơ. Anh hỏi tôi:

"Chú có định lên đây ở cho có anh có em không?"

Tôi lắc đầu, vì tôi biết anh tôi hỏi để mà hỏi. Tôi không muốn anh bị lấn cấn tình cảm giữa anh em và vợ chồng.

Đến ngày tôi ra phi trường để về lại nơi tôi ở, anh tôi đưa tôi đi một mình. Anh hỏi tôi khi tôi đang chờ kiểm tra hành lý. Sao chú lại về nhanh quá vậy? Có điều gì chú không bằng lòng nơi anh phải không? Tôi đáp nhỏ. Em có cảm tưởng chị June không thích sự hiện diện của em lắm. Anh tôi im lặng. Tôi biết lời nói của tôi đã làm cho anh tôi buồn nhiều. Lúc máy bay cất cánh, tôi thấy anh tôi vẫn còn đứng trong phi trường, dáng anh thật cô đơn.

o O o

Ba tôi qua đời trong trại cải tạo đã làm kiệt quệ mẹ tôi. Tôi biết và càng đau lòng hơn khi thấy bóng dáng mẹ tôi nơi phi trường. Người lựng khựng bước ra với chiếc áo dài nâu lạc lõng trên phi trường quốc tế. Vợ tôi ngọt ngào săn đón. Phải! Tôi đã có vợ sau khi ra trường đi làm được vài năm. Vợ tôi người Bắc, khéo ăn, khéo nói. Thời gian sau này tôi cũng bị vợ tôi hạn chế gửi quà về cho mẹ. Đến bây giờ, tôi mới thông cảm nỗi khổ của anh tôi. Thảo nào, gần hai mươi năm sống ở Mỹ, anh tôi chỉ gửi quà về cho mẹ tôi được vài lần, rồi thôi. Trước khi mẹ tôi qua, anh em chúng tôi cũng đã bàn thảo với nhau ai sẽ rước mẹ về ở chung. Giọng anh tôi ra điều thiểu não:

"Chú bây giờ dầu sao cũng được ổn định. Anh công ăn việc làm tạp nham, hơn nữa June nó người Mỹ sợ mạ không thích. Vợ chú dầu sao cũng là người Việt Nam. Mạ cũng dễ sống."

Tôi xuôi lòng dầu biết rằng vợ tôi cũng có phần khó chịu. Anh tôi cũng có mặt trong ngày mẹ tôi qua Mỹ. Nhìn mẹ đi đứng khép nép trong phi trường, tôi đâm ra thương mẹ lạ lùng. Tôi tự nhủ lòng sẽ hết lòng săn sóc, hiếu thảo với mẹ.

Những ngày đầu mẹ tôi đến Mỹ, chúng tôi sống với nhau thật là vui vẻ. Vợ tôi thấy mẹ tôi chăm sóc cho bé Nam chu đáo cũng mến mẹ tôi. Tôi biết, trong thâm tâm vợ tôi là tiết kiệm được một số tiền gửi trẻ. Nhưng không sao, mẹ tôi cũng rất cưng cháu nội của bà. Hơn nữa, ở nhà một mình, có bé Nam cũng làm cho mẹ tôi khuây khỏa được phần nào.

Cho đến một hôm tôi đi làm về sớm hơn thường lệ, thì nghe có sự lớn tiếng trong nhà. Tôi rón rén bước vào, thấy vợ tôi hùng hổ:

"Con đã nói với mẹ rồi, bé Nam phải cho ăn uống đúng giờ đúng giấc. Mẹ làm thế nào mà mấy bình sữa của bé Nam vẫn còn y nguyên?"

Mẹ tôi nhỏ giọng:

"Tại mạ thấy bé Nam ngủ ngoan quá, nên không đành lòng thức nó dậy để bú sữa."

Giọng vợ tôi, cất lên chua buốt xương:

"Mẹ làm vậy là giết con đó. Nó ngủ đẫy giấc, tối nay nó quấy con thì làm sao con ngủ cho được? Ở Mỹ

https://tieulun.hopto.org

phải tập cho con nít nó ngủ đêm. Mẹ không biết gì cả."

Tôi không kềm được giận dữ, xông vào, tát vợ tôi một cái. Nàng tru tréo lên:

"Anh dám đánh tôi? Có ngon thì đánh tôi thêm một cái nữa đi nào?"

Nói xong, nàng xấn tới phía tôi chìa mặt thách thức:

"Anh có tin là tôi kêu cảnh sát bắt anh không nào?"

Tôi giận quá, mất khôn, tát nàng thêm một cái nữa. Nàng òa ra khóc như cha chết rồi quay qua chiếc điện thoại, chụp bấm lia lịa. Tôi xông tới, mẹ tôi sợ tôi đánh nàng nên vội kéo tay tôi ra:

"Thôi con à. Mọi sự cũng tại mạ hết."

Tôi quát lớn:

"Bấy lâu nay vợ con đối xử với mạ như vậy sao mạ không cho con biết... Thật là quá đáng mà."

Tôi buông mình xuống sô pha ngồi thở dốc. Nửa tiếng đồng hồ sau, xe cảnh sát chạy đến trước nhà tôi như điều tôi đã đoán. Sáng hôm sau, tôi gọi điện thoại về bảo vợ tôi mang tiền đến bảo lãnh tôi ra, nhưng nàng không chịu. Giọng nàng còn tức tối:

"Có gan đánh vợ thì có gan ở trong đó vài ngày. Kêu réo làm gì?"

Nàng cúp dây. Tôi đành muối mặt gọi bạn tôi nhờ đến lãnh tôi ra. Khi tôi về đến nhà thì mẹ tôi đang ngồi khóc trong bếp. Tôi ngồi xuống vỗ về:

"Xin lỗi mạ. Con không biết mạ bị vợ con xài xể sau lưng."

Mẹ tôi vuốt đầu tôi:

"Mạ sợ họ nhốt con luôn chứ. Trời ơi! Xứ chi mà đánh vợ một cái nhẹ là bị công an còng tay."

Tôi cười, giễu:

"Đàn bà, nhất là đàn bà Việt Nam ở đây là những động vật sắp bị tuyệt giống, cần phải bảo vệ kỹ lưỡng mà mạ."

Mẹ tôi đánh yêu vào má tôi (như dạo tôi còn bé):

"Thằng con. Rứa mà cũng giỡn được."

Tôi đứng dậy:

"Thôi để con vô tắm cái đã."

Mẹ tôi nói với theo:

"Rứa con định tính sao với con Duyên?"

"Thì coi như không có nó."

Nói như vậy nhưng lòng tôi đang thắc mắc là giờ này nàng đang làm gì? Ở đâu?

o O o

Tôi tưởng là tôi có thể làm mặt lơ được. Nhưng không, vợ tôi còn lì hơn tôi. Nàng có thể im lặng không nói từ tuần lễ này sang tuần lễ khác. Đôi khi nàng biểu lộ sự bực mình của nàng bằng cách quăng chén bát dơ vào chậu rầm rầm. Đôi khi vô cớ nàng đánh tét vào mông bé Nam cho nó ré lên ngặt nghẽo. Mẹ tôi giơ tay ra bế thì nàng lại ngoe nguẩy vác bé Nam vào phòng. Tôi nhìn ngứa mắt lắm nhưng cố tình làm ngơ. Không khí trong gia đình tôi ngột ngạt, đến mức độ sau khi tan sở, tôi thật sự không muốn về nhà chút nào hết.

Một hôm, mẹ tôi gọi tôi vào phòng. Người bảo:

"Mạ không muốn ở đây cản trở hạnh phúc của con nữa. Mạ muốn về Việt Nam."

Tôi khóc:

"Mạ giận con phải không? Khó khăn lắm mới qua được bên này, mạ về Việt Nam cũng đâu còn ai?"

Mẹ tôi cười hiền từ:

"Mạ còn bà con láng giềng. Ở đây mạ như mù như điếc. May mà căn nhà ở Việt Nam mạ không bán, mạ chỉ cho gia đình dì Huệ ở và coi sóc giùm hương khói ba con và thằng Ba."

Tôi cất giọng thống thiết:

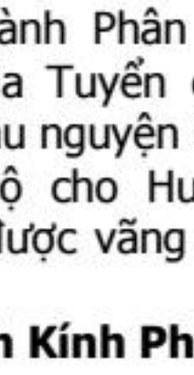
"Con có làm điều chi sai thì mạ thứ lỗi cho con, dầu sao con cũng là con của mạ. Con thà bỏ vợ chứ không thể để mạ trở về Việt Nam đâu."

"Con đừng nói rứa mà mạ mang tội. Mạ già rồi, ở đâu lại không được. Vợ chồng đánh nhau đầu giường thì hòa nhau cuối giường, có chi mô mà con làm cho lớn chuyện?"

Cuối cùng rồi tôi cũng bị mẹ tôi thuyết phục. Ngày mẹ tôi ra phi trường để về lại Việt Nam, chỉ có mình tôi đưa. Lại chiếc áo dài nâu mẹ tôi đã mặc trong ngày qua Mỹ, mẹ tôi nhỏ nhoi vô cùng giữa hàng người hớn hở về thăm quê hương. Tôi không còn cầm được nước mắt. Mẹ tôi cũng vậy, người hứa sẽ trở lại thăm chúng tôi, nhưng tôi biết chắc mẹ tôi sẽ không bao giờ trở lại lần nữa. Lúc máy bay cất cánh. Tôi thấy mẹ tôi đã mang theo rất nhiều điều tôi chưa nói được...

Thắm Nguyễn

Phân Ưu

Được tin buồn hiền thê của Đạo hữu Quảng Niệm Lê Gia Tuyển là:

Hoàng Thị Giống

Pháp danh Nguyên Quế

Sinh ngày 15.5.1949

Từ trần ngày 12.7.2016,

nhằm ngày 9 tháng 6 năm Bính Thân

tại Hannover, Đức Quốc.

Hưởng thọ: 68 tuổi.

Chúng tôi chân thành Phân Ưu cùng đạo hữu Quảng Niệm Lê Gia Tuyển cùng gia đình tang quyến, đồng thời cầu nguyện Chư Phật và Chư Bồ Tát thùy từ gia hộ cho Hương Linh đạo hữu Nguyên Quế sớm được vãng sanh về cõi Phật A Di Đà.

Thành Kính Phân Ưu

Chi Hội Phật Tử Việt Nam TN Hannover và VPC

https://tieulun.hopto.org

Cuốn sổ nợ đặc biệt của mẹ kế

(Ảnh minh họa trên net)

• **Thu Hương**

Mẹ bỏ nhà đi khi cô còn bé, cô sống với cha đến năm 5 tuổi thì cô có mẹ kế. Cha con cô sống ở nhà mẹ kế, mọi chi tiêu đều nhờ vào tiền của bà.

Mẹ kế có một người con trai lớn hơn cô ba tuổi, không ức hiếp cô nhưng rất ít nói, thỉnh thoảng lại dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn cô. Bà có một cửa hàng bán trái cây, bà đối xử với cha con cô cũng rất tốt.

Kể từ ngày mẹ đẻ bỏ cô mà đi, cô sống khép kín, ít nói, không thân thiện với mẹ kế. Bà đóng học phí cho cô, giặt quần áo cho cô. So với những đứa trẻ khác, cô không quá hạnh phúc nhưng cũng không đến nỗi khổ sở.

Cuộc sống cứ thế trôi qua cho đến năm cô lên 10 tuổi, công trường nơi cha cô làm việc bị sập do quá cũ, công nhân làm việc ở đó bị vùi trong đống cát, trong đó có cha cô.

Lúc cô chạy đến bệnh viện, cô thấy người ta đã phủ tấm vải trắng lên người, mẹ kế đang khóc lóc vật vã bên cạnh. Cô đứng chết lặng trước phòng bệnh, cậu con trai của mẹ kế đẩy cô vào: "Nhanh lại nhìn cha lần cuối đi!". Nói rồi, cô chạy nhào đến, khóc thét một tiếng rồi ngất lịm trên người cha cô.

Ngày tiễn đưa cha, cô như người mất hồn bên di ảnh của cha, những người xung quanh xì xào, đứa bé thật tội nghiệp, kiểu gì chẳng bị mẹ kế đuổi ra khỏi nhà. Tối đó, cô mơ thấy mình quần áo rách rưới, ăn xin ở ngoài đường. Cô bừng tỉnh và cảm thấy sợ hãi vô cùng.

Sáng sớm, mẹ kế vẫn như thường ngày, thức dậy nấu cơm, gọi cô dậy ăn sáng rồi đi học như chưa có chuyện gì xảy ra vậy. Đầu cô đau như búa bổ, cô thấp giọng van nài: "Hôm nay con có thể nghỉ một hôm không ạ? Con nhớ cha!".

Bà lạnh lùng nói: "Không được! Không đi học thì cha cô có sống lại được không? Nếu có sống ông ấy cũng không đồng ý chuyện này đâu".

Cô vác ba lô đi học trong nước mắt. Trước khi ra khỏi nhà, mẹ kế đứng đằng sau la lớn: "Đặng Phương Anh, cô nhớ cho tôi, bắt đầu từ hôm nay, tôi không muốn nhìn thấy cô khóc, nghe rõ chưa?".

Cũng bắt đầu từ hôm đó, mẹ kế dường như không bao giờ cười với cô, thái độ của bà khác hẳn so với khi cha cô còn sống. Cô bắt đầu nghĩ đến lời dân làng nói và thấy nó đúng thật. Cô tự nhủ mình nhất định phải lớn nhanh và rời khỏi ngôi nhà này.

Năm học lớp bảy, lần đầu tiên có chu kỳ, cô sợ hãi. Mẹ kế cô biết chuyện liền vứt cho miếng băng vệ sinh, cô loay hoay không biết thế nào, bà cũng không giúp mà nghiêng mắt nhìn cô: "Đặng Phương Anh, chuyện gì cũng phải dựa dẫm vào người khác mới làm được à?".

Cô uất ức nhưng không biết nói với ai, cô nhủ mình phải học cách tự lập, không được nhờ cậy vào ai nữa.

Cô bắt đầu học cách giặt giũ, nấu nướng, dọn dẹp nhà cửa, khâu áo. Cũng từ đó, mẹ kế không giặt đồ cho cô nữa.

Mặc dù mẹ kế không phải là người học giỏi, con trai bà cũng không có thành tích học tập tốt, tốt nghiệp xong chuyển sang học trung cấp nhưng bà yêu cầu cô phải xếp nhất lớp, nếu không thì sẽ bị phạt.

Mặc dù năng lực học tập của cô không đến nỗi nhưng để giành được vị trí nhất lớp là điều quá khó khăn. Cô hận, hận người mẹ kế độc ác, đối xử hà khắc với cô, chắc bà ta đang tìm trăm phương nghìn kế để đuổi cô ra khỏi nhà, nhưng cô không thể ra đi lúc này được bởi cô không muốn làm một kẻ ăn mày.

Và rồi, cô lao đầu vào học, học ngày học đêm, có nhiều lúc buồn ngủ quá cô gục xuống bàn, một lát sau lại tỉnh dậy đi rửa mặt và học tiếp. Thực ra cô rất chán ghét việc học nhưng cô không có sự lựa chọn nào khác. Kết quả thi cuối năm công bố, cô vượt lên bao nhiêu bạn trong lớp và giành được vị trí thứ ba. Giáo viên chủ nhiệm cùng các bạn trong lớp đều ngạc nhiên bởi không ai ngờ cô lại giành được vị trí như vậy. Ấy thế nhưng cô không có chút niềm vui của kẻ chiến thắng, bởi trong cô lúc này là nỗi lo phải đối mặt với mẹ kế.

Tan học, cô sợ phải về nhà, cô vừa bước đến cửa, mẹ kế đã chỉ thẳng vào góc tường và mắng: "Đúng là đồ phế vật, mau quỳ xuống cho tôi!". Thì ra, trước lúc cô về, mẹ cô đã đến hỏi bạn bè. Cô quỳ vào góc tường, không khóc một tiếng. Hai từ "phế vật" luôn ám ảnh trong đầu cô, nó thôi thúc cô quyết tâm phải đậu Đại học, để xem bà ta có dám mắng nhiếc cô thế nữa không.

Chuyện mua bán của mẹ kế không được thuận lợi như trước. Ngày nào về cô cũng nhìn thấy bà ngồi đếm những tờ tiền, mà tiền thì ngày càng ít đi. Cô cầu mong ông trời đừng để cho mẹ kế không kiếm ra tiền, vì như thế cô sẽ không được đi học nữa.

Lần đó, cô bạn gần nhà sang tìm cô, mẹ kế mở cửa, cô bé kia vội nói: "Bạn Phương Anh có ở nhà không ạ? Bạn ấy mượn sách tham khảo của cháu, sắp thi tốt nghiệp rồi, cháu đang cần gấp ạ!".

Sách tham khảo không hề rẻ chút nào, một bộ hai quyển dày cộm, giá của một quyển phải mất hơn năm

https://tieulun.hopto.org

chục nghìn, vì thế nhiều lần muốn xin tiền nhưng cô không dám mở miệng.

Hôm sau, bà bỗng đưa cho cô tờ một trăm nghìn, vứt vào người cô như kiểu bố thí: "Cầm tiền mà đi mua sách! Tôi không cho không đâu, tôi ghi hẳn vào sổ nợ đấy!".

Cô thi đậu vào trường điểm cấp ba, những tưởng rằng mẹ kế sẽ bớt đay nghiến cô nhưng khi bà cầm tờ giấy báo trúng tuyển cặm cụi tính tiền học phí, lâu lâu lại lẩm bẩm trong miệng: "Đúng là con quỷ đòi nợ! Nếu không vì sau này cô sẽ trả nợ cho tôi thì còn lâu tôi mới nuôi cô ăn học!". Cô nói với mẹ ở trong ký túc cho đỡ tiền, bà dí tay vào trán cô nói với giọng đay nghiến: "Ở trong trường không tốn tiền à?".

Ba năm sau, khi cầm tờ giấy trúng tuyển đỏ rực trong tay, cô khóc. Kể từ khi cha mất, đây là lần đầu tiên cô khóc, cô khóc trong sự sung sướng. Ngày lên trường đăng ký nhập học, mẹ kế gói bánh cho cô ăn, bà không nói gì, cũng không tiễn cô. Còn cô thì vui mừng vì đã thoát được cái ngôi nhà này, giờ cô không cần tiền mẹ kế gửi nữa bởi cô đã có thể tự kiếm tiền thêm từ việc dạy kèm, nghỉ hè cô không về nhà và dần dần hình ảnh mẹ kế bị phai nhòa trong đầu cô.

Năm thứ ba, trước giờ giao thừa, cô nhận được điện thoại của cậu con trai bà. Anh ta chỉ nói muốn cô về nhà một chuyến rồi cúp máy. Cô không muốn quay lại ngôi nhà đó, nơi đó có gì để cô luyến tiếc đâu. Nhưng rồi, cô cũng về xem sao.

Về đến nhà, cô chỉ nhìn thấy người con trai ngồi ở ghế, cô cũng không muốn hỏi bởi vốn dĩ cô không quan tâm. Nhìn thấy cô bước vào, anh trai đứng dậy và đưa cho cô một quyển sổ cũ. Đó là sổ nợ của mẹ kế.

Cô cười nhạt, cầm quyển sổ trên tay, cô nhìn anh ta với vẻ mặt khinh bỉ:

"Sao, bây giờ muốn đòi nợ tôi à?"

Bỗng từ trong sổ rơi ra một quyển sổ tiết kiệm, đó là số tiền sang sạp trái cây mà mẹ kế để lại cho cô, còn ngôi nhà thì mẹ để lại cho anh trai. Mẹ đã qua đời...

Đó không phải sổ nợ mà là quyển nhật ký của mẹ kế. Tay cô run run lật từng trang nhật ký, cô ngồi thụp xuống và nước mắt vỡ òa.

Mẹ kế viết: "Ông à, ông yên tâm, tôi không đi bước nữa đâu. Tôi nhất định sẽ nuôi Phương Anh ăn học nên người, nó sẽ làm ông mở mày mở mặt. Ông đừng trách tôi tàn nhẫn với con nhé. Phương Anh không giống với những đứa trẻ khác, nó không có cha mẹ bên cạnh, vì thế nó phải học cách kiên cường, tự lập, nhịn nhục, chịu khổ. Nó thi không giành được hạng nhất, tôi phạt nó quỳ là quỳ với ông, bởi người nó có lỗi nhiều nhất chính là ông.

Tôi xuất thân từ nông thôn, không được học hành nhiều, tôi không biết liệu mình dạy con như vậy có đúng không nhưng giờ con bé đậu Đại học rồi, đã đến lúc nó tự lo cho bản thân mình được rồi. Tôi mừng cho nó, đã đến lúc tôi đi gặp ông, tôi mệt lắm rồi, tôi muốn được nghỉ ngơi!.

(Xem tiếp trang 28)

Trường hận ca

• Lý Phách Mai

Chuyện tình của một tiểu thơ thiên kim đài các, là ái nữ của một nhà danh gia vọng tộc ở Thượng Hải. Và nàng đã đính hôn cùng với một sĩ quan trường Hoàng Phố ở Quảng Châu.

Chỉ còn chờ đợi một năm sau khi nàng tốt nghiệp Y khoa từ Mỹ trở về nước thì sẽ có một lễ thành hôn vô cùng long trọng và cao sang với đôi trai tài gái sắc cùng hai gia đình môn đăng hộ đối, lâu đài hạnh phúc tuyệt đẹp của tiểu thơ và chàng sĩ quan ai ai cũng chờ đợi đón mừng.

Nhưng, không ngờ chuyện đời trái ngang oan nghiệt, "Trung-Nhựt" chiến tranh bùng nổ, quân đội Nhật Bản xâm lăng và đã một đêm ở Nam Kinh 300 ngàn người dân Trung Hoa vô tội phải chôn vùi trong lòng cát bụi, toàn quốc nhân dân Trung Hoa và ở hải ngoại sôi bầu nhiệt huyết căm hờn cùng đoàn kết dân quân, và Nam Bắc giao hòa để kháng chiến với quân Nhật đến tận cùng.

Nàng tiểu thơ và chàng sĩ quan cùng nhau gác lại tình riêng để xông pha đánh đuổi quân thù. 8 năm trường kháng chiến nàng tham gia vào đội cứu thương ở hậu phương và chàng gian nan ngoài trận mạc, tuy xa cách nhau nhưng cùng lý tưởng yêu nước thương dân họ càng cảm thấy gần gũi thương nhớ nhau nhiều hơn, có những đêm ngoài biên ải bom đạn rầm vang, giá buốt cô đơn nhưng trong lòng chàng vẫn say sưa mơ ngày thanh bình trên đất nước, và hạnh phúc biết bao khi cả hai tề mi tương kính nâng ly rượu tân hôn vui động phòng hoa chúc.

Nàng nơi hậu phương đêm đêm khép kín phòng thơ chờ đợi chàng chiến sĩ hiên ngang trở về trong tiếng reo hò của toàn quân chiến thắng. Nhưng hỡi ôi! 8 năm ròng rã đấu tranh, 8 năm trời kháng chiến gian nan, 8 năm mòn mỏi chờ đợi đến khi toàn dân Trung Hoa trong nước và ở hải ngoại cùng nhau vui mừng đón chào ngày đại thắng vinh quang của tổ quốc, trong khi nước Nhựt đại bại, Nhựt Hoàng tuyên bố đầu hàng vô điều kiện. Thế giới hòa bình, nhân loại được an lạc, thì nàng tiểu thơ lại ủ rũ đau đớn chít trên đầu vành khăn tang trắng để tiễn đưa người thân yêu của mình đến nơi nghĩa trang quân đội an nghỉ ngàn năm.

Người anh hùng "vị quốc vong thân" đã đi vào lịch sử Trung Hoa nghìn thu thương tiếc, thì niềm yêu thương sâu đậm vào tim óc của nàng tiểu thơ càng nhung nhớ đau thương với người chồng duy nhứt trong đời nàng, dù chưa gá nghĩa phu thê nhưng tình nàng đã trọn gởi cho chàng vĩnh viễn...

Sau một năm trong căn bệnh trầm kha nàng đã trút hơi thở cuối cùng để nối gót theo vị hôn phu mà nàng yêu thương tôn kính.

Cầu mong nơi chốn tuyền đài chàng và nàng đoàn tụ sum vầy mãi mãi không còn chia ly ngăn cách.

https://tieulun.hopto.org

Và đây là bài thơ mà tôi đã xúc cảm viết lên để thương tiếc một mối tình chung thủy nhưng thống thiết bi ai.

Bất hạnh thay! cho những ai sống trong thời chiến tranh loạn lạc cảnh sinh linh đồ thán. Đất nước lầm than.

Cũng đáng sợ thay! cho những người tham vọng tranh bá đồ vương gây ra chiến tranh để giết hại dân lành.

Cầu xin cho nhân loại an lạc.

Sống hòa bình và nhân ái.

Trường hận ca

Chung rượu ngang mi thiếp tiễn chàng
Giáp bào rạng rỡ nét hiên ngang.
Can qua xã tắc thời nguy biến
Xa mã binh đao loạn chiến tràng.

Mã đề cượng ngựa giục gió câu
Cao sơn viễn thủy mạch phong hầu
Tỳ bà văng vẳng tương tư khúc
Cánh nhạn môn quan vẫn bặt cầu.

Mấy độ canh khuya bóng nguyệt tà.
Hậu đình thơ thẩn vọng trường sa.
Dặm ngàn biên ải vô tương kiến.
Chinh y máu thắm nhuộm san hà.

Hồn mộng chơi vơi dáng vật vờ
Hương tàn phấn nhạt vẳng phòng thơ.
Bóng chim tăm cá mờ sương khói.
Ôm giấc liêu trai để hững hờ.

Thiều quang ảnh nhặt điểm phong sương.
Dầu cạn đăng tàn lạnh hoang lương.
"Cung Sa" thủ túc gương trinh tiết
Đợi bóng chinh phu kiếp đoạn trường.

Immenstadt 2015
Lý Phách Mai

Cuốn sổ nợ đặc biệt của mẹ kế

(tiếp theo trang 27)

Phương Anh à, hãy cho mẹ được xưng hô mẹ với con. Mấy năm nay, con không về thăm mẹ, mẹ rất buồn. Chắc là con rất ghét mẹ đúng không, mẹ biết điều đó. Hãy cố gắng học tập thật tốt, tự chăm lo cho bản thân mình nhé! Tuy không phải con ruột nhưng mẹ muốn nói rằng "Mẹ yêu con!".

Có những người, dù không phải ruột rà máu mủ nhưng họ vẫn luôn giàu tình yêu thương, luôn muốn chở che cho người khác. Ở đời vẫn luôn có những bà mẹ kế như thế này, hành động của bà đã hoàn toàn xóa tan quan niệm xưa:

"Mấy đời bánh đúc có xương
Mấy đời dì ghẻ lại thương con chồng".

• **Thu Hương**

Lòng hiếu thảo

• An Tiêm **MAI LÝ CANG**
(Paris)

Một giấc nghìn thu mẹ ngủ yên
Cúi đầu đảnh lễ mẹ quy tiên
Chúc mẹ tiêu dao miền cực lạc
Tiếc thương con bái biệt mẹ hiền (1)

Lời mẹ dặn mới hôm nào để lại cho tôi như là một di sản quý báu có nhiều giá trị ý nghĩa tinh thần mà bất cứ lúc nào mỗi khi nhớ đến, thì lòng tôi không khỏi cảm thấy mình được an ủi rất nhiều. Để vững vàng, tự tin đứng trước bao sự kỳ diệu từ cách nhìn trong nhiều khía cạnh của chiều sâu cuộc sống.

Không giống trường hợp như quan niệm của những bà mẹ khác, khi lúc lâm chung thì thường hay nhắn nhủ, khuyên răn con cái về vấn đề hạnh phúc, sự thành đạt ở đời. Ngày ấy, mẹ tôi chỉ nói ngắn gọn rằng mẹ con mình trước sau rồi cũng sẽ lại gặp nhau, vì tro bụi tung bay thủy chung hòa quyện lẫn nhau chớ không hề cố định bám trụ ở bất cứ một nơi nào. Ý mẹ muốn nói rằng, không ai có thể tránh được lưỡi hái tử thần, nhưng mẹ tôi quả là một con người phi thường, và trước khi kiệt sức bà cũng ráng mở ra được một nụ cười trên đôi môi khô héo. Hình ảnh đó làm cho tôi tuy thương tiếc mẹ nhưng cũng cảm thấy ấm lòng, vì biết rằng mẹ đã hoàn toàn toại nguyện lúc vĩnh viễn ra đi.

Tôi còn nhớ những lời mẹ nói như in là phải can đảm chấp nhận cuộc đời bằng đôi mắt yêu thương như tuổi hồn nhiên, bao dung để tìm thấy được tấm lòng cao thượng của tình người để khi cần sẽ cùng nhau chan hòa, san sẻ. Đức tính tốt đẹp nầy từ lâu đã mai phục ở trong lòng của tất cả mọi người mà không bao giờ đòi hỏi phải có sự phân chia giai cấp của từng cá nhân trong xã hội.

Và nó sẽ tự bộc phát ra một cách hết sức tự nhiên đúng lúc vào thời điểm cần thiết như một sự phản xạ của cơ quan trong thân thể của con người. Hồi tưởng lại ngày xưa bé bỏng, có kỷ niệm nào ấn tượng đẹp cho bằng khi trí óc tuổi thơ chỉ biết cuộc đời qua ánh mắt vô tư, với mọi sự vui buồn, giận hờn vô duyên cớ. Rồi trưởng thành theo ngày tháng thời gian giữa cuộc sống tình người trộn pha trong xã hội bon chen, phức tạp, thì người ta mới hiểu thêm được đôi khi chỉ cần một lời nói nhẹ nhàng, truyền cảm mà đã làm cảm hóa được tâm hồn của kẻ ngang tàng. Một động thái vì nghĩa quên mình cứu hộ người mắc nạn hiểm nguy, để lại tình thương nhớ sâu đậm lâu dài cho kẻ thất thế, sa cơ v.v... Tuy nhiên, tất cả cũng đều là những tấm gương phản ảnh mọi điều kiện sinh hoạt bình thường hằng ngày trong xã hội.

Đi xa hơn điều đó, mẹ còn khuyên tôi hãy tha thứ cho những người từ bao lâu nay đã từng hay có thành kiến khác thường về nhiều kẻ khác. Mẹ kể chuyện ngày xưa về lòng từ tâm của bà ngoại có hạn không thể cưu mang, ủy lạo cho hết tất cả dòng tộc, họ

https://tieulun.hopto.org

hàng, bà con thôn xóm gần xa dù ngoại là người giàu có dư ăn dư để nhất ở trong làng. Chính vì vậy mà ngoại cũng từng có dịp được nghe qua có tiếng người soi mói nên lời. Đến phiên mẹ tôi cũng vậy. Mẹ được kế thừa một di sản có giá trị lớn lao đến nỗi ai nghe biết cũng phát thèm, và mẹ cũng noi gương ngoại suốt cả cuộc đời dấn thân vào làm việc phúc thiện trước mắt. Và trong rất nhiều lần như vậy, thì mẹ đã tìm hiểu được có những bài học đáng giá về cách sử dụng phương tiện bỏ ra bố thí của mình. Mẹ thán phục trước nghĩa cử của một em bé ăn xin vừa mới được mẹ cho tiền, thì nó lại liền đem tiền đó biếu qua thêm cho một cụ già ăn mày tay chân run rẩy (cũng vừa được mẹ cho tiền) đang sờ soạn dò dẫm từng bước đi ở phía bên kia vĩa hè lầy lội.

Lần ấy, tự nhiên mẹ mắc cỡ và tự thấy mình sao mà quá thấp bé tầm thường so với nghĩa cử cao thượng của em bé đó. Và cũng chính hình ảnh đó đã làm cho mẹ thay đổi quan niệm về cách nhìn vào bức tranh của xã hội bần cùng. Mẹ nhận thấy sống trong cuộc đời nầy làm sao cho người ta tự nhiên tưởng nhớ lâu dài về hình ảnh của mình, ấn tượng sâu xa về từng động thái thiện tâm của mình mới là quan trọng hơn là những gì tự mình cố ý quảng cáo khoa trương. Ý mẹ muốn nói, dù bao năm qua mẹ đã từng có dịp được nhiều người biết tới như là một nhà hảo tâm hoàn toàn vô vụ lợi, nhưng nếu một mai kia mẹ không còn khả năng, phương tiện để làm việc phúc thiện thì liệu còn có được bao nhiêu người còn tưởng nhớ đến tấm lòng nhân ái của mẹ từ thuở nào đã trút hết ra? Rồi mẹ nói tới phiên tôi, phải làm sao thành công nhiều hơn mẹ và đừng bao giờ bắt chước tánh xấu của mẹ nếu có, để mới có thể chinh phục được cảm tình của nhiều người bằng những kỷ niệm đậm đà thân ái, để mà vun trồng đức hạnh chan hòa hạnh phúc sống vui bên cạnh cùng với tình người.

Riêng cá nhân tôi, tuy chưa được có thiên chức làm mẹ nhưng từ lâu qua bao sách vở, báo chí, phim ảnh ca tụng đức tính về người mẹ, thì tôi cũng hiểu được khá nhiều về mối tương quan thiêng liêng của tình mẫu tử là cả một cái gì mà người ta rất khó có thể diễn tả ra cho hết được bằng lời. Trừ những trường hợp ngoại lệ hiếm hoi, thì hình ảnh người mẹ lúc nào cũng lại là tàn cây che bóng mát cho con, là hậu cứ tinh thần lúc nào cũng sẵn sàng chi viện tình thương bao la vô bờ bến để giúp cho con mình toại nguyện mọi sự ở trên đời. Có khi nào bạn thử đứng trước một bệnh viện nhi đồng để có dịp nhìn thấy được cảnh tượng hằng bao ánh mắt thâm quầng vì mất ăn thiếu ngủ của những bà mẹ trực diện ngày đêm đầy sợ hãi lo âu cho tính mạng của đứa con lâm bệnh.

Hay vô tình chứng kiến cái cảnh bà mẹ sau cơn tức giận la hét con mình đến nỗi, rồi thì đã phải gục đầu vỡ òa ra khóc nức nở như một đứa trẻ thơ? Ôi! cảm phục làm sao có những đấng mẹ hiền sống cuộc đời khốn khổ lầm than, nói thẳng ra là đã làm nghề đi ăn mày hằng ngày lê lết đầu đường xó chợ để nuôi con, vậy mà có được một tinh thần quả cảm phi thường. Vì mẹ đã kiên trì, quyết chí chẳng khác nào như muốn xây mộng đội đá vá trời... Tuy nhiên, nhưng cũng có *trường hợp thực tế đặc biệt* đã xảy ra ngay trong thời buổi bây giờ, là đã có một cô bé từng theo mẹ đi ăn xin từ thuở nhỏ nay đã học hành đỗ đạt thành danh trở thành bác sĩ, áo gấm về làng. Tấm huy chương vinh dự đó theo lời cô bé đó kể lại, là nếu không có sự thương yêu tột cùng của mẹ nhường cho từng củ khoai nguội lạnh, những muỗng cơm thiu dư thừa hay mẩu bánh mì cứng đờ như khúc gỗ để ăn mà sống qua ngày ở thời buổi ấy, thì bây giờ liệu cô có thể còn được hình hài khỏe mạnh với trí óc minh mẫn nầy để xếp hành trang bước vào nhập cuộc với trường đời?

Từ lâu có kẻ vô tình sai lầm trong tình yêu mẹ, chẳng hạn như chỉ biết đền ơn đáp nghĩa về vật chất chứ không hề nghĩ tới sự săn sóc về mặt tinh thần. Sự kiện nầy, tuy tùy trường hợp đèn nhà ai nấy sáng nhưng người ta cũng không thể bỏ qua nhiều câu chuyện thương tâm đáng tiếc đã từng xảy ra ở trong bất cứ hoàn cảnh xã hội nào. Câu chuyện người mẹ sắp sửa lìa đời đã trút hơi tàn, trăn trối các con mình ở lại phải biết thương yêu đùm bọc lẫn nhau, lẽ ra phải là một bài học thuộc lòng cho những kẻ bất hiếu đã nhẫn tâm cố ý làm sai ước nguyện tột cùng thương con của mẹ quả là một điều tắc trách không thể thứ tha. Biết bao hành tung của những con người bất nghĩa ngày nay chỉ vì chạy theo sự nô lệ của đồng tiền mà quên đi lời mẹ dặn, để mà tính kế bày mưu lường gạt anh chị em thân yêu ruột rà cùng chung máu mủ với nhau làm cho mẹ thêm một lần nữa phải chịu khổ đau dưới nấm mồ cô đơn, lạnh lẽo. Đèn khuya đọc sách tìm kiếm bóng dáng người hiền, người ta nhận thấy rằng từ cổ chí kim, từ Đông sang Tây ở vào thời đại nào thì hình ảnh của bà mẹ cũng được vinh danh đứng ở hàng đầu trong mọi sự tôn kính, thờ phụng. Sự hiếu thảo của con người đối với đấng sinh thành ngoài nghĩa vụ công ơn dưỡng dục, thì còn là một bổn phận thiêng liêng ràng buộc với nhau không thể tách rời, vì người ta không bao giờ có được tới hai bà mẹ đã sinh ra mình.

Ngày trước, khi mẹ tôi còn sống thì tôi rất thương yêu mẹ nhưng chỉ bằng lời với bản tính hồn nhiên vô tư lự của một đứa trẻ vừa mới đủ trí khôn và được mẹ quá nuông chiều. Còn bây giờ, khi bắt đầu biết tự lập gói ghém hành trang cất bước vào đời thì mẹ tôi đã vội vĩnh viễn ra đi làm cho tôi chưa có dịp nhỏ mọn nào được thể hiện ra, để có thể được gọi là lòng hiếu thảo. Hơn thế nữa, bây giờ tôi nghèo lắm, việc làm chỉ kiếm đủ cơm ăn, trả tiền phòng trọ, còn đâu cuộc sống dư thừa của thời quá khứ tuổi thơ. Tuy nhiên, sau đó tôi cũng đã có nhiều suy nghĩ để nghiệm ra về ý nghĩa của cuộc đời qua câu nói dân gian truyền khẩu từ lâu, là sự cảnh báo về sự nghiệp giàu sang bạc tiền của một dòng họ khó có thể tồn tại vững bền để mà truyền tử lưu tôn theo nhịp quay của thời gian biến đổi. Đó là trường hợp có những con người khi còn sống thì nghèo, mà khi chết thì giàu. Ngược lại, cũng có hoàn cảnh của con người khi còn sống thì giàu, rồi khi chết đi thì nghèo xơ xác.

https://tieulun.hopto.org

Trường hợp thứ nhất không hiếm đã có xảy ra trong xã hội. Và họ, có thể đó là hình ảnh của những ông bà trọc phú ích kỷ, lúc nào cũng nghèo hèn lòng từ bi, bác ái, quá tham lam. Họ hà tiện đến độ khi còn sống thì không dám động đến phương tiện bạc tiền, để mà hưởng thụ cuộc sống tiện nghi tối thiểu theo nhu cầu hiện đại như bao nhiêu người giàu sang khác. Do vậy, lúc nào người ta cũng thấy cái hình ảnh của họ luôn lếch thếch, lam lũ với công việc, ăn uống chi tiêu dè sẻn. Còn trường hợp của mẹ tôi thì hoàn toàn trái ngược. Mẹ có được nhiều đức tính phúc hậu của con người như ngoại. Tuy nhiên, trong xã hội cam go, phức tạp đầy chuyện hên xui may rủi, phúc họa khó lường. Và mẹ tôi cũng như bao nhiêu người khổ chủ khác đã bị một tổ chức không lành mạnh âm mưu lường gạt trốn chạy vì vỡ nợ. Chính vì vậy, mà chỉ có sau một đêm thức giấc, thì tất cả khổ chủ mới hay rằng mình đã bị trắng tay!

Tuy nhiên, mẹ tôi quả là một người đàn bà có nghị lực phi thường. Sau cơn ác mộng đau khổ kinh hoàng lên voi xuống chó ở trong đời thì bà tỉnh giấc, và bình tâm làm lại cuộc sống bằng từ con số không. Bà bắt đầu đã phải thức dậy từ ba giờ khuya, để đi mua rau từ chợ đầu mối đem về phân loại ra, rồi vội vã đem ngay ra chợ bỏ mối lẻ cho các bạn hàng. Ngày tháng lạnh lùng trôi qua, mẹ tôi chết trong một tai nạn bất ngờ khi bị một chiếc xe hơi đang chạy ngược chiều lạng lách ngang qua đụng vào làm cho bà bị ngã nhào bất tỉnh. Nhập viện, mẹ bị chấn thương sọ não lúc tỉnh, lúc mê. Trước khi biết mình không thể còn sống được, mẹ cố nhúc nhích ngón tay lay động ngầm ra dấu cho tôi đến sát mặt mẹ gần hơn, để nhìn thấy đôi môi mẹ rung động. Và tôi biết đó là một nụ cười vĩnh viễn, gói trọn tình thương bao la của mẹ dành cho tôi ở phút sau cùng mà tôi luôn luôn khẳng định cho là ý mẹ muốn nói rằng, phút biệt ly nhục thể đau khổ nầy rồi cũng sẽ có ngày lại được trùng phùng qua lớp tro bụi thế gian tung bay hòa quyện ở cuối chân trời thênh thang.

Giờ đây, cũng như tâm trạng của bao nhiêu đứa trẻ mồ côi có sự hiểu biết khác, chúng tôi làm gì còn có mẹ cha nữa để mà nói đến chuyện báo ân, báo nghĩa. Do vậy, tôi không cho rằng trường hợp của mình là một trong những đứa con bất hiếu mà tôi chỉ còn biết có một điều. Là hết sức lấy làm hối hận rất nhiều, vì khi mẹ còn sống thì tôi quá ỷ lại vào tình thương của mẹ, cho nên lúc nào cũng hay tìm cách vòi vĩnh quấy rầy, làm nũng nhõng nhẽo, gây phiền cho mẹ đủ điều. Tội nầy, con nguyền xin ghi nhớ mãi và ước mong một lần nữa dù âm dương cách trở nhưng mẹ cũng khoan hồng tha thứ cho con! Còn nữa, nếu ngày xưa ngoại là người đã từng ra công *trồng đức* cho mẹ, thì nay chính mẹ là người đã *trồng hạnh* cho con. Và bây giờ hoàn cảnh của con tuy nghèo, nhưng con cũng xin hứa là sẽ tiếp tục giữ gìn truyền thống tốt đẹp của gia đình, để cố gắng tìm dịp tham gia vào làm những việc thiện nào có ý nghĩa vun trồng phúc lợi, để đi theo con đường có đầy màu sắc hoa thơm, hương tỏa tình người của ngoại và mẹ thuở nào.

Hôm nay, lời nguyện hiếu thảo nầy của con đang mượn làn khói nhang tiếp dẫn hương linh mang xuống tận đáy mồ của mẹ, vậy con thành tâm kính yêu mẹ hãy yên lòng an nghỉ.

Tôi đã từng có nhiều dịp được đọc qua những tác phẩm văn chương nổi tiếng của nhiều tác giả nói về lòng hiếu thảo của người con đối với mẹ hiền như Mục Kiền Liên, thầy Tử Lộ v.v... Nhưng thực tế, thì từ lâu tôi chưa bao giờ có dịp may mắn, để được mục kích về một hình ảnh báo hiếu nào để có thể được coi như là thực sự cảm động vô song ở ngoài đời. Tuy nhiên, nếu trong hoàn cảnh khó khăn bây giờ mà ngoài xã hội đã còn có được tấm gương của một bà mẹ ăn mày tần tảo chắt chiu từng hột muối, củ khoai quyết nuôi con trở thành bác sĩ, thì ở làng tôi cũng đã có một trường hợp người mẹ bị tử nạn giao thông, để lại một cậu bé vừa mới lên ba tuổi mà cũng đã có được một tâm hồn phải nói là hi hữu ở trên đời.

Sau khi mẹ chết, cậu chun vào nằm dưới chân hòm khóc la thảm thiết. Lúc vừa hạ huyệt lấp đất quan tài, thì bất ngờ trời ập xuống đổ mưa to. Trong khi mọi người đang vội vàng lấy áo tơi ra mặc, thì bất ngờ cậu bé ấy đã nhanh chóng lột hết cả áo quần mình đắp lên nấm mộ, rồi miệng bé vừa khóc thổn thức, vừa cất lên thành tiếng trọ trẹ với giọng nói trẻ thơ:

- Mẹ ơi! Mẹ có lạnh không hả mẹ?...

Liền theo, thì bé lại giậm chân tiếp tục vật vã kêu khóc hu hu, trông qua xúc động vô cùng! Sự kiện hiếm có như vầy đã xảy ra ngoài sự tưởng tượng của hầu hết mọi người tham dự đám tang, khiến cho tất cả ai nấy cũng đều đồng thanh và cùng lúc sụt sùi rơi lệ não nùng. Câu chuyện rất mủi lòng nầy sau đó đã được lan truyền ra rất nhanh, và có thể nói trong làng tôi ở không ai mà không nghe biết. Giờ đây, mỗi khi nhớ lại chuyện nầy thì tôi lại có cảm nghĩ riêng, là có thể đó cũng là một hình ảnh vô cùng ấn tượng mà người đời cũng sẽ không bao giờ có thể tìm thấy được một bản sao ở bất cứ nơi nào trên trái đất.

Nhưng liệu cái hình ảnh cảm động vô song của cậu bé măng non hiếu thảo vừa mới lên ba tuổi đó, có thể đánh động được lương tâm bất hảo của những con người bao năm đã trưởng thành, mà từ lâu hãy còn mang trọng tội bất hiếu man rợ với cha mẹ dưới mọi hình thức khác nhau. Và bất nghĩa, với những anh chị em cùng chung máu mủ gia đình dòng tộc đã từng có nhiều kỷ niệm êm đềm, gắn bó thương yêu quyến luyến bên nhau từ thuở ấu thơ?...

An Tiêm **MAI LÝ CANG**

(Paris)

(1)- Cảm đề của tác giả : (...)- Đây là những chứng từ bi thảm xảy ra từ lâu từng đã được báo chí nước ngoài và trong nước đều có loan tải. Đó là trường hợp của hai vợ chồng già nhảy từ lầu sáu xuống đất tự tử, để trốn chạy sự bạc đãi của con cái sau khi vừa mới sang Paris đoàn tụ gia đình chưa đầy ba tháng.

Đó là trường hợp của anh chị em ở nước ngoài nhờ người thân ruột thịt trong nước đứng tên mua giùm nhà cửa, nhưng sau đó đã bị họ lường gạt bán đi để đoạt tài sản v.v...

https://tieulun.hopto.org

Người Chị - Người Mẹ

• **Thanh Phụng**

Kính tặng SVSQ Thủ Khoa Nữ Quân Nhân Khóa 5

Nàng đã trao hồn cho núi sông
Thuyền quyên vướng mắc chí tang bồng
Chín lần gươm báu trao tay đẹp
Một mảnh nhung y điểm má hồng.
Đinh Hùng 6/1956

Trại gia binh Nữ Quân Nhân năm 1968...

Mưa càng lúc càng nặng hạt. Nước ngập lênh láng trong sân trại gia binh. Màn đêm buông xuống thật nhanh. Ngân ngồi trên giường, quấn chiếc mền mỏng quanh người, nhìn ra cửa sổ. Mưa tạt nước vào trong phòng nhưng chị không buồn đóng cửa sổ lại. Hai bóng đèn vàng không đủ rọi sáng cho cả căn nhà. Đây là một trong những căn nhà của trại gia binh của Căn Cứ cấp cho 5 cô lính trẻ, độc thân. Gia tài của mỗi cô chỉ là một chiếc giường nhỏ, một tủ đựng đồ dùng cá nhân, và một chiếc "rề-sô" để nấu ăn. Các cô sống rất đơn giản.

- Sao hôm nay Ngân buồn quá vậy? Cả ngày không nghe Ngân nói tiếng nào? Ngân có chuyện gì nói cho Thi nghe đi, cho vơi bớt nỗi buồn. Mình có thể chia sẻ được mà.

Tiếng Thi cất lên như làm vỡ vụn không gian đang tĩnh mịch.

Ngân im lặng giây lát, mắt vẫn nhìn ngoài trời mông lung.

- Thi biết anh Hùng phải không? Mình mới vừa từ chối lời cầu hôn của anh ấy. Anh ấy bảo: "Nếu mình từ chối, anh ấy sẽ xin thuyên chuyển ra mặt trận".

- Sao Ngân lại làm vậy?

- Thi biết hoàn cảnh của gia đình Ngân mà! Mẹ mình mất sớm. Cha mình bị VC bắt đi mất tích trong trận giao tranh tấn công đồn hôm 26 Tết Mậu Thân vừa qua, không biết bây giờ tình trạng của ông thế nào, sống chết ra sao? Ngân còn 2 đứa em nhỏ, Hạ 12 tuổi và An 8 tuổi. Nếu mình lập gia đình thì hai đứa em nhỏ của mình ai nuôi?

- Lập gia đình vẫn nuôi em được vậy.

- Không được, Thi ạ! Không đơn giản như Thi nghĩ đâu. Ngân mới ra trường về đơn vị này, nhà cửa không có. Em Hạ vừa mới thi đậu đệ Thất trường Công lập Kiến Hòa và đã được vào Ký Túc Xá ở để đi học. Ngân gửi tiền hàng tháng về tỉnh cho em nó đi học. Còn em An thì mình đem lên Sài Gòn gửi ở nhà người bà con. Mỗi cuối tuần Ngân về thăm em. Có 3 chị em mà mỗi đứa ở một nơi, Ngân buồn lắm. Nếu lập gia đình thì làm sao Ngân lo cho các em mình được. Ngân suy nghĩ kỹ lắm rồi. Ngân không thể nào làm khác được.

- Thi rất hiểu hoàn cảnh của Ngân, Thi thông cảm và thương Ngân nhiều lắm. Nếu Hùng yêu Ngân thật lòng... thì anh ấy sẽ hiểu và thương Ngân nhiều hơn...! Ngân đừng buồn lo...!

Hai người bạn gái cùng im lặng. Mỗi người theo đuổi một ý tưởng riêng. Ngoài trời, mưa vẫn rơi không ngớt...

*

Trại gia binh Nữ Quân Nhân năm 1969...

- Thi quyết định giải ngũ thật sao? Ngân hỏi.

- Ừ! Thi đã tại ngũ đã đủ 2 năm rồi, nay xin giải ngũ. Ba má gọi Thi về Qui Nhơn để đi học tiếp. Thi phải học cho xong phần tú tài.

- Còn Ngân thì chắc chắn chọn đường binh nghiệp cho cuộc đời mình. Ngân cũng đã nộp hồ sơ xin đi học khóa Sĩ Quan. Ngân cố gắng ổn định cuộc sống, xin nhà rồi đem em Hạ lên Sàigòn học. Ngân lo cho em nó vô cùng. Em còn nhỏ mà ở dưới tỉnh đi học một mình, bơ vơ, trơ trọi. Tội nghiệp em nó quá. Thi ơi, mình thương và nhớ em vô cùng.

*

Qui Nhơn, Năm 1970...

Ngân thương,

Thi chúc mừng Ngân vừa tốt nghiệp khóa Sĩ Quan NỮ QUÂN NHÂN. Ngân biết tại sao Thi biết tin này không? Hôm qua, anh Mười rủ Thi đi xem ciné. Trước khi chiếu phim chính thì được xem phim thời sự "LỄ MÃN KHÓA SĨ QUAN NỮ QUÂN NHÂN KHÓA 5". Thi reo vui lên khi thấy Ngân là Sinh Viên Sĩ Quan Thủ Khoa của khóa. Thi rất đỗi vui mừng, nhưng không ngạc nhiên vì biết rõ Ngân có nhiều khả năng, có nghị lực phi thường và lý tưởng cao cả của người phụ nữ. Thi vui quá và nói huyên thuyên về Ngân cho anh Mười của Thi nghe. Hai anh em quên cả xem phim chính. Thi rất hãnh diện về cô bạn Nữ Quân Nhân của mình.

Thi sẽ thi xong tú tài vào tháng 7. Sau đó, Thi xin phép ba mẹ vào Sài Gòn thăm Ngân.

Nhớ Ngân thật nhiều.

Hẹn gặp nhau ở Sài Gòn nhé.

*

Sài Gòn... Năm 1970...

"Mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ.
Dài tay em mấy thuở mắt xanh xao..."

Tiếng nhạc bập bùng. Giọng hát Khánh Ly ấm áp. Tâm tư người nghe như lắng đọng theo từng giọt cà phê. Thi từ Qui Nhơn mới vào Sàigòn hồi chiều này. Hai người bạn mừng rỡ gặp lại nhau.

- Đã từ lâu lắm rồi Ngân không có dịp ngồi quán cà phê nghe nhạc. Cảm ơn Thi vào Sàigòn thăm Ngân. Ngân chúc mừng Thi đậu Tú tài phần 2.

https://tieulun.hopto.org

- Cảm ơn Ngân. Thi cũng chúc mừng Ngân. Bồ giỏi quá, mình phục sát đất đấy.

- Thi vào Sàigòn chơi hay có ý định làm gì nữa không?

- Thi định vào Sàigòn để học lên đại học. Nhưng Thi sẽ đi tìm việc làm trước. Thi đã nộp đơn vào Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp và hy vọng sẽ được nhận việc, vì họ ưu tiên cho cựu quân nhân. Nếu được, Thi sẽ vừa đi làm, vừa đi học đại học hàm thụ.

- Thi tính như vậy rất tốt. Phần Ngân rất may mắn được Trường Nữ Quân Nhân giữ lại làm huấn luyện viên. Năm nay, Ngân xin cho Hạ chuyển trường lên Sàigòn học, để ba chị em được sum họp. Ngân chưa xin được nhà. Hiện thời vẫn ở tạm nhà người bà con. Hơi chật, nhưng không sao, miễn là có chỗ cho 3 chị em ở chung là tốt rồi. Em Hạ ngày càng lớn. Ngân phải dạy dỗ và lưu tâm đến em nhiều hơn.

- Ngân xin chuyển trường nào cho Hạ vậy?

- Ngân đã nộp đơn vào trường Nữ Trung học Gia Long. Cô Hiệu Trưởng đã chấp thuận hồ sơ vì Hạ học giỏi, hạnh kiểm tốt. Hơn nữa, gia đình quân nhân, tử sĩ nên được ưu tiên.

- Mừng cho Hạ được lên Sài gòn học, nhất là được vào học trường Gia Long, một trường Nữ Trung học lớn nhất ở Miền Nam này. Như vậy, Ngân nhẹ bớt gánh nặng, vơi bớt nỗi lo. Thi hiểu, đồng lương của Ngân hàng tháng chẳng được bao nhiêu mà chia năm, xẻ bảy thì không đủ đâu vào đâu cả! Phải không? Sống ở đất Sàigòn này mà chỉ dựa vào lương tháng của Ngân thì thật là vất vả. Thi càng hiểu, càng thông cảm và càng thương Ngân nhiều hơn. Vậy là Ngân đã chọn lựa, hy sinh tất cả cho 2 đứa em của Ngân.

- Đúng vậy Thi ạ! Vì chúng nó không cha, không mẹ. Chúng nó còn nhỏ mà bị mồ côi mà Thi.

*

Đan Mạch, mùa Đông năm 1979...

Ngân bậc lửa châm vào ngọn nến trên bàn thờ cha mẹ. Ánh nến lung linh như góp thêm một chút ấm áp cho căn phòng. Ngoài trời rất lạnh. Nhiệt độ xuống 10 độ âm. Tuyết phủ trắng xóa trên tất cả mọi vật. Đây là mùa đông đầu tiên của chị trên đất Đan Mạch... Chị đã dần quen với cuộc sống mới trên đất nước xa lạ này. "Xin nhận nơi này làm quê hương, dẫu cho... lạnh lẽo...".

Chị không bao giờ ngờ rằng mình có được ngày hôm nay. Sống trên đất nước tự do. Thở được không khí tự do. Qua rồi những tháng năm trong trại tù cải tạo. Cứ phải viết tờ kiểm điểm kể tội ác với nhân dân mà chị chưa bao giờ hoặc không bao giờ làm việc đó cả. Viết... và viết... Viết lặp đi lặp lại những điều không thực. Chị không sao nhớ nổi là đã viết kiểm điểm bao nhiêu lần. Trăm lần... ngàn lần... hay nhiều ... và nhiều hơn thế nữa... Lao động cực nhọc. Ăn uống không đủ. Thiếu thốn mọi thứ nhu cầu. VC dùng đủ mọi thủ đoạn để trả thù sĩ quan cải tạo. Áp đảo tinh thần, hành hạ thân xác. Có nhiều chị em đã tuẫn tiết trong chốn lao tù. Tinh thần chị bị suy sụp nặng trong thời gian này. Và cứ như thế... tiếp tục như thế... Sau cùng, chị được tha về trong tình trạng quản chế. Nhưng chính quyền CS không tha chị dễ dàng như vậy. Sau khi ra tù, họ bắt chị phải về nguyên quán, nơi mà đất đai, vườn, ruộng của gia đình chị bị họ tịch thu gần hết, chỉ còn lại một mảnh vườn nhỏ vừa đủ cất một căn chòi nhỏ. Họ quản chế khắt khe đối với tất cả sĩ quan cải tạo, từ làng ấp, đến xã, huyện, tỉnh. Họ đóng bít tất cả con đường sống của chị. Thân chị như cá chậu, chim lồng. Thân chị chẳng khác nào cá nằm trên thớt. Cá nằm ở giữa, hay bên trái hoặc bên phải cũng là nằm trên thớt. Họ có thể bắt tập trung và giam sĩ quan cải tạo lại bất cứ lúc nào và bất cứ ở đâu. Làm sao chị sống nổi giữa gông cùm CS? May mắn thay! Chị lén lút liên lạc được với bố mẹ nuôi của chị và được ông bà cho đi vượt biên chung với gia đình. Chị âm thầm trốn đi biệt xứ.

Cũng qua rồi chuyến vượt biên nguy hiểm. Những tưởng cả ghe đã làm mồi cho cá mập.

Chị rùng mình. Quá khứ nặng nề ấy đã nhận chìm chị trong một thời gian dài. Giờ đây, chị phải cố vươn lên. Lúc nào chị cũng nghĩ về 2 đứa em còn sống ở quê nhà.

- Chị sẽ đi vượt biên. Nếu chị đi được suông sẻ, chị sẽ được sống trên đất nước tự do. Hai em có ước muốn gì không?

- Em chỉ muốn ăn cơm trắng không có độn khoai lang, khoai mì.

Cô em út lanh lẹ trả lời.

Nghe câu trả lời của em mà chị ứa nước mắt.

- Ừ! Chị sẽ gửi về cho em mua thêm gạo. Em sẽ được ăn cơm trắng, không có độn.

Câu nói đó đã nằm trong tiềm thức và theo chị suốt cả quãng đời còn lại. Vì vậy, chị cố gắng học tiếng Đan Mạch. Học được 6 tháng, chị đã vội vã đi tìm việc làm.

- Em có thể học tiếp và học lên đại học, nếu em muốn. Vì chính phủ sẽ cấp tiền cho em đi học đến khi nào em lấy được bằng cấp như ý muốn mới thôi. Bà cố vấn người Đan Mạch khuyến khích chị.

- Cảm ơn bà, nhưng tôi chỉ muốn đi làm kiếm tiền để giúp đỡ gia đình. Tôi còn hai đứa em nghèo lắm ở Việt Nam.

Ngày lại qua ngày. Bao nhiêu mùa lá rơi, bao nhiêu lần tuyết đổ. Chị sống một mình trong căn nhà chung cư. Và cũng một, hai lần nữa chị từ chối hôn nhân. Chị nghĩ và sợ, nếu lập gia đình, chị sẽ không có hạnh phúc trọn vẹn. Chị chỉ muốn em chị có chén cơm trắng để ăn. Chị thương các em của chị chưa có

https://tieulun.hopto.org

được một ngày nào sung sướng, hạnh phúc. Chị muốn cho Hạ học hành đến nơi, đến chốn, có được một chỗ đứng khả dĩ trong xã hội. Chị nhớ lại ngày hai chị em đi xem kết quả thi tú tài 2 của Hạ tại Hội Đồng thi Gia Long. Khi nhìn thấy tên em đậu với bậc hạng cao, chị muốn có một phần thưởng nào xứng đáng để thưởng cho em, nhưng không thể. Thôi thì... chị có chút tiền vừa đủ để đưa em đi xem ciné. Hai chị em xem phim "Sissi- Nữ Hoàng Áo Quốc". Thấy em vui, chị cũng vui lây.

Tháng Tư Đen ập đến. Vận nước lại một lần nữa nổi trôi. Toàn con dân miền Nam cũng ngập chìm theo vận nước. Định mệnh khắt khe đẩy đưa toàn dân vào biển đỏ. Chị phải vào trại tù cải tạo không có ngày về. Hai em nhỏ của chị lại bơ vơ. Hạ phải rời bỏ sân trường đại học. Chị thương cho bé An mất mẹ quá sớm khi em mới vừa 5 tuổi. Thương em thiếu thốn tình thương của mẹ lẫn cha. Thương em vật chất không đầy đủ. Ngay cả một món đồ chơi của trẻ con, một con búp bê mà em hằng mơ ước cũng không có. Chị muốn bù đắp cho các em. Chị cho các em cả cuộc đời chị mà chị không bao giờ cảm thấy tiếc nuối....

*

Trên đây là một vài mẩu chuyện trong muôn vàn mẩu chuyện về chị tôi.

"Mẹ... Mẹ là dòng suối ngọt ngào...".

Nếu bạn bảo tôi hãy viết về người mẹ già ở quê nhà đang ngày đêm mong con về bên gối mẹ.

Xin thưa – Tôi không có được diễm phúc ấy. Tôi không có mẹ già mong tôi qui cố hương. Mẹ tôi đã về cõi vĩnh hằng từ khi tôi còn rất bé.

Nếu bạn bảo tôi hãy viết về người mẹ hiền thương con vô bờ bến.

Xin thưa – Tôi được may mắn có hai bà mẹ.

Một người mẹ đã sinh tôi ra, cho tôi có mặt trên cõi đời này.

Một người mẹ đã hy sinh cả cuộc đời vì tôi, yêu thương tôi, nuôi nấng, dạy dỗ tôi nên người.

Người là người mẹ, là người chị và cũng là người bạn thân nhất của chúng tôi.

Hai vai chị mang một gánh đầy huyền thoại.

Là người cha bươn chải, kiếm tiền nuôi em. Nghiêm khắc dạy bảo em theo khuôn vàng, thước ngọc.

Là người mẹ thương yêu, hy sinh cả cuộc đời cho các em.

Là người chị nâng đỡ, dỗ dành các em khi em mình bị vấp ngã trên đường đời.

Là người bạn ân cần, tâm sự, chia sẻ cùng các em những nỗi vui, buồn trong cuộc sống.

Ngòi bút của tôi không đủ khả năng ghi lại tất cả những gì chị đã dành cho chúng tôi. Tôi chỉ muốn viết lên lời VINH DANH và TRI ÂN NGƯỜI. Công dưỡng dục cao, sâu hơn trời, biển.

Đó là Chị tôi.

NGƯỜI CHỊ - NGƯỜI MẸ

Tháng Năm - Ngày của Mẹ

Thanh Phụng - Đan Mạch

Vết thương

Làm sao người ta có thể ngăn được gió?
Làm sao người ta có thể ngăn được nắng?
Làm sao người ta có thể ngăn được mưa?
Nên đừng hỏi vết thương trên đôi chân em đã lành chưa?
Hãy ôm em vào lòng nếu ngày mai đôi môi em bật máu
Hãy lặng im dù có lúc yếu lòng em bật khóc
Vì đó chính là điều em muốn làm hôm nay.

Xin lỗi mẹ, con đã giấu vệt máu bầm trên vai
Chẳng biết từ dùi cui hay nắm đấm
Nhưng mẹ ơi! khi bị kéo lê trên đất
Là lúc con nhìn thấy được cả bầu trời xanh
Là lúc con cảm nhận nỗi tủi nhục của dân mình
Nếu hôm nay con không có mặt.

Ôi! quê hương rừng vàng biển bạc
Sông đã cạn và rừng đã khô
Ôi! một miền uy linh hiển hách
Trong gian nguy chưa biết cúi đầu.

Nhưng biển chết rồi sao mình cứ nhớ
Ơi những ngày trời xanh biển xanh!

Những giọt máu này
rồi sẽ khô trên cánh tay anh
Nhưng nếu cúi đầu làm sao mình sống tiếp
Khi vết thương của mẹ
là những con thuyền nằm trên biển chết
Đất khô lệ rồi thương lắm Việt Nam.

Những hàng rào thách đố nghênh ngang
Nhưng làm thế nào chúng ngăn được gió
Hôm nay em là gió em tràn lên phố
Hôm nay chị là nắng chị đem con xuống đường
Hôm nay tôi là mưa tôi hòa cùng dòng suối
Chảy tràn đầy khắp ngõ ngách quê hương

Em nhé ! hãy băng lại giùm anh vết thương
Sáng hôm nay mình cùng nhau xuống phố.

• **Hương Giang**

(Để đón chào Ngày Môi Trường Thế Giới 05.6.2016, HG xin kính tặng những tâm hồn của gió, của nắng, của mưa,... và cuộc Tuần Hành Xanh đang tưới mát một dân tộc đang trỗi dậy)

https://tieulun.hopto.org

"Người Vợ" là một vĩ nhân

• **Tràm Cà Mau**

Có thời ông Tư thường hay đùa, trêu chọc bạn bè rằng: "Đời người đàn ông có hai lần sung sướng: Lần cưới vợ, và lần vợ chết". Bây giờ vợ chết, ông mới ý thức được cái câu đùa nghịch đó vô cùng bậy bạ và bất nhân, không nên nói. Có lẽ anh chàng nào nghĩ ra câu nầy là kẻ độc thân, chưa có kinh nghiệm chết vợ. Ông ân hận và tự giận mình.

Sau khi chết vợ, ông như mất hồn, lãng đãng, trí óc để trên mây. Nhiều lần trên đường về nhà, ông đi lạc, lái xe qua khỏi nhà rồi mà không biết. Ngày xưa, ông hay bực mình mỗi khi được bà nhắc nhở đi lối nầy, quẹo góc kia, và bà cũng nổi nóng la nạt ông mỗi khi đi lạc đường. Bây giờ, mong được nghe lời cáu kỉnh gây gổ đó, mà không có được. Ông thở dài và đau nhói trong tim như có vật nhọn đâm vào. Không thể ngờ, vợ ông không còn trên đời nầy nữa. Bây giờ bà nằm ngoài kia, nghĩa địa hoang lạnh âm u. Không còn chầm chập kiểm soát từng hành động của ông để mà phê bình sửa sai.

Mở cửa, bước vào nhà, ông nói lớn như khi bà còn sống: "Em ơi! Anh đi làm về". Trước đây, nếu không nghe tiếng trả lời, ông chạy vụt lên lầu tìm vợ. Bây giờ, ông lẳng lặng đến thắng bàn thờ, thắp ba cây nhang, lạy bốn lạy. Ông thầm nghĩ, người ta chỉ lạy vợ khi vợ đã chết rồi, tại sao không ai lạy vợ khi vợ còn sống? Dù có gây nên tội lỗi tầy đình, cũng không ai lạy vợ bao giờ.

Ông nhìn tấm hình màu, ảnh bán thân của bà, có nụ cười thật tươi, hai vành môi uốn cong, đôi mắt sáng tinh anh, có ánh tinh nghịch. Ông thấy bà còn đẹp lắm, nét đẹp dịu dàng. Thế mà bao nhiêu năm nay, ông không hề biết, và chưa một lần nhìn ngắm kỹ cái nhan sắc của vợ. Sống lâu ngày bên nhau, thấy nhau, nhưng quên nhìn ngắm, chỉ thấy hình thể tổng quát của nhau. Cũng như nhiều ông có vợ thiếu nhan sắc, cũng không bao giờ biết vợ họ xấu. Những ông lấy được vợ đẹp, lâu ngày, cũng chẳng còn biết vợ mình là đẹp. Nhiều bà đi xâm môi, xâm lông mày xong, về nhà, ông chồng cũng không hề biết có sự thay đổi trên mặt vợ.

Ông Tư gieo mình nằm vật ra tấm ghế bành, hai tay ôm mặt khóc rưng rức như đứa bé đi về vắng mẹ. Tiếng khóc buồn bã vang dội trong căn phòng vắng. Ông ước sao chuyện thật hôm nay là một giấc mộng dữ, để khi ông thức dậy, thấy còn có bà bên cạnh. Có thể ông sẽ bị vợ cằn nhằn trách móc một điều gì đó như thường ngày, nhưng thà còn có những phiền hà của vợ, còn hơn là nằm đây một mình.

Ông đã khóc như thế cả tháng mấy nay, mỗi lần đi làm về. Bước vào căn nhà vắng vẻ lạnh lẽo, không còn bóng dáng người vợ thương yêu, làm trái tim ông se sắt, tâm trí ông trống rỗng mịt mờ. Nỗi đau cũng tan dần theo dòng nước mắt, rồi ông thiếp đi trong một giấc ngủ buồn, ngắn. Khi thức dậy, ông nhìn quanh, đâu đâu cũng có bóng dáng, có kỷ niệm với bà. Tất cả đều còn đó. Vật dụng, đồ đạc của bà trước khi chết, vẫn còn để y chỗ cũ, giữ nguyên trạng. Ông không muốn thay đổi chuyển dịch gì cả. Trên bàn trang điểm, vẫn còn chiếc lược nằm nghiêng nghiêng, thỏi son dựng đứng, hộp phấn, những chai thuốc bôi tay cho mịn da, tất cả đều không xê dịch, không sắp xếp lại. Ông tưởng như hương tay của bà còn phảng phất trên từng món vật dụng.

Mỗi bữa ăn, không còn ai thúc hối, hò hét giục ông ngồi vào bàn ngay, sợ cơm canh nguội lạnh. Bây giờ, ông tha hồ lần lữa, không tha thiết đến bữa cơm. Có khi chín mười giờ mới bắt đầu ăn, qua loa cho xong, miệng nhạt phèo. Thường ông để thêm chén dĩa đũa muỗng đầy đủ cho bà. Rồi thì thầm mời vợ ăn, tưởng như bà còn sống, ngồi đối diện và cùng chia vui hạnh phúc trong từng giây phút của thời gian. Ông có ảo tưởng như bà còn ngồi đối diện, đang lắng nghe ông nói. Hôm nay bà làm biếng phê bình, không mắng trách khi ông làm rơi cơm canh ra bàn. Với cách đó, ông tự dối lòng, để có thể nuốt trôi những thức ăn, mà vì buồn chán, ông không còn cảm được hương vị ngon ngọt.

Nhiều khi thức giấc nửa đêm, vòng tay qua ôm vợ, ôm vào khoảng trống, ông giật mình thảng thốt, chợt hỏi thầm, bà đi đâu rồi? Khi chợt nhớ bà không còn nữa, nước mắt của ông chảy ra ướt cả gối. Có khi úp mặt khóc rưng rức, khóc cho đã, cho trái tim mủn ra, và thân thể rã rời. Chiếc giường trở thành trống trải, rộng thênh thang. Ông vẫn nằm phía riêng, bên kia còn để trống, dành cho bà. Ông ôm hôn cái gối, mùi hương của bà còn phảng phất gợi bao kỷ niệm của tháng ngày hạnh phúc bên nhau. Khi không ngủ được, ông bật đèn nằm đọc sách, bây giờ ông không sợ ai cằn nhằn, ngăn cấm đọc sách giữa đêm khuya. Trước đây, nhiều khi ông tha thiết thèm đọc vài trang sách trước khi đi ngủ, mà vợ cứ cằn nhằn mãi, làm ông mất đi cái thú vui nầy. Bây giờ ông nhận ra vì thương chồng, sợ ngày hôm sau ông buồn ngủ, mệt, nên bà ngăn cản, bảo là chói mắt không ngủ được.

Ông tiếc, vợ chồng đã hay cãi vã những chuyện không đâu, chẳng liên quan gì đến ai, mà làm mất đi cái vui, cái hòa hợp của gia đình. Có khi chỉ vì tranh luận chuyện con khỉ bên Phi Châu, mà đi đến to tiếng, giận hờn, khóc lóc, làm vợ chồng buồn giận nhau, dại dột như hai đứa trẻ con ngu dại.

https://tieulun.hopto.org

Tại sao phải gắt gỏng, đâu có được gì, mà làm nhau buồn. Bây giờ muốn nói lời ân hận, thì làm sao cho bà nghe được. Ông tự xét, ông là một con người tệ mạt, thiếu hiểu biết. Khi có hạnh phúc trong tay thì không biết trân trọng, để đến khi mất đi, mới ân hận, mà không còn kịp nữa.

Nếu được làm lại, ông sẽ đối xử với bà tử tế hơn, nói nhiều những lời êm ái dịu dàng. Sẽ không nổi giận khi bà làm chuyện ngang phè, sẽ nhường nhịn bà nhiều hơn, và sẽ phớt tỉnh mỗi khi bị bà chê bai, mai mỉa. Nhất là bày tỏ cái lòng ông, nói ông yêu thương bà, yêu thương lắm lắm. Đâu có gì ngăn trở, mà những ngày bà còn sống, ông không nói được những điều đó. Ông chợt nhớ có người viết rằng, vợ chồng phải đối xử như ngày mai thức dậy sẽ không còn nhau. Vì chẳng ai được sống mãi, và cũng không biết chắc chuyện gì sẽ xảy ra trong giờ sắp tới, cho ngày hôm sau. Cuộc đời con người vốn bấp bênh trong định mệnh.

Lấy kinh nghiệm đó, nhiều lần nói với những người bạn mà vợ chồng còn được sống bên nhau, cho họ biết rằng, họ đang có hạnh phúc quý báu, họ nên trân trọng giữ gìn, kẻo mai đây, khi chiếc bóng, thì tiếc thương cũng đã muộn màng. Đa số có lắng nghe, và tin lời ông là đúng, nhưng họ quên phứt ngay sau đó, và không thực hành điều hiểu biết.

Mẹ ông mất trước vợ sáu tháng. Ông cũng buồn, thương. Nghĩ rằng mẹ già thì chết là chuyện thường tình. Nhưng khi mất vợ, ông cảm thấy đau đớn và buồn khổ vô cùng tận. Buồn hơn mất mẹ mười lần. Ông tự cảm thấy xấu hổ, vì mất mẹ mà lại không đau buồn bằng vợ chết! Có phải ông đã thương vợ hơn thương mẹ chăng? Có phải ông là đứa con bất hiếu? Ông cũng không biết, và không so sánh được hai cái đau vì mất mát. Nhưng rõ ràng, ông đã ngã gục khi chết vợ.

Có khi quẩn trí, ông muốn chết theo bà. Sao cuộc sống vô vị quá chừng. Rồi mai mốt cũng già, bệnh, rồi chết thì còn được gặp lại vợ ngay. Nhưng ông sực nhớ nhiều lần bà nói không muốn gặp ông lại trong kiếp sau. Bà đâu có thù ghét ông mà nói câu đó nhỉ. Nói chi cho ông đau lòng lúc nghe, và còn đau cả đến tận bây giờ. Ông nghe nói, có một loài chim, khi một con chết đi, thì con kia ngày đêm kêu thương, bỏ ăn bỏ ngủ, than gào cho đến chết. Chim còn chung tình đến thế, mà ông thì còn sống, còn ăn, còn ngủ, còn đi làm, còn giữ tiền bạc. Chẳng bằng được loài chim sao?

Trong căn nhà nầy, đâu đâu cũng có dấu vết của bà. Mở tủ đựng ly chén ra, ông đứng nhìn xem, bên trong sắp đặt thứ tự, gọn gàng. Có những thứ mà bây giờ ông mới thấy, và không biết công dụng nó làm gì, khi nào thì dùng đến. Bà đã mua sắm, sắp đặt cẩn thận. Ông cầm một cái ly, biết vật nầy đã có bàn tay vợ đụng đến, ông ghé môi hôn, tưởng đang hôn bàn tay bà. Ba bộ ấm pha trà xinh xắn, bà mang về trong dịp đi du lịch bên Nhật, để cho ông thù tiếp bạn bè. Bà thương ông đến như vậy đó.

Hơn cả chục chai rượu nho, rượu mạnh trong tủ kiếng, cũng do một tay bà mua. Bà không biết uống, nhưng hễ nghe ai khen rượu ngon, rượu quý, thì bà cũng cố mang về cho chồng một vài chai. Ông thường dặn nếu không biết uống rượu thì đừng mua, vì khẩu vị của mỗi người khác nhau. Cũng như mình khen mắm nêm thơm ngon, nhưng cho Tây ăn, thì họ bịt mũi mà oẹ ra. Bây giờ đứng đây, đưa tay sờ vào những chai rượu màu nâu sẫm, lòng ông đầy ân hận, đáng ra lúc đó, ông phải nói những lời tử tế ngọt ngào cám ơn, và bày tỏ cái hân hoan với tình thương chăm sóc của vợ. Những khi đó, ông đã nói những lời chân thật như đất ruộng, làm phụ tấm lòng yêu thương của bà. Ông định nhấp vài hớp rượu để tưởng nhớ đến ơn vợ, nhưng rồi đặt chai xuống, và thì thầm hai câu thơ của Vũ Hoàng Chương: *"Em ơi! lửa tắt bình khô rượu. Đời vắng em rồi say với ai?"*. Mắt ông cay cay, tim đập sai nhịp.

Tủ áo quần của bà còn nguyên vẹn đó. Những chiếc áo giản dị, màu sắc khiêm tốn. Bà phải chờ cho đến khi bán hạ giá thấp nhất mới dám mua. Bà cần kiệm, không dám hoang phí. Đi đám cưới, tiệc tùng, bà không cần phải thay đổi áo mới, kiểu nầy, kiểu kia. Bà nói: "Ngay cả ông chồng, còn chưa nhớ được kỳ trước mình mặc áo nào, màu gì, huống chi thiên hạ. Họ đâu có dư thì giờ mà vớ vẩn nhớ đến cách phục sức của cả trăm người trong bữa tiệc. Mà dù cho họ có nhớ đi nữa, cũng không sao, đâu có gì quan trọng. Chắc cũng chẳng ai chê mình không có áo quần mới khi tham dự tiệc tùng". Cái đơn sơ giản dị chân thành của bà làm ông thương và mến phục.

Áo quần của ông, cũng do bà tìm tòi mua giúp. Khi thấy cái áo quần tốt, màu sắc trang nhã, giá cả tương đối được, bà hối hả kêu ông chạy gấp đến tiệm thử liền. Ngay cả áo quần lót, vớ, cà-vạt, cũng do bà mua cho ông. Bà đem áo quần đã cũ sờn vất đi, thay vào các thứ mới. Ông cứ tự nhiên dùng, chưa bao giờ biết kích thước đúng của chính ông. Đã có bà lo hết. Bây giờ không còn bà, ông mới thấy rõ ràng hơn những gì đã nhận được xưa nay mà vô tình không nghĩ đến. Cầm chiếc quần được lên lai trong tay, nhìn đường kim mũi chỉ cẩn thận, ông thấy rõ tình thương của bà gói ghém trong đó. Áo quần mùa đông, mùa hè của ông cũng được bà sắp xếp riêng từng ngăn cẩn thận. Bà đã cho giặt sạch, kỹ lưỡng trước khi được treo xếp vào ngăn tủ áo quần, để dành mặc vào mùa sau. Từ khi có bà trong đời, ông mất dần đi khả năng tự lo, tự lập mà ông vô tình không biết.

Ông nhớ những khi tham dự tiệc tùng, trong lúc ăn uống, khi có chút rau, thịt mắc vào kẽ răng, không dùng lưỡi cạy ra được, bà nhìn ông, biết ngay. Bà len lén mở ví, kín đáo chuyền tay cho ông một cây tăm bọc trong giấy. Ông xem đó như chuyện tự nhiên. Cũng có khi ông quay qua bà hỏi khéo: "Em còn cây tăm nào không?". Bà mở ví, đưa cho ông ngay. Trong lúc ăn, có món ngon vừa ý, bà thì thầm nhắc ông. Hoặc khi lấy thức ăn, bà chọn cho ông miếng ngon nhất. Những lúc đó, ông hơi ngượng, liếc mắt nhìn quanh bàn. Phần ông, thì cứ gắp đại, chưa bao giờ phân biệt miếng ngon, miếng dở. Gắp được cục xương không dính chút thịt cũng cứ vui. Trong bữa

https://tieulun.hopto.org

ăn, khi thấy ly nước của ông cạn, bà châm thêm, ông hoàn toàn không quan tâm đến.

Bà biết rõ ông ưa thích món ăn gì, để mỗi ngày nấu nướng. Khi nghe ông khen món nào đó, thì hôm sau, bà nấu ngay cho ông ăn. Ông chỉ lờ mờ nhận ra hảo ý của bà, nhưng không biết nói một câu nịnh cho vui lòng vợ.

Nhiều lần ông bà rủ nhau đi du lịch xa, ông có nhiệm vụ lên mạng mua vé máy bay, đặt thuê khách sạn. Thế là xong. Phần bà lo cho tất cả các mục còn lại. Từ áo quần thường, áo lạnh, áo ngủ, đồ lót, vớ, giày phụ, dép, bàn chải răng, kem, kiếng phụ, tăm, thuốc cấp cứu, thuốc dùng ngừa bệnh, điện thoại di động, dây cắm điện thoại, máy hình, máy điện toán xách tay và các thứ phụ tùng cần thiết. Danh sách của bà đủ bốn mươi tám món. Bà cũng không quên mang theo một ít thức ăn khô, phòng khi lỡ đường. Nhiều khi thấy va-li căng kè, nặng nề, ông gào to: "Đi chơi chứ đâu phải là dọn nhà? Sao không mang theo cả cái tủ lạnh cho tiện".

Một lần đi Âu Châu, cuộc đình công kéo dài, điện tắt và trời bão tố. Ông bà bình tâm nằm trong khách sạn, không chút nao núng, vì đã có sẵn một ít thức ăn khô mang theo. Thường trước khi đi, bà đọc kỹ và kiểm soát lại chuyến bay, lộ trình, các hãng đưa đón, khách sạn, ngày giờ của các tua du lịch. Bà bắt ông xuất trình giấy thông hành, căn cước, thẻ tín dụng, tiền bạc, kiểm soát lại từng chút một, để khỏi quên bất cứ vật gì. Ông cảm thấy khó chịu vì bị vợ xem như đứa trẻ con. Nhưng khi vợ mất rồi, ông đi xa mà để quên đủ thứ, nghĩ lại càng thương bà hơn.

Ông thường ham mê xem các trận đấu thể thao. Nhiều lần ông đang đi chơi với bạn, bà sợ ông bỏ mất trận đấu, kêu điện thoại nhắc nhở: "Anh nhớ chiều nay 5 giờ có trận chung kết bóng rổ đó nghe!". Ông cám ơn bà, và thu xếp về cho kịp giờ khai đấu.

Từ khi có gia đình, ông phụ thuộc quá nhiều vào vợ. Không có bà, ông như rơi xuống một vực sâu, tối tăm mù mịt, ngày tháng tẻ nhạt. Không gian và thời gian dường như thành trống rỗng.

Mỗi chiều tan sở, ông bâng khuâng không biết đi đâu, về đâu cho đỡ thấy quạnh hiu. Khi vợ còn sống, phải lo về ngay, không dám ngồi quán cà phê lai rai, về nhà vợ hạch hỏi không dám trả lời thật. Có khi ông điện thoại cho bạn, hỏi chiều nay ông đến chơi được không, và xin được ăn cơm tối. Bạn biết ông đang buồn, đơn lẻ, nên thường niềm nở chấp nhận. Nhiều lần, ông mua một vài món ăn ở tiệm, đem đến nhà bạn góp vào mâm cơm chiều và sau bữa ăn, uống trà, cà phê. Ngồi trong ghế bành, đôi khi không nói gì, cầm tờ báo lật qua lật lại, thế mà thấy bớt cô đơn trong lòng yên ổn. Rồi cũng phải về cho gia chủ đi ngủ. Ông ra xe, nỗi buồn lại dấy lên thấm thía. Trời đất như rộng thênh thang. Đường về nhà hiu quạnh. Nghĩ đến căn nhà trống vắng, lòng ông rưng rưng.

Mỗi khi mở tủ lạnh tìm thức ăn, thấy trống không, chẳng có thứ gì ăn được. Vài ba cây trái đã đen điu rữa thối. Mấy bó rau đã đổi màu đen, khô quéo. Chai nước lọc cũng cạn. Không còn gì. Trong nhà không có bàn tay đàn bà, thì xem như chẳng còn có cái gì cả. Ông thầm thán phục những người bạn độc thân. Không biết làm sao họ có thể sống sót đến tuổi già, mà vẫn vui vẻ, yêu đời, nói cười. Họ đã làm gì cho tiêu tán quãng thời gian trống rỗng sau giờ tan sở nhỉ?

Như một thói quen, những chiều tan sở, ông chạy thẳng ra nghĩa địa, thơ thẩn bên mộ bà. Trong nghĩa địa hoang vắng nầy, ông thấy bớt cô đơn hơn là về nhà một mình. Cắm vài bông hoa, thắp nén hương. Rồi ngồi trò chuyện, như khi bà còn sống. Nói đủ thứ chuyện, nói nhiều hơn cả khi ông bà còn bên nhau. Ông độc thoại, và ông cứ tin ở dưới lòng đất, bà đang lắng nghe ông tâm sự. Khi có người lạ đi đến gần, ông hơi xấu hổ, nói nhỏ lại, chỉ thì thầm thôi. Ông sợ thiên hạ lầm tưởng ông đau bệnh thần kinh. Rồi ông hát cho bà nghe. Hát những bài kỷ niệm, mà ngày trước, ông bà cùng song ca trong những buổi "Karaoke" tổ chức tại nhà bạn bè. Tai ông, vẫn còn văng vẳng giọng bà thánh thót hòa lẫn với tiếng hát trầm ấm trên môi ông. Ông hát từ bài nầy qua bài khác đến khô ran cả cổ. Nhiều khi ông nằm dài trên cỏ, bên tấm bia mộ ngang bằng, nhìn lên trời cao mênh mông và tưởng tượng có bà đang thân thiết nằm bên cạnh. Nghe được cả hơi thở của bà. Hơi thở có mùi hương quen thuộc của ngày nào. Ông thèm nghe vài lời cằn nhằn trách móc của bà.

Khi bóng đêm bắt đầu phủ xuống trên nghĩa địa, ông mới uể oải đứng dậy ra về. Ông nấn ná không muốn rời khu mộ, nhưng vốn yếu bóng vía và sợ ma, không dám ở lại khi đêm đen bao trùm khu nghĩa địa hoang vắng. Ông thì thầm: "Ngày mai anh sẽ đến thăm em!". Có những ngày chủ nhật, ông cứ mãi thơ thẩn quanh khu mộ. Ông nhận ra rằng, bây giờ ông yêu thương vợ hơn nhiều lần khi bà còn sống. Tình cảm ông tha thiết, nồng nàn hơn xưa rất nhiều.

Mùa đông mưa dầm dề, gió thốc từng cơn trên nghĩa địa trống trải, ông trùm áo mưa, ngồi co ro run rẩy trong buốt giá bên mộ bà. Ngày nghỉ ông ngồi từ sáng đến trưa, từ trưa đến chiều. Tâm trí miên man mơ hồ vô định.

Chỉ mới một năm thôi, ông hốc hác, gầy rộc, vì mãi miết đắm chìm trong thương nhớ, khổ đau. Nhiều người khuyên ông nên đi bác sĩ tâm lý để điều trị, để tránh sa vào tình trạng suy sụp trầm trọng.

Ông nghĩ, bác sĩ cũng không giúp gì được khi trong lòng ông thương nhớ bà. Bác sĩ không thể làm bà sống lại, không thể làm phép lạ cho ông quên buồn.

Một buổi sáng khi nắng vàng rực rỡ nhảy múa trên khu nghĩa địa, gió mát mơn man cỏ cây, tiếng chim kêu văng vẳng. Ông Tư rầu rĩ mang bó hoa hồng đến đặt lên mộ bà, định than vãn vài câu cho bớt nỗi buồn thương không dứt được trong lòng. Ông ngạc nhiên thấy một tờ giấy cuộn tròn trong bình đựng hoa. Ông giật mình, ô kìa, lạ chưa, có nét chữ của bà. Ông mở tờ giấy ra đọc. Một bài thơ của ai chép tay chữ viết giống hệt nét chữ bà. Những chữ h, chữ g và cả cách đánh dấu hỏi ngã. Ông run run đọc:

"Đừng đứng khóc lóc bên mồ em. Bởi em đâu còn dưới đó nữa. Em đang là ngàn gió bay cao trên đồng

https://tieulun.hopto.org

nội, là ánh dương quang lóng lánh giữa biển trời. Em đang tắm trong mưa thu mát rượi. Em đang trên cao, ngàn sao của dãi ngân hà. Và một sáng mai kia, tiếng chim đánh thức anh. Thì hãy biết đó là tiếng em kêu anh. Thôi đừng khóc bên mồ em, chúng ta sẽ gặp lại nhau sau...".

Ông đọc đi đọc lại đến ba lần, và chợt nhớ ra đây là lời bản nhạc phổ từ bài thơ của bà Mary Elizabeth Frye viết trong cơn xúc động trên một mẩu giấy vụn. Trước đó bà Frye nầy chưa hề bao giờ làm thơ. Bài thơ nầy về sau rất nổi tiếng, phổ biến rộng rãi trên khắp thế giới, được phỏng dịch ra hàng chục ngôn ngữ khác nhau. Ông đã từng nghe trong các đám tang người Mỹ. Nhưng khi đó, ông chẳng hề để ý. Bây giờ được đọc lại, ông thấm thía và ngộ ra: Đúng. Bây giờ bà đâu còn nằm dưới đó nữa. Bà đang ở trên miền cực lạc. Bà đang sung sướng trong một thế giới khác, không có khó khăn, vất vả, không giận hờn ganh ghét, không có chiến tranh giành giựt, và không phải "Đổ mồ hôi trán mới có được miếng cơm vào mồm". Thế thì, tại sao lâu nay ông phải âu sầu thương tiếc khóc lóc. Ông đã tự làm khổ ông, tự đọa đày trong vũng đau thương. Nếu bên kia thế giới mà bà biết được ông khổ sở rầu rĩ như thế nầy thì bà vui hay buồn? Ông tự hỏi, ông đau đớn vì thương bà hay tự thương mình? Bà đang hưởng lạc phúc, thì ông phải mừng, chứ sao lại sầu khổ? Nếu ông tự thương mình, thì phải chống tay đứng dậy, làm cho ngày tháng còn lại nầy được vui vẻ, hạnh phúc và lành mạnh hơn là chìm đắm trong tối tăm mịt mù. Ông đến trước bia mộ và thì thầm: "Đúng, em đâu còn nằm dưới lòng đất nầy nữa. Thân xác là cát bụi phải về với cát bụi. Không còn là em nữa. Em đã bay cao với gió trên mây vàng long lanh, đang rong chơi nơi thiên đường cực lạc. Anh phải biết mừng cho em. Phần anh, phải đi nốt tháng ngày còn lại trên hành tinh nầy với những bước chân vững vàng, vui vẻ và hạnh phúc cho riêng mình. Đó là bổn phận cấp thiết đối với bản thân".

Ông lái xe ra về, lòng nhẹ thênh thang. Con đường có nắng vàng reo vui, cây cỏ xanh ngắt yêu đời. Tiếng nhạc vui rộn rã vang vang trong xe, ông đã tìm được ý nghĩa cho tháng ngày vắng bóng vợ. Ông tin rằng, nếu chết là chưa hết, chưa vĩnh viễn tan biến, thì ông sẽ gặp lại bà trong tương lai, ở một nơi an bình hạnh phúc hơn ở cõi trần thế nầy. Nhưng nếu chết là hết, là xong, thì cũng khỏe. Bà đã khỏe, và mai đây ông cũng sẽ theo bước bà tan vào hư không.

Về nhà, ông ngồi vào bàn, lập một chương trình sinh hoạt mới cho ngày tháng còn lại. Trước đây ông không dám về hưu vì sợ cô đơn, sợ không có việc chi làm bận rộn rồi sinh ra quẩn trí mà phát bệnh. Nhưng bây giờ, ông đã có một chương trình năng động, phủ kín thời gian trong tuần, còn sợ không đủ thì giờ để thực hiện. Nhưng không sao, với ông thì thi hành được chừng năm mươi phần trăm cũng đã là thành công rồi.

Mỗi sáng ông dậy sớm, đi đến phòng tập thể dục, chạy bộ trên dây?, cử tạ, bơi lội, tập yoga, tắm nước nóng. Sau đó họp bạn già uống cà phê, bàn chuyện trời đất thời thế. Về nhà đọc vi thư bạn bè, giải quyết các công việc lặt vặt. Rồi ngủ ngay một giấc ngắn. Tự nấu nướng lấy, mặc dù có thể đi ăn tiệm, hoặc mua thức ăn về. Ông học cách nấu ăn trong liên mạng vi tính. Đọc bốn năm bài dạy khác nhau, rồi chọn lựa, kết hợp, tìm ra cách nấu hợp với khẩu vị mà ông nghĩ là ngon nhất. Từ đó, ông ghiền xem truyền hình dạy nấu ăn, Ông nấu được những món ngon tiếp đãi bạn bè.

Có một bà góa ỡm ờ đề nghị: "Anh nấu ăn ngon thế nầy, mà ăn một mình cũng buồn và uổng quá. Hay là nấu cơm tháng cho em đi, mỗi ngày tới bữa em đến ăn. Hôm nào anh bận, thì báo trước, em sẽ đi ăn tiệm".

Ông cười lịch sự đáp: "Cám ơn chị quá khen và đề nghị. Xin cho tôi suy nghĩ lại, xem có đủ sức phục vụ chị không, rồi sẽ trả lời sau".

Ông bóng bẩy nhấn vào hai chữ „phục vụ" làm bà kia đỏ mặt e thẹn. Ông không thể tưởng tượng nổi có người nào đó thay thế được vợ ông. Mỗi khi nói chuyện thân thiết với bà nào đó, mà trong lòng ông có dấy lên một chút cảm tình, thì ông thấy như mang tội với người vợ đã khuất, ông đã thiếu chung thủy. Cứ áy náy mãi.

Ông tham gia các chương trình du lịch xa, đi chơi trên du thuyền. Ông gặp nhiều bạn bè, đàn ông, đàn bà, cùng vui chơi. Tham dự các trò đùa tập thể trên du thuyền. Nhiều bà góa thấy ông cô đơn, nhắm muốn tung lưới bắt mạng, nhưng ông cũng đủ khôn ngoan để né tránh. Ông nói với bạn bè rằng, mình già rồi, khôn có lõi, không còn ngu ngơ dại dột như thời trai trẻ, để nhắm mắt chui đầu vào tròng.

Đôi khi ông cũng muốn có bạn gái, có chút chất "mái", dù không làm gì được, nhưng mơ hồ thấy có sự thăng bằng nào đó trong tâm trí.

Ông đã cùng bạn bè tham gia các chuyến du lịch xa, Âu Châu, Ấn Độ, Phi Châu. Bây giờ còn đủ sức để đi, có điều kiện tài chánh thong thả, tham gia kẻo mai mốt khi yếu bệnh, khỏi luyến tiếc. Đi theo đoàn đông đảo bạn bè, thì giờ rất sát, eo hẹp, làm ông không kịp nghĩ, kịp buồn.

Trên du thuyền, gia đình người bạn giới thiệu bà Huyền cho ông, bà đẹp, duyên dáng, hơi trầm tư, đôi mắt mở to như khi nào cũng ngạc nhiên ngơ ngác, cánh mũi thon, môi hình trái tim chúm chím. Bà Huyền xa chồng đã hơn ba năm. Lòng ông Tư mơ hồ dấy lên chút cảm tình vì bà đẹp, hiền thục, ít nói. Mấy lần hai người ngồi gần nhau trong bữa ăn. Bà Huyền hé lộ một chút tâm sự riêng tư cho ông nghe, rằng bà may mắn chạy thoát đến Mỹ vào năm 1975, bà lặn lội thân cò nuôi chồng theo đuổi đại học trong bao nhiêu năm. Nhờ may mắn trong thương trường, tiền bạc có thời vô như nước. Gia đình vui vầy tràn đầy hạnh phúc. Rồi tai họa đổ xuống, chồng bà say mê một cô nhỏ tuổi hơn con gái ông, cô nầy làm công cho cơ sở thương mãi của gia đình. Ông chồng ly dị bà để vui duyên mới. Bà nói rằng, chẳng trách gì ông, một phần cũng lỗi tại bà không phòng xa, để cho ông chồng và cô gái có dịp tiếp xúc thường xuyên. Lửa gần rơm thì phải cháy. Chia đôi gia tài, bà cho ông cơ sở kinh

https://tieulun.hopto.org

doanh, bà không cần làm nữa, tài sản có thể sống đến khi già chết.

Ông Tư cũng cảm mến bà Huyền vì cái giọng nói dịu dàng ngọt ngào, trái tim nhân ái, và tâm từ bi của bà cùng tấm lòng cao thượng. Khi nhắc đến ông chồng cũ phản bội mà không thù hận, không gay gắt giận hờn.

Bà Huyền biết kiên nhẫn lắng nghe, tôn trọng ý của người khác, dù có khi bất đồng quan điểm. Ông Tư cảm thương cho một người đàn bà biết điều như thế mà gặp phải hoàn cảnh không may. Cái tình cảm trong lòng ông đâm mầm nhú mộng êm ái. Đôi khi ông cũng giật mình, sợ trái tim ông yếu đuối, đổi cái quan hệ bạn bè với bà Huyền thành tình yêu. Ông không muốn mang mặc cảm phản bội bà vợ bên kia thế giới. Nhưng cũng là chuyện lửa gần rơm, mối giao hảo thân thiết của ông với bà Huyền càng ngày càng khắng khít. Đã có vài lần ông toan tính thổ lộ cho bà Huyền mối tình cảm chân thành của ông, nhưng rồi vốn nhát, nên lại thôi. Ông tự cười, đã chừng nầy tuổi, trên đầu tóc trắng nhiều hơn tóc đen, mà vẫn còn nhút nhát như thời mười sáu tuổi. Cuối cùng, chính bà Huyền đã mở đường dẫn ông vào cuộc tình già. Khi ông đi gần đến quyết định mời bà Huyền về sống chung, thì bạn bè can gián, cho ông biết bà Huyền là một trong ba người đàn bà nổi danh đanh đá độc ác nhất của thành phố nầy. Ai cũng biết, mà chỉ riêng ông Tư không biết mà thôi. Ông không tin một vài người, nhưng phải tin khi nghe nhiều người khác nói. Ông quyết tâm tìm hiểu, và vô tình gặp ông Duẫn là người chồng cũ của bà Huyền trong một buổi họp mặt. Ông lân la đến làm quen. Thấy ông Duẫn hiền khô, không rượu, không trà, không cả cà phê thuốc lá, và nói năng lịch sự dịu dàng. Bạn bè lâu năm của ông Duẫn cũng xác nhận anh nầy là một ông Phật đất. Hoàn toàn không hề có chuyện gian díu với một người đàn bà nào. Bà Huyền cũng không nuôi ông Duẫn một ngày trong đời như bà nói, bà đã đặt chuyện, cứ nói mãi, nên tin là có thật.

Ông Tư mạnh dạn hỏi thẳng Duẫn: "Anh nghĩ sao, nếu tôi cưới bà Huyền, vợ cũ của anh?".

Ông Duẫn gãi đầu, và nói ngập ngừng: "Ô... ô, không nghĩ sao cả. Đó là chuyện riêng của bà ấy với anh. Tôi không can dự gì. Chúng tôi đã ly hôn lâu rồi. Tại sao anh hỏi tôi câu đó?"

Ông Tư hạ giọng: "Không phải tôi xin phép anh, mà tôi muốn hỏi ý kiến của anh về bà ấy. Nhận xét của riêng tôi, thì bà Huyền là một người đoan trang, trinh thục, hiểu biết, có trái tim nhân ái. Nhưng theo nhiều người khác thì đó là một trong ba bà ác độc nhất của thành phố nầy. Có thật vậy không?".

Ông chồng cũ của bà Huyền ngữa mặt lên trời mà cười ha hả: "Khoan khoan, đừng nói thế mà tội cho người ta. Phần tôi, nếu không nói tốt cho bà ấy được, thì cũng không có quyền nói xấu. Tôi không dám có ý kiến gì cả. Có thể bà ấy không hợp với tôi, nhưng lại hợp với người khác. Có thể tại tôi bất tài, không tạo được hạnh phúc cho gia đình. Biết đâu, bà ấy với anh đồng điệu, hai người có thể tạo nên thiên đàng dưới trần thế nầy".

Thanh Âm Vi Diệu

Tiếng ai hát giữa hoàng hôn
Khúc ca thanh thoát gọi hồn cỏ hoa
Tiếng ai hát giữa giang hà
Khúc ca nhân ái an hòa nhân gian

Tiếng ai hát giữa chiều vàng
Cho đời êm ả thênh thang cõi người
Thanh âm huyền diệu chơi vơi
Mười phương ba cõi tươi ngời Sen hoa

Tiếng ai hát giữa ta bà
Cho tâm lắng tịnh nhập hòa cảnh Không
Tiếng ai hát giữa mênh mông
Đạo Vàng mầu nhiệm dứt lòng tham, sân

Tiếng ca trầm lắng, tiếng thầm
Quán Âm, Tịnh Thánh, thanh âm diệu vời
Ban vui, cứu khổ cho đời
Kính thành ơn tạ Phật Ngài diệu âm

Tiếng Quán Âm, lắng trần tâm
Đại Thiên, ba cõi nhuần ân đức Ngài
Tiếng Quán Âm, gió ngàn khơi
Tiếng trầm tĩnh thức cứu đời trầm luân

Quán Âm, vi diệu tiếng thầm
Nghe lòng thanh tịnh, Quán Âm niệm hoài
Thí Vô Úy, đóa Sen ngời
Lòng thành con tạ ơn Ngài Quán Âm

Quán Âm, tiếng vọng thâm tâm
Thương đời khổ ải, Quán Âm độ đời
Quán Âm Tiếng Tự Mây Trời
Từ Bi Mầu Nhiệm Vườn Đời Tươi Hoa.

• **Tuệ Nga**

Ông Tư ngại ngần và chùn chân, âm thầm lảng xa dần bà Huyền. Bà nầy biết được ý định, mắng ông Tư một trận nên thân, chửi ông hèn nhát, bần tiện, keo kiết, không đáng xách dép cho bà. Ông Tư nghe xỉ vả chửi mắng mà mừng húm. May mà chưa có cam kết gì với bà Huyền. Từ đó, ông đâm ra có thành kiến với bất cứ người đàn bà nào muốn tiếp cận với ông.

Ông Tư đã hết suy sụp tinh thần, tự tổ chức cho ông một đời sống có ý nghĩa, có nhiều niềm vui nhỏ nhặt trong đời sống, tránh xa mọi phiền toái của thế gian. Trong nhà ông treo một tấm biển lớn, chữ viết theo lối bút họa, ghi lời của một người bạn:

"Có thì vui. Không cũng vui. Được mất đều vui."

Tràm Cà Mau

https://tieulun.hopto.org

Chuyện vui vợ chồng

• **Nguyễn Thượng Chánh, DVM**

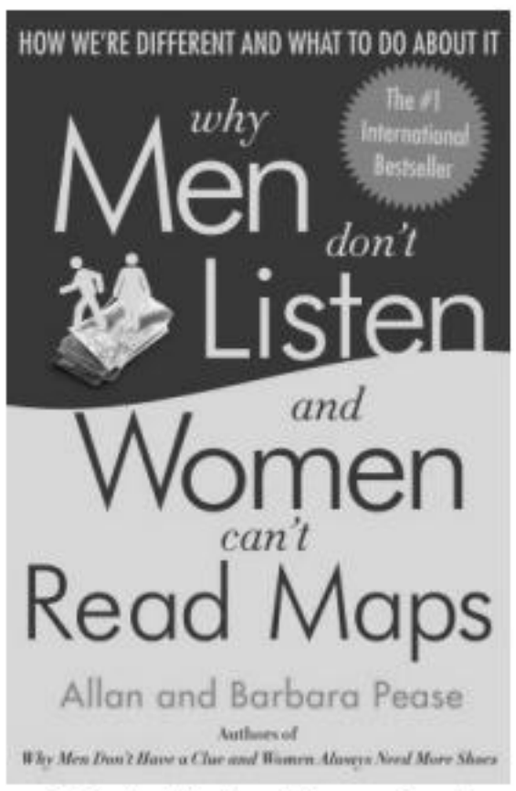
Đàn ông và Đàn bà là cả hai thế giới khác biệt nhau. Họ khác nhau về thể chất, về tinh thần, về cách suy nghĩ, cũng như về cách hành sự trong cuộc sống. Bởi những nguyên nhân này mà thường xảy ra biết bao nhiêu là chuyện lục hặc, hiểu lầm lẫn nhau, cơm không lành canh không ngọt, khắc khẩu, ảnh hưởng không nhỏ đến hạnh phúc gia đình...

Bài gõ này được phỏng theo tác phẩm nổi tiếng đã đạt số bán kỷ lục 8 triệu cuốn: ***Why Men Don't Listen & Women Can't Read Maps by Barbara and Allan Pease, Broadway Books, New York.***

Ở đây tác giả không có chủ đích đánh giá hay phán xét sự tốt xấu của các hành động ở phía người đàn ông cũng như ở phía người đàn bà. Tất cả các điều nêu ra dưới đây là kết quả nghiên cứu và nhận xét của giới y khoa và của các nhà tâm lý học Tây phương.

Đúng hay sai đều do bạn đọc tự mình phê phán lấy...

(NTC)

Đàn ông và đàn bà khác nhau về nhiều mặt: về thể chất, về tinh thần, về cách suy nghĩ cũng như đôi khi về cách giải quyết một vấn đề! Họ thường tuân theo những quy luật khác nhau... Đấy là chưa nói đến cá tánh bẩm sinh của từng cá nhân. Ngoài ra, tôn giáo, giáo dục gia đình và kinh nghiệm sống cũng chi phối phần nào cách suy nghĩ và hành động của họ.

Mỗi khi người đàn ông vào *washroom,* là họ có một mục đích rõ rệt và nhất định rồi.

Tại nhà hàng, đàn bà không những xem *washroom* là một nơi để giải quyết một nhu cầu của cơ thể mà nó còn là một nơi hẹn hò, để các bà tâm sự to nhỏ với nhau về đủ thứ chuyện và dĩ nhiên cũng là nơi chốn để làm duyên, để tô lại môi son, thêm chút má hồng và chải lại mái tóc...

Bạn có để ý không? Giữa buổi tiệc, các bà có lệ là thường rủ nhau đi *washroom* cùng một lúc. Ngược lại, các ông nếu cần đi thì chỉ tự động đi có một mình mà thôi...

Lúc xem TV, đến phần quảng cáo thương mại các ông thường bóp cái tầm xa *(fernbedinung, remote control)* lia lịa để đổi đài, ngược lại các bà thì nhẫn nại hơn và vẫn tiếp tục xem phần quảng cáo một cách bình thản...

Các bà thường phàn nàn các ông sao làm biếng kéo nắp *toilet* xuống quá mỗi khi tè xong, còn các ông thì càu nhàu tại sao các bà sao không chịu giở nắp lên khi các bà xong việc cho người ta nhờ một tí...

Các bà thường hay tỉ mỉ từng ly từng chút, chi tiết quá trời nên thường trách các ông sao quá bừa bãi.

Đàn ông thường phải mất rất nhiều thời giờ để tìm được hai chiếc vớ cùng màu bỏ lộn xộn không thứ tự trong ngăn tủ, nhưng ngược lại các CDs của họ đều được xắp xếp rất ư là có thứ tự trên bàn.

Đàn ông phải mất cả buổi mới tìm ra xâu chìa khóa xe bị thất lạc, trong khi đàn bà tìm ra ngay chỉ trong một thời gian rất ngắn...

Đàn bà thường không thấy ánh đèn phực lên ngay trước mặt báo hiệu xe sắp hết xăng, nhưng họ thấy ngay chiếc vớ bẩn vất bừa bãi trong góc kẹt phòng...

Các ông thường trách các bà về cách lái xe, còn các bà thì không hiểu tại sao các ông lại rất thích đậu xe kiểu song song (*parallel parking)* bằng cách vừa nhìn kính chiếu hậu vừa lui vô chỗ đậu hẹp bé tí...

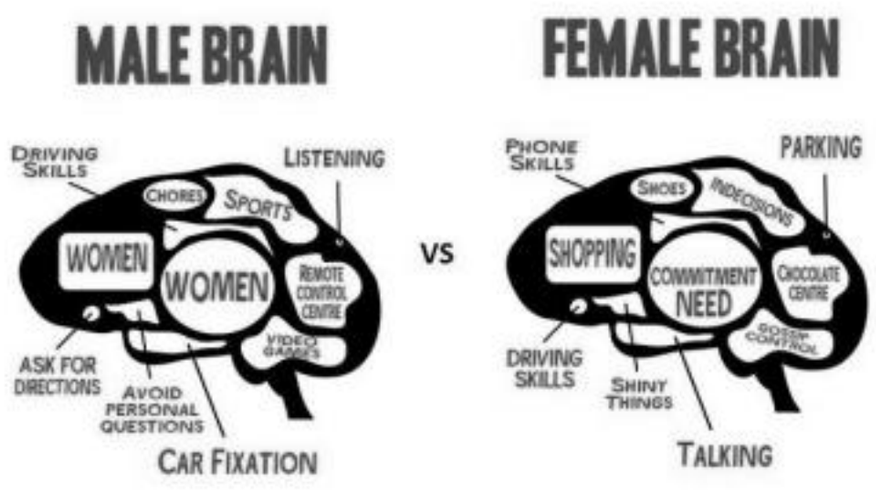
Đàn ông có khiếu xác định vị trí trong không gian, họ đọc bản đồ rất nhanh và tìm ra hướng Bắc rất dễ dàng. Nhờ năng khiếu này mà thuở tạo thiên lập địa, người đàn ông mới có thể đi săn thú trong rừng để nuôi sống gia đình. Đàn bà nếu có xem bản đồ họ thường xem ngược ngạo.

Lỡ có lạc đường, thì các bà thường mau mau ngưng xe lại trạm xăng để hỏi thăm, còn các ông thì ít chịu làm như vậy để khỏi quê và bị chê là mình quá yếu quá dở.

Các ông thường ráng chạy loanh quanh cả tiếng đồng hồ để tìm đường, miệng thì lẩm bẩm: "hình như tui có thấy chỗ này rồi"...

Đàn bà thường có thị giác ngoại biên rộng lớn *(wider peripheral vision)*, đàn ông thì có thị giác hẹp hơn nhưng lại thấy rất xa *(narrow tunnel vision).* Bởi vậy, nếu có lái xe đường xa, người ta khuyên nên để đàn bà lái xe lúc ban ngày sáng tỏ, còn đàn ông thì nên lái xe lúc về đêm tăm tối vì họ có thể nhận thấy các xe khác từ xa ở phía trước lẫn phía sau...

Đàn bà xem việc đi chợ, đi *shopping* hay đi *window shopping* là một cái thú tiêu khiển, một cách để giảm *stress* mặc dù không cần phải mua một món hàng nào cả.

Ngoại trừ mấy năm đầu vừa mới cưới vợ, đàn ông thường tò tò theo chân bà xã cho bả vui lòng và hãnh diện với thiên hạ, nhưng lần lần vài năm sau thì các ông rất ngại cái món này lắm, nó vừa mỏi cẳng, vừa

https://tieulun.hopto.org

bực mình và nó cũng vừa mất công mất thời giờ quá đi thôi.

Có thể nói, hầu như các ông xồn xồn ngại cái món bị bắt buộc phải đi tò tò lòng vòng theo vợ trong mấy cái thương xá lắm...

Trong các tiệm bán thời trang cũng như trong các thương xá người ta thường thấy có băng có ghế cho các ông ngồi chờ các bà.

Đàn ông nếu có muốn mua một món gì thì họ đã biết họ thích cái gì rồi, cho nên đi thẳng vào tiệm mà mua một cái rụp khỏi phải mất công lê bước hết tiệm này đến tiệm khác.

Đàn bà rất tinh ý, và có lẽ có giác quan thứ 6 gì đó. Người đàn bà có khiếu bắt mạch, và hiểu rất dễ dàng ý nghĩa của các sự thay đổi trên nét mặt người đàn ông.

Các ông đừng có mong dối gạt các bà được đâu. Nếu có muốn nói dối thì hãy dùng telephone, viết thơ, hoặc gởi email thì *có thể* dễ thành công hơn là phải chạm mặt thẳng với các bà.

Đàn ông không có cái khiếu này như ở đàn bà. Đàn bà cũng rất thính tai hơn đàn ông. Nửa đêm, nếu cháu bé khóc ọe ọe ở phòng bên cạnh thì thường là các bà hay liền. Nước *lavabo* nhểu lỏn tỏn thì các bà biết liền, còn các ông thường ngủ khò mà thôi.

Não của đàn ông chỉ *program* để làm mỗi lần một việc mà thôi. Họ chỉ sử dụng có một bán cầu não (thường là phía trái) để suy nghĩ. Mỗi khi ngừng xe lại để đọc bản đồ là họ cần phải vặn nhỏ cái radio xuống rồi mới có thể đọc được.

Đang xem TV mà bà xã hỏi thì có ông nào nghe đâu. Bởi vậy lúc các ông xã đang lái xe các bà xã đừng nên nói đừng nên hỏi gì hết có thể nguy hiểm đó!

Ngược lại ở đàn bà, mỗi khi suy nghĩ họ thường sử dụng cả hai bán cầu não phía trái và phía phải, và nhờ vậy các bà có thể dễ dàng làm được nhiều việc cùng một lúc.

Đàn bà có thể vừa đọc sách và vừa nghe radio hoặc vừa làm bếp nấu nướng vừa nói điện thoại.

Các bạn có để ý không, trong các siêu thị ở quầy trả tiền thường các cô thu ngân viên, mắt vừa nhìn các món hàng, tay thì bấm máy lia lịa, đôi khi vừa làm vừa trả lời khách hàng hoặc vừa viết và vừa nói điện thoại kẹp nơi cổ.

Nếu được hỏi thình lình phía nào là tay phải, phía nào là tay trái, các bà thường hay lộn nếu họ không nhìn vào chiếc nhẫn đeo trên tay. Các ông thường phàn nàn các bà là miệng thì biểu người ta quẹo trái nhưng trong đầu họ thật sự muốn mình quẹo phải.

Đàn ông thán phục đàn bà về cách bắt chuyện giữa đám đông hay trong các buổi tiệc. Mặc dù toàn là khách lạ nhưng các bà vẫn có cách trao đổi với nhau về đủ thứ chuyện, người này khen qua người kia khen lại, nói đẩy đưa quên thôi...

Các bà cho rằng các ông thường hay lạnh nhạt về tình cảm, ít thố lộ tâm sự và có vẻ kín đáo e dè trước đám đông. Các bà nghĩ rằng đàn bà có nhiều tình cảm hơn đàn ông, còn các ông thì cho rằng bọn họ cũng rất tình cảm nhưng ít bộc lộ ra ngoài.

Tuy nhiều lúc thấy người đàn ông im lặng nhưng thật sự chính lúc đó họ nói một cách âm thầm cho chính họ! Đàn ông không thích ai cho mình ý kiến nầy nọ.

Sự ít nói của người đàn ông có thể được người đàn bà hiểu lầm là mình không còn được thương nữa.

Đàn ông thường trách đàn bà thường hay nói nhiều và cũng thường hay so sánh quá.

Nói chuyện mới đã đành đi, đàng này chuyện cũ đã nói nhiều lần rồi các bà vẫn có thể hâm nóng lại và đem ra nói nữa.

Ở người đàn bà, các dữ kiện, tín hiệu, thông tin bên ngoài được cất giữ trong não của họ một cách khá lộn xộn. Cách duy nhất để các bà đem vấn đề ra ngoài là phải nói nó ra và nhìn nhận nó.

Bởi vậy đàn bà nói nhiều hơn đàn ông là lẽ thường. Các bà cần nói ra để bớt căng thẳng tinh thần, để làm giảm *stress.* Các ông phải rán nghe mà thôi và đừng bao giờ đề nghị một giải pháp nào hết cho vấn đề mà các bà tuôn ra. Các bà chỉ cần có người ngồi nghe chớ không phải các bà muốn tìm cách giải quyết vấn đề đâu.

Ở đàn bà, việc nói chuyện và tâm sự là cách duy nhất để họ làm bạn với nhau. Tuy cả ngày đã đi *shopping* với bà bạn, mà khi vừa về đến nhà các bà cũng còn chuyện để nói với nhau qua điện thoại cả tiếng đồng hồ nữa.

Các ông mỗi khi cần nói chuyện là họ đi thẳng vào vấn đề. Ở người đàn ông các tín hiệu thông tin bên ngoài được cất giữ riêng rẽ trong những ngăn riêng biệt trong não. Cuối ngày các ông đem nó ra ngoài rất dễ dàng để giải quyết.

Việc nói nhiều của các bà thường làm các ông bực mình không ít, nhưng đó là dấu hiệu tốt có nghĩa là các bà còn thương, còn quan tâm đến các ông, cần người chia sẻ các vui buồn khổ cực trong cuộc sống vợ chồng.

Trường hợp các bà im lặng, thì các ông phải đề phòng là có điều chẳng lành sắp xảy ra đó, còn tệ hơn nữa là các bà phớt tỉnh *ăng-lê*, không thèm đếm xỉa đá động gì đến các ông và xem các ông như *nơ pa* không có, đó là dấu hiệu sắp rã hùn rồi đố tránh khỏi!

Tóm lại dù Đông hay Tây, dù xưa hay nay, đàn bà vẫn là đàn bà còn đàn ông vẫn là đàn ông.

Muốn sống hạnh phúc thì cả hai vợ chồng cần nên noi theo những lời vàng ngọc sau đây:

Chồng giận thì vợ bớt lời.
Cơm sôi bớt lửa chẳng đời nào khê.
Râu tôm nấu với ruột bầu,
Chồng chan vợ húp, gật đầu khen ngon.

Kính vợ đắc thọ , Sợ **Nguyễn Thượng Chánh**
Montreal

https://tieulun.hopto.org

Hỡi cô tát nước...

Giảng luận câu ca dao:
'Hỡi cô tát nước bên đàng
Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi ?!'

• **Nguyễn Thùy**

Hai câu trên thực sự vốn là ca dao hay chính là hai câu thơ của thi sĩ Bàng Bá Lân đã được truyền tụng để trở thành ca dao. Dù là lời của người bình dân xa xưa hay của chính nhà thơ Bàng Bá Lân thì hai câu Lục Bát trên cũng mang chở âm hưởng vui vui, thơ mộng, phản ảnh tâm tình tác giả cùng một ý nghĩa xa xôi, lẩn khuất của tâm hồn Việt Nam.

Công việc nhà nông quả lao đao, vất vả. Làm việc cả sáng, cả trưa, cả chiều, cả tối. Nghề nông hầu như không theo một thời biểu nhất định. Công việc làm tùy theo tiết điệu của thiên nhiên. Tuy bốn mùa tuần tự, nắng mưa có kỳ nhưng nhiều lúc thiên nhiên cũng lắm trớ trêu, ngang bướng. Mưa có khi đến sớm, có lúc trễ dài; nắng có lần rất gắt, có thuở lại 'ngủ' li bì. Do đó mà lao động của nhà nông xưa khó lòng được phân bố theo một lịch trình nghiêm ngặt. Cũng do đó mà nhà nông lúc chân lấm tay bùn ròng rã, lúc lại rảnh rang, nhàn nhã, rong chơi.

Từ đó, người bình dân ta xưa hầu như được thiên nhiên ban cho 'ân huệ', tạo cho cái tính 'nghệ sĩ' rất hồn nhiên. Giữa buổi làm lại nghỉ, đang giờ nghỉ lại làm; trời chưa mưng sáng đã ra đồng, mặt trời chưa đứng ngọ đã dừng tay cuốc; ngày mưa tầm tả vẫn áo tơi lam lũ trong lúc nắng sáng, chiều êm lại nhởn nhơ dạo mát hay lân la đầu xóm cuối làng chuyện vãn; cày chưa mấy luống đã lên, nghỉ việc ăn khoai, hút điếu thuốc lá khói bay dìu dặt; cấy chưa mấy hàng đã lên bờ nhai miếng trầu bỏm bẻm, uống chút nước trà hương thơm thoang thoảng; trong lúc về khuya lại thi nhau giã gạo hay canh cửi, thêu thùa,... Cứ như thế, làm và nghỉ, nghỉ và làm chen nhau từng lúc. Chịu khó, cần cù có thừa nhưng trễ nãi, buông lơi cũng lắm. Làm rất nhiều nhưng năng suất chẳng bao nhiêu.

Xin đừng so sánh với công nhân nhà máy hay nông dân có máy cày, máy gặt. Nơi đó, thiên nhiên nhường bước cho lịch trình sinh hoạt được ấn định rõ ràng. Cũng xin đừng vội vàng so sánh nơi nầy nơi nọ, miền Nam, miền Bắc, vùng cao vùng xuôi. Dĩ nhiên, đất nghèo thì phải quần quật quanh năm; đất giàu thì rảnh rỗi, an nhàn. Xin nhìn chung vào cái tiết điệu của việc làm.

Nhưng dù có làm cho mấy thì cũng chỉ đủ ăn, may ra dành dụm ít nhiều chứ khó lòng thừa thải. Vả lại thiên nhiên hầu như cũng chẳng cho tích lũy được nào. Có ra công lao động bao nhiêu cũng lưng lưng vừa tầm cuộc sống. Cuộc sống của người nông dân ta xưa, nhìn chung, tất cả đều hầu như thế. Xin không dông dài đề cập đến cuộc sống vất vả, nghèo nàn của người nông dân ta xưa (nay dưới chế độ Cộng sản cũng thế thôi). Xin đi vào nội dung câu ca dao để nhận ra ý nghĩa thâm sâu của lời thơ.

Người nông dân ta xưa vừa làm vừa 'chơi'. Không phải họ không làm mà làm trong tâm trạng khá nhàn. Bao giờ cũng như quanh quẩn bên họ cái nhẹ nhàng lơi lơi của thần trí, nghĩa là họ không bị cuốn hút vào tính cách cơ năng của công việc. Và hầu như lúc nào cũng câu đùa, lời tình lãng đãng.

-'Cô kia cắt cỏ một mình
Cho anh cắt với chung tình làm đôi
Cô còn cắt nữa hay thôi?
Cho anh cắt với làm đôi vợ chồng'

-'Ở đây đất đỏ mây vàng
Em đi làm mướn gặp chàng làm thuê
Yêu nhau ta đưa nhau về
Làm mướn là vợ, làm thuê là chồng'.

Có ai làm việc mà luôn ca hát như người bình dân Việt Nam. Hát ví, hát dặm, hát trống quân, hát chèo, hò khoan, hò nện, hò mái nhì, hò mái đẩy, hò cò lả, hò Đồng Nai, hò Rạch Giá, lý cây lựu, lý con sáo, lý ngựa ô, hát ru con, hát huê tình,... mỗi nơi một thể, mỗi mùa một điệu, mỗi sự việc một giọng ân tình để người làm quên mệt, để việc làm thêm vui.

'Hỡi cô tát nước bên đàng
Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi ?!'

Cũng là câu hát. Có câu ca dao nào không là lời ca, tiếng hát? Hát trong đêm, hát trong giờ tát nước giữa lúc hai bàn tay nắm chặt dây gàu, bắp thịt tay gân lên và đôi bắp chân săn lại. Chính cô gái hát hay một chàng trai nào đó hát cũng chỉ để vui chơi, cũng chỉ để vơi đi mệt mỏi. Tát nước về đêm, tát nước trong đêm, hẳn là phải mệt. Việc làm ban ngày không hết, phải làm cho kịp ban đêm. Đêm là để nhìn trăng, ngắm cảnh, để kể chuyện nhau nghe, để xem cải lương, tuồng cổ; để nhậu nhẹt lai rai, nói chuyện tầm phào; để tình tự bên cạnh cầu ao hay nơi bụi trúc, để nghe giọng cò lả bay bay hay chọc ghẹo nhau qua giọng hò đối đáp. Sao đêm lại phải giã gạo tay ba, phải cắt cỏ cho trâu, phải quay tơ kéo chỉ, phải tát nước bên đường ? Câu hỏi mở ra cho ta một cái nhìn về tâm hồn Việt Nam.

Người Việt Nam ta xưa tỏ tình ngay trong khi lao động. Tâm tình trao nhau trong khi lao động. Không phải tình yêu phục vụ cho lao động mà lao động là dịp để tình cảm mở phơi. Không phải họ làm quần quật rồi lúc nhàn nhã, rảnh rỗi mới nghĩ đến trao duyên tình ý. Điều đó có lẽ phần lớn do tính cách lao động của nghề nông: lao động thủ công, không bị gò bó trong thứ thời gian cơ giới, không bấm thẻ ghi giờ, không nghe chuông điểm giờ lên ca, không đợi chuông reo cho xả hơi, ăn uống giữa giờ.

https://tieulun.hopto.org

Câu ca dao hát lên trong giờ lao động để nàng thấy nhẹ tay gàu, để áo nàng bớt đẫm mồ hôi, để hơi thở nàng bớt nặng, để nghe gió mát bám theo từng tuyến mồ hôi còn nồng chất muối, nghe từng giọt máu tươi lưu thông từ con tim ấm áp rộn ràng tình tự thôn trang.

'Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi ?!'

Anh chàng 'nghệ sĩ' kia ơi ! Anh yêu lao động hay anh thương cho nàng ? Anh ca tụng nàng siêng năng, cần mẫn hay anh xót thương nàng vất vả, lao đao? Anh ca ngợi nàng quán xuyến, tề gia hay anh 'thương hại' nàng chưa có đấng trượng phu để chia phần gian khổ? Hay anh chỉ buông lời chòng ghẹo cho vui? Anh chòng ghẹo sao nghe ra ngu ngơ, âu yếm! Anh hỏi hay anh than hay anh trách? Lời than để hỏi, câu hỏi để than, vì thương nên trách và trách là để thương. Ngôn ngữ Việt Nam tròng tréo, nên thơ và ngộ nghĩnh như thế đấy.

Thực sự không rõ ý chàng ra sao. Thương, than, hỏi, trách hay chòng ghẹo giữa lúc cô nàng đang áo đẫm mồ hôi. Đằng nào cũng được. Chỉ biết cô nàng hẳn mắt long lanh và tim hồi hộp. Công việc sẽ theo cái sáng của mắt, cái thẹn của tim mà trở nên nhẹ nhàng, thi vị. Giải thích như thế có thể không sai nhưng chưa nhìn ra cái ý nghĩa thâm sâu của lời ca dao đơn giản.

'Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi ?!'

Cô kia, vâng, một cô nào đó, không quen, chưa quen, miễn là một cô gái, chắc còn trẻ. *'Hỡi cô tát nước bên đàng',* đúng vậy, cô đang tát nước ngay trên đàng tôi đi. Tôi bực quá đi thôi ! Sao cô không tát nơi khác mà chọn ngay nơi khúc đường mọi kẻ đi qua? Tôi là kẻ đang đi ngang qua đấy. Tôi khó chịu.

Nhưng nếu nêu rõ cái lý do tôi hỏi, chẳng là tôi phi lý quá sao? Ruộng cô ở sát bên đường mà bên kia đường là ao nước, là con lạch, cô còn biết tát nơi đâu? Tôi khó tính đến cái độ không nhìn ra sự việc trước mắt đó sao? Tôi không thể dè dặt bước đi tránh cái ướt chân hay tôi không thể chịu khó bị ướt chân một chút được sao? Trong lúc cô vất vả về đêm còn tôi thì rong chơi hay dù bận việc gì phải đi ngang qua đấy, lại chỉ vì sự việc nhỏ mọn 'bị ướt chân' mà trách cứ cô sao?

Vậy không là câu hỏi, câu than, lời trách vì sự việc cỏn con đó.

'Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi ?!'

Cô không làm ướt con đường tôi đi. Cô cũng không đang làm cái công việc lao động vất vả. Cô chỉ múc đổ ánh trăng vàng. Ánh trăng vàng đẹp thế, cô múc đổ đi đâu? Cô ghét gì nó, cô thù gì nó? *'Múc, đổ'*, hai động từ mạnh, hàm ý rẫy ruồng, tức tối, ghét bỏ. Ánh trăng vàng đẹp quá, trăng vàng nào hại ai đâu!

'Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi ?!'

Câu ca dao không còn là lời trách, lời than, câu hỏi. Câu ca dao cũng không là lời chòng ghẹo qua đường, ngẫu hứng cho vui. Trên mặt ngữ pháp thì là lời than, câu hỏi; trên âm điệu và qua ý nghĩa của văn ảnh thì không còn là câu hỏi, lời than cũng không là lời chòng ghẹo. Hỏi một điều chẳng thể giải thích ra sao thì 'đối phương' còn biết đáp ứng ra sao được? Cứ cho là vậy đi nhưng sao bóng gió lạ lùng.

'Hỡi cô tát nước bên đàng
Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi?!'

Lời than tan trong câu hỏi, câu hỏi mất biến trong lời than để không còn than hay hỏi mà biến thành một lời thốt, một tiếng kêu, một ngữ điệu của tâm hồn trước một hiện thực. Mỹ từ pháp gọi đấy là 'câu hỏi tu từ', hỏi không với ai, hỏi không cần được trả lời; hỏi với mình thôi để nói lên một 'tiếng lòng' nào đó.

Có thể anh chàng đang đi, đến nơi cô nàng tát nước, thấy đoạn đường loang loáng ánh trăng; có thể đứng đằng xa, nhìn mông lung, bất chợt thấy màu trăng long lanh qua nước từ chiếc gàu đổ ra; hoặc chẳng có cô nào đang tát nước, chẳng có con đường đang đi, chỉ có mình chàng giữa trăng và nước hay nhìn trăng trong nước tại chiếc ao nhà hay nơi thửa ruộng của mình, chàng bỗng 'chợt tỉnh' một điều, một điều lâu nay không tìm ra giải đáp nên mượn lời than, câu hỏi thốt lên:

'Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi?!'

Cái hiện thực –cô nàng đang tát nước- mất biến. Cái hiện thực được nâng lên thành siêu thực hay cái siêu thực từ cao bay xuống thành hiện thực do chàng hình dung.

'Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi !'

Câu thơ là một văn ảnh lung linh, thơ mộng, ý nghĩa mênh mang.

Cô đang tát nước, thì cứ tát đi, sao cô không lo tát nước mà lại làm cái chuyện *'múc đổ trăng vàng*?. Cô không phân biệt được trăng và nước sao? Cô nàng - cứ giả thiết có một cô nàng đang tát nước- hẳn phải ngạc nhiên, lúng túng, ngẩn ngơ đến độ nào trước câu hỏi lạ lùng của ai kia. Thì ra thế, từ đầu hôm đến giờ, cô múc ánh trăng vàng mà cứ ngỡ là đang tát nước. Nhưng làm sao tách hai bên ra được? Trăng vào nước và nước chứa trăng. Trăng trên trời chỉ một, trăng trong nước muôn vàn. Tác động của người là chở trăng theo nước. Trăng theo nước vào từng gàu, trăng theo nước tràn lan lai láng, tỏa rộng trên đất, thấm vào từng ngọn cỏ, rễ cây. Trăng vàng óng ả nơi dòng sông, kênh lạch. Trăng bất tuyệt, trăng theo nước long lanh, diễm huyền. Cô dù tát bao nhiêu, trăng nào có cạn. Trăng không vơi, trăng vẫn tròn đầy và cô còn trải trăng ra mông mênh, vô hạn. Múc ánh trăng là đổ nước vào ruộng đồng. Tát nước đêm trăng là đưa trăng vào lúa mạ, nuôi mùa màng tươi tốt. Để làm gì? Để còn được tát nước trong đêm nghĩa là nuôi cuộc sống. Tát nước là múc ánh trăng, múc ánh trăng chính là tát nước. Cả hai chỉ là một. Nhưng *'tát nước'* sao mà nặng nhọc, vất vả, còn *'múc ánh trăng'* sao nhẹ nhàng, thơ mộng làm sao! Người bình dân đã thi vị hóa lao động đến thế là cùng.

Cô tàn nhẫn quá! Cô múc đổ ánh trăng đi. Nhưng trăng thách thúc cô đấy. **Trăng trên trời chỉ một, trăng trong nước vô vàn.** Trăng đến với người trong từng công việc, tạo cho việc làm, cuộc sống thêm đẹp, thêm xinh. ***'Trăng trên trời là tính thể, trăng trong nước là nhập thế hiện sinh'.*** Trăng

https://tieulun.hopto.org

trên trời là trăng chớ trăng không chứa nước; trăng vào trong nước chứ nước không vào trong trăng. ***'Tính thể vào hiện hữu và hiện hữu mang chứa tính thể'.*** Hiện hữu không là tính thể nhưng là tấm gương soi tìm tính thể, phản ảnh tính thể và là nơi tính thể thị hiện lung linh như ngàn trăng trong nước. Tùy theo hiện hữu mà tính thể hiện bày: nước đục trăng lu, nước trong trăng sáng. ***'Công việc của con người là tát vơi dòng hiện hữu để tìm ra tính thể nơi mình'.*** Mỗi tác động của từng hiện thể trong dòng hiện hữu đều mang chở tính thể bên trong.

Nhưng dù tát bao nhiêu, trăng vẫn tròn đầy, vẫn luôn là trăng nguyên thủy, vẫn sáng soi vùng nước bạc, vẫn thị hiện mơ màng đây đó, khắp nơi. Nhìn trăng trong nước để nhận ra trăng cao trên trời, ***'nhìn theo tay ta để thấy trăng chứ trăng không ở ngón tay ta'***, đấy là thể điệu thuyết pháp của ông giáo Thích Ca dẫn môn đệ lang thang, la cà đầu rừng cuối rú.

Thực ra cô chỉ làm công việc tát nước thôi. Cô lo lắng cho cuộc sống của cô, của gia đình cô. Cô vất vả, mệt nhọc, cô đâu để ý đến ánh trăng trong từng gàu ước long lanh nhưng trăng vẫn ở trong nước; trăng theo nước vào ruộng đồng để tạo dưỡng chất cho trần gian được sống. Trăng nằm trong từng gàu nước của cô; cô không để ý nhưng trăng không vì thế mà không vào trong nước.

Mỗi người chúng ta là một cô tát nước đó. Mọi việc làm của ta cũng giống hành động tát nước của cô ta. ***Tính thể nằm ẩn trong mọi việc làm của ta:*** nói năng, cử chỉ, thái độ đối xử, hoạt động mưu sinh, nghĩ suy, tư lự, buồn lo, giận hờn, băn khoăn, mừng vui, tình tự, sáng tạo, phát minh,...

Chúng ta thường chỉ buông theo dòng hiện hữu, chỉ chú tâm vào hiện hữu. Chúng ta quên –hay không để ý- rằng mỗi tác động hiện hữu của ta đều ẩn tàng hình ảnh của tính thể. Nếu cô tát nước nghĩ rằng 'tát nước là múc ánh trăng', việc làm của cô đâu còn nhọc nhằn, nặng nề mà trở thành vui chơi. Nếu mỗi chúng ta nghĩ rằng mỗi hành động hiện hữu là để tìm về tính thể thì hiện hữu đâu còn vô thường, phi lý, bi đát, gãy đổ, buồn nôn.

'Hỡi cô tát nước bên đàng
Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi !'

Từ một hình ảnh hiện thực –ánh trăng loang loáng trong từng gàu nước đổ ra- người bình dân ta xưa (hay chính thi sĩ Bàng Bá Lân)- đã vô tình hay cố ý nâng hình ảnh lên thành hình tượng nghệ thuật vô cùng sinh động và vô cùng hàm súc. Cái hiện hữu có mang chở tính thể theo mình thì cuộc sống mới nên thơ, hài hòa, vui đẹp. ***Tác động của người là đưa tính thể vào hiện hữu.*** Cuộc sống có ý nghĩa hay không chính là ở đấy, theo người viết.

Tát nước là nỗi nhọc nhằn ta đang phải chịu, đấy là hình ảnh của hiện hữu. Múc ánh trăng vàng đổ đi là hình ảnh vơi quên khổ nhọc, buồn đau. Tát nước hay múc ánh trăng đổ vào ruộng đồng chỉ dẫn đến kết quả nuôi ruộng đồng tươi tốt phục vụ cuộc sống nhưng tát nước thì nặng nhọc mà múc ánh trăng lại nhẹ nhàng, thơ mộng.

Trên một bình diện khác, *'múc ánh trăng vàng đổ đi'* còn có nghĩa tát cạn tính thể mình nhưng cũng chính do đó mà *'tạo nên dưỡng chất trần gian cho loài người tồn tại'.* Nhưng 'trăng trong nước' chỉ là bóng hình của trăng cao trên trời, cái tính thể mà ta tát cạn nơi ta chỉ là hình ảnh của cái tính thể uyên nguyên, nền tảng cho cuộc sống hiện hữu, cơ năng.

Cuộc sống vốn dĩ là đau khổ, con người bị vong thân suốt mặt, miên viễn vì không lưu giữ cái tính thể của mình, luôn luôn quên lãng, nhưng chính do sự quên lãng đó, sự *'tát cạn tính thể'* nơi mình đến một thời điểm lại thốt nhiên *'hồi phục cái tính thể uyên nguyên'* vì lẽ Đạo Trời vốn hiếu sinh (Thiên địa đại đức viết sinh - lời đức Khổng). Đấy là cái kỳ bí, huyền nhiệm của hoạt sinh.

Dân tộc Việt Nam ta đã và đang sống trong cái 'huyền nhiệm' đó. Dân tộc ta từ lâu, lâu lắm rồi, đã và đang phải *'múc ánh trăng vàng đổ đi'*, nghĩa là đã phải dìm chết cái tinh túy của mình, phần lớn do bao chất *'cường toan'* ngoại lai nhưng cũng chính do đó mà *'chở nước vào ruộng đồng'* nuôi dưỡng cái tinh thần Việt Nam tồn tại qua bao thăng trầm oái oăm của lịch sử (xin không đề cập đến dòng 'Sử Mệnh Việt Nam' vì sẽ rất dài dòng).

'Hỡi cô tát nước bên đàng
Sao cô múc ánh trăng vàng đổ đi !'

Câu ca dao (hay lời thi sĩ BBL) có lẽ không đề cập đến những ý tình lãng đãng xa xôi như thế nhưng cái văn ảnh lung linh kia, ta làm sao bỏ qua. Nó biến thành hình tượng của tư duy mà người bình dân lúc thốt lên như đã được dấy lên từ đáy thẳm tâm tư, từ những chất liệu tâm linh tích lũy trong hồn dân tộc; nó là mầm sống, là tính thể tồn sinh ẩn tàng nơi mỗi con người yêu nước, thương dân.

Người bình dân ta xưa chưa hề biết đến 'tu từ học' (trường hợp hai câu nầy không phải của nhà thơ Bàng Bá Lân) nhưng như đã sử dụng rồi, sử dụng một cách không ngờ, không ý thức. Cái gì xui nên thế? Phải chăng do một 'tiếng lòng' nao nức bên trong. Cái 'tiếng lòng' đó đâu riêng chỉ có tình cảm mà nhất định còn là những thao thức, nghĩ suy không hay chưa hiện ra thành nếp nghĩ. Đấy là những cảm nhận bất chợt phát sinh từ 'nó' vì 'nó' chính là cái tâm thức tiềm tàng nội sinh của tâm hồn dân tộc nơi họ -người bình dân ta xưa- thể hiện ra theo hướng nầy, nẻo nọ rất đơn sơ, rất thông thường, bình dị nhưng qua cái bình dị đó, ta nhìn ra cái gì lãng đãng mập mờ, lung linh bên trong, đằng sau, phía trước.

Cảm ơn lời ca dao; cảm ơn nhà thơ Bàng Bá Lân, nhà thơ mộc mạc luôn cận kề với xóm làng, thôn ổ, với đại chúng bình dân hồn nhiên, chất phác, luôn thể hiện tâm hồn Việt Nam qua lời thơ thiết tha, bình dị như lời ca dao.

• Nguyễn Thùy

https://tieulun.hopto.org

Đóa Hoa Hồng nhung đỏ

• **Song Thư TTH**

Có tiếng chuông nhà reo. Bà Sinh rất đỗi ngạc nhiên vì hôm nay chỉ mới là ngày thứ hai bà dọn về căn nhà mới này. Công việc dọn dẹp còn đang bề bộn, và bà chưa thông báo cho bạn bè biết địa chỉ mới. Vậy thì ai đến vào giờ phút này?

Câu trả lời được giải đáp khi cánh cửa vừa mở. Thì ra là bà Stamm, chủ của căn nhà cho mướn. Bà là người Thụy Sĩ, tuổi trạc ngoài 60, không chồng con và bà Sinh đã gặp bà Stamm hôm đi coi nhà cách đây 3 tháng. Bà Stamm cầm trên tay một đóa hoa Hồng nhung đỏ thật đẹp, tươi cười nói:

- Không dám làm phiền bà lúc đang dọn nhà, tôi chỉ ghé nhanh... mục đích tặng bà đóa hoa Hồng này nhân về nhà mới.

Trao hoa Hồng xong, bà Stamm vội vàng quay gót dù bà Sinh hết lời mời mọc bà vào nhà. Khi bà Stamm đi rồi, bà Sinh tìm một cái bình cắm hoa Hồng vào và đặt trên cái bàn ngoài phòng khách. Bà tiếp tục vào bếp vừa sắp xếp đồ đạc, vừa hát nhăng, hát cuội. Tâm trạng thật vui vẻ, thoải mái!

Tâm trạng vui vẻ đó do bà bắt được một cơ hội mướn nhà ví như người trúng số giải lớn: Căn nhà riêng hai tầng khang trang với sân vườn xinh xắn nằm ở vị trí thuận lợi cho việc đi làm của hai vợ chồng bà, cũng như cảnh sắc thiên nhiên núi non, đồi cỏ xanh tươi êm đềm yên tĩnh chung quanh. Cho đến bây giờ bà cũng không ngờ là gia đình mình có thể dọn về căn nhà này; hơn nữa tiền mướn phải chăng nếu không nói là quá rẻ. Một căn nhà như thế mà bà may mắn được bà Stamm cho mướn, gạt qua nhiều gia đình cũng đi xem nhà hôm đó.

Sự giải thích gần như lời tâm sự của bà Stamm, rằng bà chỉ có một mình, nên cũng không cần nhiều về tiền bạc mà chỉ cần người bà cảm thấy hợp khi trò chuyện để cho mướn nhà. Bà Sinh chợt nghĩ đến cử chỉ thân thiện của bà Stamm hôm nay, khi gia đình bà mới dọn về. Chỉ một đóa hoa Hồng nhung đỏ của bà Stamm đủ thấy sự nhã nhặn, tinh tế trong sự giao thiệp; tình cảm dù giản đơn nhưng cũng biểu lộ sự thân thiện chân thành của người đàn bà cô độc lẫn cô đơn.

Trong ý nghĩ ấy, khi mang cất bộ tách trà bằng sứ vào ngăn tủ buffet ở phòng khách bà Sinh hơi liếc về bình hoa Hồng. Hay nói đúng ra có lẫn sự vô tình khi ánh mắt bà lướt qua cái bàn trước đó đã đặt bình hoa Hồng và bà hơi thoáng ngạc nhiên khi thấy bình hoa Hồng không còn ở đó nữa!

Nhanh quá! Chỉ trong tíc tắc mà bình hoa Hồng đã biến mất như... có ai phù phép! Nhưng rất nhanh bà nghĩ ngay đến Ly Ly, cô con gái bà. Chắc con bé đã lẹ tay... dọn về phòng riêng rồi!

Quả nhiên, buổi tối khi đi ngang phòng cô con gái trên lầu, qua cánh cửa mở hờ, bà ghé mắt nhìn vào thấy bình hoa Hồng nhung đỏ đã được đặt trên bàn học của con. Bà Sinh mỉm cười nhủ thầm con gái bà đã lớn, đã đến tuổi mộng mơ, đã để ý thích... hoa hồng - Loài hoa biểu tượng cho tình yêu. Phải rồi! Năm tới con gái bà sẽ thi Tú tài, sẽ trở thành cô Tú, rồi cô sinh viên, đâu còn nhỏ nhít gì nữa.

Thế rồi 3 tuần lễ đầu của nôn nao, háo hức, bận rộn cũng trôi qua. Mọi việc sắp xếp trong ngoài cho ngôi nhà mới gần như chu tất. Hôm nay, ngày cuối tuần, cũng là ngày đầu tiên lập hạ, ngày dài nhất trong năm. Ánh nắng chan hòa rực rỡ, nhảy múa lung linh giữa sự giao hòa làn hơi ấm áp cuối cùng của nàng Xuân và sự nồng cháy, sôi nổi bắt đầu của nàng Hạ. Bà Sinh lòng phơi phới thanh nhàn nghĩ đến một cuộc đi dạo quanh vùng; trước ngắm phong cảnh, sau tìm hiểu lối sống, nhà cửa của hàng xóm quanh đây.

Bà thong thả rảo bộ ngang qua nhà bà Stamm chỉ cách nhà bà một hàng rào ngăn và khu vườn hoa hồng của bà Stamm. Vườn hồng của bà Stamm trồng nhiều nhất là loại hoa hồng nhung đỏ. Bà chăm sóc chu đáo nên vườn hoa trông tươi thắm làm sao! Bà Sinh lại tiếp tục đi về phía trước. Khu vực chung quanh phần đông đều là nhà riêng, có vườn bao bọc trồng đủ loại hoa, cây cối. Tất cả đều khang trang, sạch sẽ trong sự tĩnh lặng êm đềm và như được ưu đãi đặt nằm trong chiếc nôi êm ái của tạo hóa với đồi cỏ xanh tươi, thoai thoải bạt ngàn, núi non hùng vĩ gần, xa tạo một cảm giác như tầm mắt hút vào trong không gian mênh mông của thiên nhiên thăm thẳm.

Không bao lâu bước chân bà Sinh dừng trước đầu một cây cầu dài bắc ngang thung lũng sâu, rộng nối liền thành phố bà đang cư ngụ với những làng lân cận. Xa xa, về phía lan can cầu bà đang đứng còn hai cây cầu bắc ngang qua vực sâu; tất cả tạo thành ba đường vạch trong không gian, lửng lơ giữa trời cao và vực thẳm, và cây cối rậm rạp mọc hai bên vách thẳng đứng uốn mình theo lòng sâu thung lũng từ trên cao nhìn xuống tựa như cặp rắn lục khổng lồ. Bà tiếp tục đi men sát lan can cầu, cảm giác như chơi vơi, nhỏ bé lơ lửng theo trước cảnh quang giữa bầu trời bao la và lòng đáy sâu hun hút của thung lũng.

Đột nhiên bà dừng lại! Giác quan thứ sáu báo cho bà biết có cái gì đó tựa như đang rình rập phía sau lưng và tự nhiên gáy bà nghe rờn rợn! Cũng không phải chính xác là sự rờn rợn mà là sự khác lạ của một cảm giác khó tả. Hốt nhiên bà quay lại và giật mình đánh thót!

Cặp mắt của bà Stamm, bà chủ nhà đang nhìn bà đăm đăm! Ánh quang khó hiểu! Nhưng rồi cặp mắt ấy lại trở nên xa vời, thất thần dường như không biết sự hiện diện của bà trước mặt. Bà Sinh đánh tan không khí ngột ngạt ấy bằng một lời chào xã giao:

- Chào bà Stamm buổi sáng. Bà có khỏe không?

https://tieulun.hopto.org

Bà Stamm dường như không nghe hoặc có nghe nhưng không trả lời trực tiếp câu nói của bà Sinh mà chỉ hỏi:

- Bà có biết tên cây cầu này và thung lũng này được mệnh danh là gì không?

Bà Sinh ngơ ngác lắc đầu. Tiếng bà Stamm vang lên âm hưởng bùi ngùi:

- Là cây cầu "**Định Mệnh**" và thung lũng "**Tử thần**".

- Tôi chưa hề nghe qua những tên này - Bà Sinh đáp.

Bà Stamm ngước mặt nhìn lên bầu trời như dõi về một ký ức xa xôi nào đó. Giọng bà vẫn bùi ngùi:

- Chính tôi đã đặt riêng cho chúng thì làm sao bà biết được!

Bà Sinh hơi ngẩn người thầm nghĩ: Người đàn bà này thật kỳ quặc! Và rồi, bà Sinh cho là có lẽ bà Stamm đang có nỗi niềm uẩn khúc gì đây!?

Đến lúc này bà Sinh mới chợt thấy trong tay bà Stamm có cầm một đóa hoa Hồng nhung đỏ. Bà ta chậm chạp bước đến vịn tay vào lan can cầu nhìn xuống. Bà Sinh cũng nhìn theo và thấy có giăng một mảng lưới thật lớn bên hông dưới lòng cầu trông giống như mảng lưới cá giăng xuống biển. Bà Sinh nói ý nghĩ này cho bà Stamm nghe. Bà chỉ nhếch môi chua chát nói:

- Lưới giăng để „câu"... người đó!

Chợt bà ngước lên trời than thở:

- Muộn rồi! Thật muộn rồi! Giá cái lưới này được giăng sớm hơn! Sớm hơn 10 năm về trước! Thì...

Bà Stamm chợt sửng người im lặng như đang trong phút mặc niệm. Lúc lâu sau bà quay nhìn bà Sinh giọng trở nên xa vắng:

- Bà có thấy ngày hôm nay, ngày 21 tháng 6, ngày đầu tiên lập hạ, là ngày dài nhất trong năm!? Ngày này, khi vị trí mặt trời ở chí tuyến phía bắc buổi trưa tại cực điểm và ban đêm không lặn tại phía bắc vòng cực ảnh hưởng trên nửa địa cầu phía bắc khiến ngày dài nhất trong năm, nhưng có khi tại vì chính con người cảm thấy dài! Bà có từng xem qua phim "*The longest Day*" chưa? Khi quân đội đồng minh Anh - Mỹ đổ bộ lên bờ biển Normandie để đánh bật Đức Quốc Xã giải phóng Pháp; đó là một ngày dài nhất trong chiến đấu, trong chết chóc, trong sụp đổ, trong hủy hoại, trong hy vọng. Ngày dài nhất có thể là do từ một biến cố trọng đại của lịch sử, nhưng cũng có thể là do từ một biến cố đau thương trong mỗi một cuộc đời!

Cũng ngày hôm nay! 10 năm về trước tôi đã cảm nhận điều đó...

Bà Stamm lại quay ra hướng thành cầu, tựa sát người vào lan can, giơ cao đóa hoa Hồng nhung đỏ rồi ra sức quăng mạnh nó vượt qua mảng lưới cho rơi xuống vực sâu. Rồi, không một lời chào từ biệt, khác với sự lịch sự cố hữu của bà, bà Stamm cúi đầu lê bước. Ánh mặt trời ban mai chiếu một vệt dài trên lối đi khiến chiếc bóng lầm lũi cô đơn của bà Stamm trông tương phản giữa ánh nắng hồng tươi vui chan hòa rực rỡ.

Bà Sinh nhìn theo chiếc bóng bà Stamm nhủ thầm: Sao hôm nay bà Stamm thật khác lạ, bà nói hơi nhiều và hơi mông lung xa vấn đề; dường như tâm tư bà đang chất chứa, khích động về một điều gì đó trong quá khứ đã trở thành ấn tượng; để rồi hôm nay nó chứa chan tuôn trào tựa như khối băng giá lâu năm chợt dưới ánh nắng ấm được dịp tan chảy.

Nhưng tại sao bà Stamm vẫn lấp lửng. Và nói, nửa để bà nghe, nửa như không cần thiết bà có nghe hay không. Hành động của bà Stamm như người mộng du khiến bà Sinh băn khoăn, thắc mắc. Và ý niệm của bà Stamm về một ngày dài nhất khiến lòng bà Sinh cảm nghe một nỗi xao xuyến mang mang đưa ký ức bà vượt bao hải lý trở về quê hương Việt Nam. Nơi mà hơn 40 năm trước đây đã từng trải qua một biến cố lịch sử trọng đại; đó là ngày 30.4.1975 và là nỗi kinh hoàng "*Một Ngày Dài Nhất*„ trong tâm tưởng của toàn thể người dân miền Nam Việt Nam. Sự gặp gỡ bà Stamm hôm nay, với tâm tư dao động và quan niệm ngày dài nhất của bà vô tình đã đánh thức cảm xúc bà Sinh một cách nhẹ nhàng nhưng đủ làm sống lại ký ức tưởng đã ngủ vùi trong khắc khoải bao năm niềm vấn vương của những kẻ tha hương, và bà cảm thấy không còn thích thú để tiếp tục cuộc đi dạo nữa.

Từ lúc rời nhà vào sáng sớm cho đến bây giờ thời gian trôi qua cũng khá lâu. Nhưng mặt trời chỉ mới chênh chếch lên cao ở đỉnh đồi phương đông kia, và còn bao lâu nữa ánh dương quang mới ngả bóng hoàng hôn lặn sau đỉnh núi phương tây xa xa đó, để kết thúc một ngày. Hẳn là một ngày thật dài!

Bà Sinh trở về nhà trong tâm trạng thẫn thờ. Trong lòng bà trỗi lên một nghi vấn về bà Stamm, người hàng xóm và cũng là chủ nhà của bà. Nghi vấn gì? Bà cũng không rõ, nhưng chính những gì lờ mờ mới khiến bà khó chịu. Bà lên lầu thay áo và lại thấy đóa hoa Hồng nhung đỏ trên bàn học của con khi bà đi ngang phòng và vẫn cánh cửa mở hờ.

Quái lạ! Hôm nay là ngày gì mà ở đâu bà cũng thấy đóa hoa Hồng nhung đỏ. Bà nhớ là đóa hoa Hồng bà Stamm tặng hôm mới dọn về nhà mới con gái bà đã vứt bỏ lâu rồi. Vậy thì đóa hoa này từ đâu? Chẳng lẽ Ly Ly bỗng thấy thích loại hoa Hồng nhung đỏ này sau ngày bà Stamm tặng. Một sự trùng hợp ngẫu nhiên hay là có điều gì bí ẩn bên trong?

Sự băn khoăn nghi vấn càng tăng hơn khi một ngày ba tuần sau đó, bà Stamm mời bà Sinh qua nhà uống trà, thưởng ngoạn ngắm hoa. Đó là thời gian cao điểm, mùa của hoa hồng rộ nở.

Bà Stamm đưa bà Sinh đi khắp khu vườn trồng toàn hoa hồng; chỉ từng loại hoa: Nào là dãy hoa hồng màu hồng phấn có tên Elizabeth -Nữ hoàng Anh, kia là khóm hoa hồng màu tím nhạt xam xám mang tên Charles de Gaulle -Tổng thống Pháp... Bà Sinh vừa nhìn vừa gật đầu như hưởng ứng và nghĩ cũng nên phụ họa trong câu chuyện, đùa nhẹ:

- Bà Stamm này, nếu có giống hoa hồng đen chắc người ta đặt cho nó cái tên là Obama, bà nhỉ!

Nhưng bà Stamm vẫn giữ nét mặt nghiêm trang, chỉ khẽ nhếch môi ra điều đang cười nụ khiến bà Sinh cảm thấy câu nói bông đùa của mình trở nên nhạt

https://tieulun.hopto.org

nhẽo. Bà Stamm vẫn không để ý nét sượng sùng thay đổi trên gương mặt bà Sinh mà hướng dẫn bà đến một khu đất riêng biệt trồng toàn hoa Hồng nhung đỏ. Những đóa hoa thật lớn ánh lên màu nhung đỏ thẫm dưới nắng hè chói chang.

- Thật tuyệt đẹp! - Bà Sinh buột miệng.

Bà Stamm đáp:

- Có lẽ vì thế mà người ta chọn nữ minh tinh Hollywood người Thụy Điển thật đẹp, người được mệnh danh: "Bông Hồng huyền thoại của thế giới" tên là Ingrid Bergman để đặt tên cho loại hoa hồng này.

Câu chuyện tiếp tục về cách chăm sóc hoa hồng. Cuối cùng bà Stamm hỏi bà Sinh:

- Ở đất nước bà hoa hồng có ý nghĩa hay biểu tượng về cái gì không?

Bà Sinh cảm thấy thích thú về đề tài này nên gương mặt sáng lên, trả lời rạch ròi:

- Bình thường khi biểu lộ tình yêu đàn ông hay tặng phụ nữ hoa hồng. Nhưng điều đặc biệt hơn cả và trở thành gần như là tục lệ ở đất nước tôi và ngay ở hải ngoại kể từ khi vị Thiền Sư Thích Nhất Hạnh viết một đoản văn: „Bông Hồng Cài Áo" vào năm 1962 thì ngay sau đó được chuyển thể phổ thành nhạc rất nổi tiếng, và từ đó trong Phật Giáo vào dịp lễ Vu Lan người ta có tục cài một đóa hoa Hồng đỏ trên ngực áo cho người còn mẹ và hoa Hồng trắng cho người đã mất mẹ.

- Thật là một ý nghĩa cao cả, thiêng liêng! -Bà Stamm buột miệng ca ngợi.

Bà Sinh cũng đặt một câu hỏi tương tự nhưng bà Stamm đang cúi xuống ngắm hoa vờ như không nghe thấy mà lại nhắc chuyện cũ với vẻ thắc mắc:

- Đóa hoa Hồng tôi tặng khi bà mới dọn về nhà mới bà có... thích không?

Bà Sinh trả lời mau mắn:

- Tôi rất thích. Nhưng Ly Ly, con gái tôi thì càng thích hơn. Mới để ở phòng khách chỉ trong tíc tắc mà con bé đã mang về phòng rồi. Và...

Bà Stamm ngắt lời:

- Có phải... căn phòng nằm ở hướng đông nhìn xuống vườn hoa hồng nhà tôi không?

Bà Sinh ngạc nhiên:

- Đúng là căn phòng ấy! Sao bà biết con gái tôi ở phòng này?

Bà Stamm chừng như thấy mình vừa... hớ một điều gì đó vội vàng lấp liếm:

- Không không tôi chỉ đoán thế thôi. Con gái nào mà không thích... một căn phòng thơ mộng, có cửa sổ nhìn xuống vườn hoa hồng.

Rồi bà giả vờ nhìn xuống đồng hồ cáo lỗi bà Sinh là bà có việc phải đi gấp, hẹn ngày khác sẽ nói chuyện nhiều hơn.

Nhìn thái độ lúng túng bất bình thường của bà Stamm bà Sinh càng ngờ vực, băn khoăn. Tại sao bà Stamm luôn cố tình xoay quanh vấn đề đóa hoa Hồng nhung đỏ, để rồi sau đó lại lảng tránh. Có những mấu liên quan gì giữa một ngày dài nhất hơn 10 năm trước đây -vườn hồng của bà Stamm- căn phòng Ly Ly đang ở và đóa hoa Hồng bà Stamm tặng khi bà mới dọn về. Tất cả như liên kết thành một câu chuyện vẫn còn nằm trong bí ẩn mà bà Stamm vừa muốn dò xét từ bà Sinh một điều gì đó về đóa hoa Hồng nhung đỏ lại vừa muốn giấu giếm.

Kể từ ngày hôm đó, bà Sinh sống trong ngôi nhà với trạng thái gần như bất an. Bà cảm thấy không khí là lạ bao trùm khắp căn nhà. Rồi bà tự trấn an bằng cách hay là do bà hoang tưởng quá chăng, ảnh hưởng từ phim tập Hồng Kông, Đại Hàn nên mới suy diễn lung tung. Nghĩ thế bà lại tiếp tục sinh hoạt bình thường, thoải mái như cũ.

Mấy tháng hè trôi qua và mùa thu lặng lẽ đến không chờ đợi. Ly Ly nhập học niên khóa mới cũng được 3 tháng. Thế rồi cho đến một ngày trong bữa ăn gia đình bà chợt phát hiện gương mặt Ly Ly, con gái bà xanh xao, hốc hác lạ thường. Hỏi đến Ly Ly chỉ trả lời tại vì lo học thi, chuẩn bị bài vở cho kỳ thi Tú Tài. Bà khuyên giải con chớ có quá sức vì kỳ thi vẫn còn thời gian lâu để chuẩn bị. Nhưng ngày một ngày hai tình trạng Ly Ly lại càng tồi tệ; không những phờ phạc mà còn có nét hốt hoảng, ngơ ngác biểu lộ một trạng thái có thể dẫn đến bệnh tâm thần. Bà Sinh đề nghị con đi bác sĩ nhưng Ly Ly cứ cương quyết chối từ.

Có một điều đặc biệt dạo này bà thường thấy trên bàn học của con có cắm một đóa hoa Hồng nhung đỏ. Hay là con bé đang yêu? Vô lý. Khi yêu thì người ta tươi thắm tràn trề sức sống. Hay là con bé bị thất tình cắm hoa hồng để nhớ về ai đó!? Mỗi khi dọ hỏi bà đều nhận câu trả lời giống nhau -tại con lo học thi. Bà Sinh nghi ngại câu trả lời không thực vì Ly Ly là một học sinh giỏi, việc học thi không là vấn đề khó khăn đối với con nên bà chỉ còn cách âm thầm dò xét...

Sau nhiều đêm...

Một đêm khuya! Sau một hồi nằm trên giường thao thức trằn trọc chờ đợi, bà Sinh nhẹ nhàng ngồi dậy mở cửa phòng bước ra hành lang rón rén đi về hướng phòng con. Chợt bà nghe những tiếng thở dài, xen lẫn tiếng thì thầm lào xào gì đó. Tiếng thở dài nghe thật não nuột và tiếng rì rầm xuất phát từ hai người. Tại sao trong phòng Ly Ly lại có người thứ hai!!??

Cửa phòng Ly Ly mở hé. Ánh đèn ngủ chiếu một vệt dài mờ nhạt hiu hắt qua khe cửa hở. Bà Sinh hồi hộp nín thở đưa tay chận ngực và khẽ mở cánh cửa. Một cảnh tượng khiến bà hãi hùng phải vịn vào thành cửa cho khỏi ngã.

Con gái bà đang ngồi nép một góc giường, mặt mày kinh hoàng, mắt trợn trừng, cả người run lẩy bẩy. Hai tay cô đang xua lia lịa, miệng ú ớ lầm bầm:

- Đừng...! Đừng...! Đừng...nhát!. Đừng ... bắt... ! Đừng ...!

Bà Sinh hốt hoảng nhoài lên giường ôm con vào lòng thật chặt, miệng xuýt xoa:

- Đừng sợ! Đừng sợ! Có mẹ đây! Chuyện gì vậy con?!

Ly Ly vẫn còn run rẩy ngơ ngác không nhận ra mẹ đang ôm chặt mình. Mắt cô vẫn trừng trừng nhìn về hướng cửa sổ. Hai tay xô đẩy mẹ, miệng vẫn ú ớ những tiếng đừng... đừng... không thôi. Bà Sinh nhìn

https://tieulun.hopto.org

theo về hướng ánh mắt của con thì thấy giữa ánh sáng mờ ảo của căn phòng màn cửa sổ trắng toát phủ xuống tận sàn nhà đang... lay động! Trong phòng không có lấy một cơn gió nhẹ. Tại sao màn cửa... rung??!!

Giữa lúc ấy có tiếng chó tru dài...

Bà Sinh chợt nổi da gà xiết chặt con hơn. Không hiểu là để bảo vệ cho con hay là để cho chính bà... bớt sợ!

Đến lúc này Ly Ly mới hơi hoàn hồn chợt nhận ra mẹ vội dang hai tay ôm chặt lấy bà khóc òa:

- Mẹ ơi! Mẹ ơi! Con sợ quá! Con sợ quá!

Bà Sinh cuống cuồng xoa lưng con, hớt hãi vỗ về:

- Đừng sợ! Đừng sợ nữa! Có mẹ đây! Chuyện gì đã xảy ra cho con?!

Ly Ly không đáp mà chỉ khóc nức khóc nở nấc lên từng cơn! Bà Sinh cứ liên tục vuốt lưng con xuýt xoa, mãi sau Ly Ly mới vừa nấc vừa kể:

- Mẹ còn nhớ trước đây vào ngày gì đó, à, ngày lập hạ 21 tháng 6; đó là lần bắt đầu con gặp một chuyện quái gở lạ lùng! Khoảng vài ngày trước ngày đó cứ mỗi đêm khuya con nghe văng vẳng bên tai tiếng một cô gái thì thầm:

"*Ngày 21 tháng 6 nhờ cô cắm trong phòng này một đóa hoa Hồng nhung đỏ! Nhớ phải đúng ngày này và phải đúng là đóa hoa Hồng nhung đỏ!".*

Nếu chỉ một lần thì con sẽ không tin nhưng đêm nào cũng thế và giọng cô gái van nài rất thiết tha, ảo não nên con vừa sợ, vừa thương, vừa buộc lòng phải tin có một bí ẩn gì đó trong căn phòng này?!

Bà Sinh ngắt ngang lời con:

- Hèn gì hôm đó sau khi đi dạo về mẹ hơi ngạc nhiên thấy trong phòng con cắm một đóa hoa Hồng nhung đỏ, trùng hợp bà Stamm cũng vừa ném xuống vực thung lũng một đóa hoa y chang như vậy. Mẹ chỉ ngỡ là sau khi bà Stamm tặng đóa hồng nhung đỏ con bắt đầu thích loại hoa này nên mua về chưng. Nào đâu là do cớ sự này!

Rồi như sực nhớ điều gì bà Sinh hỏi con:

- Hôm mới dọn nhà bà Stamm có qua tặng một đóa hoa Hồng nhung đỏ có phải con mang lên phòng con không?

Ly Ly ngơ ngác:

- Con đâu có mang đóa hoa đó đâu. Con cứ ngỡ là mẹ mang cắm trong phòng con chứ.

Bà Sinh lặng người, run run:

- Vậy thì... !!!

Bà không nói rõ nhưng cả hai mẹ con đều tự hiểu... có một bàn tay vô hình! Im lặng một lúc Ly Ly kể tiếp giờ đây không còn nấc nữa nhưng giọng hơi run run:

- Kể từ hôm đó cứ mỗi khi trong phòng không cắm hoa Hồng nhung đỏ là đêm về con lại nghe tiếng nói của cô gái ấy bên tai. Có khi con cắm hoa liền cho cô ấy nhưng cũng có khi con thử để trống. Thì cứ y như rằng đêm đó con lại nghe tiếng van nài của cô. Cứ thế lặp đi lặp lại con sống trong nỗi kinh hoàng, âu lo, sợ hãi. Như mẹ thấy đó tình trạng sức khỏe của con thời gian qua. Và cho đến đêm nay, sau một khoảng thời gian khá lâu con cương quyết không cắm hoa Hồng nhung đỏ cho cô gái ấy nữa cứ để mặc tình cho ra sao thì ra, thì đêm nay không còn tiếng nói văng vẳng bên tai như mọi khi mà là...

Kể đến đây dường như sự việc trước đó lại hiện ra trước mắt, Ly Ly lại kinh hoàng run rẩy dữ dội. Bà Sinh ôm chặt con hơn nữa trấn an. Ly Ly thở hổn hển run run kể tiếp:

- Khi con đang nằm ngủ chợt nghe những tiếng thở dài não nuột rồi như có bàn tay ai lay vào vai con. Con giật mình ngồi dậy nhìn lên thì... trời ơi! Con muốn ngất lịm khi thấy một bóng trắng của một cô gái thật trẻ, mái tóc dài lòa xòa rối bung, mặt mày mình mẩy đẫm máu. Con muốn hét lên nhưng cổ họng cứng ngắt như bị ai xiết chặt và bóng cô gái thì thào rền rĩ:

„Tại sao cô không còn cắm hoa Hồng nhung đỏ nữa! Hãy cắm tiếp tục đi! Hãy cắm tiếp tục đi! „.

Con sợ quá chỉ ú ớ trong họng đừng... đừng... chứ không nói thành câu, thành lời. Giữa lúc ấy thì mẹ mở cửa vào và bóng cô gái đi về hướng cửa sổ biến mất.

Bà Sinh hỏi:

- Sao từ bấy lâu nay con không nói cho mẹ hay?

Ly Ly ngước nhìn mẹ ánh mắt chan chứa yêu thương:

- Tại con thấy mẹ rất thích ngôi nhà này. Đó là niềm vui, niềm hạnh phúc của mẹ sau mỗi ngày làm việc vất vả trở về. Con sợ khi nói ra mẹ sẽ dọn đi và lòng con thì thật muốn mẹ ở lại đây, trong căn nhà mà mẹ thấy thật thoải mái, thật vui sướng, thật êm đềm...

Bà Sinh vuốt tóc con một cách âu yếm miệng mỉm cười sung sướng vì thấy con có hiếu biết nghĩ đến mẹ cha, nhưng đồng thời nước mắt bà ràn rụa, bà kêu lên trong nghẹn ngào tha thiết:

- Con của mẹ! Tội nghiệp cho con! Con thật khờ quá! Khờ quá! Con có biết; con là xương, là thịt, là máu của mẹ tạo thành, là trái tim, là hơi thở của mẹ, nếu con có mệnh hệ nào thì làm sao mẹ sống nổi! Con là tất cả của mẹ! Mất con cũng có nghĩa là mẹ mất tất cả! Con hiểu chưa?

Ly Ly giụi đầu vào lòng mẹ như một con mèo con, cũng kêu lên:

- Mẹ ơi! Mẹ ơi! Con thương mẹ nhất trên đời!!

Bà Sinh quyết định dọn nhà và chỉ tháng sau gia đình bà dọn đi. Theo hợp đồng bà phải trả số tiền hai tháng còn lại nhưng bà Stamm đã thông cảm miễn số tiền bồi thường đó. Hôm trả nhà giao lại chìa khóa bà Stamm đã thừa hiểu lý do tại sao bà Sinh dọn nhà đi đột ngột và ngỏ lời xin lỗi bà Sinh. Bà Stamm nói:

- Tôi không hề có ý lừa gạt bà cũng như giấu giếm sự việc. Vì tôi luôn đặt niềm hy vọng điều quái gở đó sẽ không tiếp tục xảy ra và mong muốn người mướn nhà sống trong sự bình thản không ấn tượng gì một khi tôi không nói ra cũng như sự giấu nhẹm không có nghĩa là tôi muốn cho mướn được nhà. Mỗi lần gia đình nào đến, ngày mới dọn tôi đều thử tặng một đóa Hồng nhung đỏ để dò xem sự lạ ấy có còn tiếp diễn nữa không? Sở dĩ tôi làm như vậy chỉ vì lần đầu tiên một sự tình cờ có gia đình dọn đến, khi ấy để tỏ sự

https://tieulun.hopto.org

thân thiện tôi có tặng một đóa hoa Hồng nhung đỏ vào ngày đầu thì gia đình ấy phát hiện sự lạ là không có ai mang đóa hoa đó về căn phòng trên nhưng nó lại được đặt nằm trên bàn trong phòng ấy!

Bà Sinh tò mò hỏi:

- Như vậy những gia đình trước đó đều xảy ra cảnh tương tự như gia đình chúng tôi chăng và xin hỏi oan hồn cô gái ấy là ai và có liên quan gì với bà không?

Bà Stamm trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Câu chuyện hơi dài dòng nhưng bà đã hỏi thì tôi cũng sẽ kể một cách ngắn gọn. Tôi là mẹ đỡ đầu cho cô gái ấy tên là Sylvia ngay từ khi cô mới lọt lòng và là con gái của một gia đình thân với gia đình chúng tôi. Người cha của Sylvia có nợ một người bạn thân giàu có một số tiền lớn để làm ăn nhưng thất bại và khi ông này ly dị vợ thì Sylvia thời gian ấy vừa lớn lên trở thành một cô gái rất xinh đẹp. Ông bạn giàu có ấy ngỏ lời xin cưới Sylvia và số nợ sẽ được xóa bỏ. Người cha bằng lòng gả con gái mình cho người bạn. Lẽ dĩ nhiên Sylvia cực lực phản đối vì không thể yêu và lấy người là bạn của cha cũng như đáng tuổi cha mình. Một nguyên nhân khác cũng không kém quan trọng chính là Sylvia và đứa cháu ruột của tôi đang yêu nhau tha thiết.

Bà Sinh hỏi:

- Câu chuyện về đóa hoa hồng có lẽ phát sinh từ mối tình này?

- Đúng vậy. Từ khi yêu nhau cứ mỗi độ mùa hoa Hồng nhung đỏ cháu trai tôi thường hái hoa đó trong vườn tặng Sylvia và cô cắm nó trên bàn học. Căn phòng con gái bà ở chính là căn phòng của Sylvia ngày trước. Khi ấy cha Sylvia vẫn cương quyết gả con và bàn bạc với người bạn cứ xúc tiến lễ đính hôn. Thế rồi ngày ấy đến! Buổi chiều tổ chức mà từ sáng sớm Sylvia đi mất biệt, cả nhà không biết đi đâu. Cha Sylvia cứ chốc chốc lại sang hỏi thăm tôi vì nghĩ chúng tôi rất thân thiết. Cho đến trước giờ làm lễ cha Sylvia lại sang nhà tôi hỏi tôi có giấu Sylvia trong nhà không? Giữa lúc ấy điện thoại cầm tay của ông reo.

Là tiếng của Sylvia:

- Con đang đứng ở lan can chiếc cầu gần nhà. Con xin hỏi cha lần cuối cha có chịu hủy bỏ lễ đính hôn gả con cho người bạn của cha không!? Nếu không con sẽ nhảy cầu tự tử!

Cha Sylvia gầm lên:

- Mầy định hăm dọa tao sao! Tao đã nói nhất quyết là không! Về nhà ngay!

Tiếng Sylvia nức nở:

- Vĩnh biệt cha! Con nhảy cầu đây!

Cha Sylvia hét lên dồn dập:

- Đừng! Đừng!! Đừng!!!

Nhưng tất cả đã quá muộn màng!!!

Sau đó cảnh sát tức tốc huy động nhân lực xuống vực tìm Sylvia. Khi mang lên thì Sylvia chỉ còn là một cái xác mềm nhủn, xương cốt giập nát, mình mẩy đầy máu me!!!

Đó là ngày 21 tháng 6 của 10 năm về trước và là ngày dài nhất trong cuộc đời tôi!

Sau cái chết khủng khiếp của Sylvia người cha ăn năn hối hận vô cùng, không thể tiếp tục sống trong căn nhà này nên bán lại cho tôi và dọn đi biệt xứ. Còn cháu trai tôi cũng quá thương tâm phát bệnh tâm thần dở dang việc học. Anh chị tôi phải đưa cháu dọn sang Mỹ để không còn thấy cảnh nhớ người!

Câu chuyện là như vậy! Riêng tôi cho dù thương tâm đến đâu thời gian cũng sẽ làm cho lòng người vơi dịu nếu không có sự trở về của oan hồn Sylvia!

Kể đến đây bà Stamm nhẹ bước đến bên cửa sổ. Đây chính là căn phòng của Sylvia ngày trước và từ cửa sổ này bà có thể nhìn xuống vườn hoa hồng. Nắng cuối thu thật nhạt hắt lên vườn hồng một vẻ tiêu điều hoang sơ. Còn đâu những đóa hồng nhung đỏ rực rỡ khoe sắc giữa những ngày nắng hạ. Tất cả trôi qua thật nhanh sao ký ức cứ lưu niềm hoài niệm!

Bà Sinh cũng lặng lẽ nhìn lại căn phòng. Nơi đã cho con gái bà những ngày hạnh phúc ban đầu và những chuỗi ngày kinh hoàng cuối cùng! Bà vừa nuối tiếc căn nhà vừa mừng đã dọn đi như dứt khỏi một tai ách. Chợt tiếng bà Stamm vang lên giọng chùng hẳn xuống tiếp nối câu chuyện:

- Bà có biết không, sự trở về của oan hồn Sylvia cứ yêu cầu bất cứ ai đang ở trong phòng cũ của cô ấy hãy cắm một đóa Hồng nhung đỏ để tưởng nhớ lại mối tình đầu tha thiết với cháu tôi khiến lòng tôi tưởng đã nguôi ngoai bỗng đau đớn vô cùng! Tôi không thể nào quên và cứ đến ngày 21 tháng 6 mỗi năm là tôi lại đến chiếc cầu ấy để tưởng niệm gởi cho Sylvia một đóa Hồng nhung đỏ! Nhưng bây giờ cũng đã đến lúc phải kết thúc!

Nói đến đây gương mặt bà Stamm bỗng buồn bã vô cùng và ánh mắt bà như nói lên sắp quyết định dứt khoát một vấn đề gì đó. Giọng chùng thấp hơn:

- Tôi chúc gia đình bà những ngày mới an vui. Riêng tôi từ đây sẽ niêm phong ngôi nhà này không cho bất kỳ ai mướn nữa và sẽ cho người đốn sạch khu vườn hoa hồng nhung đỏ để từ đây câu chuyện về đóa hoa Hồng nhung đỏ sẽ chỉ còn là một huyền thoại!

Ba tháng sau!

Tại chung cư gia đình bà Sinh đang sinh sống. Một hôm bà đi ngang phòng Ly Ly, vẫn cánh cửa mở hờ, theo thói quen bà lại ghé mắt nhìn. Bà chợt giật mình khi thấy trên bàn học của con lại cắm một đóa hoa Hồng nhung đỏ! Thảng thốt bà bước hẳn vào phòng thì thấy Ly Ly đang tì tay trên bệ cửa sổ nhìn sang phía chung cư bên cạnh. Một thanh niên đang đứng ở cửa sổ chồm đầu nói vọng sang:

- Ly Ly! Ly Ly có thích đóa hoa Hồng nhung đỏ của Hoàng tặng không?

Tiếng Ly Ly trả lời:

- Dạ... th...í... ch!!!...

Sao tiếng Ly Ly, con gái bà hôm nay thật lạ! Như gần... như xa... Bỗng một ý nghĩ khủng khiếp thoáng qua! Cả người bà Sinh lạnh ngắt bủn rủn!

Bà quị xuống!!!

• **Song Thư TTH**
(21.6.2016)

https://tieulun.hopto.org

Giữa hai làn sóng

• **Thi Thi Hồng Ngọc**

Tôi không bao giờ quên được thời thơ ấu đau thương và đầy kỷ niệm của mình vào mấy chục năm về trước. Lúc đó, tôi lên mười, em gái tôi chưa đầy sáu tuổi. Mẹ tôi, một thiếu phụ trẻ đẹp, hiền hậu và đảm đang, một người đàn bà mà có lẽ trên đời này khó có thể dùng những từ ngữ nào đủ để diễn tả hết được sự tuyệt vời cả về nhan sắc lẫn đức hạnh. (Hay có thể bà là mẹ của tôi nên tôi nói quá lời nhưng khi ai được tiếp xúc với bà đều công nhận là tôi có lý). Hôm đó là một ngày trời mưa tầm tã, gia đình tôi buồn và trời cũng khóc thương vì cha tôi một người đàn ông mẫu mực và hiền lương đang hấp hối trên giường bệnh. Những phút cuối cùng ông rất tỉnh táo và minh mẫn có lẽ vì lời kinh và tiếng niệm Phật của gia đình trợ giúp, một phần cả hai bên nội, ngoại đều là Phật tử thuần thành nên dặn bảo nhau không nên than khóc e rằng cha tôi sẽ lưu luyến mà không được vãng sanh.

Ba tôi nhìn vợ con, cái nhìn tha thiết, trìu mến, giọng ông yếu ớt nhưng rất rõ ràng khi nói với mẹ tôi lời trăn trối:

- Anh tiếc không thể sống để làm tròn bổn phận làm chồng, làm cha. Anh xin lỗi em.

Mẹ tôi nói với giọng dịu dàng nhưng rất cương quyết, khuôn mặt bà đã trắng xanh sau bao ngày đêm mất ngủ giờ lại càng nhợt nhạt hơn như chẳng còn có giọt máu nào:

- Anh yên tâm ra đi, vãng sanh về cõi Phật A Di Đà. Sau này, em cũng sẽ về đó. Trước sự chứng kiến của các Thầy và cả đại gia đình ở đây, em xin thề nguyện suốt đời chung thủy nuôi dạy các con nên người, thay anh săn sóc cha mẹ lúc tuổi già sức yếu.

Quay sang tôi, mẹ nghiêm giọng bảo:

- Con hãy nhìn Ba và hứa rằng con sẽ là đứa con ngoan của Ba mãi mãi và không làm ông bà nội buồn lòng. Con có chịu không?

Tôi nghẹn ngào nói:

- Thưa Ba! Con xin hứa!

Ông nội gật gù hài lòng, Ba tôi mỉm cười nụ cười yên lành, an lạc. Bà nội và các cô dì chú bác đều rơi nước mắt nhưng không ai dám khóc ra tiếng.

Mẹ tôi chắp tay kính cẩn niệm Phật A Di Đà, cả nhà làm theo. Khung cảnh trang nghiêm thanh tịnh không có vẻ gì là đượm màu tang tóc. Cha tôi một nhà giáo tận tụy với nghề nghiệp, một người con có hiếu, một người chồng, người cha tốt đã ra đi vì căn bệnh nan y khi còn rất trẻ. Mẹ tôi năm đó mới hơn ba mươi tuổi.

Ngày Ba tôi mất, mẹ tôi không than khóc vật vả như những góa phụ bình thường khác. Bà bình tỉnh lo liệu chu đáo mọi việc trong tang lễ chồng nhưng vẫn bị điều nọ tiếng kia trong họ hàng rằng có lẽ bà không thương chồng nên chẳng hề rơi một giọt nước mắt. Chỉ có hai bên ông bà và các anh chị em ruột mới hiểu và thông cảm được tâm tình của mẹ tôi lúc ấy.

Sau khi an táng Ba tôi, trên đường về nhà, mẹ tôi ngất xỉu giữa đường phải vào bệnh viện cấp cứu. Bà nội tôi túc trực bên giường khóc nói với mẹ tôi khi bà vừa tỉnh lại:

- Mẹ xin con giữ gìn sức khỏe vì con còn hai đứa nhỏ. Con đừng quên là con hứa với chồng phút cuối thế nào!

Lúc đó, mẹ tôi mới òa lên khóc thảm thiết. Lần đầu tiên trong đời, tôi đã chứng kiến thế nào là sinh ly tử biệt. Tôi ý thức được từ nay mình là đứa trẻ mồ côi cha và mẹ là tất cả trong cuộc đời của hai anh em tôi. Tôi cũng ý thức được dù không rõ ràng rằng mình phải sống như thế nào để thiên hạ không bảo: „Con không cha như nhà không nóc".

Ông bà ngoại tôi giàu, có mấy tiệm buôn bán vải vóc. Ông bà nội cũng không kém vì có mấy căn nhà cho thuê, các cô chú của tôi đều ở nước ngoài. Cả hai bên đều thương hoàn cảnh mẹ góa, con côi nên chu cấp cho chúng tôi rất tử tế. Thành ra, tuổi thơ của tôi ngoài việc mất cha là khổ, đời sống vật chất thì lại thật đầy đủ, thảnh thơi. Nhưng mẹ tôi không vì thế mà chiều chuộng các con muốn gì được nấy, bà rất nghiêm khắc trong việc giáo dục hai anh em tôi. Bà dành nhiều thì giờ dạy bảo các con trong việc học hành cũng như việc rèn luyện đạo đức. Mẹ tôi không đem việc khuyến khích các con chỉ biết học giỏi là đủ. Bà cho rằng người học giỏi có tài, không có đức sau này sẽ rất tai hại vì đó là kẻ phá hoại gia cang, nhiễu loạn xã hội, gây họa cho đời, hậu vận của nó rất thảm khốc. Người có đức hạnh tự nhiên thiên, địa, quỷ, thần, người đều cảm mến mà giúp đỡ, họ sẽ sinh trí sáng, giúp đỡ gia đình, xã hội, hậu vận sẽ sáng sủa.

- Vậy sao Ba của con tốt như vậy lại chết sớm? Tôi thắc mắc hỏi.

- Thật ra thì luật nhân quả rất công bằng, đời này, kiếp này Ba là người rất tối nhưng biết đâu Ba đã làm rất nhiều lỗi lầm ở những kiếp trước. Lẽ ra Ba sẽ còn phải có một kết quả thảm khốc hơn nhưng vì là Ba tốt nên các món nợ tội lỗi chỉ phải trả đến đó là hết. Bây giờ Ba đang được cõi an lành sung sướng rồi, vậy thế nên người ta lúc nào cũng phải có tâm tốt, làm việc tốt, tất cả đều có quả báo con ạ!

Mẹ không những dạy chúng tôi bằng những câu chuyện cổ tích Phật giáo, bằng những gương Nhị Thập Tứ Hiếu (hai mươi bốn người con có hiếu) trong sách xưa mà còn dùng chính bản thân để dạy các con. Bà cư xử với cha mẹ chồng kính trọng, thương quý một cách chân thành, không bao giờ ỷ mình cũng là con nhà giàu mà coi thường ai. Bà phúc hậu, khiêm

https://tieulun.hopto.org

tốn và rất kiên cường nên được rất nhiều người quý trọng. Tôi kính và thương vì bà vừa là cha vừa là mẹ, phần lớn thì mẹ là tấm gương sáng cho tôi học hỏi suốt cả cuộc đời.

Một lần đi thăm mộ Ba tôi, thấy tôi đứng trầm ngâm khấn vái gì đó âu, mẹ mỉm cười tò mò hỏi:

- Con khấn vái gì trước mộ Ba lâu vậy?

Tôi nghiêm nghị nói:

- Con cầu Ba phù hộ cho con sau này lấy một người vợ đẹp và tốt như mẹ.

Mẹ bật cười:

- Trời ơi! Con tôi, thế thì con khổ rồi.

- Sao thế mẹ?

- Con ạ! Nếu con thương và quý mẹ của mình, thì người ta cũng thế, có phải không?

Có thể mẹ nói đúng nhưng trong trí óc non nớt thơ ngây của tôi thì nhất định người vợ xa vời nào đó phải giống mẹ và phải thương mẹ tôi như tôi mới được.

Năm tôi mười lăm tuổi, trong lớp có thêm một học sinh mới. Cô bé từ miền Trung xa xôi cùng mẹ vào Sàigòn lập nghiệp. Cô bé xinh đẹp đến nỗi khi cô chủ nhiệm vừa dắt tay em vào lớp thì cả đám nam sinh đã nhốn nháo lên rồi. Người xinh, cái tên cũng xinh: Bích Ngọc. Nhưng tôi không bị quyến rũ ở vóc dáng thanh tao, khuôn mặt trái xoan đôi mi dày và cong tự nhiên mà chính đôi mắt to đen láy với tia nhìn vừa nghiêm trang, hiền hậu vừa thông minh sắc sảo lạ thường.

Những ngày sau đó, cả lớp đều thầm phục người học trò mới này vì cô nàng học rất giỏi mà không hề đi học thêm chỗ nào, tính tình dịu dàng, khiêm tốn, hòa nhã. Chưa kể, ngoài giờ đi học ở trường, cô nàng còn đi làm thêm kiếm tiền giúp mẹ nữa. Chuyện này được tiết lộ vì một cô bạn trong lớp vô tình nhìn thấy Bích Ngọc làm việc cho một quán cơm rất đông khách gần nhà cô ta.

Cuối cùng thì như một định mệnh, toàn bộ câu chuyện bi thương của Bích Ngọc và mẹ, tôi đều biết rõ hơn ai hết vì hai mẹ con họ là người thuê phòng của ông bà nội tôi.

Một buổi chiều trời mưa tầm tã, một cơn mưa thu lê thê đổ xuống đường phố Sàigòn, buồn não như một tâm trạng của Bích Ngọc và mẹ lúc đứng thẩn thờ trước một ngôi nhà sang trọng của cha mình và người vợ kế.

Cô bé mới mười tuổi nhưng đã biết cảm thông và chia xẻ nỗi lòng của mẹ từ khi bặt tin người cha yêu quý cho đến lúc mẹ con cô lặn lội tìm kiếm và chứng kiến sự thật phũ phàng này. Miền Trung quê cô, nổi tiếng lam lũ, nghèo khổ quanh năm. Dù nghèo, nhưng cha mẹ cô vẫn sống với nhau rất đầm ấm, hạnh phúc cho đến ngày cha cô nghe bạn bè rủ rê vào Sàigòn làm thợ hồ, may ra có thể đổi đời. Mẹ Bích Ngọc ban đầu phản đối quyết liệt, linh cảm cho bà biết nếu để chồng đi thì sự chia tay này có thể là lần vĩnh biệt. Đời có thể đổi nhưng chắc không như bà mơ ước. Nhưng cuối cùng bà đành chấp nhận vì ông đã đem tương lai của con cái ra để thuyết phục vì ông biết không có bà mẹ nào mà không lo lắng quan tâm cho tương lai của con, muốn con sau này được một đời sống an vui sung sướng hơn hiện tại. Thật ra thì ý nguyện ban đầu ra đi của ông cũng hoàn toàn vì vợ con mà thôi.

Ngày ông đi, trời cũng mưa, cả nhà đều khóc, như tiễn một người lính ra chiến trường không hẹn ngày về. Tuy còn rất nhỏ tuổi, cô bé đã hiểu và thấm thía được nghèo là một cái khổ, vì nghèo gia đình cô mới ly tán. Đất nước Việt Nam còn bao gia đình nghèo khổ, miền Trung quê cô còn khổ hơn, đó chẳng phải là cái tội nhưng chẳng biết kêu ai, đổ thừa ai bây giờ? Hai năm đầu, cha cô đều đặn gửi tiền và Tết nào cũng lặn lội về quê với đủ thứ quà cáp. Cả nhà đều vui vì sự hiện diện của ông vì cuộc sống có vẻ thành công hứa hẹn một tương lai xán lạn cho cả gia đình. Năm thứ ba, tiền bạc thưa dần, liên lạc lúc có lúc không, đến năm thứ tư thì bặt hẳn. Cả nhà hoang mang lo sợ vì đủ thứ những tin tức xấu từ Sàigòn đưa về. Cuối cùng thì mẹ cô quyết định gửi nhà cho bà con rồi tay xách nách mang đưa con vào Sàigòn lặn lội tìm chồng.

Sau bao ngày dầm mưa dãi nắng bây giờ thì họ đứng đây ngẩn ngơ nhìn căn nhà đồ sộ với mấy con chó to tướng, hung dữ lượn đi lượn lại trong sân. Trước đó, một người bạn thân của cha Bích Ngọc đã tiết lộ rằng: Con gái cưng của ông chủ thầu rất mến cha Bích Ngọc với ông có tính tình vui vẻ, hòa nhã, giỏi giang trong công việc, lại rất điển trai nữa. Không những cô ta mến, ông chủ thầu cũng rất thích anh thợ thông minh, tận tụy và rất thật thà... trong công việc này! Đã có tính thông minh đương nhiên là cha cô bé rất nhạy bén trong việc thấu hiểu được tâm tư tình cảm của cha con ông chủ thầu dành cho mình. Thế là chuyện có vợ con ở tại quê nhà được ém nhẹm như bưng. Cuối cùng chuyện gì đến phải đến người thợ nghèo lam lũ ngày xưa trở thành con rể ông chủ thầu giàu có, sang trọng và quyền thế.

Một chiếc xe hơi đời mới đang chạy đến cửa biệt thự, hai mẹ con Bích Ngọc nép vội vào gốc cây lớn đối diện ven đường hồi hộp ngó ra. Tài xế bước xuống trước để mở cửa sau cho ông bà chủ bước ra. Bích Ngọc muốn chạy lại, ôm chầm lấy người đàn ông ăn mặc sang trọng kia và reo lên mừng rỡ gọi Ba như ngày nào. Nhưng mẹ giữ chặt lấy cô, đưa tay lên miệng cô ra dấu im lặng. Cô bé hiểu ngay cùng mẹ đứng bất động, nước mắt cả hai ràn rụa, nỗi đau của hai mẹ con hòa làm một. Khung cảnh mờ đi trong làn nước mắt, họ cảm thấy như chết lịm đi trong tình thế phũ phàng đến dường này.

Hai mẹ con lầm lủi về quê và biết rằng không thể sống tiếp tục trong căn nhà nghèo khổ nhưng đầy kỷ niệm này. Một lần nữa, mẹ Bích Ngọc thu xếp bán hết gia tài sự sản, gom góp số tiến ít ỏi, đưa con trở vào Sàigòn nhưng chẳng biết làm gì, ở đâu và ngày mai sẽ ra sao? Nơi dừng chân của họ là mái tam quan của một ngôi chùa nhỏ ngoại ô thành phố. Sư Bà cảm thương câu chuyện của họ, cảm phục khí tiết của hai mẹ con nên để họ tá túc một thời gian.

https://tieulun.hopto.org

Mẹ Bích Ngọc vốn chịu khó và kiên cường nên chẳng bao lâu kiếm được việc làm, sau đó thuê được phòng trọ gần chỗ làm để thuận tiện việc đi lại và không dám làm phiền Sư Bà lâu hơn nữa. Tuy vậy, ơn nghĩa của Sư Bà làm họ rất cảm kích nên mỗi kỳ lễ lạc cả hai đều về chùa làm công quả giúp Sư rất nhiệt tình dù công việc có bận rộn đến đâu. Hai mẹ con học được Phật Pháp từ đây, tâm họ từ từ lắng dịu lại, cuộc đời bắt đầu trang mới.

Bà nội tôi hết lời khen ngợi Bích Ngọc:

- Con bé rất ngoan và dễ thương, đi học, đi làm giúp mẹ bận rộn như vậy còn làm công quả giúp chùa. Nội không biết nó lấy đâu ra thời gian để chu toàn nhiều việc đến như vậy? Giỏi hết sức! Mà cũng đáng khen là không bao giờ nghe nó hé lộ một lời oán hận, trách móc cha mình.

Tôi biết chuyện của cô bé thì Bích Ngọc cũng biết chuyện của tôi bởi sợi dây nối của hai đứa là... bà nội. Bởi mỗi lần qua trả tiền nhà, bao giờ cô nàng cũng cà kê dê ngỗng chuyện trò cho bà vui hay phụ bà lặt rau, dọn dẹp nhà cửa lúc nào mẹ tôi bận việc đi dạy không có nhà. Bích Ngọc còn... massage những khi bà tôi than nhức mỏi, đau lưng, cô bé làm mọi việc rất tự nhiên đầy tình thương chân thành nên cả nhà tôi rất quý, đôi khi em gái tôi phát ghen tị ôm bà nhõng nhẽo:

- Nội ơi! Có phải nội thương chị Bích Ngọc hơn con không?

Mẹ của Bích Ngọc cũng quý mến tôi bởi vì sự lễ phép, thật thà mà mẹ dạy tôi đều đem „thực tập" đầy đủ tại nhà cô bé. Tôi khen mẹ em giỏi và hiền, em nói lại ngay:

- Ngọc cũng cảm phục mẹ của Việt lắm, bác gái vừa trẻ, đẹp, hoàn cảnh khá giả, là người trí thức nữa vậy mà bao nhiêu năm giữ được câu „Tiết hạnh khả phong" quả thật là phi thường trong thời buổi này.

Tôi ngơ ngác hỏi:

-„Tiết hạnh khả phong" là gì vậy?

Cô nàng tủm tỉm cười cúi mặt nói nho nhỏ:

- Cái này... cái này... Việt về hỏi nội đi!

Tôi ngoan ngoãn về nhà hỏi bà nội, sau khi giải thích xong, bà trầm ngâm nhìn lên bàn thờ ông và cha tôi (sau khi Ba tôi qua đời khoảng hai năm thì ông tôi cũng mắc bạo bệnh mất) rồi khẽ nói:

- Con bé này nói đúng! Nếu là thời xưa, mẹ con xứng đáng được vua ban tặng cho bốn chữ danh giá này.

Bà nội và mẹ tôi thấy Bích Ngọc dễ thương, hoàn cảnh gia đình khó khăn đơn chiếc nên đồng lòng muốn giảm một nửa tiền nhà cho họ. Nhưng hai mẹ con ngại mang tiếng lợi dụng lòng tốt của người khác. Cuối cùng gần đến kỳ thi trung học và đại học, bà nội tôi đã thuyết phục được mẹ Bích Ngọc bắt em phải nghỉ làm phụ quán cơm để tập trung vào hai kỳ thi quan trọng. Bà và mẹ tôi tặng cho họ ba tháng tiền nhà với điều kiện duy nhất nếu Bích Ngọc thi rớt thì phải trả... gấp đôi. Chúng tôi đều biết, điều kiện này được đặt ra „lấy lệ" cho mẹ Bích Ngọc khỏi áy náy nhưng cũng không khỏi làm bà ngậm ngùi rưng rưng nước mắt:

- Ơn nghĩa này nặng quá, mẹ con cháu không biết lấy gì trả cho bà và chị đây?

Mẹ tôi dịu dàng an ủi:

- Chị cứ nhận là đã trả ơn cho gia đình em rồi.

Bà nội cười vui nói đầy ẩn ý:

- Biết đâu sau này chúng tôi lại có việc mang ơn chị không chừng.

Ơn Trời Phật! Bích Ngọc không phải trả nợ gấp đôi ba tháng tiền nhà vì cô nàng đậu trung học loại giỏi và đậu luôn đại học sau đó một cách dễ dàng. Tôi cũng chẳng thua kém gì. Thế là cả hai gia đình cùng vui, nhất là hai bà mẹ vì họ yên tâm rằng không có chồng bên cạnh họ cũng nuôi con ăn học thành tài và thành người đạo đức.

Thời gian qua như một giấc mơ, dù đời đôi khi chẳng như là mơ. Tôi tốt nghiệp trường Y, Bích Ngọc học về kinh tế nên ra trường trước tôi. Trong ngày trọng đại này, tôi đã gặp lại người cha bội bạc năm xưa của Bich Ngọc. Tôi tự nghĩ: Chẳng trách nào con gái ông chủ thầu chết mê chết mệt người đàn ông này. Bích Ngọc quả thật thừa hưởng phần lớn nét đẹp của người cha chỉ hy vọng là đừng thừa hưởng hết cả tính tình đào hoa bạc bẽo của ông ta. Ông nắm chặt tay tôi nghẹn ngào gởi gắm đứa con gái tội nghiệp, xin tôi săn sóc em tử tế thì dù có chết ông vũng vui lòng nhắm mắt. Cái kiểu dặn dò cứ y như tôi sắp sửa là con rể của ông đến nơi rồi.

- Thưa bác! Tụi cháu luôn là bạn tốt của nhau. Ngày nào Bích Ngọc còn coi cháu là bạn thì cháu nhất định sẽ giúp đỡ con bác hết khả năng của cháu.

Tôi đã nói nhưng thâm tâm thừa biết hai đứa đã đi qua tình bạn... xa lắm rồi, từ lâu rồi. Dân gian có câu „Yêu nhau vì nết, mết nhau vì tài" thật đúng trong trường hợp của hai đứa. Chúng tôi có mẫu số chung là những người con có hiếu, hễ tôi ca tụng mẹ mình, thì em cũng tán đồng, đến em ngưỡng mộ mẹ tôi thì tôi lập tức tìm đủ mọi thứ tốt của mẹ em ra để thán phục. Cả hai đều tự hào, vì từ lúc gia đình tai biến cho đến lúc hai đứa trưởng thành đều không làm cho mẹ phải khóc phải khổ về mình. Ngoài ra còn nhiều điều tâm đắc chung về sách vở, về tâm linh. Tình yêu đến cũng rất tự nhiên dễ dàng như mặt trời phải mọc ở đằng đông và lặn ở đằng tây vậy. Tôi tự tin và chờ đợi ngày nắm tay em... về nhà, không phải một lúc mà là suốt đời, mãi mãi.

„Ngày... tháng... năm...

Anh thương yêu!

Khi anh nhận được thư này thì em đã đi xa lắm rồi. Em xin lỗi đã làm anh đau lòng, em giẫm đạp lên tình cảm chân thành của anh mà đi, phụ lòng của cả gia đình anh nữa. Em xin lỗi dù biết rằng lời xin lỗi này không đáng giá một xu nhưng em không biết nói gì hơn ngoài lời nói này. Dù anh có oán hận, nguyền rủa, em cũng đành chấp nhận vì em là đứa con gái chẳng ra gì, em phụ bạc anh và đi theo vết xe đổ của Ba em ngày xưa. Tâm tình của anh bây giờ, em thấu hiểu rất rõ vì đó là chính của mẹ con em ngày xưa khi nhìn Ba em bước xuống chiếc xe hơi sang trọng với

https://tieulun.hopto.org

người đàn bà khác. Em cũng đau lắm, em đau nỗi đau của cả hai ta dù rằng bi kịch này do chính em tạo ra chứ không phải nơi anh.

Anh thương yêu ơi! Anh cũng hiểu cả cuộc đời này của hai chúng ta đều yêu quý mẹ mình nhất. Anh yêu em vì em là người con có hiếu và ngược lại. Cả hai đều hy vọng rằng nếu mình thành gia thất, người này sẽ có hiếu với mẹ người kia. Đó là một sự thật phải không anh? Chính vì vậy mà chúng ta không thể nào hạnh phúc khi sống bên nhau được. Bởi vì cuộc sống bao giờ cũng có va chạm, khúc mắc, dòng sông nào dù êm đềm cách mấy cũng vẫn có đá ngầm, nước xiết chảy dưới sâu. Mẹ anh quá tốt, em tự xét không có khả năng làm một người con dâu hoàn hảo. Mẹ em quá khổ cả nửa đời người, em không thể nào bỏ bà để vui hưởng hạnh phúc gia đình nhỏ bé được vì mẹ chỉ có một mình em thôi. Em biết sự quyết định này cũng làm mẹ em buồn lắm vì bà rất thương anh và quý mến, chịu ơn của cả gia đình anh. Bà vui vẻ sống đời cô độc để con gái được hạnh phúc và trả trọn ân tình. Nhưng em không vui được, em không bao giờ vui được khi bỏ mẹ một mình. Em yêu anh không vì ơn nghĩa mà là vì chính con người hiền lương, nhân hậu của anh, em yêu anh là vì anh đơn giản có thế. Tin hay không tùy anh, em chỉ nói sự thật!

Mẹ em bị bệnh phải nhập viện "anh ta" đã rất tử tế với bà, giúp đỡ gia đình em hết lòng. Em biết rất rõ, anh ta tốt với mẹ vì muốn „mua chuộc" em. Em không yêu nhưng bằng lòng làm vợ anh ta chỉ vì một điều duy nhất ANH TA MỒ CÔI CHA MẸ. Anh ta sẽ không còn tình cảm gia đình nào khác ngoài mẹ con em. Ngoài ra thì anh ta không có gì bằng anh cả. Em yêu anh nhưng cuộc đời em chỉ có mẹ và mong mẹ hạnh phúc cuối đời. Tình anh cho em xin hẹn lại kiếp sau, nếu kiếp sau mình còn cơ hội gặp lại. Mong anh, bà nội và mẹ tha thứ cho em.

„Bích Ngọc"

Chiều nay, trời cũng mưa tầm tã, tôi chở mẹ đến ngôi chùa năm xưa mà Bích Ngọc và mẹ em tá túc. Sư Bà đã già nhưng vẫn còn rất minh mẫn. Sư nhận ngay ra mẹ con tôi, ân cần thăm hỏi. Sau khi lên chánh điện lạy Phật xong, chúng tôi được mời vào phòng khách dùng trà. Ngày Bích Ngọc và mẹ em mất tích, chúng tôi cũng tìm đến nơi này. Cảnh xưa không có gì thay đổi người xưa nay không biết trôi giạt phương nào? Bức thư tuyệt tình vẫn luôn nằm bên túi áo bên trái như tấm băng dán một vết thương lòng không bao giờ lành lại.

Sau tuần trà không đợi chúng tôi mở lời, Sư Bà nói ngay:

- Tôi biết quý vị đạo hữu đến đây hỏi thăm tin tức của cô Bích Ngọc. Ngày xưa, tôi được yêu cầu giữ kín nhưng nay thì mọi việc đã an bài ổn thỏa nên tôi có thể kể lại tất cả sự thật cho quý vị.

Mẹ tôi ngậm ngùi:

- Tình cảnh bấy giờ thật là khổ! Gia đình con đâu có oán trách gì con bé mà lo đi tìm họ khắp nơi nhưng chẳng có tung tích gì. Thưa Sư! Chẳng hay bây giờ hai mẹ con họ đang ở đâu?

Sư thở dài im lặng một lúc rồi thong thả kể lại:

- Ban đầu mẹ Bích Ngọc chỉ bị bệnh đau bao tử thường thôi, có lẽ vì quá khứ bà ăn uống kham khổ, lo nghĩ và lao lực quá. Thời gian này viên Phó Giám Đốc công ty nơi cô làm có dịp để thể hiện khả năng mua chuộc người đẹp sau bao tháng ngày theo đuổi nhưng bất thành. Bà mẹ Bích Ngọc xuất viện, khỏe lại và khi biết anh chàng này mồ côi cha mẹ chẳng có người thân, Bích Ngọc đã xiêu lòng mặc dù mẹ cô phản đối quyết liệt. Bà có linh cảm khá tốt rằng người đàn ông này không đáng tin cậy. Nhưng Bích Ngọc thuyết phục mẹ chỉ vì cô cho rằng anh ta mồ côi thì thế nào cũng biết yêu quý săn sóc cho mẹ con cô như một gia đình đầm ấm mà anh ta thiếu thốn. Anh ta lại giàu có, vật chất đầy đủ bảo đảm tuổi già của mẹ cô sẽ được yên thân sung sướng. Ai ngờ, sau khi cưới không lâu, bà mẹ là người đầu tiên phát hiện ra bộ mặt thật của người con rể. Anh ta thường đay nghiến, chửi bới bà khi không có mặt vợ, ghen tuông với tình cảm mà vợ dành cho mẹ nhiều hơn dành cho anh ta. Tội nghiệp bà mẹ nhẫn nhục, chịu đựng vờ đóng kịch mẹ vợ con rể tốt chỉ vì thương và sợ con gái đau lòng, bà biết con gái đã hy sinh một mối tình sâu đậm chỉ vì thương mẹ nên bà không muốn con khổ thêm nữa. Sự chịu đựng này mang đến một kết quả là bà bị ung thư trong bao tử và qua đời rất nhanh khi phát hiện căn bệnh hiểm nghèo.

Trong thời gian mẹ bệnh, Bích Ngọc mới phát hiện ra bộ mặt thật của chồng thì quá muộn rồi. Cô hối hận vì cứ bị ám ảnh rằng mình thương mẹ muốn báo hiếu nhưng hóa ra lại gián tiếp giết mẹ. Suốt mấy tuần cúng thất cho mẹ ở chùa này, ngày nào cô cũng khóc hết nước mắt. Sư và các cô trong chùa hết lời khuyên giải rồi cũng để cô học tập kinh kệ công phu sáng tối. Khi cô bình tĩnh lại, trở về nhà thu xếp công việc một thời gian rồi quay lại chùa xin Sư cho cô được xuất gia.

Mẹ tôi vừa nghe vừa lau nước mắt làm mắt tôi cũng cay cay.

- Vậy thưa Sư! Bây giờ Bích Ngọc đang ở trong chùa này?

- Bích Ngọc là một đệ tử khá đặc biệt, cô rất thông minh và hiếu học, phần nữa khi mới xuất gia vết thương lòng cô còn sâu quá nên khi cô xin Sư cho phép đi tu học ở Ấn Độ vài năm, Sư đã bằng lòng. Hy vọng rằng khi trở về cô sẽ trở thành một con người hoàn toàn khác.

Sư dẫn tôi và mẹ ra sau chùa nơi có nhà thờ để cốt của những người quá vãng rồi chỉ cho chúng tôi bài vị bà mẹ của Bích Ngọc.

Nhìn khói nhang nghi ngút, tôi thở dài nói với mẹ:

- Mẹ ơi! Khi xưa con học Truyện Kiều của thi hào Nguyễn Du trong đó có câu:

„Bên tình bên hiếu bên nào nặng hơn
Bỏ lời thệ hải minh sơn
Làm con quyết phải đền ơn sinh thành"

Con cứ tưởng điều đó chỉ có trong văn chương, sách vở hóa ra Bích Ngọc đã làm một sự thật thiêng liêng.

• Thi Thi Hồng Ngọc

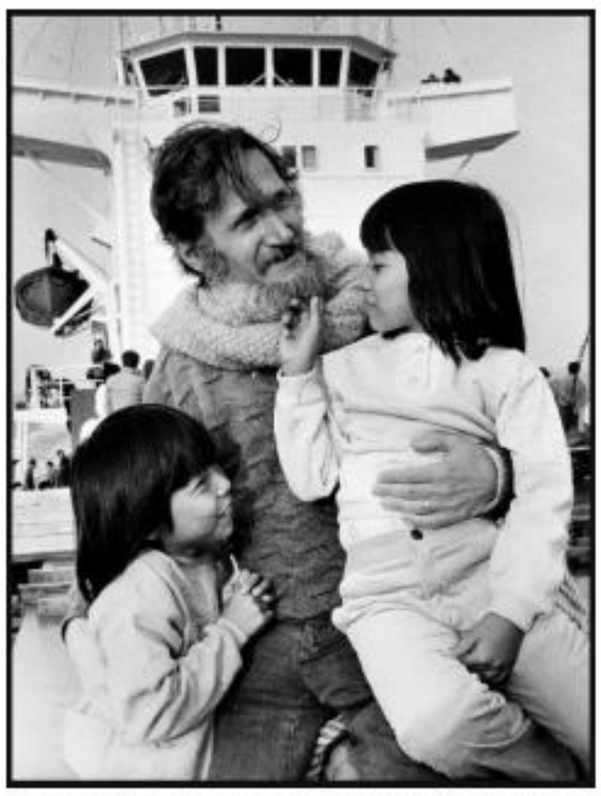
https://tieulun.hopto.org

Dr. RUPERT NEUDECK

sống thanh đạm, hành động cao cả

• **Nguyễn Hữu Huấn**

Rất nhiều người đã cho rằng: Chúa Giêsu và triết gia người Pháp Albert Camus (1913-1960†) là hai thần tượng của Dr. Rupert Neudeck, xuyên qua dụ ngôn „Người Samirita nhân hậu" trong Kinh Thánh và „huyền thoại Sisyphos" của Albert Camus, người đoạt giải Nobel văn học qua các sáng tác của ông đã đưa ra ánh sáng những vấn đề phải đặt ra cho lương tâm loài người trong thời đại này. 77 năm trên dương thế của Dr. Neudeck đều được tóm gọn trong niềm tin tuyệt đối vào Thiên Chúa với lòng nhân hậu cứu độ tha nhân, bất chấp bất cứ chống đối nghịch cảnh nào, không khác gì một Sisyphos nhỏ bé phải lăn một tảng đá tròn khổng lồ lên đỉnh một ngọn núi dốc cao chót vót. Suốt cuộc đời hành sự nhân đạo cứu người của ông đều được phát xuất từ tinh thần bác ái Thiên Chúa Giáo, cộng với ý tưởng nhân bản qua lời của Albert Camus: *„Con người không phải xấu hổ khi mình đang được hưởng hạnh phúc, nhưng họ sẽ phải xấu hổ khi chỉ biết giữ lấy hạnh phúc đó cho riêng mình"*.

Tôi may mắn –có thể nói là một diễm phúc- lần đầu tiên được hội ngộ với Dr. Rupert Neudeck vào tháng 4 năm 1980, khi ông dẫn đầu phái đoàn của Ủy Ban Cap Anamur có ông Hans Voss (chủ tàu Cap Anamur - người đã hiến tặng tàu này để vớt thuyền nhân Việt Nam trong 3 năm mà không nhận tiền thuê mướn) và bà bác sĩ Bärbel Krumme, đến trại tỵ nạn Singapore thăm các thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam được tàu Cap Anamur cứu vớt. Ông linh hoạt, nhanh nhẹn, áo chemise trắng, quần jean, vai đeo lủng lẳng túi xách màu xám lòng thòng dây nhợ từ cái máy thu băng và tươi cười hỏi thăm từng thuyền nhân ông gặp. Cái tên „Rupert Neudeck" thật rất lạ và chẳng có ý nghĩa gì cho lắm đối với một thuyền nhân tỵ nạn vô danh vừa được tàu Cap Anamur cứu sống trước đó chỉ một tháng. Không thể ngờ rằng, từ hôm đó cho đến ngày ông lìa đời, tôi được theo chân ông và cùng với Ủy Ban Cap Anamur và Hội Mũ Xanh (cả hai đều do ông sáng lập), đã có những liên hệ mật thiết, từ các công tác thiện nguyện cứu người đến những sinh hoạt bình thường cá nhân, từ những chuyến công tác xa xôi đến những sợi dây vô hình gắn bó giữa hai gia đình thành một đại gia đình. 34 năm làm việc với gia đình ông, tôi đã học được rất nhiều điều cần phải học; 34 năm cùng chung niềm vui mỗi khi công tác hoàn thành như ý; 34 năm được ông hướng dẫn để vượt qua những khó khăn trong nhiều dự án... Và 34 năm cũng là thời gian đủ để hiểu rõ con người ông, cá tính của ông và cả những ước vọng của ông.

Sống nhân đức, khổ hạnh, tự nghiêm khắc với mình, rất giản dị, hiền hòa và có đầu óc khôi hài dí dỏm, nhưng lại có những suy nghĩ táo bạo khác người, bướng bỉnh, nhiều khi độc đoán, thẳng thắn chỉ trích chống đối, lì lợm và liều mạng, dám nói dám làm những gì mà người khác chưa nghĩ đến hoặc không dám nghĩ đến: đó là 2 con người đối nghịch trong cùng một con người mang tên Rupert Neudeck, nhưng ông lại thành công trong hầu hết những công việc nhân đạo mà ông muốn thực hiện, khiến những kẻ chống đối đả kích ông trước đây, sau này đều phải cảm phục kính trọng ông.

Trong suốt quá trình cứu vớt thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam từ năm 1979 đến năm 1988, Dr. Rupert Neudeck là người đứng mũi chịu sào trước những chống đối mãnh liệt của hầu hết các chính trị gia trong chính quyền Đức thời đó. Bây giờ, 37 năm đã trôi qua và Dr. Rupert Neudeck cũng không còn nữa, tôi xin kể vài câu chuyện rất ít người biết sau hơn 34 năm học hỏi theo gót chân ông, để tưởng nhớ đến ông và cũng để chúng ta thấy được con người của ông với những táo bạo liều lĩnh và tấm lòng nhân hậu của ông đối với các thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam cũng như người tỵ nạn trên thế giới nói chung.

Dr. Neudeck và tác giả trên Cap Anamur II năm 1986

Thuở ban đầu, ít ai biết chuyện có nhiều phần tử cực đoan quá khích người Đức đã ném từng gói phân vào nhà ông như một hành động chống đối việc ông đang kêu gọi cứu vớt thuyền nhân Việt Nam. Ông không nản lòng và bà thì chỉ thấy tội nghệp cho họ, vì khi họ phải tự gói đóng những thứ này thì chính họ đã phải ngửi trước mùi vị của nó. Nhiều người gọi ông là „tên quái gở" hay là „kẻ buôn người".

Ông chỉ trích thẳng thừng chế độ quan liêu cứng ngắc của chính quyền Đức và sự thờ ơ của các chính trị gia Đức thời đó. Mặc dù là người tu xuất theo Dòng

https://tieulun.hopto.org

Tên (Jesuits), một tín đồ Công Giáo thuần thành, sau này ông vẫn phê bình cả Giáo Hội Công Giáo Đức là quá hoang phí tiền của để sửa sang nhà thờ, trưng bày hoa nến một cách xa hoa, hay chỉ biết ngày đêm cầu nguyện trong phòng kín mà không thực sự bằng hành động cứu giúp tha nhân đang khốn cùng chết chóc, nghèo đói vì chiến tranh hay thiên tai. Ông kêu gọi phải chấm dứt việc này vì theo ý ông, đó chính là Giáo Hội Công Giáo của ngày mai. Ông cũng không tán thành việc thu thuế nhà thờ từ các tín đồ Thiên Chúa Giáo mà ông cho rằng đó là một trong những nguyên nhân giới trẻ Đức bỏ đạo. Bù lại, ông vui mừng và hãnh diện là thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam đã đóng góp cho Giáo Hội Công Giáo Đức hơn 10 vị Linh Mục và nhiều tu sĩ nam nữ, thí dụ chỉ trong một ghe tỵ nạn được cứu vớt vào đầu năm 1982 đã có đến 3 vị Linh Mục, 2 hiện ở Đức và 1 ở Úc. Ông còn can đảm công khai chỉ trích và lên án chính sách chà đạp nhân quyền của chính phủ Do Thái đối với người Palestin, một việc mà giới truyền thông Đức không bao giờ dám làm mà chỉ đưa tin và không bao giờ dám phê bình chỉ trích.

Dr.Neudeck sinh hoạt văn nghệ với thuyền nhân trên tàu

Hai lần con tàu Cap Anamur bắt buộc phải chấm dứt trở về cảng Hamburg là hai lần đã cứu vớt đủ số lượng thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam đã được chính quyền Đức phê chuẩn chấp nhận vào định cư tại Đức. Ông đã liều mạng bất chấp luật lệ và hậu quả, ra lệnh cho chúng tôi mỗi lần trước khi trở về phải kéo dài thêm thời gian tìm cứu người vượt biển và cố gắng vớt thêm được càng nhiều càng tốt. Chính vì thế mà lần thứ nhất, tháng 5 năm 1982, chuyến cuối cùng của tàu Cap Anamur I đã mang theo 178 thuyền nhân tỵ nạn cập cảng Hamburg, trong khi con số được chấp thuận chỉ còn vỏn vẹn vài chục. Rồi đến tàu Cap Anamur II sau hơn 3 tháng hoạt động đã phải trở về Hamburg vào tháng 6 năm 1986 với 357 thuyền nhân, trong khi chỉ còn hơn 100 được chấp thuận trước đó. Ông đã mạo hiểm cố tình đẩy chính quyền Đức lúc bấy giờ vào thế tiến thoái lưỡng nan, bắt buộc phải nhận thêm số người thặng dư này vì cả hai con tàu đều mang quốc tịch Đức và cảng mẹ cũng tại Đức (theo luật tỵ nạn LHQ lúc bấy giờ). Cũng trong thời gian này, chính quyền Đức đã hai lần trao tặng ông Huân Chương Danh Dự (Bundesverdienstkreuz), loại huân chương cao quý nhất của Đức. Hai lần ông đều từ chối và sẵn sàng đổi 2 huy chương đó lấy 2 chuyến tàu tiếp tục đi vớt thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam.

Năm 1987, nước Đức cương quyết không nhận thêm thuyền nhân Việt Nam nữa, ông hợp tác ngay với hội Y Sĩ Thế Giới của Pháp (Médecins du Monde) cho ra con tàu Cap Anamur III, mang quốc tịch Pháp, nước Pháp nhận hết thuyền nhân (905 người) và Ủy Ban Cap Anamur chịu tất cả mọi phí tổn. Khi các trại tỵ nạn đóng cửa không tiếp nhận thuyền nhân cùng với chương trình thanh lọc và cưỡng bức hồi hương, thì năm 1989 ông lại âm thầm cho ra khơi liên tiếp 2 con tàu (tháng 6 Cap Anamur IV và tháng 10 Cap Anamur V) với hai mục đích là đánh đuổi bọn hải tặc Thái Lan và giúp đỡ hướng dẫn thuyền nhân Việt Nam cập đảo. Đây là một hành động đi ngược lại luật lệ, ngược lại chính sách của Cao Ủy Tỵ Nạn LHQ và các chính quyền đang có trại tỵ nạn tại Đông Nam Á thời bấy giờ. Mỗi khi phát hiện được ghe vượt biển, chúng tôi đưa họ lên tàu, câu luôn cả chiếc ghe. Các thủy thủ có nhiệm vụ kiểm soát an toàn cho chiếc ghe hoặc sửa chữa máy nếu bị hư hại. Các nhân viên y tế khám sức khỏe, phát thuốc và chúng tôi phân phát lương thực cho mọi người. Tất cả đều được đựng trong những túi nylon hoặc chai bằng nhựa, không nhãn hiệu, không xuất xứ để tránh có thể bị phát hiện sau này. Thuyền trưởng có nhiệm vụ chọn ngày giờ tối đen nhất, không trăng sao, tắt tất cả đèn tàu trên boong, lái tàu tiến vào chỗ gần bờ nhất, rồi câu ghe xuống. Chúng tôi dùng đèn pin đưa từng người xuống ghe, giao tận tay anh tài công 1 búa tạ lớn và 1 súng bắn hỏa pháo, dặn dò khi vào đến bờ phải đập tan nát ghe và máy ghe, rồi bắn hỏa pháo để chúng tôi biết được họ đã an toàn cập bờ. Vừa nhìn thấy hỏa pháo, thuyền trưởng tức khắc cho tàu chạy ra xa, chờ khi trời vừa sáng lại tiến vào chạy ngay bờ quan sát. Không cần ống nhòm chúng tôi cũng thấy được chiếc ghe đen đậm màu vỡ nát trên bờ cát trắng với tiếng reo hò của những thuyền nhân trong trại thức sớm. Cứ thế, hơn một chục chiếc ghe cập bờ với hàng trăm thuyền nhân được bình an do quyết định âm thầm đầy táo bạo và liều lĩnh của Dr. Rupert Neudeck ! Chúng tôi âm thầm ra đi và yên lặng trở về, giới báo chí truyền thông cũng chẳng hay biết gì.

Phải nói rằng, nơi nào trên thế giới chiến tranh khốc liệt nhất, người dân bị đày đọa khốn cùng nhất, nơi nào không ai dám đến nhưng cần phải được cứu giúp thì đều có mặt Dr. Rupert Neudeck, bất chấp hiểm nguy, bất chấp luật lệ. Vào cuối thập niên 80, Nga Sô xua quân xâm chiếm Afghanistan và tàn sát dã man, khiến hàng trăm ngàn người dân vô tội tỵ nạn phải trốn chạy vào các hang hóc trong những dãy núi hiểm trở tránh bom đạn, không nước uống, không thực phẩm, không thuốc men...

Năm 1986, ông đơn thân độc mã với bộ râu hàm, quấn khăn phủ đầu, cưỡi con lừa tả tơi không khác một tín đồ Hồi Giáo đi vào vùng kháng chiến quân

https://tieulun.hopto.org

Afghanistan (Mudschaheddin) chống quân xâm lăng Nga Sô gần biên giới Pakistan để quan sát và giúp đỡ thực phẩm thuốc men cho họ. Lần đó, đoàn của ông bị trực thăng Nga Sô phát hiện và bắn đuổi bằng súng máy và hỏa tiễn Ông phải trốn chạy hơn 30 tiếng đồng hồ mới thoát qua được biên giới Pakistan. Hai người trúng đạn và 1 con lừa bị đạn. Sau này ông kể lúc đó ông nghĩ mình sẽ không thoát khỏi cái chết nát thây, nhưng ông vững tin vào Thiên Chúa, nhớ về ba người con còn nhỏ dại và như một phép lạ, ông đã thoát chết trở về bình an.

Dr. Neudeck với kháng chiến quân Afghanistan năm 1986

Năm 1987 tại Uganda, nhà độc tài quân phiệt Milton Obote tàn sát tập thể dân chúng khiến họ phải chạy trốn đến biên giới Süd-Sudan, ông cũng có mặt tại đây và bị bọn lính chĩa súng bắt phải uống rượu trước khi chúng thả ông.

Năm 1988 khi đang cứu trợ dân tỵ nạn Eritrea thì hàng loạt máy bay Mig của quân đội Äthiopie thả bom xối xả. Ông theo đoàn tỵ nạn phải trốn lánh trong hầm sâu hàng giờ và ông thoát chết.

Dr.Neudeck in Syrien năm 2011

Năm 2001, khi nước Đức và nhiều quốc gia Âu Châu đang khủng hoảng vì bệnh dịch thịt bò (BSE), dân chúng sợ hãi căn bệnh chết người không dám ăn và hàng trăm ngàn con bò bị thiêu hủy không cần biết chúng có bị nhiễm hay không, trong khi người dân CS Bắc Hàn đang chết đói hàng loạt vì thiếu lương thực. Ông mướn ngay tàu chở theo hàng trăm con bò chưa/không nhiễm bệnh từ Âu Châu cứu đói người dân CS Bắc Hàn. Cho đến nay, tôi cũng không biết làm cách nào ông được phép mua lại những con bò ấy, tại sao chính quyền Đức cấp giấy phép cho ông và lý do gì một quốc gia CS khắc nghiệt Bắc Hàn lại đồng ý cho một con tàu viện trợ từ một quốc gia Âu Châu cập cảng. Ông chỉ cười và nói rằng, đây là căn bệnh cố hữu của tư bản nhà giàu, họ luôn... sợ chết, mà dân Bắc Hàn có ai chết vì thịt bò ông cứu trợ đâu ?

Tháng 5 năm 2013 trong khi cứu trợ người tỵ nạn tại Syrien, 3 thành viên người Đức của ông trong tổ chức „Hội Mũ Xanh" bị phiến quân bắt cóc. Ông không sợ hãi hay nản lòng, không yêu cầu chính phủ can thiệp, không thông tin với báo chí mà tự giải quyết với năng lực và sự khôn khéo của mình. Cuối cùng cả 3 thành viên đã tự giải thoát trở về sau gần 3 tháng bị cầm tù.

Những câu chuyện trên cho người ta thấy rõ được con người nhân đạo quyết liệt của Dr. Rupert Neudeck: cứu sống sinh mạng con người phải cấp tốc tức khắc, không chần chừ do dự, không sợ hãi, không ràng buộc luật lệ, không tính toán hơn thiệt, không câu nệ phương thức, không phân biệt màu da, không phân biệt chính kiến... vì theo ông, tất cả đều là con người, và mỗi người đều có trách nhiệm hỗ trợ và cứu giúp lẫn nhau để cùng chung sống an bình.

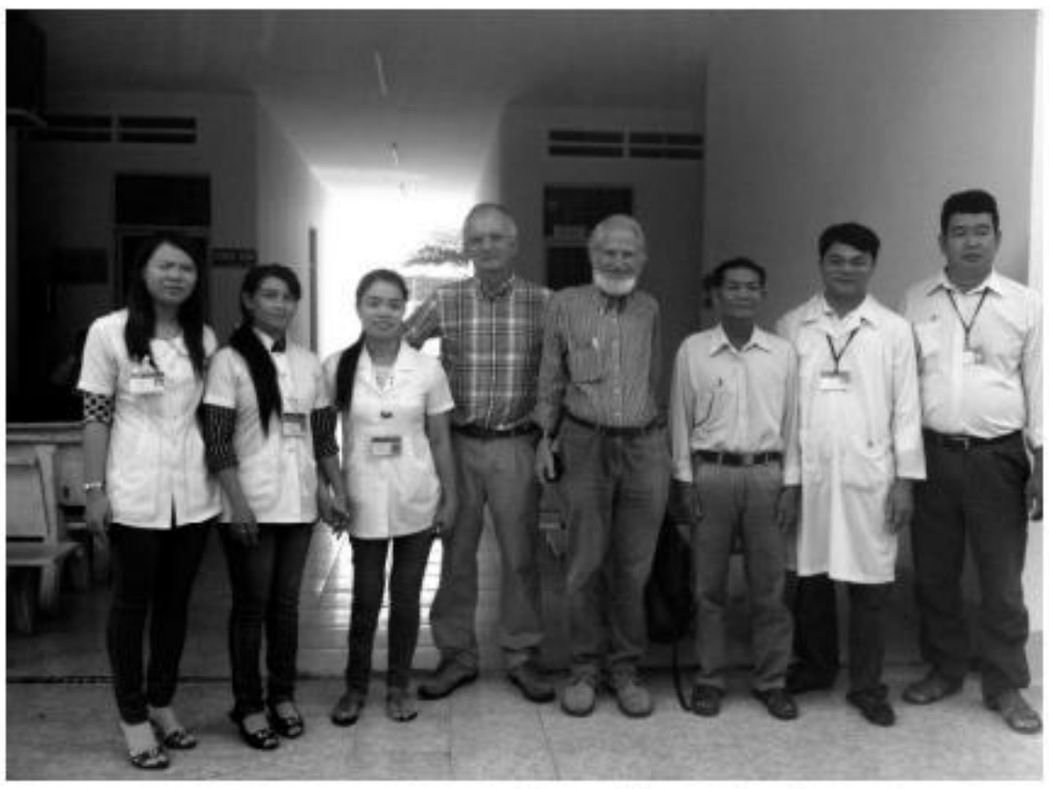
Người ta vẫn không giải thích được, từ đâu và tại sao, một con người mang tên Dr. Rupert Neudeck, với đôi mắt luôn luôn suy tư, mũi to sần sùi với bộ râu trắng phau quanh hàm, một con người làm việc không ngừng nghỉ bất chấp thời gian và không gian, một con người lặn lội khắp nơi, bất chấp khó khăn hiểm nghèo... lại là một con người có một cuộc sống khổ hạnh, gầy còm, da bọc xương nặng chưa đầy 50 ký, ăn mặc giản dị, luôn luôn với cái túi xách lòng thòng trên vai, nhưng lại làm được những việc mà ít ai có thể làm được. Nhiều người phỏng vấn ông, ông trả lời: "Nói thật lòng, đây là một câu hỏi duy nhất mà tôi không có câu trả lời. Nhiều nhà báo đã mô tả ông là „một cụ già trên 70 nhưng mang một thân xác của chàng thanh niên 18... gầy còm ốm đói".

Tôi không tài nào quên được lần tháp tùng ông về Việt Nam sửa soạn cho hai dự án xây dựng nhân đạo tại Đồng Tháp Mười và U Minh (2006 và 2007) qua đóng góp tài chánh của cựu thuyền nhân Việt Nam tại Đức. Ông chọn hãng máy bay thật rẻ, giờ giấc bất tiện và phải chờ đổi chuyến bay rất lâu. Hành trình Frankfurt-Saigon kéo dài đến hai ngày trời vì phải chờ đổi chuyến bay tại xứ CS Bắc Hàn (Pjöngjang-Bình Nhưỡng) 10 tiếng đồng hồ, cộng thêm 3 tiếng vì thời tiết xấu.

Ông an ủi tôi rằng ít nhất ông có thì giờ yên tĩnh để đọc và viết sách. Ông với tôi gật gù trên hàng ghế vắng tanh, thay phiên nhau canh chừng mấy túi xách tay trước những cặp mắt cú vọ của bọn an ninh Bắc Hàn làm tôi lo sợ không ít. Tôi mua cho ông 1 miếng bánh mì kẹp nhỏ hơn bàn tay và 1 ly cola khoảng 20 ml. Họ đòi 12 US cho miếng bánh mì kẹp và 8 US cho ly coca. Tôi hết hồn ! Ông vứt trả lại hết, miệng lẩm bẩm „Die Kommunisten ! Ungaublich !„ (Bọn Cộng

https://tieulun.hopto.org

Sản ! Không thể tưởng tượng nổi !). Ông bỏ đi trước tiếng la hét chửi bới đòi tiền của tên đàn ông bán hàng. Ông mở túi khoe hai ổ bánh mì kẹp của vợ ông gói cho ông đi đường rồi ăn ngon lành. Chúng tôi đến Saigon khoảng 2 giờ sáng, phi trường vắng tanh. Chúng tôi về nhà của một cựu thuyền nhân Cap Anamur tên M., hiện đang làm thương mại tại đây và cũng là đại diện Hội Mũ Xanh tại Việt Nam. Bảy giờ sáng ông đã thức giấc đòi chở lên vùng cao nguyên lúc bấy giờ rất sôi động vì giáo dân Tin Lành nổi dậy chống đối sự đàn áp tôn giáo của chính quyền CS. Anh M. sửa soạn ăn sáng, nhưng ông nhất định lôi chiếc bánh mì kẹp còn lại trong túi xách ra ăn. Khi vừa mở bánh mì ra, tôi thấy có mấy... con gì đó lúc nhúc bên trong vì ông quên vẫn để trong túi xách hầm hơi nóng đã hơn 2 ngày. Ông bình thản nhặt từng con ra, rồi nói với chúng tôi rằng, nhiều người trên thế giới đang đói khát không có mà ăn, mình vứt ra rồi ăn có sao đâu, đừng hoang phí; hơn nữa đây là bánh mì mà bà Christel (vợ ông) đã làm cho ông.

Dr.Neudeck thăm bệnh xá Tân Mỹ
do Hội Mũ Xanh xây dựng

Suốt quãng đường Saigon-Kontum-Gia Lai-Saigon ông không ăn, không uống, mà chỉ xem xét, hỏi han và ghi chép, đến nỗi anh tài xế vừa mệt vừa đói không muốn lái xe nữa. Tôi năn nỉ ông cho dừng lại một quán bên đường, ông vẫn ghi chép rồi chau mày hỏi tôi „Cậu cũng phải ăn hay sao ?". Tất cả chúng tôi mệt lả người và đói khát trong khi ông vẫn... tỉnh bơ, âm thầm ghi chép làm việc. Chỉ 5 ngày ở Việt Nam, ông đi từ vùng cao nguyên xuống tận U Minh qua Rạch Giá, Vũng Tàu và đến cả Tòa Thánh Cao Đài Tây Ninh. Ông muốn nhìn tật mắt những nơi thuyền nhân Việt Nam đóng ghe vượt biển năm xưa như Bến Đá, Rạch Dừa, bến Ninh Kiều Cần Thơ, Rạch Giá... Tiếc thay những nơi này không còn như xưa. Tôi chở ông bằng xe gắn máy đi thăm nhà thờ Đức Bà, Chùa Vĩnh Nghiêm... rồi ngồi ghế đẩu uống nước quán vỉa hè rất thoải mái. Đêm cuối cùng trước khi về lại Đức, anh M. có nhã ý mời ông dùng cơm tối trên một chuyến tàu lớn chạy vòng quanh trên sông Saigon. Ông đi với vẻ miễn cưỡng. Sau chuyến đi anh M. hỏi ông nghĩ sao, ông trả lời không nhân nhượng: „Uổng phí 3 tiếng đồng hồ làm việc, dùng số tiền ấy đi giúp người nghèo đói có phải tốt hơn không !".

Dr.Neudeck in Somalia/Phi Châu

Năm 1986, gia đình ông nhận một chú bé thuyền nhân Việt Nam không cha mẹ thân nhân làm con nuôi. Ba năm sau thì được tin người cha ruột của chú bé này vừa được định cư tại Hoa Kỳ và có ý muốn nhận lại con. Ông muốn chính mình đưa chú bé giao tận tay cho gia đình (cha nuôi gặp cha ruột - như ông nói). Tôi liên lạc và thu xếp để ông đi. Người Việt tỵ nạn bên Hoa Kỳ muốn tiếp đón ông như một đại ân nhân thật trang trọng. Cả một phái đoàn người Việt áo quần chỉnh tề với bó hoa thật đẹp. Máy bay đáp xuống, hành khách lần lượt bước ra gần hết nhưng vẫn không ai thấy ông đâu và ai cũng lo sợ nhầm chuyến bay hoặc khả dĩ liệu ông đổi ý vào giờ chót chăng. Bỗng có người thấy một ông già với bộ râu xồm xoàm, gầy đét, quần jean áo bỏ ngoài đang ngồi trong một góc vắng cười đùa nói chuyện với một chú bé Việt Nam. Có người đến hỏi ông, ông mỉm cười tự giới thiệu. Lúc đó cả phái đoàn giật mình, đồng loạt cởi bỏ áo vét và cravattes, ngượng ngùng trao ông bó hoa. Ông từ chối mọi phỏng vấn, từ chối mọi tiếp đón để trao tận tay cậu bé cho người cha ruột. Ông từ chối đến khách sạn đòi nghỉ đêm tại nhà cha ruột của cậu bé và trở về lại Đức ngay sáng hôm sau.

Năm 1987 sau khi con tàu Cap Anamur III về Pháp, nhiều đoàn thể tổ chức người Việt tỵ nạn tại Hoa Kỳ (sau này là Úc), đã nhiều lần mời Dr. Rupert Neudeck và một số vị ân nhân khác của thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam sang Hoa Kỳ để vinh danh, đồng thời quyên góp cho những công tác cứu người vượt biển của Ủy Ban Cap Anamur và tổ chức Médecins du Monde của Pháp do ông Bernard Kouchner và Alain Deloche lãnh đạo. Dr. Rupert Neudeck luôn luôn từ chối không tham dự mặc dù tôi cố gắng đốc thúc. Ông suy nghĩ khác, vì theo ông, vinh danh là thừa thãi vô ích, ông không thích được vinh danh và ông muốn tôi nói với người Việt bên Hoa Kỳ rằng, nước Mỹ phải có trách nhiệm với thuyền nhân Việt Nam và người Mỹ gốc Việt có dư thừa điều kiện và khả năng sao không vận động cho ra một con tàu như ông để tự cứu chính dân tộc mình !!!

https://tieulun.hopto.org

Dr. Rupert Neudeck được rất nhiều đài truyền hình, đài phát thanh hay các tổ chức người Đức mời phỏng vấn hoặc diễn thuyết. Ông yêu cầu chuyển tất cả mọi thù lao vào trương mục của Cap Anamur hay Hôi Mũ Xanh.- Ông từ chối không nghỉ trong khách sạn 5 sao và cũng yêu cầu chuyển chi phí khách sạn cho hai tổ chức của ông. Bất cứ đi đâu trong nước Đức ông cũng đi xe lửa và có vẻ thích thú khoe với tôi rằng ông có vé xe lửa bớt 50% nên rẻ lắm. Mỗi lần có việc lên Hamburg hay vùng Bắc Đức ông đều nghỉ đêm trong nhà tôi. Ngại ông không hợp thức ăn Việt Nam, tôi mời ông đến nhà hàng. Không những ông từ chối mà còn không cho vợ tôi nấu nướng gì rồi tự xuống bếp, khi thì chọn hộp xúp gà với nui, khi thì ăn miếng bánh mì lát chấm với súp thịt hộp Gulasch và một ly nước suối, nói chuyện dăm câu rồi đi ngủ. Lần nào ông cũng thức giấc rất sớm, uống vội tách cà phê không đường, đem theo một chai nước suối nhỏ, ít lát bánh mì và một trái táo, đủ làm hành trang cho một ngày của ông. Tôi chở ông đến trạm xe lửa, khi thì đi Bá Linh, khi thì Stuttgart, München hoặc nơi nào đó vì ông liên tiếp có những cuộc hẹn quan trọng. Nhiều lần vào mùa đông, buổi sáng giá rét, ông mượn tôi chiếc áo len để mặc vì vội đi nên quên. Có lần trước khi chở ông đến đài truyền hình ARD, tôi chợt thấy ông choàng chiếc khăn quấn cổ màu xanh của hội đá banh FC Schalke 04. Ông giật mình cởi ra ngay rồi hỏi mượn tôi chiếc khăn khác. Ông bảo có một thanh niên Đức gần nhà ông biết ông là Fan của hội này nên mang đến tặng ông và khi đi ông vơ đại chiếc khăn đó choàng vào cổ. Tôi nghĩ đá banh là sở thích của ông, nhưng ông lại bảo, ông chưa từng xem đá banh, kể cả trên truyền hình. Tôi nghĩ sở thích của ông là... "làm việc nhân đạo, cứu giúp người tỵ nạn".

Một lần khi sửa soạn tổ chức đại hội Cap Anamur tại Troisdorf, ông bảo tôi và một số anh em trong ban tổ chức ghé nhà ông nghỉ đêm. Vì mang sẵn túi ngủ nên chúng tôi xin ngủ trên sàn nhà trong phòng khách. Ông bà và con cái ngủ hết trên lầu. Đang đêm khuya có ai bật đèn, chúng tôi choàng dậy thấy ông mặc quần áo lót trắng cụt ngủn, tay ôm chiếc gối vuông, lum khum lần mò trong ánh sáng ngọn đèn mờ. Ông bảo ông đang tìm chỗ ngủ và nói chúng tôi xích gọn lại cho ông nằm chung, vì tối hôm ấy bà Neudeck cũng rủ một người bạn gái bác sĩ trong Cap Anamur về nhà. Ông bảo ông không thể nằm chung một phòng với cả hai người đàn bà. Trong khi chúng tôi thì thầm với nhau vừa buồn cười vừa thấy kính mến vô vàn một con người nổi tiếng được cả thế giới lại bình thường giản dị đến thế... thì ông đã ngáy khò khò ngủ say bên cạnh từ lúc nào. Chắc các anh em này vẫn không thể quên được đêm hôm ấy.

Cũng có lần tôi hướng dẫn một số anh chị em đến nhà ông để bàn họp. Vợ tôi vì đã quen nhà ông nên rủ vài chị đi pha cà phê và nước trà. Gia đình ông vẫn xử dụng bình pha cà phê thời thập niên 80, cái máy cũ rích kêu rồn rột như vòi nước bị nghẹt. Cả một ngăn tủ ly tách hiệu Ikea thì đủ màu, đủ kiểu, đủ cỡ không có cái nào giống cái nào, cứ như ngoài chợ trời. Một chị khệ nệ bưng khay cà phê vừa đi vừa nói tiếng Việt: „Quý vị coi chừng nhé, uống cà phê phải để ý coi chừng bị rách môi đó" vì chị thấy nhiều ly tách bị mẻ miệng.

Tuy thế, ông rất vui tính và dí dỏm.

Một nhà báo Đức hỏi ông tại sao mỗi lần ông xuất hiện thì có hàng trăm người Việt Nam xếp hàng nối đuôi nhau muốn chụp ảnh với ông, ông trả lời: „Bạn không biết sao? Tôi là người được chụp ảnh nhiều nhất nước Đức đến nỗi các ông bà chính trị gia phải phát ghen lên đấy!".

Dr.Neudeck với chim hòa bình tại Afghanistan

Ông kể cho tôi rằng thuở ban đầu, ông có 2 người bạn chính trị gia kiên quyết ủng hộ ông, đó là ông Dr. Ernst Albrecht († Thủ hiến tiểu bang Niedersachsen) và ông Johannes Rau († Thủ hiến tiểu bang Nordrhein-Westfalen, sau này là Tổng thống Đức) và hai chính trị gia chống đối ông mãnh liệt nhất là ông Franz Josef Strauß († Thủ hiến tiểu bang Bayern và ông Holger Börner († Thủ hiến tiểu bang Hessen). Ông dí dỏm đại ý rằng, cứ để 2 phe cấu xé nhau đi, mình ở giữa, làm... ngư ông hưởng lợi. Và „cái lợi" đó chính là 11.300 thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn đã được cứu sống – ông nói.

Khoảng 15 năm trước, trong một lần ghé thăm gia đình ông, bà Christel Neudeck bới trong đống cây cỏ héo ngoài góc vườn nhỏ chỉ cho chúng tôi một đầu người được đúc bằng đồng rất nặng. Một điêu khắc gia nổi tiếng tại Đức vì cảm phục và quý mến ông nên đã khắc và đúc tượng đầu của Dr. Rupert Neudeck và chính tay mang đến tận gia đình tặng ông bà và bà miễn cưỡng phải nhận. Bức tượng rất đẹp và rất giống ông. Bà Neudeck cũng... dị đoan, thắc mắc nói với chúng tôi rằng, chồng bà vẫn còn sống, sao lại có người mang đến tặng như thế, nên bà đem ra giấu ở góc vườn dưới đám lá khô. Bà bảo chúng tôi mang về nhà và phải hứa khi hữu sự thì phải mang trả lại cho ông... Nhưng chúng tôi không bao giờ muốn trả lại cho ông !

Cách đây vài năm ông bị mổ tim lần thứ nhất. Khi tỉnh dậy ông mới biết vị bác sĩ mổ tim cứu sống ông lại là một thuyền nhân Việt Nam được tàu Cap Anamur cứu sống gia đình anh, khi anh mới được 3 tuổi. Ông nắm tay vị bác sĩ này và nói: „Năm xưa tôi cứu sống anh và người Việt Nam, năm nay anh cứu

https://tieulun.hopto.org

sống tôi, như thế người Việt tỵ nạn và tôi huề với nhau, chúng ta không ai còn nợ nần ai nữa !".

Ông nhiều lần kể cho tôi những chuyện thật hy hữu với khuôn mặt rạng rỡ thích thú rằng, một lần sau khi dự hội nghị về người tỵ nạn thế giới của Cao Ủy Liên HIệp Quốc (UNHCR) tại Hoa Thịnh Đốn, ông gọi một chiếc taxi. Anh tài xế vừa lái vừa ngoảnh cổ nhìn ông hỏi: „Ông có biết ông Neudeck ở bên Đức không?", ông cười và trả lời „Ông ta là ai? Tôi không biết". Anh taxi hơi ngượng nói lại: „Tôi nhìn ông sao giống ông Neudeck quá, ông ấy cứu vớt tôi từ ngoài biển đấy !". Cả hai cùng cười... để rồi anh taxi nhất định không nhận tiền ông. Ông nói với tôi: „Thì ra cuốc xe này đáng giá cả một mạng người".

Dr. Neudeck tại khu vực người tỵ nạn Kurden

Một lần khác trên phố Manhattan/New York khi ông đang lững thững đi bộ qua tòa nhà World Trade Center (cũ), chợt có một chị từ trong tòa nhà bước ra ôm chầm lấy ông la lớn: „Ông là ông Neudeck-Cap Anamur phải không? Tôi là Cap Anamur 6 đây, ông nhớ không?". Lại một anh khác chạy đến nắm tay ông nói: "Kính chào ông Neudeck, tôi Cap Anamur 12 đây"... Ông chẳng hiểu Cap Anamur 6 hay Cap Anamur 12 là gì nhưng vẫn tươi cười trả lời: „Tôi nhớ chứ ! Tôi nhớ chứ !"... Ông kể cho tôi rồi hỏi: „Không nhẽ tôi nổi tiếng đến thế sao ?".

Tháng giêng năm 2014, một phụ nữ Việt Nam được chọn tham dự chương trình „Wer wird Millionär?" của Günther Jauch và thắng được 125.000 Euro. Cô tên là Đinh Quỳnh Anh Rohm, cô và gia đình được tàu Cap Anamur cứu sống năm 1982 khi cô mới 5 tuổi. Dr. Rupert Neudeck vui và hãnh diện lắm. Ông đến thăm vợ chồng cô và đích thân mời gia đình cô đến tham dự lễ kỷ niệm 35 năm con tàu Cap Anamur ngày 09 tháng 8 năm 2014 tại cảng Hamburg. Ông bảo đó là chính là nguồn an ủi nhất của ông và gia đình khi ông đã khổ công tranh đấu đem những người tỵ nạn Việt Nam này vào nước Đức và ngày nay, họ là những „nhà vô địch thế giới về sự hội nhập", thành công trên tất cả mọi lãnh vực trong xã hội Đức này.

Có lẽ trong thời gian cuối đời, niềm an ủi thảnh thơi nhất của ông là quây quần đùa nghịch với 5 đứa cháu nội ngoại. Ông không muốn bất cứ ai quấy rầy ông trong thời gian đàn cháu nội ngoại đến thăm ông. Tôi đã từng chứng kiến cảnh tượng một ông già gầy tong teo gập chân quỳ xuống bò rạp trên sàn làm con ngựa già để đứa cháu 3 tuổi cưỡi quanh nhà. Chính đứa cháu này đã muốn hóa phép cho ông sống lại nhưng không tìm được chiếc đũa thần – như bà Neudeck rưng rưng kể lại.

Ít người biết được là ông bà Dr. Rupert Neudeck có những liên hệ mật thiết với rất nhiều nhân vật quan trọng và chính trị gia nhiều quyền lực khi xưa và đương thời. Có ai biết rằng sau hai lần tái nhiệm chức vụ Thủ Tướng nước Đức (2009-2013 và 2013-2017), bà Angela Merkel đều mời ông bà Dr. Rupert Neudeck đến tư gia trò chuyện. Các vị cựu Chủ Tịch Quốc Hội Đức như bà Rita Süssmuth và ông Wolfgang Thierse, cựu Tổng Thống Đức ông Johannes Rau (†75), đương kim Bộ Trưởng Tài Chánh Đức ông Dr. Wolfgang Schäuble, Cựu Chủ Tịch đảng SPD cũng là cựu Phó Thủ Tướng Đức ông Franz Müntefering, cựu Phó Chủ Tịch liên đảng CDU/CSU tại quốc hội Đức ông Arnold Vaatz, cựu Giám Đốc cơ quan tình báo và Bộ Trưởng Ngoại Giao Đức ông Klaus Kinkel... nhiều Thống Đốc tiểu bang hay cựu Bộ Trưởng Liên Bang Đức như ông Dr. Ernst Albrecht (†84), bà Sabine Leutheusse-Schnarrenberger, ông Gerhard Rudolf Baum, ông Dr. Norbert Blüm... và rất nhiều vị khác kể không hết, trong đó phải nhắc đến bà Marion Gräfin Dönhoff (†93 sáng lập tuần báo Die Zeit) và ông Karl-Heinz Böhm (†86 tài tử điện ảnh Áo, với nhiều hoạt động nhân đạo tại Phi Châu). Tất cả đều là bạn bè thân hữu sát cánh bên ông. Ông coi cựu Phó Thủ Tướng Đức gốc Việt Philipp Rösler như một người con và rất thích thú khi ông này biết và hiểu rất rành mạch về thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam.

Ông bà Neudeck và Bà Thủ Tướng Đức Angela Merkel (2006)

Ông Peter Scholl-Latour (†90, nhà báo nổi tiếng, trước đây ủng hộ việc gởi con tàu „Cap Anamur" cứu vớt thuyền nhân Việt Nam của Dr. Rupert Neudeck, sau này lại hỗ trợ ông qua mục đích nhân đạo của „Hội Mũ Xanh"), hay ông Günter Grass (†88, văn hào với giải Nobel văn chương) cho đến khi qua đời vào tháng 4 năm 2015 cũng đều là bạn đồng hành với ông. Ngay đến ông Aiman A. Mazyek (Chủ tịch Hội

https://tieulun.hopto.org

đồng Trung ương Muslime tại CHLB Đức) và ông Musa Ataman (Chủ tịch Cộng đồng Kurden tại Bonn) cũng đã từng cộng tác và ủng hộ ông.

Tôi hẹn gặp lại ông nhân dịp lễ trao giải „Erich Fromm Preis 2016" ngày 06 tháng 4 năm 2016 tại Stuttgart. Đây là lần đầu tiên giải này được trao tặng cho một đôi vợ chồng là ông Rupert Neudeck và bà Christel Neudeck. Ai có ngờ đâu, đây là lần cuối cùng tôi gặp ông. Sức khỏe ông suy sụp thấy rõ. Trong phần diễn thuyết ngày hôm đó, tôi thấy ông ngập ngừng qua dấu hiệu quên trước quên sau. Ông mệt mỏi đi xuống và nói tôi lấy cho ông một ly nước suối. Bà Christel Neudeck thay ông trả lời phỏng vấn của giới truyền thông hoặc cám ơn quan khách đến chia vui cùng ông bà. Trước đó, ngày 30 tháng 01 năm 2016, ông tham dự ngày hội Tết Nguyên Đán Bính Thân của người Việt tỵ nạn tại Bielefeld. Ông cảm thấy mỏi mệt, tức ngực và khó thở nên đi ra khỏi phòng và yêu cầu tôi chở ông về, trong khi chương trình vẫn còn đang tiếp tục. Chính bà Christel Neudeck đã nhiều lần lo lắng và cảnh cáo ông, nhưng ông vẫn nói mình còn rất nhiều việc phải làm.

Nụ hôn khi nhận giải „Erich Fromm Preis"
tháng 4 năm 2016

Dr. Rupert Neudeck lần đầu tiên bị mổ tuyến tiền liệt (Prostata) khoảng 2 tuần trước lễ khánh thành Bia Tỵ Nạn thuyền nhân Việt Nam ngày 28 tháng 4 năm 2007 tại Troisdorf, nơi gia đình ông cư trú. Ông gắng gượng lững thững một mình lái xe đạp đến tham dự và tuyên bố rằng: „Troisdorf chính là thủ đô của người Việt tỵ nạn tại Đức".

Cũng hai tuần trước đại hội Công Giáo Việt Nam tại Đức kỳ thứ 40 tại Aschaffenburg từ 14 đến 16 tháng 5 năm 2016, ông phải nhập viện mổ tim lần thứ 3 chỉ trong vòng 4 năm sau này. Lần này ông không đến tham dự được và nằm hôn mê trên giường bệnh cho đến khi lìa đời lúc 8 giờ sáng ngày 31 tháng 5 năm 2016. Có những lúc ngón tay ông đã cử động, cũng có những lúc ông đã mở mắt nhìn vợ và con cháu mình và gật đầu khi được hỏi ông có muốn nghe nhạc Mozart không. Những niềm hy vọng chợt lóe lên trong sự mong đợi khát khao của gia đình, nhưng ai ngờ đâu đó chỉ như ngọn nến chợt bừng sáng trước khi thật sự lịm tắt. Ông đã thật sự vĩnh viễn ra đi.

Lễ mai táng ông được tổ chức âm thầm và giản dị trong gia đình và thân hữu vỏn vẹn chưa đến 30 người. Quan tài dành cho ông là 6 miếng ván gỗ thô, không sơn màu, không chạm trổ, không hoa không nến, nằm cô đơn dưới bậc thềm Cung Thánh trong ngôi nhà thờ nhỏ gần nhà ông. Con cái và thân nhân ông tự khiêng ông đến nơi an nghỉ cuối cùng trong một nghĩa địa nhỏ tại Troisdorf.

Người thân vĩnh biệt ông với từng nắm đất và những cánh hoa dại mọc bên đường. Giữ đúng lời hứa với bà Christel Neudeck trước kia, tôi kính cẩn đặt tượng đồng khắc đầu ông trên mộ.

Ông ra đi với nhiều ước mơ chưa trọn vẹn. Ông ước mơ một thế giới an bình không chết chóc chiến tranh. Ông ước mơ tiếp tục cứu giúp người tỵ nạn trên thế giới. Ông ước mơ ngày nào đó sẽ chạy Marathon trên suốt giải Gaza tại Palestine. Ông ước mơ đi trên chuyến xe lửa xuyên hết đất nước Sudan. Ông ước mơ học tiếng Việt và tiếng Ả Rập và ông ước mơ mình sẽ sống tại Phi Châu trong những tháng năm cuối đời....

Nơi an nghỉ cuối cùng của một con người suốt đời xả thân cứu giúp đồng loại.

Kính thưa ông Dr. Rupert Neudeck,
Cho dù bây giờ ông có thể sống tại Phi Châu hay tại Palestine, hay trên bất cứ đất nước nào như trong mơ ước của ông, nhưng có điều chắc chắn rằng, ông vẫn còn sống mãi trong lòng những người tỵ nạn Việt Nam chúng tôi và tất cả mọi người trên thế giới.

Nguyễn Hữu Huấn
Để tưởng nhớ Dr. Rupert Neudeck
Hamburg, tháng 7 năm 2016

https://tieulun.hopto.org

Kể chuyện đi thăm Cụ Hermann Hesse

• **Nguyên Đạo Văn Công Tuấn**

(Nhân ngày mất của Văn hào Hermann Hesse, ghi lại kỷ niệm một chuyến đi thăm...)

Cái tên Hermann Hesse không xa lạ gì với người Việt chúng ta. Các tác phẩm của ông, từ *Câu chuyện dòng sông, Đôi bạn chân tình, Nhà khổ hạnh và gã lang thang* cho đến *Tuổi Trẻ và Cô Đơn v.v...* đã được rất nhiều người đọc. Nhiều khi tôi còn nghĩ rằng, chính người Việt mình biết ông văn hào Hesse này nhiều hơn cả người Đức nữa. Công đầu của việc ấy có lẽ là của hai dịch giả Phùng Khánh và Phùng Thăng với bản dịch tuyệt diệu tác phẩm *Siddharta - Câu chuyện Dòng sông*.

Năm ấy, vừa đặt chân đến định cư tại nước Đức, chỉ một tuần sau là tôi đến thăm bà đỡ đầu người Đức. Bà Karla là một ca sĩ hát trong Ban Hợp xướng Đài Truyền Thanh thành phố Hamburg. Chúng tôi đã quen biết nhau từ năm 1971 thông qua Hội Terre des Hommes. Sau khi cùng chơi đàn hát nhạc, nhận thấy trình độ nhạc cổ điển Tây phương của tôi còn quá kém (với một người chuyên nghiệp từng tốt nghiệp đại học âm nhạc thì những hiểu biết ít ỏi của mình về âm nhạc chỉ là trình độ mẫu giáo), chúng tôi quay sang nói chuyện thơ văn. Dần dần câu chuyện nhắc đến tên văn hào Hermann Hesse. Bà kể rằng bà rất mê thơ của Hesse và đã từng đến thăm ngôi nhà ông Hesse ở vùng Bodensee. Bà tả cho tôi nghe về căn nhà ấy, về phòng làm việc của ông Hesse, về một khung cửa sổ mà từ đó ông Hesse có thể nhìn thấy hồ Bodensee tuyệt đẹp bên vùng đất của ba quốc gia Âu Châu này. Bà Karla còn nói đùa rằng: *Tuyệt đẹp, cực kỳ thơ mộng. Nếu tôi được ở nơi đó, tôi sẽ viết văn làm thơ hay như ông Hesse, có khi còn hay hơn nữa là khác*. Nói xong bà ấy cười vang.

Thời gian đó tôi chưa bắt đầu học tiếng Đức nên khi nói chuyện với bà bằng tiếng Anh, cả hai chúng tôi đều gặp nhiều khó khăn. Nhưng hình ảnh một ngôi nhà có khung cửa nhìn ra hồ Bodensee giữa vùng tam biên (vùng biên giới ba nước Đức-Áo-Thụy Sĩ) ấy cứ bám lấy trí tò mò của tôi mãi. Tuy không nói ra nhưng tôi ước mơ có dịp nào đó, ít nhất một lần trong đời được đặt chân đến ngôi nhà kia để có thể nhìn tận mắt được khung cửa sổ đó.

Rồi cái ngày chờ đợi ấy cũng đến. Mùa hè năm đó, vợ chồng tôi quyết định không đi chơi xa như mọi năm mà phải một lần về vùng Bodensee của Đức. Chuyến đi một mặt để thăm ngôi nhà của tác giả mà tôi hằng ngưỡng mộ, mặt khác để viếng Tu viện Viên Đức mà tôi đã hứa với Hòa Thượng Như Điển là sẽ ghé thăm. Đoạn đường dài ngàn cây số này lúc đó chưa có nhiều phương tiện máy bay giá rẻ như bây giờ, nên chúng tôi đi bằng xe lửa mất gần 8 tiếng đồng hồ. Tại nhà ga chúng tôi đã mướn một chiếc xe hơi, đi về khách sạn ở vùng quê cũng thêm hơn nửa giờ nữa. Để khỏi chán cho kỳ nghỉ hè gần cả tuần lễ này cho vợ tôi, tôi đặt mua một loại vé bao cho khách du lịch của vùng Bodensee, có thể trong vòng ba ngày đi thăm tất cả các cơ sở văn hóa, các viện bảo tàng, công viên, khu du lịch (như khu tái tạo những di tích sinh hoạt thời thượng cổ), hay vùng núi Afenberg Salem chỉ toàn khỉ v.v... Trong ba ngày ấy chúng tôi dự định sẽ dành trọn một ngày đi thăm Gaienhofen trên bán đảo Höri, một thành phố nhỏ, nơi mà văn hào Hermann Hesse từng ở. Tại địa điểm này, trong một nông trại đơn giản, ông Heese và gia đình từng ở trong suốt thời gian từ 1904 đến 1912.

Thật ra, đối với văn nghiệp ông Hesse, đây là một giai đoạn rất quan trọng trong cuộc đời của ông: giai đoạn ông ta thực sự bước vào làng văn học, ông thực sự quyết định tập trung sức lực vào sáng tác. Đây cũng là giai đoạn mà ông Hesse từ một người làm thơ ít ai biết đến bỗng nhiên trở thành một nhà văn nổi tiếng. Sự kiện đã ảnh hưởng lớn đến cuộc đời của văn hào Hermann Hesse đó là, trong năm 1904 này, nhà xuất bản S. Fischer Verlag của Đức cho xuất bản tác phẩm *„Peter Camenzind"*. Tác phẩm ra đời như một trái bom bùng nổ, tác phẩm được độc giả đón nhận nồng nhiệt khiến tên tuổi của ông bỗng dưng có một thế đứng khá đặc biệt trong văn học Đức. Tác phẩm nói về một cậu bé Peter con một gia đình nông dân nghèo, rất ít được cha mẹ chú ý. Bạn của chàng ta là thiên nhiên (sông, hồ, những cơn bão, những vạt nắng và đặc biệt là những đám mây trời). Chính những khung cảnh này mới thật sự là những bè bạn của Peter chứ không phải trường học. Tác phẩm này đã được nhà văn Vũ Đình Lưu dịch sang Việt ngữ với nhan đề là *„Tuổi Trẻ và Cô Đơn"*, Ca Dao xuất bản năm 1968. Cùng năm ấy ông kết hôn với cô Maria Bernoulli người Thụy Sĩ và họ dọn về ở Gaienhofen vùng Bodensee này. Hai ông bà có ba người con.

Để khỏi nóng lòng chờ đợi, xin mời bạn cùng lên đường ngay với chúng tôi.

Hermann-Hesse Höri Museum

(Địa chỉ: Kapellenstraße 8, 78343 Gaienhofen)

Hôm ấy, thức dậy sớm. Ăn sáng tại khách sạn xong còn gói theo mấy lát bánh mì và ít trái cây, chúng tôi lái xe đến thẳng Gaienhofen. Tại đây, sau khi tìm chỗ đậu xe, không vội vã chúng tôi đeo ba lô lên vai và đi dạo trên những con đường khá yên tĩnh,

https://tieulun.hopto.org

cảm nhận những bước chân ngày xưa văn hào Hermann Hesse đã từng bước qua. Sau đó chúng tôi đi vào bảo tàng viện Hermann Hesse Höri, nơi xưa kia từng là ngôi nhà của gia đình ông. Chúng tôi trình vé vào cửa ở quầy xét vé, từ chối việc hướng dẫn của nhân viên bảo tàng viện mà chỉ xin một họa đồ của tòa nhà và toàn khu triển lãm để tự mình tự do đi mày mò. Tôi đã có hậu ý riêng cho chuyến đi thăm này. Chúng tôi chỉ lịch sự trả lời cô hướng dẫn viên xinh đẹp là chúng tôi muốn tự mình khám phá „Đường Vào Nội Tâm" của Hermann Hesse. Nói đến đây chắc có bạn đã dò được ý của tôi: tôi muốn tự đi tìm cho ra cái cửa sổ mở ra vùng hồ Bodensee thơ mộng đó.

Bảo tàng Hermann Hesse Höri ở đây cũng không lớn lắm, nếu đi nhanh thì chừng hai giờ đã xong nên chúng tôi cố ý đi chậm rãi. Chúng tôi quan sát từng chiếc ghế, từng cái tủ, chiếc bàn như không phải nhìn ngắm chính những vật dụng đó. Tôi muốn tìm „cái hồn" thật sự của những vật vô tri kia. Bởi vậy, có lúc ít người, chính cô quản thủ viện bảo tàng hỏi tôi có muốn ngồi lên cái ghế đặt trước bàn viết của văn hào để chụp hình không. Tôi cám ơn cô ta và từ chối ngay. Tôi kính trọng và không dám ngồi lên đó mà chỉ xin phép đứng bên trong, phía kế bên để chụp hình thôi. Ông Hesse giờ đã đi xa rồi nên chiếc ghế chỉ trống trơn không người, trên bàn cũng không có sách vở giấy tờ bút mực gì cả.

Bảo tàng Hermann-Hesse Höri Museum còn giữ được rất nhiều vật dụng quý giá của đại văn hào Hermann Hesse, từ cái mắt kiếng, chiếc máy đánh chữ, đến cây đàn vĩ cầm, túi xách, rồi những thư từ v.v... Rồi chúng tôi tìm đến căn phòng có kê chiếc bàn làm việc của ông ngày xưa. Tôi vô cùng thất vọng, vì phòng này hoàn toàn không có cửa sổ. Đối với tôi, phòng không có cửa sổ nghĩa là văn hào Hermann Hesse không thể nhìn ra hồ Bodensee được. Hay là bà Karla đã nói điều này sai với tôi? Hôm ấy bảo tàng lại vắng khách, chúng tôi cứ tha hồ đi qua đi lại lục lọi mọi ngõ ngách. Lâu sau, thấy vẻ đáng nghi ngờ, một nhân viên viện bảo tàng mới đến hỏi chúng tôi tìm gì (dù trước đó có vài lần họ hỏi là muốn họ giúp đỡ gì không). Lúc ấy vợ tôi mới nói cho bà ta biết mục đích của tôi. Bà ta cười vang và dắt chúng tôi đến một cầu thang và chỉ cho một chiếc cửa sổ nhỏ. Bà ta giải thích rằng, ngôi nhà đã có vài thay đổi so với ngôi nhà nguyên thủy. Và ngay bên hông ngôi nhà, hướng nhìn về phía hồ Bodensee, chính quyền địa phương đã cho phép xây những ngôi nhà khác nên nó chắn tầm nhìn, bây giờ không thể nhìn thấy nữa. Chúng tôi chỉ có thể từ một mảnh cửa nhỏ ở cầu thang nhìn thấy một góc của hồ thôi. Nói thật, chẳng còn thơ mộng đẹp đẽ chút nào hết. Thất vọng!

Đọc được nét não nề ấy trên mặt tôi, bà ta nói rằng ở gần đấy còn có một tòa nhà khác, cũng là Bảo tàng Hermann Hesse, là nơi ngày xưa văn hào từng ở. Ở đó chúng tôi sẽ còn nhìn thấy được cảnh thơ mộng của Bodensee. Tôi cám ơn bà rối rít và nhanh chân đi ngay.

Theo hướng dẫn của bà ta, tôi lái xe chạy ngay đến đường Hermann-Hesse-Weg, nhà số 2. Lái xe chỉ khoảng 5 phút. Lúc ấy đã xế trưa.

Hermann Hesse Haus Gaienhofen

(Địa chỉ: Hermann-Hesse-Weg 2; 78343 Gaienhofen)

Đến nơi đứng ngoài nhìn vào thấy cổng khép hờ, như còn giờ nghỉ trưa. Trong vườn chúng tôi thấy có hai người đàn ông đang đứng nói chuyện. Một người có vẻ như người thợ làm vườn, còn người kia như người buôn bán đang đi giao hàng. Vững bụng là trong túi đã có vé vào cửa theo kiểu mua bao nên chúng tôi cứ tự nhiên đẩy cửa bước vào (sau này biết là vé này không phải giá trị cho tất cả mọi cơ sở). Chúng tôi đi dạo chung quanh vườn, đọc thật chăm chú những bảng ghi lời giải thích từng góc trong khu vườn. Sau một hồi chừng 20 phút, đi qua góc bên phải vườn tôi „gặp" ngay cái khung cảnh từ tầm nhìn mà mình đang muốn đi tìm: từ phía trên cao nhìn xuống hồ Bodensee thơ mộng. Tự dưng tôi ngồi ngay xuống một gốc cây và nhắm mắt lại thưởng thức, tư thế như đang ngồi thiền. Lúc ấy người đàn ông mặc áo trắng mới tiến lại phía chúng tôi làm quen. Ông tự giới thiệu ông là Tiến sĩ Bernd Eberwein, là chủ nhân ngôi nhà này và ngôi nhà này là hoàn toàn của tư nhân (chứ ông không phải thợ làm vườn như tôi nghĩ trước đó). Ông Tiến sĩ Eberwein là Giám đốc một Trung Tâm Nghiên Cứu Dược phẩm và Hóa chất ở Bonn. Ông ta đã theo dõi chúng tôi từ đầu, nhưng thấy chúng tôi là khách viếng có thích thú và quan tâm thực sự đến Hermann Hesse nên cứ để chúng tôi tự nhiên. Ngôi nhà này trước kia do chính ông Hesse tự xây dựng nên trong thời gian ông và gia đình ở Gaienhofen. Ngôi nhà đã qua tay mấy chủ và trước đây đã hư hại rất nhiều. Bà Eva Eberwein tuy là một nhà sinh vật học nhưng rất đam mê thơ văn Hermann Hesse nên họ đã từ Rhöndorf am Rhein chạy xuống đây mua lại căn nhà đã hoàn toàn hư hại và sắp bị bị đập bỏ này. Ông Bernd Eberwein nói rằng, chính bà Eva đã cứu ngôi nhà trước khi người ta muốn giật sập nó. Hai ông bà đã bỏ ra rất nhiều tiền của và công sức để tái tạo lại cảnh như ngày xưa đại văn hào và gia đình đã ở. Sau đó họ lập một Hiệp Hội (Stiftung) để bảo vệ căn nhà.

Tôi rối rít xin lỗi và cám ơn ông ta. Sau một hồi nói chuyện, những câu chuyện về nhân duyên ông bà mua lại căn nhà, hay chuyện tôi kể về những ngưỡng mộ của người Việt Nam cũng như của chính cá nhân chúng tôi với văn hào Hermann Hesse. Câu chuyện qua lại rất hợp ý, nhất là khi biết nơi tôi đang làm việc cũng có liên hệ với ngành của ông. Ông ta còn hỏi là chúng tôi có muốn vào thăm ngôi nhà bên trong không? Còn gì vui hơn, chỉ nhìn vào nét mặt của hai chúng tôi là ông đã biết câu trả lời ra sao rồi.

Ông hướng dẫn chúng tôi cặn kẽ vào từng phòng, chỉ có phòng ngủ của ông bà (ngày xưa là phòng ngủ của bà vợ ông Hermann Hesse) là ông không cho vào vì cuối tuần rồi vợ ông đi vắng nên ông để lộn xộn bừa bãi lắm, ông Eberwein giải thích như thế. Ông

https://tieulun.hopto.org

hướng dẫn cho xem nhà bếp, phòng khách, phòng trẻ con, cầu thang... đâu đâu cũng có trưng bày những đồ đạc do chính gia đình các người con trai của Hermann Hesse mang đến biếu ông bà. Những vật tưởng như đơn giản như vật dụng của bà Maria, giỏ đựng trái cây của gia đình ngày xưa, áo quần hay đồ chơi của các con ông bà Hesse v.v... bây giờ lại vô cùng giá trị. Tôi cũng được phép chụp một số hình trong nhà này nhưng hứa là chỉ để làm kỷ niệm chứ không phổ biến. Ông Eberwein kể là, cứ mỗi năm có một ngày đặc biệt (hình như ngày sinh nhật Hermann Hesse, nhưng tôi không nhớ chắc) ông bà mời gia đình các con và cháu của văn hào Hermann Hesse đến chơi và giao hẳn căn nhà cho họ ở hôm đó. Do vậy, những món quà họ mang đến tặng cho ông bà thường là những kỷ vật còn sót lại của gia đình họ. Khi hướng dẫn đến căn phòng có để nhiều đồ may vá của bà Maria ngày xưa, căn phòng có cửa sổ trông ra vườn và nhìn thấy mặt hồ Bodensee, ông Eberwein có hứa với chúng tôi rằng, nếu chúng tôi muốn thì vào mùa thu ông sẽ cho phép chúng tôi đến đây ở trọ một đêm tại phòng này. Tại đây sẽ thưởng thức cảnh mùa thu tuyệt đẹp của ngôi nhà Hermann Hesse ở Bodensee. Tiếc rằng mãi cho đến bây giờ chúng tôi vẫn chưa thực hiện được ý nguyện ấy.

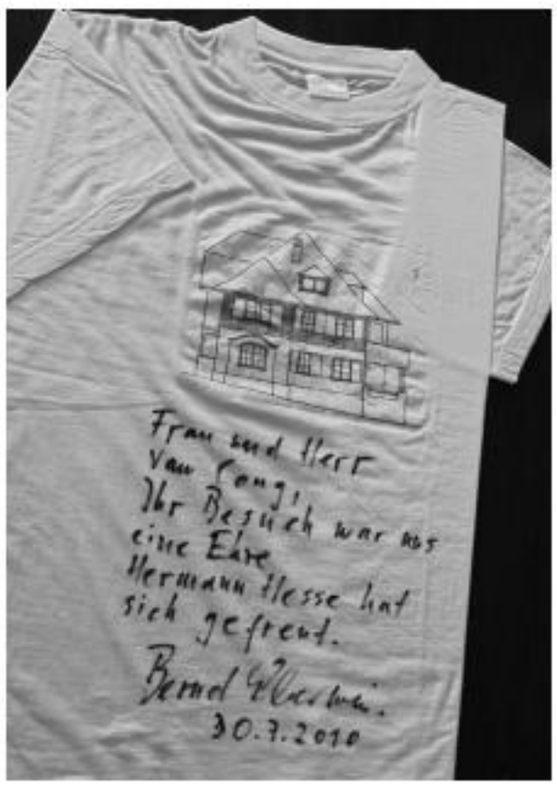
Bàn làm việc ngày xưa của Hermann Hesse

Tầng trên lầu là phòng làm việc và cũng là nơi ở của Hermann Hesse ngày xưa. Phòng này ngày thường ít ai vào lắm. Ông còn mở cửa bao-lơn căn phòng để tôi có thể đứng trên đây nhìn thấy cảnh hồ Bodensee từ phía trên, giống góc nhìn tôi đã nhìn và ngồi thiền khi ở dưới vườn. Cảnh trí đẹp tuyệt vời.

Tôi nhìn thấy ông Eberwein đang mặc chiếc áo T-shirt màu trắng có in Logo nhà ông Hesse (tiếng Đức gọi là Hermann Hesse Haus Gaienhofen), tôi hỏi ông tôi muốn mua một cái áo như vậy có được không. Ông trả lời rằng, vợ chồng ông chỉ đặt làm thử 6 chiếc áo với 2 mẫu khác nhau, 3 chiếc cho ông và 3 chiếc cho vợ ông thôi chứ không bán. *„Ồ, tiếc quá!"* tôi trả lời ông như thế. *"Tôi nghĩ là tôi chỉ muốn có một chiếc áo như thế để làm kỷ niệm, chứ tôi sẽ không mặc. Có thể sẽ đóng khung treo ở phòng khách nhà mình"*. Rồi chúng tôi lại tiếp tục nói chuyện về cuộc đời và văn nghiệp Hermann Hesse. Tôi đọc thơ của Hesse, ông lại kể cho tôi nghe về lịch sử ngôi nhà, về chuyện sửa chữa và tái thiết, chuyện ông bà cố giữ cái lò sưởi trong phòng làm việc giống y nguyên như ngày xưa, kể rằng vợ ông đã khổ công nghiên cứu và sưu tầm những sách báo và cố gắng tái tạo khung cảnh như ngày Hermann Hesse sống ở đây... Chúng tôi chậm rãi quan sát và thưởng thức những giờ phút tuyệt diệu ấy không để ý rằng ông Eberwein đã đi khỏi phòng lúc nào. Lát sau ông quay trở lại tay cầm một chiếc áo T-shirt và nói: *„Tôi tặng ông một chiếc áo của tôi, áo tuy đã mặc rồi nhưng đã được giặt sạch sẽ, tôi chỉ mới vừa đi ủi vội lại thôi"*. Trời đất ạ, tôi sung sướng không bút mực ngôn ngữ nào tả xiết, quên luôn mất việc nói mấy lời cám ơn ông. Tôi vội tròng ngay vào người bên ngoài áo len và xin phép ra bao-lơn chụp cùng ông một tấm hình.

Sau đó chúng tôi cùng đi xuống lại tầng trệt. Ông Eberwein giới thiệu sưu tập áo quần của gia đình Hesse cho vợ tôi xem những trang phục ngày xưa. Thấy không hứng thú lắm, tôi xin phép ông quay lại căn phòng của Hermann Hesse trên lầu để được ngồi yên ở đó trong chốc lát. Tôi lên phòng, không ngồi trên ghế và ngồi dưới đất, ngay trên tấm thảm nhỏ trước kệ sách, ngồi xếp bằng và thiền định. Thời gian chỉ hơn mười phút mà tôi cảm thấy trong người dễ chịu thoải mái, ấm áp và an lạc lạ kỳ. Tôi từ từ mở mắt xa, nhìn quanh quất thêm một hồi rồi xoa bóp hai chân và chậm rãi đứng lên, mỉm cười như muốn cám ơn văn hào Hermann Hesse lần cuối và đi xuống dưới nhà. Tôi kể cho ông Eberwein nghe về cảm nhận vừa rồi ở phòng trên, ông nói rằng cũng có vài người từng có những cảm nhận ấy. Năm rồi có một vị sư Tây Tạng và một văn nhân người Pháp cũng kể như thế. Tôi không thể giải thích về sự kiện lạ ấy. Phải chăng đó là một mối giao cảm giữa một độc giả với một đại văn hào mà mình hằng ngưỡng mộ quý mến.

Khi đưa chúng tôi ra cửa, trao đổi danh thiếp, chủ khách bịn rịn quyến luyến, dù mới gặp lần đầu. Tôi xin ông ký tên vào chiếc áo T-shirt để làm kỷ niệm. Ông vào bếp tìm cây bút và viết ngay những dòng chữ này vào:

Frau und Herr Van Cong,
Ihr Besuch war uns eine Ehre Hermann Hesse hat sich ge freut.
Bernd Eberwein
30.07.2010

Nghĩa:
Ông Bà Văn Công thân mến,
cuộc viếng thăm của ông bà là một vinh hạnh cho chúng tôi.
Ông Hermann Hesse đã rất vui.
(Ký tên Bernd Eberwein – 30.07.2010)

https://tieulun.hopto.org

Chiếc áo ấy từ ngày ấy đến nay vẫn trang trọng nằm ở trên bàn, dưới một tấm kiếng trong phòng khách nhà chúng tôi.

Ra khỏi nhà ông trời đã gần tối (vì đã nói chuyện quá lâu), chúng tôi vẫn còn bịn rịn và không muốn rời Gaienhofen ngay. Chúng tôi cùng nhau đi bộ đến bờ hồ để đi dạo. Ở đó có nhiều quán ăn, quán cà phê và chúng tôi quyết định vào một nhà hàng ngồi ăn tối ở sát bờ hồ chứ không về khách sạn ngay, dù đã có phần ăn tối tại khách sạn.

Thôi, tôi không dám nói dông dài nhiều hơn nữa. Để dành những ngạc nhiên và thú vị cho những ai muốn tự mày mò đi tìm thăm đại văn hào Hermann Heesse như chúng tôi. Hành trình tâm linh của Hermann Hesse suốt cả cuộc đời ông là như thế. Với ông, sống là thể nhập. Không ai có thể đứng ngoài cuộc sống và chỉ bàng quan khơi khơi nhìn. Mình không bước vào thì cuộc đời cũng đẩy mình bước, nhưng để đến lúc ấy thì mình sẽ không còn tâm trí để tự chủ được nữa. Quy luật ấy không thiên vị một ai. Không ai có thể chối cãi được, nếu có chăng thì chỉ là việc tự đánh lừa mình thôi.

Trong những ngày này ở vùng Bodensee, chúng tôi cũng có hai lần ghé lại Tu viện Viên Đức ở Ravensburg. Lần đầu không gặp được ai, chúng tôi chỉ đi vòng quanh sân chùa. Lần thứ hai có gặp được hai Phật tử công quả, họ có mở cửa cho chúng tôi vào lễ Phật cúng dường. Hai đạo hữu ấy cho biết Thầy Hạnh Tâm vừa về nhà cha mẹ để đi khám bệnh và Hòa Thượng Phương Trượng đi Úc chưa về.

Tôi chỉ cố ghi lại những kỷ niệm đẹp ấy để chia xẻ và giới thiệu với chư thiện hữu. Ai có dịp đến Tu viện Viên Đức, nên dành ít thì giờ đi viếng thăm Gaienhofen, nơi văn hào Hermann Hesse từng ở và sáng tác. Hay ngược lại, ai đi du lịch Bodensee cũng nên đi thăm Tu viện Viên Đức và Bảo Tàng Hermann Hesse. Từ Tu viện Viên Đức ở Ravensburg đến Gaienhofen chỉ cách khoảng 80 cây số, lái xe đường làng khoảng hơn một giờ. Dọc con đường này cảnh trí cũng tuyệt đẹp. Còn nói về phong cảnh ở Bodensee thì không cần quảng cáo thêm, ai cũng thừa biết là cảnh trí vùng này quá tuyệt vời, quá thơ mộng.

Vài nét về đại văn hào Hermann Hesse (1877-1962)

Tưởng cũng cần nên nhắc sơ lược ít nét tiêu biểu về cuộc đời của văn hào Hermann Hesse ở đây.

Ông sinh ngày 02.07.1877 ở Calw, Württemberg Đức. Cuộc đời của Hermann Hesse là cuộc đời của một kẻ không ngừng đi tìm kiếm. Xuất thân từ một gia đình truyền thống Cơ Đốc giáo, cha là mục sư và mẹ là con gái của một nhà truyền giáo. Từ ngày còn thiếu thời ông vẫn thường có những xung đột với cha mẹ. Năm 14 tuổi (1891) cha mẹ ông gởi ông vào học Trường Thần Học ở Maulborn. Sau đó có lần ông trốn đi và toan tự tử nên được chuyển đi học tại nhiều học viện khác nhau ở Đức và Thụy Sĩ. Ông cũng từng đi học nghề thợ máy cơ khí, nhưng trong thời niên thiếu chính nghề bán sách có lẽ thích hợp với ông nhất, và kéo dài lâu nhất. Bắt đầu từ năm 1898 sau khi học nghề xong, ông chính thức sống bằng nghề bán sách tại nhiều tiệm sách tại nhiều địa phương khác nhau ở Đức và Thụy Sĩ. Cho đến năm 1904, khi bắt đầu dọn về Gaienhofen và từ đây ông thực sự sống bằng tiền nhuận bút như một nhà văn tự do.

Ngày 06.09.1911 ông dự định cùng người bạn thân là họa sĩ Hans Sturzenegger làm một chuyến hải hành đi Ấn Độ, nơi mà ông bà ngoại và cha mẹ của ông đã từng đến trong vai trò những nhà truyền giáo tại đấy. Chẳng may tàu chỉ đến Tích Lan và ông chỉ có thể đi đến các nơi Penang, Singapur, Sumatra, Borneo và Miến Điện. Trong thời gian ba tháng du hành này ông lại được tin người con trai thứ ba của ông, Martin vừa chào đời ở Gaienhofen. Những điều mà ông thấy tại đây không giống như những điều ông tưởng tượng ra theo những lời kể trước đây ông ngoại của ông, ông Hermann Gundert. Ông đã từng viết trong tác phẩm *„Aus Indien - Từ Ấn Độ",* xuất bản năm 1913 như thế. Nhưng những năm sau đó, ông mới nhận ra được kết quả những hạt mầm này.

Trong một bức thư viết vào năm 1919, ông viết: *Ich bin seit vielen Jahren davon überzeugt, dass der europäische Geist im Niedergang steht und der Heimkehr zu seinen asiatischen Quellen bedarf. Ich habe jahrelang Buddha verehrt und indische Literatur schon seit meiner frühesten Jugend gelesen. Später kamen mir Lao Tse und die andern Chinesen näher. Zu diesen Gedanken und Studien war meine indische Reise bloß eine kleine Beigabe und Illustration.* [1]

Tạm dịch: *Trong nhiều năm qua tôi đã tin rằng, trí tuệ của Châu Âu đã suy đồi và đang có nhu cầu phải quay về với cội nguồn Châu Á. Tôi đã nhiều năm ngưỡng mộ đức Phật và nền văn học Ấn Độ mà từ thời trai trẻ tôi đã từng đọc được. Rồi sau này tôi còn thấy gần gũi hơn với tư tưởng của Lão Tử và những hiền triết Trung Hoa. Với những suy tư và nghiên cứu này, chuyến du hành Ấn Độ của tôi chỉ là một bổ sung nhỏ bé và là những minh họa thêm vào.*

Chuyến đi Ấn Độ năm xưa tuy không thành công nhưng đã âm thầm đơm hoa kết trái để mười năm sau, năm 1922 ông cho ra đời tác phẩm *Siddharta.*

Năm 1946 ông được trao giải Nobel Văn Chương. Cũng trong năm đó, ông được trao thêm giải Goethe của thành phố Frankfurt am Main và năm 1955 ông nhận giải Hòa Bình của Hội Kinh Doanh Sách Đức.

Ông Hermann Hesse mất ngày 09.08.1962 tại Montagnola, Thụy Sĩ.

***

Ngày xưa, bắt đầu từ thành phố nhỏ Gaienhofen vùng Bodensee này, văn hào Hermann Hesse đã từng phải khăn gói lặn lội lên đường đi tìm một quê hương tâm linh ở Á Châu. Rồi cũng nhờ vào những tiếp xúc với văn hóa Á Đông và Phật Giáo mà tác phẩm bất hủ Siddharta đã được ra đời. Sau này hầu hết các tác phẩm khác của ông cũng có âm hưởng như thế.

Cụ Hesse của chúng ta đâu ngờ rằng, ngày nay gần kề nhà cụ, một tu viện Phật Giáo tên là Viên Đức

[1] Nguồn: https://www.hermann-hesse.de/biografie.

https://tieulun.hopto.org

đã được dựng nên. Một trăm năm trước, Phật Giáo còn là một triết lý xa lạ từ Á Đông, chỉ gói gọn trong giới trí thức của Đức và môi trường đại học. Một trăm năm sau giáo lý Phật Đà đã phổ biến rộng rãi trong lòng dân chúng Đức. Hiện nay Phật Giáo là tôn giáo có số tín đồ lớn đứng hàng thứ ba tại nước Đức, ước đoán 650.000 người [2]. Đã có rất nhiều tu sĩ người Đức xuất gia theo nhiều truyền thống Phật Giáo khác nhau. Trong những năm qua, hằng năm họ vẫn cùng vân tập về Tu Viện Viên Đức để họp *Cộng Đồng Tăng Già Đức (DBO)*.

Quán chiếu sâu vào những biến chuyển này ta mới hiểu được hết nét vi diệu của sự kiện *Bánh Xe Pháp Thường Chuyển Động*. Bánh xe ấy đã phát khởi đi hơn hai ngàn năm trước từ Ấn Độ và chưa hề ngừng luân chuyển, dù chỉ trong một sát na.

Xin chắp tay chí thành phục nguyện *"Phật nhựt tăng huy, Pháp luân thường chuyển..."*.

Hình một kỳ họp „Cộng Đồng Tăng Già Đức" tại Viên Đức

Ghi chú: Địa chỉ các trang Web cần thiết

1. Bảo Tàng Viện Hermann Hesse ở Gaienhofen. Tên tiếng Đức: *Hesse Museum Gaienhofen.* http://www.hesse-museum-gaienhofen.de/

2. Ngôi Nhà Hermann Hesse của ông bà Eberwein. Tên tiếng Đức: *Das Hermann-Hesse-Haus in Gaienhofen.* http://www.hermann-hesse-haus.de/

Cả hai điểm này ở Gaienhofen chỉ mở cửa hạn chế trong một số ngày trong tuần. Đặc biệt nhà Hermann Hesse là nhà riêng nên chỉ mở cửa mấy tháng trong năm thôi. Trước khi đi nên xem kỹ tin tức trên mạng.

3. Tu Viện Viên Đức ở Ravensburg gần Bodensee: http://www.vienduc.de/

Nguyên Đạo Văn Công Tuấn
(Đức Quốc)

[2] Nguồn: *Xuôi Dòng Cửu Long đậu Bến Elbe, Nếp Chùa Việt trên Đất Khách*, tr. 157-158, Tác giả: Dr. Olaf Beuchling và Văn Công Tuấn, Abera Verlag Hambug

Nguyện lời tiễn biệt ân nhân

Nhận được tin Tiến Sĩ Rupert Neudeck, đã qua đời tại Đức Quốc ngày 31.5.2016, xin kính gửi lòng ghi ơn chân thành.
Võ Đại Tôn (Úc Châu)

Giữa trùng khơi cuồng phong sóng nổi
Mẹ ôm mặt khóc quỳ lạy van Trời.
Đàn con run rẩy, kiệt sức tàn hơi,
Tự Do đâu? - Bến bờ loang vết máu.
Hải tặc vây quanh, cười vang thảo khấu,
Nghìn thân em, vùi dập xác bèo trôi.
NGƯỜI xác đau, lòng thông cảm phận Đời
Trời Đông Âu cùng thời chung kiếp nạn.
Bức tường Bá Linh cũng hằn sâu vết đạn
Bao hồn oan mong thoát cảnh điêu linh.
Tàu ANAMUR, nhân loại chung Tình
Mong chia sẻ yêu thương thành bến đậu.
Bập bềnh nổi trôi, biển Đông tìm dấu
Bóng Thuyền Nhân, tay chung níu chia lòng.
Trời biển mênh mông, mỏi mắt chờ mong
Trong giông bão, NGƯỜI vẫn neo tàu đợi.
Hơn Mười Ngàn sinh linh, trước sau đã tới
Bờ Tự Do, dựng lại cuộc đời !

Rồi hôm nay thanh thoát giữa mây trời
NGƯỜI ngoảnh lại, nhìn đàn em vui sống.
Chúng tôi đây, tưởng Đời là Ác Mộng
Nhưng nhờ NGƯỜI, thoát được đáy trùng dương.
Xin trao Tình, tròn Ân Nghĩa tâm hương
Mong báo đáp một đời NGƯỜI nhân hậu.
Tên của NGƯỜI biển-trời hằn ghi dấu,
Lòng Thuyền Nhân xin cúi nguyện Ân Tình
Theo chân NGƯỜI, vì Lẽ Sống Sinh Linh.

• **Võ Đại Tôn**
(01.06.2016)

https://tieulun.hopto.org

Giải Vô Địch Bóng Đá Âu Châu 2016

Giám Biên Ngô Văn Phát

• Vòng đấu loại

Có 53 đội tuyển của 53 quốc gia lớn nhỏ, thành viên UEFA tham dự lễ bốc thăm chia toán diễn ra tại Nice (Pháp) ngày 23.02.2014 để đấu vòng loại từ tháng 9.2014 đến tháng 11.2015, để tuyển chọn 23 đội cùng với đội Pháp (chủ nhà được miễn đấu vòng loại). Tổng cộng là 24 đội. Lần đầu tiên UEFA cho mở rộng đến 24 đội vào vòng chung kết thay vì 16 đội như các giải trước.

Theo tin của các đài TV, thì giải này có đông người xem và người đến ủng hộ đội nhà nhiều nhứt từ trước tới nay. Có trận trên hai ba chục triệu người ngồi xem trước màn ảnh nhỏ. Tại sao? Tại vì mỗi lần mở TV ra xem tin tức thời sự thì thấy nào là khủng bố, bắt cóc hãm hiếp phụ nữ, đói khát, chết chóc trên đường vượt biển vượt biên đi tỵ nạn, ôm bom tự sát giết người v.v... và v.v... toàn là những cảnh thương đau đã và đang xảy ra hằng ngày khắp nơi trên thế giới. Vì vậy, người ta thích ngồi xem một trận đá banh hơn vì vừa giải trí, vừa bớt căng thẳng tinh thần sau một ngày lao động đầu tắt mặt tối để có tiền trả nợ áo cơm.

• Vòng chung kết từ 10.06 đến 10.07.2016:

Được tổ chức tại Pháp. Sau khi bốc thăm, 24 đội được chia làm 6 toán. Mỗi toán có 4 đội được phân chia như sau:

Toán A: Albany – France – Rumany – Schweiz
Toán B: England – Slowakei – Russland – Wales
Toán C: Germany – Nordirland – Polen – Ukraine
Toán D: Spanien – Kroatien – Tschechien – Türkei
Toán E: Belgien – R. Irland – Italien – Schweden –
Toán F: Island – Austria – Portugal – Hungary

Kết quả vòng đầu:

* Toán A	Trận đấu	thắng	huề	thua	số điểm
1. Pháp	3	2	1	0	7
2. Schweiz	3	1	2	0	5
3. Albany	3	1	0	2	3
4. Rumany	3	0	1	2	1

* Toán B	Trận đấu	thắng	huề	thua	số điểm
1. Wales	3	2	0	1	6
2. England	3	1	2	0	5
3. Slowakei	3	1	1	1	4
4. Russland	3	0	1	2	1

* Toán C	Trận đấu	thắng	huề	thua	số điểm
1. Germany	3	2	1	0	7
2. Polen	3	2	1	0	7
3. Nordirland	3	1	0	2	3
4. Ukraine	3	0	0	3	0

* Toán D	Trận đấu	thắng	huề	thua	số điểm
1. Kroatien	3	2	1	0	7
2. Spanien	3	2	0	1	6
3. Turkey	3	1	0	2	3
4. Tschechien	3	0	1	2	1

* Toán E	Trận đấu	thắng	huề	thua	số điểm
1. Italien	3	2	0	1	6
2. Belgien	3	2	0	1	6
3. R. Irland	3	1	1	1	4
4. Schweden	3	0	1	2	1

* Toán F	Trận đấu	thắng	huề	thua	số điểm
1. Hungary	3	1	2	0	5
2. Island	3	1	2	0	5
3. Portugal	3	0	3	0	3
4. Austria	3	0	1	2	1

Hai đội Albany - Turkey (dù hạng 3 nhưng ít bàn thắng thua hơn 4 đội hạng 3 khác là Slowakei – Nordirland – R.Irland và Portugal), cộng thêm 6 đội hạng 4 bị loại lên đường về nước.

Còn lại 16 đội vào Achtelfinale, gồm có những đội 1 và 2 trong mỗi sáu toán, và 4 đội hạng 3 như đã nêu trên.

ACHTELFINALE:

Căn cứ vào bảng xếp hạng nêu trên, các đội sau đây đụng nhau và kết quả như sau:

(1.)- *Nhì A đụng Nhì C*
Schweiz **- Polen** : 4**:5 đá 11 m**
(2.)- *Nhứt B đụng Ba C*
Wales - Nordirland : **1:**0
(3.)- *Nhứt D đụng Ba F*
Kroatien - **Portugal** : 0**:1**
(4.)- *Nhứt A đụng Ba E*
France - R.Irland : **2:**1
(5.)- *Nhứt C đụng Ba B*
Germany - Slowakei : **3:**0
(6.)- *Nhứt F đụng Nhì E*
Hungary **- Belgien** : 0**:4**
(7.)- *Nhứt E đụng Nhì D*
Italien - Spanien : **2:**0
(8.)- *Nhì B đụng Nhì F*
England **- Island** : 1**:2**

VIERTELFINALE (Tứ Kết):

(1.)- *Nhứt* (1) *đụng Nhứt* (3)
Polen - **Portugal** : 4 **: 6 đá 11 m**

(2.)- *Nhứt* (2) *đụng Nhứt* (6)
Wales - Belgien : **3 :** 1

(3.)- *Nhứt* (5) *đụng Nhứt* (7)
Germany - Italien : **7 :** 6 **đá 11m**

Kể từ khi giải này được tổ chức vào năm 1960, trận đấu giữa đội Đức – Ý lần này đạt kỷ lục vì được coi là kéo dài thời gian nhứt (từ 21g đến 23g50), sôi nổi nhứt, và những người đánh cá hồi hợp, nín thở lâu

https://tieulun.hopto.org

nhứt để theo dõi từng trái banh qua lại, nhứt là khi hai đội đá 11m.

Diễn tiến:

* ***Hiệp I:*** Hai đội đều luân phiên nhau áp dụng chiến thuật „***Tổng Lực***" để cố phá lưới đối phương, nhưng cuối cùng vẫn huề nhau: **0:0.**

* ***Hiệp II:*** Phút 65, tiền đạo Gomez đưa banh cho Hector, anh này lừa banh qua Bonucci (Ý) đá xẹt qua gôn Ý, Özil lướt tới tung lưới Buffon, **Đức thắng 1:0.** Tiếng hoan hô của những ủng hộ viên Đức vang dội cả phân nửa cầu trường chứa độ 50 ngàn khán giả! Ủng hộ viên Ý êm ru, buồn xo!.

* Phút 78, một cầu thủ Ý câu banh vào vòng cấm địa của Đức, một cầu thủ Ý khác nhảy lên đội đầu banh, lúc đó hậu vệ Boateng cũng nhảy lên dùng đầu cản banh nhưng cùng lúc anh lại đưa hai tay thẳng lên trời, do đó banh chạm vào tay anh, nên trọng tài thổi còi phạt 11m (Pénalty). Bonucci phá lưới Neuer gỡ hòa **1:1.** Lại tiếng reo hò vang dội của ủng hộ viên Ý. Ủng hộ viên Đức êm ru, buồn xo!.

Qua hai hiệp 90 phút, hai đội huề nhau **1:1.** Đá thêm giờ hai hiệp, mỗi hiệp 15 phút. Chấm dứt hai hiệp 30 phút vẫn còn huề nhau. Giải quyết trận đấu bằng cách đá 11m, còn được gọi là „**Đá Luân Lưu**".

Điều lệ đá 11 m:

Lần 1. Mỗi đội chọn 5 cầu thủ đá 10 trái banh đầu để tính kết quả chung. Nếu hai bên còn huề nhau.

Lần 2. Mỗi đội đưa thêm mỗi lần 2 cầu thủ, nếu còn huề nhau nữa, thì tiếp tục đưa ra hai cầu thủ khác, đá cho đến khi nào có một bên thắng mới thôi.

Sau lần 1:

Ý: Insigne + Barzaghi phá lưới Neuer; Zara và Pellè đá banh ra ngoài, Bonucci bị Neuer bắt được banh: **2 thắng – 3 thua**

Đức: Kroos + Draxler phá lưới Buffon; Müller bị Buffon bắt được banh, Özil đá banh trúng cột bay ra ngoài, Schweinsteiger đá banh bay bổng trên xà ngang: **2 thắng – 3 thua.**

Do đó hai bên vẫn còn huề nhau (2+1) 3:3, nên phải tiếp tục đá lần 2.

Sau lần 2:

Ý: Giaccherini phá lưới : 4:3
Đức: Hummels phá lưới : 4:4

Ý: Parolo phá lưới : 5:4
Đức: Kimmich phá lưới : 5:5

Ý: Seiglio phá lưới : 6:5
Đức: Boateng phá lưới : 6:6

Ý: Darmian bị Neuer đẩy banh ra ngoài : 6:6
Đức: Hector phá lưới : **thắng 7:6**. Chấm dứt trận đấu.

Một lần nữa, ủng hộ viên Đức tung cờ, reo hò vang dội phân nửa cầu trường. Còn bên Ý, có người vừa đi rời khỏi cầu trường vừa khóc tức tưởi!

(4.)- *Nhứt* (4) *đụng Nhứt* (8)
France : Island : **5:**2

HALBFINALE (Bán Kết):

Nhứt (1) đụng nhứt (2)
Portugal - Wales : **2:**0

Nhứt (3) đụng Nhứt (4)
Germany **- France** : 0**:2**

Hiệp I: Vì trận đụng Ý kéo dài quá lâu nên ra quân lần này, đội Đức gặp bất lợi là thiếu 3 cầu thủ quan trọng, Gomez (tiền đạo), Khedira (trung vệ) bị chấn thương, Hummels (phòng vệ) bị 2 thẻ vàng, nhưng đội Đức đã đá một trận rất hay. Các cầu thủ cố gắng hết sức mình, hiệp đầu kiểm soát banh 65%, nhiều lần tạo rối loạn trước khuôn thành Pháp, nhưng thiếu may mắn không ghi được bàn thắng vì thiếu tiền đạo Gomez. Đến phút 45+2, Payet đá phạt từ góc phải, banh bay vào vùng cấm địa Đức, Schweinsteiger thủ quân vừa nhảy lên lại vừa đưa tay lên khỏi đầu để cản banh, banh chạm vào tay, trọng tài phạt 11m (Pénalty). Griezmann đá tung lưới Neuer, **Pháp dẫn trước 1:0.**

Hiệp II: Phút 61, hậu vệ Boateng, trụ cột phòng vệ của Đức bị chấn thương bắp vế phải, nên bỏ cuộc, hàng phòng thủ yếu. Phút 62, Payet đá phạt từ góc trái, banh bay vào khuôn thành Đức, thủ môn Neuer nhảy lên đấm banh bay ra ngoài, Griezmann thừa dịp lướt tới đá lọt lưới Neuer, **Pháp thắng 2:0**. Trận đấu vẫn tiếp tục, đến khi tiếng còi của trọng tài thổi lên chấm dứt trận đấu, mặc dù đã cố gắng để san bằng cách biệt nhưng Đức bị con gà trống Gaulois đá rách lưới hai lần nên phải giã từ Paris lên đường về nước!!.

Trong lịch sử bóng đá, lần đầu tiên hai cầu thủ thượng hạng của đội Đức phạm một lỗi tối kỵ là dùng tay đỡ banh trong vòng cấm địa bị phạt 11m (Pénalty) trong hai trận đấu liên tiếp.

Trận đụng Ý ở Tứ Kết: Phút 78, hậu vệ Boateng vừa nhảy lên cũng vừa đưa hai tay lên, banh chạm vào tay bị phạt 11m. Vì trái phạt đền này mà đội Đức phải đá thêm giờ, rồi 11m và cuối cùng may mắn mới thắng được!.

Trận đụng Pháp ở Bán Kết: Phút 45+2, Schweinsteiger, làm ba nhiệm vụ là thủ quân, trung vệ và bao sân (libéro) vừa nhảy lên cũng vừa đưa hai tay lên, banh chạm vào tay, bị phạt 11m. Vì bị trái phạt 11m này mà đội Đức bị con gà cồ Gaulois cho về hưu luôn!!.

FINALE (Chung Kết):

Thành tích:

Đội France 2 lần vô địch. Lần một 1984 đụng Spanien, thắng 2:0. Lần hai 2000 đụng Italien, thắng 2:1.

Đội Portugal chỉ có một lần hạng nhì vào năm 2004 khi đụng Griechenland thua 0:1., nhưng có ngôi sao

https://tieulun.hopto.org

C.Ronaldo ba lần được FIFA bình chọn là cầu thủ giỏi nhứt thế giới vào năm 2008 – 2013 – 2014.

Nhìn thành tích của hai đội, ai cũng nghĩ rằng đội Pháp, chủ nhà sẽ đoạt giải lần thứ ba mặc dù bên Bồ có Ronaldo.

Hiệp I, một chuyện bất ngờ xảy ra vào phút thứ 13, khi Ronaldo đang giữ banh trong chân thì Payet số 8 (Pháp) từ xa chạy tới với tốc độ thật nhanh không biết vô tình hay cố ý dùng đầu gối trái đụng vào bắp vế phải của Ronaldo, anh này ngã quỵ xuống, lăn lộn đau đớn và phải ra ngoài để chăm sóc y tế. Sau một lúc Ronaldo trở lại sân nhưng đến phút thứ 25, anh phải nằm trên băng ca vừa rời sân vừa khóc!. R. Quaresma thay anh nhưng không giữ được vai trò tiền đạo công của Ronaldo. Sau tai nạn này, 11 cầu thủ Bồ hứa với HLV Costa Santos là sẽ cố gắng đến giọt mồ hôi cuối cùng để mang chiến thắng về cho đội Bồ và cho Ronaldo. Và họ đã toại nguyện.

Tiếp tục trận đấu, mặc dù con gà trống cồ Pháp đã áp đảo đối phương, kiểm soát banh trên 60%, tạo nhiều rối loạn ngay trước khuôn thành Bồ nhưng thiếu may mắn vì lần lượt Giroud, Griezmann đá banh hoặc trúng trụ gôn, hay banh bay đúng vào tay thủ môn Bồ!. Vào phút thứ 79, HLV. Bồ đưa Eder vào thay Quaresma để giữ vai trò tiền đạo công. Qua hai hiệp chấm dứt, hai bên huề nhau 0:0.

Đá thêm giờ, mỗi hiệp 15 phút. Hiệp đầu vẫn còn huề nhau. Sang hiệp hai, đến phút thứ 108, một cầu thủ của Bồ từ góc trái đá banh vào trước khung thành Pháp độ 30m, Eder một mình nhận banh đá xéo qua góc trái tung lưới dẫn trước 1:0 cho Bồ!.

Bị chạm tự ái, toàn đội con gà trống cồ cố gắng vùng lên để san bằng cách biệt, nhưng đến phút thứ 120, trọng tài thổi tiếng còi chấm dứt trận đấu với tỷ số:

Portugal thắng France 1:0

Hoan nghênh Portugal lần đầu tiên đoạt giải EM- 2016!.

Vài hình ảnh sống động Fans của các đội

(Đức)

(Pháp)

(Portugal)

Câu chuyện bên lề:

Châu chấu đá xe

Trong trận Achtelfinale, đội England thủy tổ môn bóng đá thua đội Island (Băng Đảo với dân số độ 350 ngàn người) với tỷ số 1:2. Liền sau đó, HLV. Roy Hodgson tuyên bố từ chức. Theo tin hành lang thì Klinsmann (Đức) hiện làm HLV cho đội Mỹ có thể sẽ thay thế?.

- **Vua phá lưới:** Antoine Griezmann (Pháp) Phá kỷ lục với 6 bàn thắng.
- **Cầu thủ trẻ xuất sắc nhứt:** Renato Sanches (Portugal) 18 tuổi đang là tân binh của đội Bayern München (Đức).

Thu – Chi

Tổng số tiền thu vào trên 800 triệu Euro!

Tổng số tiền chi ra là 301 triệu Euro, được phân chia như sau:

Mỗi đội tham dự vòng chung kết nhận 8 triệu Euro

Vòng đầu, đội thắng 1 triệu - huề 500 – thua 0 Euro.

Achtelfinale, đội thắng 1,5 triệu, thua 0 Euro.

Tứ Kết, đội thắng 2,5 triệu, thua 0 Euro.

Bán Kết, đội thắng 4 triệu, thua 0 Euro

Chung Kết, đội thắng 8 triệu, thua 4 triệu Euro

Đội nào thắng luôn bảy trận sẽ nhận được 27 triệu Euro.

Tính xem 3 đội Portugal, Pháp và Đức, mỗi đội nhận được bao nhiêu tiền:

Portugal vô địch: 25,5 triệu Euro (8+1,5+1,5+2,5+4+8)

Pháp hạng nhì: 22,5 triệu Euro (8+2,5+1,5+2,5+4+4)

Đức : 14,5 triệu (8+2,5+1,5+2,5)

• Nơi tổ chức giải EM 2020

Theo lời Ô. Michel Platini, chủ tịch EUFA trong cuộc họp báo ngày 30.6.2012 nói rằng thay vì có một nước tổ chức vòng chung kết giải vô địch bóng đá EM 2020, sẽ được tổ chức tại 13 thành phố của 13 nước khắp Âu Châu để đánh dấu kỷ niệm lần thứ 60 của giải này. Theo tôi nghĩ, ý kiến như vậy rất đúng. Tại sao? Tại vì nếu cứ chỉ chọn lựa một nước thì chỉ có những nước giàu mới đủ khả năng tổ chức, còn các nước nghèo thì bị thiệt thòi! Nhưng không biết ý kiến này có được áp dụng không?. Vì Ô. Platini đã bị phạt bãi chức do dính líu đến tham nhũng. Hiện giờ EUFA chưa bầu lại chủ tịch mới, vậy hãy chờ xem./.

https://tieulun.hopto.org

Khóa Phật Pháp Thường Niên Gia Đình Phật Tử Đức từ 26.03. đến 28.03.2016

Như thường lệ, Gia Đình Phật Tử Đức Quốc tổ chức hằng năm, Khóa Phật Pháp Thường Niên (KPPTN) vào dịp Lễ Phục Sinh. Đặc biệt khóa học năm nay là khóa học Phật Pháp Thường Niên kỳ thứ 20. Để đánh giá thành quả 20 năm đó, Ban Hướng Dẫn GĐPT Đức Quốc, năm nay tổ chức rất trọng thể với tiêu đề: „UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN" mà trong danh từ Đạo Phật là TRI ÂN – BÁO ÂN

Khóa Phật Pháp Thường Niên Đức Quốc
Hai mươi năm đi suốt đoạn đường
Tinh hoa Phật Pháp xiển dương
Tăng Ni, Phụ, Mẫu, vô lường ân sâu

Thật vậy 20 năm không phải là ngắn. Hai mươi năm đánh dấu sự duy trì bền bỉ của những người Huynh Trưởng Áo Lam, những sự thương yêu của Chư Tăng Ni, sự đùm bọc ưu ái của các bậc Phụ Huynh và sự ham học của các đoàn sinh và bạn đoàn của các em Thanh Thiếu đến Ấu và Oanh Vũ.

Đặc điểm của KPPTN nầy là không những duy trì mãi cho đến nay là 20 năm, mà cả con số tham dự cứ tăng, tăng mãi:

Từ con số cỏn con vài chục
Đến hôm nay ngoạn mục tăng lên
Số nầy không phải là hên
Bốn trăm hơi ít – Xây nền Nhà Lam.

Hành giả còn nhớ, năm ngoái số tham dự 309 gồm có đoàn sinh và Phụ Huynh, đã là một con số đáng kể. Năm nay lại đạt kỷ lục, ngay từ ngày đầu con số lên đến 416 người. Sau đó cho đến ngày bế mạc còn 406 người.

Thường thường người ta cứ tưởng nói con số lớn cho oai, chứ làm gì mà số tham dự viên tu học đông như vậy. Thế nhưng:

Đây không phải lòng tham số lượng
Hay đưa ra để mượn thanh danh
Tăng Ni, Phụ Huynh Tâm Lành
Lam Sinh ham học chí thành tham gia.

Theo biên bản khóa học của Đức Quốc kỳ thứ 20 nầy, do Htr. Giác Chánh, Liên Đoàn Trưởng Gia Đình Phật Tử Chánh Niệm Berlin, với con số trên 400 tham dự viên được phân chia như sau:

- 95 em Ngành Oanh và Ấu do các Htr. đảm trách sau đây: Chị Thiện Liên, anh Đồng Trí, anh Chúc Phục, chị Diệu Hạnh, chị Thiện Nhật, anh Đồng Viên và chị Đồng Nhã.
- 125 em Ngành Thiếu do các Htr. đảm trách như sau: Anh Hoằng Tùng, chị Thiện Tịnh, chị Thiện Mỹ (Chánh Niệm), chị Nguyên Thanh, anh Đồng Hợp và chị Từ Chi.
- 20 em Ngành Thanh do Htr. Thiện Tâm lo
- 120 Phụ Huynh đã về ủng hộ và thính Pháp qua các buổi giảng của quý Thầy quý Cô. Điều động lớp Phụ Huynh do Htr. Cấp Tấn Thị Lộc Võ Văn Mai đảm nhiệm.
- Ban đời sống có 2 anh Htr. Nguyên Hoằng và Thiện Hà.
- Khối Hoạt Động Thanh Niên gồm có các Htr.: chị Diệu Viên, anh Thiện Tâm, anh Đồng Hòa.
- Ban Văn Phòng có anh Thiện Bảo và các Htr.: chị Thiện Tiến, chị Nguyên Thảo và chị Tâm Thảo.
- Ban kỷ luật có Htr. Thị Chơn đảm nhiệm.
- Ban Văn Nghệ với chủ đề "Uống Nước Nhớ Nguồn" do anh Hoằng Tùng và chị Thiện Tịnh đảm trách. Thật ra, về Ban Văn Nghệ có chị Ủy viên Văn Nghệ Tâm Tịnh đảm trách; nhưng giờ chót vì con cái bị bịnh chị phải lo chăm sóc cho cháu bé. Hành Giả chúc cháu sớm bình phục.
- Về ẩm thực cho toàn khóa có chị Hà, anh Phương thuộc GĐPT Chánh Dũng, anh Duy GĐPT Minh Hải và rất nhiều bàn tay của các phụ huynh khắp nơi về hỗ trợ.

Còn một số quý Anh Chị Htr. khác có mặt trong khóa Tu Học nầy, làm việc mà Htr. Giác Chánh không nhớ hết, hoặc ghi sai công việc. Xin quý anh chị hoan hỷ.

Riêng về Hành Giả nằm trong con số trên dưới 40 Htr. thì vẫn âm thầm làm việc như những anh chị Htr. khác như câu nói: Nơi nào cần Htr. có, nơi nào khó có Htr. lo.

Ngoài ra khóa học kỳ này được tổ chức vào thời điểm mà bệnh dịch lan tràn, vì vậy có nhiều Huynh Trưởng cũng như đoàn sinh hay bạn đoàn không thể về tham dự được. Nếu không bịnh thì con số tham dự viên còn tăng lên nữa. Rất may là trong con số trên 400 học viên chỉ có 2 em Oanh Vũ bị sốt và một em ngành thiếu bị cảm nhẹ không đáng kể.

Trong khóa học thường niên kỳ thứ 20 nầy, còn có Lễ kỷ niệm 60 năm sinh hoạt trong GĐPT của Niên Trưởng Huynh Trưởng Cấp Tấn Thị Lộc Võ Văn Mai. Chương trình văn nghệ kỷ niệm 20 năm khóa học được tổ chức vào ngày thứ bảy thay vì chủ nhật như mọi năm, mặc dù ít thời gian chuẩn bị, các em ngành Ấu, Oanh Vũ và Thanh Thiếu đã đem lại cho quý Thầy, quý Cô và quý Phụ Huynh những tiết mục "Cây Nhà Lá Vườn" thật ngoạn mục và đầy ý nghĩa. Các em đón nhận được rất nhiều tràn pháo tay tán thưởng. Khán thính giả rất vui và ở cho đến phút cuối.

Như mọi năm, sau mỗi bữa ăn trưa và chiều Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh khảo hạch Kinh, năm nay các em đọc thuộc bài "Ma Ha Bát Nhã Ba La Mật Đa Tâm Kinh" và Thầy có quà thưởng cho các em. Thầy hẹn năm sau các em học thuộc Thập Chú.

Bài viết về kỷ niệm 20 năm khóa Phật Pháp Thường Niên Đức Quốc với chủ đề "*Uống Nước Nhớ Nguồn*" sẽ do Huynh Trưởng Nguyên Mãn, Tổng Thư Ký, Ban Hướng Dẫn GĐPT Đức Quốc trình bày.

Qua sự đề nghị của Ban Thường Vụ, là Hành Giả làm sao sáng tác một bài hát hay bài thơ cho buổi Lễ kỷ Niệm 20 Năm KPPTN Đức Quốc. Ban đầu Hành Giả cố gắng làm bài thơ. Nhưng sau đó qua một đêm suy gẫm, bài hát được thành hình và tập chung với Chị Ca Sĩ Phụ Huynh của GĐPT Chánh Dũng và một vài Phụ Huynh khắp nơi, Hành Giả không nhớ tên đã trình diễn trên chánh điện:

https://tieulun.hopto.org

Hoa Sen nở vòm trời Đức Quốc
Hoa Sen thơm bay suốt trời Âu
Hai mươi năm tu học Đạo Mầu
Ân Thầy, Cô, ân Cha Mẹ in sâu

Hai mươi năm khóa học thường niên
Hai mươi năm Phật tử truân chuyên
Đến Hannover từ khắp mọi miền
Đoàn Lam Oanh Vũ, Thanh Thiếu Niên tụ về.

Câu Tục ngữ, Ca dao dân gian
Luôn tâm niệm Đoàn Sinh áo Lam:
Nhớ kẻ trồng cây – khi ta ăn trái
Uống nước nhớ nguồn – Mãi mãi khắc ghi (2x)

Lời Phật dạy: "TÂM TỪ BI"
Lời Phật dạy: "DIỆT THAM SÂN SI" (2x)

Trong khóa nầy có nhiều khuôn mặt mới, không những đoàn sinh áo Lam Việt mà còn có các em nam, nữ người Đức là Bạn Đoàn. GĐPT Chánh Giác Bremen, chính HG chở một số em mới về tham dự khóa học. Những em nào còn trong ngành thiếu (dưới 18 tuổi), có Phụ Huynh đi theo thì không sao. Những em nào Đức hay Việt mà không có Phụ Huynh cùng đi, Ban Huynh Trưởng GĐPT Chánh Giác cũng như những GĐPT khác, nhận giấy đồng ý của Phụ Huynh.

Là đoàn lam chúng ta tự hỏi
Bổn phận gì trong cõi Ta Bà
Biết Phật Tương Lai trong ta
Thành tâm tu học, lục hòa thực thi

Trong bài học: TÍN - HẠNH - NGUYỆN người Phật tử luôn luôn có hạnh nguyện và cố gắng Phát Bồ Đề Tâm. Chúng ta luôn hãnh diện là một đoàn viên trong GĐPT Việt Nam, một tổ chức mà ngay cả Đức Đạt Lai Lạt Ma rất quý và Ngài nói: Phật Giáo trên thế giới nầy, chỉ có Phật Giáo Việt Nam là có Đoàn Phật Tử Áo Lam thật tuyệt vời!

Với tâm nguyện Từ Bi Trí Huệ
Diệt vô minh đuốc Tuệ sáng soi
Hãnh diện Việt Lam giống nòi
Bồ Đề Tâm phát, thiệt thòi sá chi

Trong suốt 20 năm đó, người Phật tử được thọ ân của Thầy Tổ, chư Tăng Ni, ân của Cha Mẹ và ân các Huynh Trưởng Niên Trưởng và Huynh Trưởng các cấp, như đã nói ở trên. Người Phật tử đến Chùa để nhận sự hướng dẫn và giảng dạy của quý Tăng Ni, từ từ đưa chúng ta đến bờ giác ngộ:

Chúng con nguyện khắc ghi tâm khảm
Chư Tăng Ni tình cảm dành cho
Viên Giác Tự vẹn câu hò
Hướng Thuyền Bát Nhã đưa đò qua sông.

Suy đi ngẫm lại đoàn Lam Đức quốc có đến ngày hôm nay là do ân sâu dày của Hòa Thượng Phương Trượng Chùa Viên Giác. Ngài đã khích lệ để thành lập GĐPT Đức Quốc. Cho đến nay Thầy luôn yểm trợ từ vật chất đến tinh thần, nhờ đó GĐPT Đức Quốc càng ngày càng vững mạnh.

Nay đảnh lễ Bổn Sư Hòa Thượng
Nhờ Ân Sư Phương Trượng Tổ Đình
Kính xin Phật Tổ chứng minh
Hai mươi năm đó bao tình yêu thương

Cá Chết Đảng Lời To

Phọt-mô-sa là Cha của đảng
Lẽ đương nhiên Vũng Áng mẹ hiền
Một khi Cha Mẹ dúi tiền
Thằng con thấy đất tổ tiên hết cần
Chuyện cá chết trắng ngần bốn tỉnh
Chất độc gây mầm bệnh di truyền
Người dân đã biết căn nguyên
Trong khi cả đám cầm quyền tỉnh bơ
Suốt ba tháng tảng lờ như hến
Chúng xem thường tính mệnh con người
Phải chăng lặng tiếng im hơi
Là do đảng phải vâng lời Mẹ Cha ?
Màn kịch Phọt-mô-sa thú tội
Đảng bày trò lừa dối mị dân
Chung quanh một đám „vô năn"(g)
Hít hơi bơm đảng đứt gân không chừng
Ngồi mua bán trên lưng dân tộc
Mặc cho bao tiếng khóc mọi miền
Nước non cạn kiệt tài nguyên
Miễn sao đảng vẫn túi tiền không vơi
Cá chết nhiều đảng lời càng bộn
Xét suy ra đảng tốn gì đâu
Chỉ năm bảy kẻ cúi đầu
Mở màn họp báo là thâu bạc về
Nghề của đảng vốn nghề lừa đảo
Kể từ khi loài Cáo hiện hình
Có tên hai chữ Chí Minh
Chiến tranh khói lửa dân tình khổ đau!
Muốn tươi sáng cùng nhau ta phải
Vượt qua cơn sợ hãi chính mình
Mới mong thấy ánh bình minh
Bằng không mối họa rập rình tương lai.

• Trần Thế Thi

Khóa Học Thường Niên năm nay, rất tiếc là Hòa Thượng Bổn Sư đi hoằng pháp bên Mỹ Châu. May mắn và hạnh phúc cho khóa học, có sự hiện diện của Thượng Tọa Tổng Thư Ký GHPGVNTN Âu Châu. Thầy là giảng Sư cho khóa học ngay từ đầu và Thầy khích lệ cho Huynh Trưởng và Đoàn Sinh trong vấn đề tu học. Thị Thiện còn nhớ trong một bài giảng của Thầy về Phát Bồ Đề Tâm, Thầy nói Ma Vương cũng có thần thông như chư Phật. Nhưng chúng rất sợ Bồ Đề Tâm của Chư Phật. Chính vì thế mỗi một Phật tử, khi tu học và Phát Bồ Đề Tâm là Ma Vương sẽ run sợ. Và cũng chính lời giảng của Thầy mà Hành Giả đã sáng tác ngay trong đạo tràng tu học năm đó bài nhạc: *Khóa Phật Pháp Mùa Phục Sinh*. Với tâm niệm là Chư Phật luôn hiện hữu với chúng ta, trong mọi thời, mọi

https://tieulun.hopto.org

lúc, mọi nơi. Bởi vì đối với Chư Phật không có thời gian và không gian, không có quá khứ, hiện tại và vị lai. Cho nên khi viết bài nầy Thị Thiện suy nghĩ là khi chúng ta, bất cứ lúc nào khi nghĩ đến Chư Phật, thì Chư Phật sẽ hiện hữu ngay. Cho nên trong nội dung bài hát, Thị Thiện xin viết:

Vào tháng Tư tiết trời còn mưa lạnh,
Nhưng không sờn người Phật tử bền gan
Đường xa xôi dù vượt núi băng ngàn
Chí Tu Học nào sá chi gian nan

Từ khắp nơi, các đoàn Lam đông kéo về
Tham dự học khóa Phật Pháp mùa Phục Sinh
Đầy niềm tin đầy ưu ái thâm tình
Là Huynh Trưởng vì đàn em quên mình.

Điệp khúc:

Đây Phụ Huynh, Ấu, Oanh Vũ, Thanh, Thiếu niên
Hòa Tin Vui gắn bó Chư Tăng Ni,
Đem hết tâm hồn, giao cảm Chư Phật
Phát Bồ Đề Tâm, rung chuyển Ma Vương

Đây Phụ Huynh, Ấu, Oanh Vũ, Thanh, Thiếu Niên
Hoa tình thương hương thơm ngát bay muôn phương
Thanh thoát đạo tràng, quyết chí tu học
Phát Bồ Đề Tâm, cứu độ chúng sinh. (2x)

Một tâm sự mà Thị Thiện xin gởi đến quý Chư Tôn Đức, quý Anh Chị Trưởng, quý anh Huynh Trưởng và các em đoàn sinh trong nhà Lam là chúng ta hãy cố gắng đùm bọc, duy trì và bồi đắp ngôi Nhà Phật Giáo (trong đó có ngôi nhà Lam của chúng ta) mà Đức Từ Phụ Thích Ca Mâu Ni đã và đang tặng cho nhân loại trên thế gian nầy, thấy được con đường diệt khổ, để tu, đạt đến sự giải thoát sanh tử luân hồi, đã trên 2560 năm.

Tổ chức GĐPT tại Đức tồn tại và ngày càng phát triển là nhờ có rất nhiều công sức của các anh chị Htr.. Thật vậy, muốn xây dựng lên một tổ chức, một nhà Lam có thể xây dựng được; nhưng duy trì và đưa ngôi nhà Lam ấy đi lên và vững chãi không phải là dễ. Cho nên là đoàn Lam không những tại Âu Châu mà là trên toàn năm châu, chúng ta hãy ghi nhận vào tâm khảm lời ca của Bài Hát: "Trại Ca Vạn Hạnh" do Huynh Trưởng Như Vinh đã viết có đoạn như sau:

....
"*Ta về đây với tấm lòng tha thiết – Xây nhà Lam sáng huy hoàng chân lý.*
Như Hoa Sen trong bùn - Ta vươn lên thơm lừng
Quyết chí suốt đời vững tay chèo thuyền Lam".

Đúng! Là Lam Sinh, là Huynh Trưởng và Đoàn Sinh Áo Lam chúng ta, học được Giáo Pháp nhiệm mầu của Chư Phật, ý thức được trách nhiệm vô hình ấy trong tâm tư chúng ta, dấn thân vào cuộc đời để hóa độ, lèo lái con thuyền Lam vững chắc đưa đến sự giác ngộ giải thoát.

Viết lại bài khóa Phật Pháp Thường Niên, nhân những ngày sắp tới là Ngày Phật Đản Sinh 2560, Thị

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động được tin Đạo hữu

CHÂU HỮU LỢI
Pháp danh Đồng Pháp
Sanh ngày 2.2.1955 tại Việt Nam
Đã thuận thế vô thường về cõi Phật A Di Đà
ngày 2.7.2016 nhằm ngày 28 tháng 5 năm
Bính Thân tại Ronago - Como – ITALIA
Hưởng thọ 62 tuổi

Thượng Tọa Thích Hạnh Bảo trụ trì chùa Viên Ý và toàn thể Phật tử chân thành chia buồn cùng Chị Tuyết và quý quyến, đồng thời thành tâm cầu nguyện cho Hương linh Đạo hữu Đồng Pháp Châu Hữu Lợi sớm được vãng sanh miền cực lạc.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Thiện xin gởi đến quý Phụ huynh, Anh Chị Huynh Trưởng và các em Đoàn Sinh Áo Lam ba yếu tính của Kinh Pháp Hoa: "*Mặc áo Như Lai - Ngồi Tòa Như Lai - Ở nhà Như Lai*".

Vậy khi chúng ta dấn thân vào đời để hóa độ, lợi tha chúng ta phải hỏi chính chúng ta là: Anh chị em chúng ta có mặc áo "Nhẫn Nhục" có ngồi "Tòa Như Lai", có ở trong "Nhà Như Lai" chưa? Chúng ta ghi nhớ bài học nầy, nhớ tinh thần giáo hóa, độ sanh của Ngài Phú Lâu Na, một vị Bồ Tát, có lòng Từ Bi tuyệt vời đối với con người trong cõi ta bà nầy. Chúng ta cố gắng gìn giữ Tâm Giác Ngộ của mình. Và muốn như vậy chúng ta phải xiển dương công đức của Chư Phật như Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ Tát với "Thập Chủng Đại Nguyện":

Nhứt giả lễ kính Chư Phật
Nhị giả xưng tán Như Lai
Tam giả quản tu cúng dường
Tứ giả sám hối nghiệp chướng
Ngũ giả tùy hỷ công đức
Lục giả thỉnh chuyển pháp luân
Thất giả thỉnh Phật trụ thế
Bát giả thường tùy Phật học
Cửu giả hằng thận chúng sanh
Thập giả phổ giai hồi hướng.

Kính chúc Chư Tôn Đức, quý Huynh Trưởng và đoàn Sinh GĐPT Áo Lam nhận được nhiều Hồng Ân của Thập Phương Chư Phật Chư Bồ Tát và Hiền Thánh Tăng, nhân ngày Đản Sanh của Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, thân tâm thường lạc, Phật Sự Viên Thành.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát.

Phật lịch 2560 Mùa Phật Đản Sanh
Thị Thiện – UVBC GĐPT Đức Quốc

https://tieulun.hopto.org

Thảm họa môi trường

• **Hương Cau & Quảng Trực**

1. DIỄN BIẾN THẢM HỌA

Cá bắt đầu chết trôi giạt vào trắng bờ từ ngày 6 tháng 4 năm 2016 Vũng Áng, Hà Tĩnh và sau đó lan nhanh đến Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế, trên suốt chiều dài 250 km bờ biển Việt Nam.

- Tính đến ngày 25/4, tỉnh Hà Tĩnh có 10 tấn, Quảng Trị 30 tấn, đến ngày 29/4 Quảng Bình hơn 100 tấn cá biển chết giạt bờ. Chỉ riêng tỉnh Quảng Bình có 18 xã chuyên làm nghề biển với hơn 14.000 gia đình và 24.000 lao động nghề biển bị hoàn toàn thất thu trong việc đánh bắt. Không chỉ cá biển chết, mà ngay cả cá nuôi trong bè trên địa bàn 3 xã Kỳ Lợi, Kỳ Hà, Kỳ Ninh (đều thuộc thị xã Kỳ Anh) chỉ trong 3 ngày từ 06/4 đến 08/4 cũng đều bị chết hàng loạt với thiệt hại ước tính trên 1 tỉ đồng. Chủ tịch xã Kỳ Hà cho biết thêm, vào ngày 27/4 toàn xã có gần 100 tấn nghêu của hơn chục gia đình cũng đã chết sạch.

Kết quả thử nghiệm ban đầu cho thấy hàm lượng Nitơ, hàm lượng kim loại nặng Crôm vượt giới hạn cho phép của quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về chất lượng nước biển và trên mặt biển. Kết quả này cũng chỉ ra rằng, nguyên nhân cá biển, cá nuôi chết không phải do dịch bệnh mà do một tác nhân cực mạnh, vì chất độc trong môi trường nước biển.

- 21 người bị trúng độc đầu tiên là tại một buổi tiệc khai trương nhà hàng vào ngày 21/4 tại Quảng Bình. Hầu hết những người có mặt sau khi ăn các món ăn hải sản, được mua từ huyện Quảng Trạch (Quảng Bình), về nhà đều có hiện tượng trúng độc như đau bụng, buồn nôn và tiêu chảy.

- Sáng 4/5, hơn 2 tấn cá nuôi lồng của người dân xã Hải Dương, huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên-Huế lại tiếp tục chết.

- Sau cuộc lặn của các ngư dân ngày 6/5, phát hiện "Các rạn san hô cách bờ từ 1 đến 6 hải lý đã bị phá hủy hoàn toàn trong các đợt cá chết vừa qua. San hô được xem như là mái nhà của các loài thủy, hải sản biển. San hô mà chết, thì nhiều loài thủy sản khác sẽ chết theo". Trưởng thôn Nhân Nam, ông Phạm Văn Khiển, cho biết thêm: "Xác cá nằm dày đặc dưới đáy biển trước thôn. Lượng cá chết giạt vào bờ biển Quảng Bình hàng trăm tấn trong ba đợt vừa qua cũng không nhiều bằng lớp cá chết dưới đáy biển".

- Bên cạnh đó, ngành du lịch cũng bị thiệt hại nặng nề. Các nhà nghỉ, khách sạn suốt 4 tỉnh miền Trung mùa này hầu như đóng cửa, vì lượng khách giảm 90% so với năm trước.

- Một thợ lặn (sinh năm 1970) anh Lê Văn Ngày tham gia lặn tại cảng Sơn Dương, Formosa (Kỳ Anh, Hà Tĩnh) để xây dựng đê chắn sóng cho công trình này, khi về cảm thấy tức ngực, khó thở, **và đã chết trên đường vào bệnh viện vào ngày 24/4.** Anh Hoàng Quang, thợ lặn Formosa, cho biết đã có 21 thợ lặn đã có triệu chứng bị nhiễm độc nước biển ở khu vực Vũng Áng. Tuy vậy sau gần một tháng kiểm tra sức khỏe ở bịnh viện Trung Ương Huế, họ không nhận được kết quả và còn bị đe dọa chấm dứt hợp đồng lao động nếu còn truy cứu nguyên nhân bịnh.

2. PHẢN ỨNG TỪ CHÍNH QUYỀN

Trong lúc dân tình còn đang hốt hoảng trước thảm họa, lo âu cái đói rình rập trong tương lai thì chính quyền vẫn cứ án binh bất động, từ trên Trung Ương không có được một lời trấn an dân, thậm chí lại cử các cán bộ ra tuyên bố những điều vô cùng ngớ ngẩn:

- Ngày 22/4 ông Hoàng Dương Tùng, Phó Tổng Tổng cục Môi trường lý giải cá chết là do **sức ép của âm thanh**!!!

- Ông Phan Lam Sơn, Phó Giám đốc Sở Tài Nguyên & Môi Trường tỉnh Hà Tĩnh cho biết: "*Nói chung, các thông số, chỉ tiêu của nguồn nước biển đều nằm trong giới hạn cho phép, chưa vượt ngưỡng đến mức ô nhiễm. Chính vì thế,* ***chưa đủ căn cứ để có thể đưa ra kết luận cá chết hàng loạt là do nguồn nước.***"

- Vụ phó Vụ Nuôi trồng thủy sản, Bộ Ngư Nghiệp Phạm Khánh Ly cho biết, đoàn công tác không vào kiểm tra Khu Công Nghiệp Vũng Áng được vì **đây là Khu công nghiệp có yếu tố nước ngoài, đoàn không có thẩm quyền, có chỉ đạo của Thủ Tướng thì mới tiến hành kiểm tra được???**

- Ngày 22/4 đài VOA đăng tin và chỉ trích mạnh mẽ Tổng Bí thư đảng cộng sản Việt Nam, Nguyễn Phú Trọng, vì sao khi vào thăm Formosa ngày 22/4, lại không đề cập đến thảm họa cá, mà chỉ tuyên bố tới thăm với mục đích **"Kiểm tra tiến độ dự án Formosa"** !!!

- Song song đó, báo đảng Cộng sản online tường trình buổi làm việc của Nguyễn Phú Trọng với Formosa **cũng không nhắc gì đến thảm họa môi trường biển miền Trung lẫn đi thăm hỏi các ngư dân bị thất thoát thu nhập vì không còn có thể đánh bắt cá trong vùng lãnh hải của Việt Nam.**

- Ngày 23/4, trả lời phỏng vấn về việc có nên tiếp tục sử dụng cá biển, tắm biển ở những vùng nước xảy ra hiện tượng cá chết hay không, ông phó Chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh, Đặng ngọc Sơn cho biết: "*Hiện tại các lồng bè đang nuôi trồng thủy sản ở Vũng Áng nhiều loại thủy, hải sản vẫn sinh trưởng bình thường. Những loại hải sản như: mực, tôm, cua cá vẫn đang*

https://tieulun.hopto.org

sống thì người dân có thể ăn được. ***Ngoài ra, người dân cũng có thể yên tâm tắm biển ở các vùng biển này" !!!***

- Trong phóng sự thực hiện hôm 26/4, phóng viên kênh VTC thử nghiệm đặt hai con cá vào một chậu nước lấy từ khu vực Vũng Áng, cá chết chỉ vài phút sau đó. Vậy mà một ngày sau đó, các báo lề đảng tại Việt Nam đã cáo buộc phóng viên VTC "đưa thông tin sai lệch".

- Tối ngày 27/4, Thứ Trưởng bộ TN & MT, ông Võ Tuấn Nhân trong một buổi họp báo 10 phút đã tuyên bố, các cơ quan chuyên môn đã thống nhất có hai nhóm nguyên nhân chính. Một là do tác động độc tố hóa học của con người và hai là **do tác động của hiện tượng tảo nở hoa, thủy triều đỏ. Ngoài ra "Chưa tìm thấy mối liên hệ với hoạt động của Formosa và các công ty trong khu vực với tình trạng cá chết hàng loạt này**". Thậm chí ông Nhân đã cắt ngang câu hỏi của một nữ phóng viên và răn đe, cấm đoán phóng viên không được đặt thêm những câu hỏi nhạy cảm về thảm họa cá, như vậy sẽ làm tổn hại cho đất nước???

Lập tức, Tiến sĩ khoa học Nguyễn Văn Tác, Nguyên Viện trưởng Viện Hải dương học, Phó chủ tịch Hội Khoa học Kỹ thuật Biển Việt Nam, đưa ngay ra phản biện, nếu như cá tôm chết vì thủy triều đỏ, thì nó phải xuất hiện trước đó khoảng 10 ngày và khi xuất hiện, mặt biển sẽ có màu hồng, màu vàng hoặc màu xanh, kèm theo mùi tanh, hôi rất đặc trưng. Chuyện không được thấy tại 4 tỉnh miền Trung.

- Sáng 30/4, ông Nguyễn Điểu, Giám đốc Sở TN & MT Đà Nẵng cùng nhiều cán bộ Sở đã đi tắm biển tại bãi Phạm Văn Đồng, quận Sơn Trà. Ông Nguyễn Điểu nói: "***Kết quả kiểm định mẫu nước ở Đà Nẵng đảm bảo an toàn nên chúng tôi cũng như mọi người cứ yên tâm tắm biển" ???***

- Các màn kịch chưa hết, ngày 3/5/2016, **bà Bộ trưởng Y tế Nguyễn Thị Kim Tiến khoe ảnh ăn cá tại tỉnh Hà Tĩnh với mấy quan chức của bộ này và địa phương.** Thật là một phong trào vô lương tâm của chính phủ, coi thường tính mạng của người dân, miễn là sai lầm Formosa không bị lộ.

3. PHẢN ỨNG TỪ DÂN

Từ lòng căm phẫn trước thái độ bao che, giấu giếm thông tin của nhà cầm quyền, hàng ngàn người dân từ Hà Nội, Sài Gòn, Huế, Đà Nẵng, Nha Trang, Nghệ An, Hà Tĩnh, Vũng Tàu, Quảng Bình, Hải Phòng... đã biến thành hành động cùng nhau xuống đường biểu tình.

- Hàng ngàn người dân ở nhiều thành phố, địa phương trong cả nước đã cùng nhau xuống đường hôm chủ nhật 08/5, biểu tình đòi minh bạch vụ cá chết hàng loạt. Cuộc tuần hành **"Vì nước sạch / Vì chính quyền minh bạch"** ở Sài Gòn đã bắt đầu lúc 8 giờ sáng; hàng trăm người đã đến với những biểu ngữ tại công viên 30/4. Công an đã điều động nhiều xe buýt tới khu vực người biểu tình tập trung để dồn bắt người biểu tình, nhét lên xe đưa về đồn tra khảo. Cả hơi cay cũng được dùng để giải tán người biểu tình. Ở Hà Nội người xuống đường cũng bị bắt bớ, hành hung. Khoảng 40 người tại khu vực Nhà Hát Lớn đã bị bắt. Đến 10 giờ sáng thì tất cả bị giải tán. Những người quay clip đều bị công an ra lệnh xóa ngay lập tức. Tổng cộng có khoảng 100 người đã bị bắt giữ.

Gây nhiều căm phẫn nhất là trường hợp hai mẹ con cô Hoàng Mỹ Uyên bị lực lượng Công an và Thanh niên Xung Phong đánh bầm giập, đổ máu vô cùng dã man trong cuộc xuống đường vì cá.

- Cục báo chí, Bộ Thông tin và Truyền thông ngày 13/5, đã xử phạt báo Nông Thôn Ngày Nay 140 triệu đồng vì vi phạm một điều khoản về "Đăng, phát thông tin gây phương hại đến lợi ích quốc gia, gây mất đoàn kết dân tộc". Trong hai bài viết đăng trên ấn phẩm Thế giới Tiếp thị có tên "Nhân dân mãi mãi là người đến sau", và "Lời than của các loài cá", trong đó có một bài của Nhạc sĩ Tuấn Khanh.

- Không bỏ cuộc, sang tuần sau, sáng 15/5, hàng trăm bà con giáo dân xứ Song Ngọc tại Nghệ An lại tiếp tục tuần hành, mang theo các biểu ngữ như "Cá cần nước sạch, dân cần minh bạch", "Vì sao cá chết" hay "Tôi không muốn chết như cá". Còn tại TP Vũng Tàu, một nhóm người mang theo biểu ngữ "Hãy trả lại môi trường sạch cho biển Việt Nam" đi dọc theo một bãi biển. Nhiều người ở Sài Gòn và ở Hà Nội nói họ bị "tạm giữ" ngay tại nhà khi đang tọa kháng. Tuy nhiên, ở Hà Nội một nhóm bạn trẻ khoảng vài chục người, trong đó có nhiều người đeo khẩu trang, đã tuần hành chớp nhoáng, và theo đoạn video đăng trên mạng xã hội, bị xô đẩy bởi lực lượng an ninh và sau đó bị bắt giữ.

- Đặc biệt, hôm 15/5 giáo xứ Song Ngọc, giáo phận Vinh đã có một cuộc biểu tình quy mô lớn. Cha JB Nguyễn Đình Thục đã dẫn đầu đoàn người tuần hành tiến lên UBND xã Quỳnh Ngọc và Sơn Hải. Cha Nguyễn Đình Thục còn chia sẻ thêm: *"Vì đã tới tận nơi Formosa, hiểu rõ nỗi khổ của người dân, với Thư Chung của Đức cha Phao-lô Nguyễn Thái Hợp, chúng ta không thể làm ngơ trước nỗi đau của dân tộc. Khẩu hiệu của người biểu tình "Ê, Tàu Khựa, Formosa cút !" là mong muốn của người dân".*

- Hàng trăm người dân ở Nghệ An xuống đường trong hơn hai tháng qua. Ông Trần Minh Nhật, thuộc truyền thông công giáo 'Tin mừng cho người nghèo' nói với BBC Tiếng Việt: "Phản đối VTV1 vu cáo đối với Đức Cha Phao-lô Nguyễn Thái Hợp". Xuất phát từ bản tin ngày 13/5 của Đài Truyền Hình VN đã vu khống trắng trợn như sau: "Giám mục giáo phận Vinh Nguyễn Thái Hợp đã ra bản Thư Chung, diễn tả sự

https://tieulun.hopto.org

việc một cách thiếu khách quan, thổi phồng, gây hoang mang và dùng những lời lẽ kích động giáo dân".

- Một bài thơ với tựa **"Đất nước mình ngộ quá phải không anh"** đăng ngày 25/4 lên facebook của cô giáo Trần Thị Lam, giáo viên môn văn, Trường THPT Hà Tĩnh với nội dung gián tiếp lên án nhà cầm quyền thẳng tay bán rẻ rừng vàng biển bạc của quê hương, gây ra cả núi công nợ khổng lồ đè nặng lên vai mỗi người dân, tương lai đất nước mịt mùng u ám... đã được lan truyền rộng rãi trên mạng và được người đọc ủng hộ đồng tình nhiệt liệt.

- Vào ngày 05/6 một cuộc tuần hành nhân ngày Môi Trường Thế Giới và vì 'cá chết hàng loạt, bất thường' do nhóm Green Trees, một nhóm Xã hội Dân sự về môi trường tổ chức đã bị giải tán không lâu sau khi diễn ra ở Hà Nội. Khoảng hơn 20 người bị các lực lượng an ninh ngăn chặn và trấn áp bắt lên xe bus. Mạng xã hội Facebook đã bị chính quyền chặn vào đúng thời điểm tuần hành, nhằm hạn chế khả năng liên lạc và đưa thông tin về việc này.

- Sáng ngày 7/7/2016, hơn 3 ngàn người dân tỉnh Quảng Bình đã bất ngờ xuống đường biểu tình chống Formosa, đồng thời yêu cầu Bộ trưởng TN & MT Trần Hồng Hà phải từ chức. Bắt đầu từ 9 giờ sáng, đoàn biểu tình tuần hành ôn hòa tiến về Ủy ban nhân dân huyện Quảng Trạch để nêu nguyện vọng bảo vệ môi trường và chống lại hành vi bao che cho Formosa đầu độc biển. Đến khoảng 11 giờ trưa, nhà cầm quyền Quảng Bình đã huy động một lực lượng đông đảo, bao gồm CA, cảnh sát cơ động, an ninh thường phục, đoàn viên thanh niên cộng sản, thậm chí, cả quân đội để chống biểu tình. Ngay sau đó, lực lượng CA, cảnh sát cơ động đã bất ngờ ra tay đàn áp đẫm máu người biểu tình. Nhiều tiếng súng đã vang lên cùng hàng loạt lựu đạn cay được ném thẳng về phía bà con ngư dân tay không tấc sắt.

4. FORMOSA NHẬN TỘI

Sáng 30/06, sau gần 3 tháng bưng bít thông tin, Chính phủ VN đã tổ chức họp báo, công bố nguyên nhân cá chết là do **chất thải gây ô nhiễm từ Formosa vượt quá nồng độ cho phép**. Sau khi xin lỗi, nhà máy Formosa xin đền bù số tiền bồi thường thiệt hại là 500 triệu đô la và chính phủ VN đã chấp thuận đề nghị này, đồng thời cũng cho phép **Formosa tiếp tục hoạt động.**

Số tiền Formosa muốn bồi thường không đến tay các gia đình ngư dân vì Thủ tướng Xuân Phúc đã chuyển giao cho Bộ Nông nghiệp, Bộ Tài chính, Bộ Kế hoạch Đầu tư, Bộ Tài Nguyên Môi Trường, để các Bộ này sử dụng vào việc tìm ra các dự thảo hỗ trợ ngư dân hiệu quả nhất, trong đó nhấn mạnh trọng tâm vào việc cho ngư dân vay tiền với lãi suất thấp khi đóng tàu đi đánh bắt xa bờ !!! Chưa thấy hỗ trợ nào cho ngư dân "kinh hoàng" hơn, **vì gần bờ thì cá đã chết hết, còn xa bờ thì gặp tàu Trung Quốc đâm chìm, ai sẽ bảo vệ cho ngư dân đây???**

Xin nói rõ, công ty Formosa là một dự án thuộc lĩnh vực luyện kim của Đài Loan nhưng Trung Quốc chiếm đến 39% cổ phần. Công nghệ của nhà máy này thuộc loại lạc hậu, phải sử dụng than đá để luyện gang. Khối lượng chất thải các loại (rắn, lỏng, khí) rất lớn, có chứa nhiều chất độc hại, và được thải ra liên tục. Chỉ riêng chất thải lỏng được phê duyệt thải ra môi trường tới hàng chục nghìn m3/ngày. Ai bảo đảm được là Formosa không lợi dụng kẽ hở này để chỉ cần trong vòng vài phút có thể thải hết ra biển hàng tấn chất cực độc như Chlorine, Phosphorous, Arsenic, những hóa chất mà cần chi phí rất cao mới thanh lọc được. Chỉ trong 3 tháng đầu năm, Công ty Formosa đã nhập 296 tấn hóa chất, gồm 45 loại cực độc với con người, và những chất độc này được sử dụng vào việc tẩy rửa một số đường ống, cấu kiện hoen rỉ của nhà máy, công trường.

Ngay cả chuyện lắp đặt đường ống xả thải rộng 1m, dài 1,5km nằm sâu 17m dưới lòng biển và hằng ngày xả 12.000m3 nước thải mà giữa cán bộ lãnh đạo Bộ Tài Nguyên Môi Trường cũng tréo ngoe. Thứ Trưởng Bộ TN & MT Võ Tuấn Nhân vào ngày 23/04 đã khẳng định đường ống xả thải của Formosa Hà Tĩnh **đã được cấp phép**, trong khi đó, ngày 28/4, Bộ Trưởng Bộ TN&MT Trần Hồng Hà lại khẳng định, luật pháp Việt Nam **không cho phép hệ thống xả thải lắp đặt ngầm bao giờ ???**

5. KẾT LUẬN

Qua thảm họa CÁ CHẾT, toàn dân đã thấy rõ bản chất của đảng cộng sản, vừa yếu kém trong vai trò lãnh đạo lại vừa vô trách nhiệm, chỉ biết đặt quyền lợi của đảng lên trên quyền lợi, tính mạng của người dân.

Số tiền bồi thường ít ỏi không đủ để phục hồi lại toàn bộ hệ thống sinh thái của 250km bờ biển VN đã bị hủy diệt hoàn toàn. **Các chuyên gia nước ngoài đánh giá ít nhất là 50 năm nữa, nếu miền Trung không tiếp tục đổ hóa chất ra biển thì may ra chúng ta mới có lại môi trường biển trong sạch.**

Formosa chưa thực sự bước vào giai đoạn vận hành sản xuất mà chất thải đã cực độc như thế, bây giờ cho Formosa tiếp tục mướn đất thêm 70 năm nữa thì tai hại sẽ khủng khiếp đến thế nào?

Còn phải kể đến việc chính phủ CSVN đã quá nương tay cho Formosa, không chịu truy tố công ty này ra tòa án với tội danh hủy hoại môi trường sống khiến hàng triệu người dân sống nhờ vào biển đã bị tước đoạt đi chén cơm manh áo. Theo nhận định của luật sư Lê Công Định: „Do tính chất nghiêm trọng của thảm hoạ này, chắc chắn thủ tục điều tra không chỉ dừng ở cấp độ xem xét xử phạt vi phạm hành chính đơn thuần, mà xa hơn phải khởi tố vụ án theo thủ tục tố tụng hình sự„.

Vì tham ô hủ hóa cộng với khả năng quản lý kinh tế còn quá thấp kém, chóp bu đảng cộng sản đã bị Formosa trám miệng bằng tiền và cho vào bẫy, nhưng cuối cùng, người lãnh hậu quả đói nghèo, bịnh hoạn ung thư di truyền cho các thế hệ con cháu không phải là cán bộ mà chính là người dân vốn đã quá lầm than, cực khổ dưới ách cai trị độc tài của đảng cộng sản từ bao năm qua.

https://tieulun.hopto.org

VẪN CÒN LÀ MỘT NGHI ÁN

Vào tháng Tư cá chết tại Vũng Áng và các tỉnh miền Trung còn chưa tìm ra nguyên nhân thì bỗng nhiên cá trong các sông hồ từ Bắc chí Nam tự dưng cũng bị hạ độc chớp nhoáng. Các dữ kiện dưới đây được trích từ bài viết của tác giả Vũ Đông Hà "Có bàn tay của Trung Nam Hải trong thảm họa môi trường lớn nhất của lịch sử Việt Nam?" (Dân Làm Báo):

- Ngày 04.05.2016, cá chết đầy ở thượng nguồn sông Bưởi, Thanh Hóa.
- Ngày 05.05.2016, hàng loạt cá trên sông La Ngà chết tại tỉnh Đồng Nai.
- Cùng ngày, 05.05.2016, 11 tấn cá bị chết trên sông Lạch Bạng, Thanh Hóa.
- Ngày 09.05.2016, cá chết trong lồng bè ở huyện đảo Phú Quý, Bình Thuận.
- Ngày 15.05.2016, cá lại chết trên sông Bưởi tại Thanh Hóa.
- Ngày 17.05.2016, cá chết trên sông Hinh, Phú Yên.
- 17.05.2016, cá chết hàng loạt tại kênh Nhiêu Lộc, Thị Nghè, Sài Gòn.
- Ngày 08.06.2016, 5 tấn cá chết trong hồ Hoàng Cầu, Hà Nội.
- Ngày 10.06.2016, cá chết hàng loạt trên sông Thương, Bắc Giang.
- Ngày 13.06.2016, tôm hùm chết ở khu vực biển ở xã Xuân Phương, Phú Yên.

Formosa chỉ có ở Vũng Áng nhưng tại sao hiện tượng cá chết lại xảy ra đồng thời trên mọi miền đất nước? Chắc chắn do một bàn tay bí mật đã ra tay để đánh lạc hướng dư luận hầu bao che cho Formosa vào thời điểm đó, bất kể tới thiệt hại có thể làm tiêu hủy cả sự nghiệp của người dân sống bằng nghề nuôi cá lồng bè.

Một nghi án chưa có câu trả lời nhưng chắc chắn mọi người đều biết rõ AI LÀ HUNG THỦ ? Đó chính là thế lực chống lưng cho Formosa từ bấy lâu.

Thêm một tin chấn động, ngày 12/7 báo Tuổi Trẻ vừa đưa tin: "*Sau khi được sự chỉ đạo của lãnh đạo sở, chi cục môi trường, thanh tra của sở này đã phối hợp với Công an môi trường tỉnh Hà Tĩnh vào trang trại của ông Lê Quang Hòa (giám đốc Công ty Môi trường đô thị thị xã Kỳ Anh) ở địa bàn phường Kỳ Trinh, thị xã Kỳ Anh, kiểm tra... Khi vào kiểm tra, chúng tôi thấy ở trang trại của anh Hòa có việc chôn lấp chất thải của Formosa. Ngay sau đó cơ quan chức năng đã tổ chức khai quật, phát hiện khoảng 100 tấn chất thải của Formosa được chôn lấp dưới lòng đất*".

Còn Formosa và sự tiếp tay của các quan chức lãnh đạo từ trung ương đến địa phương thì môi trường nước ta sẽ còn tiếp tục bị tàn phá, con người sẽ bị đầu độc không một phút nào ngơi.

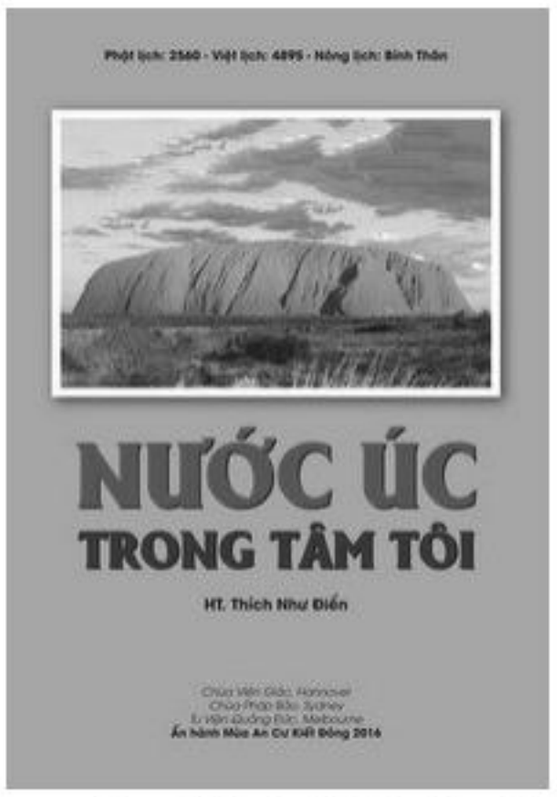
Hương Cau & Quảng Trực

* Các dữ kiện và số liệu tổn hại lấy ra từ nguồn Wikipedia.

Giới Thiệu Sách Báo Mới

• Phù Vân phụ trách

Nước Úc Trong Tâm Tôi của HT. Thích Như Điển

Thật lý thú khi được đọc tác phẩm này, không những chỉ là sức quyến rủ dành cho những người chưa có cơ hội đến Úc, mà có thể còn là sự ước mong tìm hiểu thêm những điều mới lạ đối với những người đã một vài lần đến Úc.

Không phải chỉ là do nhân duyên được quen với gia đình anh chị Lê Đức Phụng từ Đức di cư qua Úc, đã bảo lãnh cho tác giả lần đầu đến châu lục rộng lớn này vào cuối năm 1979; mà sau này tác giả thường qua Úc vì đã kết mối nhân duyên với cộng đồng Phật tử nhiều nơi để giảng pháp và giúp tổ chức, xây dựng vài cơ sở Phật giáo. Và đó cũng là nền móng căn bản để tác giả thỉnh được Hòa Thượng Thích Bảo Lạc từ Nhật sang Sydney vào năm 1980 và thỉnh Hòa Thượng Thích Như Huệ đến Adelaide vào năm 1984...

Tác phẩm cũng nhắc đến nhiều Chư Tôn Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức, Tăng, Ni và lịch sử khai sơn lập tự những ngôi chùa Việt Nam đầu tiên từ cuối thập niên 70 và cho đến nay đã xây dựng được trên 45 tự viện danh tiếng ở Úc Châu.

Trong tác phẩm này dĩ nhiên không thể thiếu những chương quan trọng viết về nước Úc từ lịch sử lập quốc đến địa lý nhân văn; từ người Úc, thổ dân với vùng thánh địa Uluru cho đến văn hóa, nghệ thuật, kiến trúc; từ giáo dục cho đến nền kinh tế của Úc...

Nhờ có nhân duyên với Úc, nên tác giả đã dành 10 năm từ 2003 đến 2012 tại thất Đa Bảo ở Campelltown và từ 2 năm sau tại Blue Mountains, để tịnh tu, nhập thất, dịch kinh sách và viết được nhiều tác phẩm.

Để kết luận, tác giả vẫn hằng tâm nguyện rằng: *"Người Việt Nam của chúng ta dù sống bất cứ nơi đâu trên quả địa cầu này phải có bổn phận đóng góp phần mình cho quê hương mình đang sống và đồng thời chúng ta cũng không được phép quên quê hương Tổ Quốc Việt Nam của mình...".*

Sách Ấn Tống dày 234 trang, xuất bản 2016.
Muốn nhận sách xin liên lạc:
- Chùa Viên Giác, Hannover (Đức),
Tel.: 0511-879630 – E-Mail: buero@viengiac.de
- Chùa Pháp Bảo, Sydney (Úc)
- Tu Viện Quảng Đức, Melbourne (Úc)

https://tieulun.hopto.org

In Phật Sự

*** Lễ Tưởng Niệm và Tri Ân Dr. Rupert Neudeck tại chùa Bảo Quang Hamburg.**

Sáng 05.6.2016, từ 10 giờ, chùa Bảo Quang Hamburg đã tổ chức buổi lễ Tưởng Niệm và Tri Ân Tiến Sĩ Rupert Neudeck trong không khí tôn nghiêm và trang trọng.

Khoảng 300 đồng hương, trong đó đa số là thuyền nhân Việt Nam đã rất bồi hồi xúc động trong lời cảm niệm của Sư Cô Tuệ Đàm Nghiêm, trụ trì chùa Bảo Quang, về tấm lòng từ bi, bác ái của một vị Bồ Tát hay của vị Thiên Sứ giáng trần độ sanh của Tiến Sĩ Neudeck vừa mới từ trần cách đây 1 tuần vào ngày 31.5.2016.

Quý vị Phật tử hay không Phật tử cũng đã lắng lòng dõi theo những thời kinh nguyện hồi hướng công hạnh từ bi bác ái cũng như công đức vô biên của người quá cố.

Phật tử Nguyên Đạo Văn Công Tuấn, đại diện Chi Hội Phật Tử VNTN đã tường trình về cuộc đời và công hạnh của Tiến Sĩ Rupert Neudeck- ông ta không những là vị đại ân nhân cứu sống hơn 11.300 thuyền nhân Việt Nam, mà còn là một người đã hy sinh cả cuộc đời kiên tâm trì chí vượt qua mọi khó khăn để thực hiện những chương trình từ thiện cứu giúp những người nghèo khó không phân biệt màu da chủng tộc của 58 quốc gia trên thế giới.

Ông Nguyễn Hữu Huấn, thành viên của Ủy Ban Cap Anamur, đại diện gia đình bà Christel Neudeck và Ủy Ban Cap Anamur cũng như Hội Mũ Xanh (Grünhelme e.V.) thành thật cảm ơn Sư Cô trụ trì và chùa Bảo Quang đã tổ chức lễ Tưởng Niệm và Tri Ân vị sáng lập của hai tổ chức thiện nguyện này. Ông cũng đã kể qua cuộc đời đạm bạc và cuộc sống thanh bần cá nhân ông Neudeck, ông sống bình dị, không phân biệt giai cấp, ăn mặc đơn giản ngay cả khi được interview hay tham dự các buổi lễ lạc có sự hiện diện của nhân viên cao cấp của chính phủ...

Ông Nguyễn Hòa, một thuyền nhân được Cap Anamur vớt năm 1980, đại diện cho thuyền nhân Việt Nam, đã nói lên nỗi vô cùng tiếc thương của người Việt và thành kính đảnh lễ trước di ảnh của Tiến sĩ Neudeck để bày tỏ tấm lòng tri ân của thuyền nhân được ông cứu sống. Bởi vì:

Không có ông, không có tàu Cap Anamur, thì chưa chắc chúng ta thoát được những hiểm nguy trên biển cả như sóng gió bão tố kinh hoàng, hải tặc bạo hành!

Không có ông, không có tàu Cap Anamur, chưa chắc gì chúng ta có cuộc sống tự do, bình an, hạnh phúc như ngày hôm nay!

Cuối cùng, quan khách lần lượt đến trước di ảnh của ông, đốt một ngọn nến để cảm niệm vị đại ân nhân của mình.

Tham dự buổi lễ có ông Phạm Công Hoàng, Tổ Chức Sinh Hoạt Người Việt TNCS tại CHLB Đức, Ông Nguyễn Đình Phúc, Hội Người Việt TNCS tại Hamburg, Ông Nguyễn Hữu Huấn, thành viên Ủy Ban Cap Anamur, Ông Hồ Bữu Hiệp, Ban Cao Niên Hội Người Việt TNCS Hamburg.

Được biết, cùng ngày 05.6 Sư Cô Tuệ Đàm Châu, trụ trì chùa Bảo Đức tại Oberhausen cũng tổ chức lễ Tưởng Niệm và Tri Ân Dr. Rupert Neudeck; và một tuần sau vào ngày 11.6.2016, Sư Cô cũng đã đón tiếp Hòa Thượng Phương Trượng và chư Tôn Đức chùa Viên Giác cũng như Sư Bà Thích Nữ Như Viên, trụ trì chùa Tam Bảo Reutlingen, Sư Cô Tuệ Đàm Nghiêm, trụ trì chùa Bảo Quang Hamburg,... cũng thêm một lần nữa đã tổ chức lễ Tưởng Niệm và Tri Ân Tiến sĩ Neudeck trong buổi lễ An vị Phật tại chùa Bảo Đức tại Oberhausen.

Hôm sau, 12.6.2016 trong lễ Phật Đản tại tu viện Viên Đức, HT. Phượng Trượng chùa Viên Giác và HT. Thích Quảng Bình cùng nhiều chư Tôn Đức Tăng Ni cũng có một thời kinh tưởng niệm và tri ân Dr. Neudeck.

Cùng thời gian đó, Ni Sư Thích Nữ Diệu Phước cùng chư Ni chùa Linh Thứu cũng cử hành nghi lễ Tưởng Niệm và Tri Ân Dr. Rupert Neudeck rất trang trọng và tôn nghiêm. Đông đảo người Việt, dù là thuyền nhân hay không thuyền nhân cũng đã thành kính đốt hương thầm cảm tạ ơn đức của vị đại ân nhân không những cho người Việt mà chung cho cả những người nghèo khó khắp thế giới.

(Phù Vân

*** Hai năm trước, ngày 23.5.2014, một nữ Phật tử đã tự đốt mình để cố thức tỉnh mọi người trước mưu đồ của kẻ xâm lược Trung Cộng.**

Buổi sáng 23.5.2014, khi xem đoạn video clip, thấy người ấy ngồi bình yên trong ngọn lửa đang cháy bừng bừng, tôi đã nghĩ: người này hẳn đang ở trạng thái thiền định cao, để vượt ra khỏi cái đau của thân xác.

Sau đó, tôi được biết người tự thiêu là một nữ Huynh Trưởng cấp Tấn, Phó Trưởng Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Miền Quảng Đức, nghĩa là một Phật tử đã nhiều năm tu tập. Là Huynh Trưởng cấp Tấn, bà đã nghiên cứu kỹ lịch sử Phật giáo và sở đắc

https://tieulun.hopto.org

những kỹ năng cao trong tổ chức và điều hành Gia Đình Phật Tử, hiểu rõ Kinh-Luật và biết rõ việc mình làm có mục đích, ý nghĩa nào.

Buổi sáng sớm, bà đã đi tắc xi đến đó (Dinh Độc Lập/Thống Nhất) một mình, vào lúc hãy còn rất vắng người, giữa một không gian rộng lớn và trống trải để mọi người có thể dễ dàng nhìn thấy từ xa nhưng lại khó bị kẻ khác ngăn trở. Bà đã tự tưới xăng lên người, tự châm lửa, và đã ngồi yên trong lửa đỏ cho đến khi ra khỏi cuộc sống này. Những gì bà đã để lại không nhiều nhưng thật rõ ràng, đầy đủ: những tâm thư viết trên giấy bằng chữ to, nói rõ tâm nguyện của mình.

Bà đã thực hiện đại nguyện của mình, để mong "giác tha" những kẻ đang làm điều ác lớn trong sự vô minh mờ mịt và kéo dài: "Hôm nay tôi quyết chí đốt thân mình hòa ánh đuốc soi đường, do những người xâm lược và ngoan cố chiếm đóng lãnh hải chúng tôi... Nguyện hồn thiêng đất nước cho con làm một việc yêu nước không gặp trở ngại, không có gì ngăn cản…".

LÊ THỊ TUYẾT MAI

Tên bà đã đi vào lịch sử chống xâm lược của người Việt Nam, trước một Trung Cộng hung hãn và tham tàn, bất chấp công pháp quốc tế và đạo lý con người. Bà đã nhìn ra một tương lai Tây Tạng nếu người Việt Nam cứ tiếp tục cúi đầu trước cuộc xâm lăng không tiếng súng này. Bà không muốn Phật tử Việt Nam rồi lại trở thành những cây đuốc sống chạy trên đường phố trong cuộc biểu tình vô vọng trước họng súng phi nhân của kẻ thù xâm lược, như mọi việc đang diễn ra trên đất Phật- Tây Tạng.

"Hãy như sư tử, không run sợ trước tiếng động.
Hãy như luồng gió, không dính mắc trong màn lưới.
Hãy như hoa sen từ bùn dơ nước đục mọc lên,
nhưng không bị nước đục bùn dơ làm ô nhiễm.
Hãy vững bước, một mình, như con tê giác".

(Narada- Những bước thăng trầm)

Bà đã làm đúng. Như sư tử không run sợ trước tiếng động, như luồng gió không dính mắc trong màn lưới, như hoa sen không ô nhiễm vì bùn dơ và nước đục, bước tới vững vàng như một con tê giác.

Vì bà biết rõ bà không hề đơn độc.

Nam mô Đấu Chiến Thắng Phật.

(Ngô Thị Kim Cúc Fb)

*** Tân Ban Chấp Hành Hội Phật Tử VNTN tại Đức Quốc nhiệm kỳ 2016-2020.**

Hôm 21.5.2016, trong dịp Đại Lễ Phật Đản PL.2560, Hội Phật Tử VNTN tại Đức Quốc đã bầu lại Ban Chấp Hành cho nhiệm kỳ 2016-2020. Thành phần Tân Ban Chấp Hành như sau:

- Hội Trưởng: Minh Dũng Nguyễn Văn Hùng
- Hội Phó Ngoại Vụ: Thiện Đạt Trần Minh Thắng
- Hội Phó Nội Vụ: Nguyên Hưng Nguyễn Tăng Lộc
- Thư ký: Đồng Viên Lâm Phúc Toàn
- Thủ quỹ: Thị Thiện Phạm Công Hoàng

* *Địa chỉ liên lạc:*

Đạo hữu Minh Dũng Nguyễn Văn Hùng
Email: hoiphattuducquoc@web.de
Tel.: 060271249 – Mobil: 015121307443

in Việt Nam

• Quảng Trực phụ trách

*** Công an đàn áp đẫm máu cuộc biểu tình chống Formosa tại Quảng Bình.**

Sáng ngày 7/7/2016, hơn 3 ngàn người dân thuộc Quảng Lộc, thị xã Ba Đồn (huyện Quảng Trạch, tỉnh Quảng Bình) đã bất ngờ xuống đường biểu tình chống Formosa, đồng thời yêu cầu Bộ Trưởng Tài nguyên Môi trường Trần Hồng Hà phải từ chức. Bắt đầu từ 9 giờ sáng, đoàn biểu tình tuần hành ôn hòa tiến về Uỷ ban Nhân dân huyện Quảng Trạch để nêu nguyện vọng chính đáng. Họ vừa đi vừa hô vang các khẩu hiệu bảo vệ môi trường và chống lại hành vi bao che cho Formosa đầu độc biển. Đến khoảng 11 giờ trưa, khi bà con còn cách trụ sở Ủy ban huyện khoảng 2 km thì bị chặn lại. Hình ảnh phổ biến trên các mạng xã hội cho thấy, nhà cầm quyền Quảng Bình đã huy động một lực lượng đông đảo, bao gồm CA, cảnh sát cơ động, an ninh thường phục, đoàn viên thanh niên cộng sản… để đối đầu với nhân dân. Thậm chí, cả quân đội và các thành phần mặc áo đoàn viên thanh niên cộng sản cũng đã được huy động để chống biểu tình. Ngay sau đó, lực lượng CA, cảnh sát cơ động đã bất ngờ ra tay đàn áp đẫm máu người biểu tình. Nhiều tiếng súng đã vang lên cùng hàng loạt lựu đạn cay được ném thẳng về phía bà con ngư dân tay không tấc sắt. Theo ghi nhận, ít nhất hai người dân đã bị đánh gây thương tích trầm trọng và phải nhập viện, hàng chục người khác cũng bị đánh đến mức đổ máu. Trong một video phổ biến trên mạng xã hội, có thể thấy cảnh nhiều ngư dân phẫn nộ đã dùng gạch đá đáp trả, khiến lực lượng CA đàn áp phải rút lên trên cầu. Tuy vậy, cuộc đối đầu không cân sức cũng nhanh chóng kết thúc, bà con ngư dân sau đó đã phải rút lui trước lực lượng cảnh sát cơ động đông đảo, trang bị vũ khí đến tận răng. Hình ảnh khói mù mịt từ các quả lựu đạn cay ném ra xối xả không khác gì cảnh tượng thời chiến. Cũng như bao địa phương khác, người dân giáo xứ Cồn Sẻ và bà con ngư dân Quảng Bình là nơi bị ảnh hưởng trực tiếp bởi vụ việc Formosa thải chất độc gây ô nhiễm môi trường biển. Sau khi xảy ra hiện tượng cá chết, đời sống bà con ngày càng khó khăn và khủng hoảng. Hầu hết những người dân nơi đây đều sinh sống bằng nghề đánh bắt cá, nhưng nay thì biển đã chết, bà con không biết làm gì để lo cho gia đình, trẻ em có nguy cơ phải bỏ học…

Một cư dân Cồn Sẻ nói với Đài Á châu Tự do: "Mục đích cuộc biểu tình của bà con thì như chúng ta biết sau thảm họa môi trường hoàn cảnh của đại đa số bà con (đánh bắt gần bờ và xa bờ) lâm vào cuộc sống khó khăn. Từ cả trăm năm nay người dân bám biển, các nguồn tài chính cung cấp cho gia đình đều từ biển. Rơi vào hoàn cảnh này họ bức xúc; đặc biệt khi biết thông tin do chính quyền Việt Nam công bố thủ phạm là Formosa, và chính quyền đã nhận tiền bồi

https://tieulun.hopto.org

thường 500 triệu (đô la). Rồi còn có nhu cầu đưa bà con ra nước ngoài làm việc khiến bà con nổi giận hơn...". *Nguồn:* www.danlambaovn.blogspot.com.au

*** Người dân Quảng Bình yêu cầu kiểm tra độc tố trong cơ thể.**

Ngày 1/7/2016, người dân xã Cảnh Dương huyện Quảng Trạch tỉnh Quảng Bình đã họp với chính quyền xã để đưa ra những yêu cầu cụ thể liên quan tới cuộc sống của họ sau khi chính phủ xác nhận biển bị đầu độc vì nhà máy Formosa. Trước nhất người dân đòi hỏi họ cần khám sức khỏe xem họ có bị ảnh hưởng tới các chất độc mà nhà nước công bố như phenol hay xianuya. Sau đó họ quan tâm đến việc chữa trị cũng như nguồn chất độc còn trong thiên nhiên ra sao. Nguyện vọng chính đáng này được đưa ra cho chính quyền huyện Quảng Trạch trong bức thư của ngư dân về khắc phục môi trường biển. Hiện xã Cảnh Dương có 8.600 nhân khẩu trong đó 90% lao động nghề biển và các dịch vụ khai thác hải sản. Số người không có việc làm đã kéo dài gần ba tháng vì không thể đi biển cũng như không còn cơ hội kiếm sống nào khác. Việc cấp bách nhất là sức khỏe kế đến là tái hòa nhập vào cuộc sống mới với sự trợ giúp cụ thể của nhà nước. Người dân cho biết việc chuyển đổi nghề nghiệp tuy khó khăn nhưng vẫn phải thực hiện tuy nhiên thành công hay không tùy thuộc vào kế hoạch của nhà nước. Từ công tác dạy nghề tới cho vay dài hạn với phân lời thấp để người dân tự tạo cách sống riêng mình. Trước thảm họa môi trường ảnh hưởng trực tiếp đến sức khỏe và đời sống, người dân Cảnh Dương ngay từ cuối tháng 4 đã tổ chức biểu tình phản đối Formosa. Đó là thời điểm mà đảng và nhà nước đang loay hoay "tuyên truyền nhân dân hãy tin vào sự lãnh đạo của đảng và điều hành của chính phủ" bằng cách láo khoét bao che cho Formosa với những lý do cá chết là do "tảo nở hoa", "thủy triều đỏ". *Nguồn:* www.rfa.org/vietnamese/

*** Formosa thủ phạm gây ra thảm họa môi trường tại miền Trung.**

Sau gần 3 tháng khi 4 tỉnh miền Trung xảy ra tình trạng cá chết hàng loạt, ngày 30/6/2016, chính phủ CSVN xác định công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh là thủ phạm gây ra ô nhiễm môi trường biển miền Trung khiến cá chết hàng loạt trong thời gian qua. Bộ trưởng Chủ nhiệm văn phòng chính phủ Mai Tiến Dũng cho biết nước thải từ công ty Formosa xả thải ra biển (do 5 ngày cúp điện vào đầu tháng 4) có chứa các độc tố phenol, cyanure và hydroxide sắt vượt quá mức cho phép. Cũng theo ông Dũng, trước đó 2 ngày, phía Formosa Hà Tĩnh đã chính thức thừa nhận trách nhiệm gây ô nhiễm môi trường với phía chính phủ VN. Formosa Hà Tĩnh đã "Công khai xin lỗi chính phủ và nhân dân VN vì để xảy ra ô nhiễm môi trường nghiêm trọng. Bồi thường thiệt hại cho dân và hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp, bồi thường phục hồi môi trường biển với tổng số tiền là 11.500 tỷ đồng (~ 500 triệu USD)". Trả lời câu hỏi về khả năng xử lý hình sự đối với Formosa Hà Tĩnh, ông Dũng cho biết công ty Formosa đã nhận lỗi và đưa ra 5 cam kết và người Việt Nam có phương châm đánh kẻ chạy đi chứ không đánh người chạy lại. Vì vậy ông nói VN sẽ cân nhắc khả năng khởi tố. Chính phủ CSVN cũng cho chiếu một đoạn video với lời phát biểu nhận lỗi của ông Trần Nguyên Thành, Chủ tịch hội đồng quản trị công ty gan thép Hưng nghiệp Formosa Hà Tĩnh. Trong bài phát biểu này, ông Trần Nguyên Thành đã thay mặt lãnh đạo công ty nhận lỗi trước chính phủ và người dân Việt Nam, đồng thời cam kết tiền bồi thường cho người dân vùng bị ảnh hưởng và để khắc phục hậu quả môi trường. Tuy Formosa đã nhận tội, nhưng người dân cũng nhận thấy rõ ràng tội tòng phạm, đồng thuận và bưng bít thông tin của chính quyền CSVN trong thảm họa cá chết qua các vụ việc như: Ai đề nghị cấp phép cho Formosa thuê đất lên tới 70 năm, trong khi khung quy định thuê đất thường chỉ 49 năm? Ai nhắm mắt làm ngơ trước "hồ sơ đen" gây ô nhiễm môi trường khắp thế giới của Formosa? Ai để cho Formosa xây ống xả thải ngầm đổ thẳng ra biển mà không hề ngăn chặn và giám sát? Ai ra lệnh công an và thanh niên xung phong đánh đập dã man và bắt giam người dân biểu tình đòi minh bạch? Ai ra lệnh cho báo đài không được lên tiếng về vụ Formosa?... Hơn nữa, sự kiện trong 5 ngày chập điện việc xả thải không qua xử lý của Formosa ở Vũng Áng đã chỉ thải ra biển phenol, cyanure, hydroxide sắt, cũng như việc độc tố kết hợp dạng phức, được cho là quá sơ sài khó thuyết phục. Giới chuyên môn đặt nhiều dấu hỏi về các độc chất khác từng được loan báo ban đầu như nồng độ kim loại nặng chrome (Cr) và ammonia cao gấp 9 lần quy chuẩn ở biển Lăng Cô Huế đã không được nói tới. Bao giờ biển an toàn, hải sản không còn nhiễm độc là điều mà cả nước trông đợi, chứ không chỉ riêng người dân 4 tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế. Ngày 28/6 Bộ trưởng Đào Ngọc Dung, Lao động Thương binh Xã hội (LĐTBXH) cho biết, sẽ có chương trình dạy nghề và tạo việc làm cho hơn 1 triệu lao động ở 4 tỉnh miền Trung bị ảnh hưởng trực tiếp và gián tiếp từ thảm họa cá chết hàng loạt. Nhưng đến ngày 5/7, Thứ trưởng Bộ LĐTBXH Doãn Mậu Diệp đã đưa ra con số thấp hơn nhiều, theo đó ước tính có 263.000 lao động bị ảnh hưởng do Formosa xả thải, trong đó có 100.000 lao động trực tiếp. Thứ trưởng Diệp nói rằng, ngư dân thì phải sống nhờ biển, mưu sinh từ biển. Việc chuyển đổi hoàn toàn lao động bị ảnh hưởng sang nghề khác có lẽ là câu chuyện không khả thi và cũng không nên làm. Tuy vậy ông Diệp cho biết sẽ triển khai dự án tổng thể về dạy nghề, việc làm và xuất khẩu lao động, ưu tiên những huyện nghèo ven biển bị ảnh hưởng. Theo tin từ VnExpress về khả năng cuối tháng 7/16 sẽ có câu trả lời bao giờ biển miền Trung an toàn, tờ báo mạng dẫn nhiều ý kiến về khả năng biển tự làm sạch, tức phục hồi tự nhiên cũng như có thể trồng mới san hô, từ đó tạo môi trường thuận lợi để cá và các sinh vật khác phát triển. Tuy không ước đoán biển miền Trung sẽ mất thời gian bao lâu, 5, 10 hay 50 năm để phục hồi. Nhưng các nhà khoa học đều có chung nhận định là để giải

https://tieulun.hopto.org

pháp phục hồi tự nhiên và nhân tạo trở thành hiện thực, thì điều kiện là biển phải không tiếp nhận thêm chất thải hay tác động từ hoạt động đánh bắt của con người, nếu không các chất độc sẽ tiếp tục cộng hưởng, môi trường biển tiếp tục ô nhiễm. Được biết Formosa Hà Tĩnh chạy thử cuối năm 2015, cho ra lò 4.700 tấn thép cuộn cán nóng và 6.000 tấn than cốc. Chỉ với từng ấy sản phẩm mà Formosa đã gây ra thảm họa môi trường biển miền Trung. Thử hỏi khi chạy đúng công suất 10,5 triệu tấn thép mỗi năm trong giai đoạn 1 và sẽ lên tới 22 triệu tấn/năm khi hoàn thành đầy đủ, thì khó biết điều gì sẽ xảy ra ?

Nguồn: www.danlambaovn.blogspot.com.au

*** Formosa chôn hơn 100 tấn chất thải trái phép trong trang trại của quan chức Hà Tĩnh.**

Các cơ quan chức năng Hà Tĩnh vừa phát hiện hơn 100 tấn chất thải của công ty Formosa được chôn lấp trái phép tại trang trại của giám đốc Công ty Môi trường đô thị thị xã Kỳ Anh. Đây là vụ việc nghiêm trọng, bởi nơi chôn chất thải nằm ngay đầu nguồn sông Trí, gần đập tràn cung cấp nước sinh hoạt và sản xuất cho hàng ngàn hộ dân quanh vùng. Ông Lê Nam Sơn - chánh thanh tra Sở TN-MT Hà Tĩnh xác nhận: "Sau khi được sự chỉ đạo của lãnh đạo sở, chi cục môi trường, thanh tra của sở này đã phối hợp với Công an môi trường tỉnh Hà Tĩnh vào trang trại của ông Lê Quang Hòa (giám đốc Công ty Môi trường đô thị thị xã Kỳ Anh) ở địa bàn phường Kỳ Trinh, thị xã Kỳ Anh, kiểm tra... Khi vào kiểm tra, chúng tôi thấy ở trang trại của anh Hòa có việc chôn lấp chất thải của Formosa. Ngay sau đó cơ quan chức năng đã tổ chức khai quật, phát hiện khoảng 100 tấn chất thải của Formosa được chôn lấp dưới lòng đất". Lượng chất thải màu đen như bùn, bốc mùi khó chịu, được phân loại và đóng gói đủ số lượng sẽ được vận chuyển theo hướng đường tránh thị xã Kỳ Anh đưa tới vùng thượng Kỳ Trinh. Theo phóng viên báo Người Đưa Tin ghi nhận: "Chúng tôi đã hết sức bất ngờ và ngỡ ngàng, khi nhìn thấy hàng ngàn m3 rác thải công nghiệp đen kịt đang bốc mùi nồng nặc, được người ta vận chuyển đến, rồi chôn lấp ngay ở đây... Cả một vùng đất trống phát ra mùi hôi thối nồng nặc – đấy là mùi của hóa chất. Phần lớn rác thải đã được người ta lấp đất lên nhưng chúng tôi vẫn có thể đánh giá được trữ lượng thông qua những bao tải lộ thiên". Một cán bộ đang công tác tại Formosa Hà Tĩnh trả lời báo Người Đưa Tin cho hay: "Đây chính là chất thải kim loại nặng, được lắng lại sau quá trình xử lý nước thải. Nó như một lớp bùn đen đọng lại dưới đáy hồ và được múc lên rồi đóng gói đi chôn lấp. Việc làm này là hết sức nguy hiểm vì có thể trong lớp bùn đó còn chứa rất nhiều kim loại nặng, có thể gây ra nhiều hậu quả khôn lường". Như vậy là sau màn kịch "nhận lỗi" và phi vụ đền bù 500 triệu USD do các quan chức trung ương chỉ đạo, Formosa vẫn tiếp tục xả thải độc hại ra môi trường lén lút dưới sự tiếp tay của ông Giám đốc Công ty Môi trường Đô thị thị xã Kỳ Anh – Lê Quang Hòa.

Nguồn: http://tuoitre.vn/

*** Dân Hà Tĩnh phát hiện thêm một ống xả thải của Formosa.**

Cho đến giờ phút này, sau khi cúi đầu nhận lỗi là thủ phạm gây ra thảm hoạ môi trường cá chết, Formosa vẫn tiếp tục lén lút, bí mật xả nước thải, xả rác vào môi trường sống của người dân. Hàng loạt những hành vi tội phạm này đã liên tục bị người dân phát hiện. Vào ngày 15/7 người dân lại phát hiện một đường ống xả thải ngầm, bí mật của Formosa tại phường Kỳ Phương, thị xã Kỳ Anh. Ống xả thải này không theo "đúng quy trình" và đã lén lút xả nước thải vào đường mương thoát lũ của dân Kỳ Anh. Công ty Formosa bào chữa rằng đường ống bị lộ này vì dùng để xả nước thải sinh hoạt thông thường nên không nằm trong thiết kế của toàn bộ hệ thống xả thải. Tuy nhiên, người ta có thể lo lắng rằng - cho dù là ngày hôm nay nước thải là từ những sinh hoạt bình thường nhưng làm sao biết được trong tương lai sẽ như thế nào. Và nếu là bình thường thì tại sao Formosa phải giấu cho đến khi người dân phát hiện? Sau khi bị lộ, Formosa đã phải phái nhân viên đến cắt đường ống ngầm trái phép này. Về phía cơ quan chức năng, việc người dân phát hiện, thủ phạm chịu cắt đường ống lậu được coi như một chiến thắng. Hoàn toàn không có việc đưa những hành động vi phạm này của Formosa ra xử phạt. Đây là là đường ống bí mật thứ hai được phát hiện sau khi một ống lậu khác cũng đã âm thầm xả nước thải đen ngòm tại thôn Thắng Lợi, xã Kỳ Phương, thị xã Kỳ Anh. Trong khi ông Bộ Trưởng Tài nguyên Môi trường đang cùng với đảng CSVN giải quyết 500 triệu USD tiền bôi trơn của Formosa và bao che cho Formosa hứa không tái phạm, thì thêm nhiều hành động hủy hoại môi trường đất và nguồn nước của Formosa cũng bị lộ bởi phát giác của người dân. Theo ông Phạm Hữu Tình, Chi cục trưởng Chi cục Biển, Hải đảo và Tài nguyên nước tỉnh Hà Tĩnh thì đường ống xả thải này rò rỉ ra nước đen là vì Formosa mới chỉ bịt một đầu từ bên trong nhà máy mà chưa bịt đầu bên ngoài! Chỉ cần Formosa bịt thêm một đầu nữa là... tha.

Nguồn: *http://danlambaovn.blogspot.com.au/*

Quảng Trực
(tháng 6 & 7.2016)

https://tieulun.hopto.org

Tin sinh hoạt cộng đồng

• **Đại Nguyên phụ trách**

THƯ KÊU GỌI
của Ủy Ban Thực Hiện Tượng Đài Neudeck

Hamburg, tháng 7 năm 2016

Kính thưa Quý Vị lãnh đạo tinh thần,
Kính thưa Quý Vị đại diện các hội đoàn,
Kính thưa Quý đồng hương,

Sau thánh lễ cầu hồn và tưởng niệm ông Rupert Neudeck ngày 14.06.2016 tại Vương Cung Thánh Đường St. Aposteln tại Köln, rất nhiều người Việt Nam đã đề nghị cộng đồng người Việt phải làm một việc gì có ý nghĩa để Tri Ân và Tưởng Niệm Tiến sĩ Rupert Neudeck, vị đại ân nhân đã cứu sống 11.300 thuyền nhân Việt Nam, hiện cùng gia đình đang sống tại Đức và các quốc gia trên thế giới.

Thể theo nguyện vọng của bà con, và được sự hưởng ứng của Ủy Ban Cap Anamur e.V. và Grünhelme e.V., một **„Ủy Ban Thực Hiện Tượng Đài Rupert Neudeck" (Rupert Neudeck-Denkmalprojekt)** được thành lập do sự phối hợp giữa Hội Người Việt TNCS Hamburg cùng sự hỗ trợ của các tổ chức tôn giáo, đoàn thể, hội đoàn người Việt cũng như các thành viên cộng tác khác.

Ủy Ban này dự trù đúc một tượng đồng bán thân khoảng 60 cm của ông Dr. Rupert Neudeck gắn trên một trụ đá hoa cương (granit), dựng trong công viên Troisdorf (là quê hương của Tiến sĩ Neudeck)- nơi đã có tượng đài tri ân và con thuyền tỵ nạn.

- Kinh phí tổ chức dự trù: 25.000 EURO
- Ngày khánh thành dự trù: 20.5.2017 (ngày giỗ đầu của ông Neudeck tính theo Âm lịch).

Đây là một công trình chung của Cộng đồng người Việt nhằm để lại một chứng tích nói lên lòng Tri Ân sâu xa của người Việt tỵ nạn đối với vị đại ân nhân vừa có ân tái sinh vừa tạo cơ hội cho chúng ta có được cuộc sống ấm no, hạnh phúc trên một xứ sở tự do, nhân bản.

Ủy Ban Thực Hiện Dự Án trân trọng kính nhờ quý vị ủng hộ và phổ biến rộng rãi Thư Kêu Gọi này để bà con người Việt, thuyền nhân hay không thuyền nhân, nhiệt tình hoan hỉ đóng góp, để Ủy Ban có đủ điều kiện hoàn thành dự án này.

Số tiền ủng hộ xin Quý Vị chuyển vào Trương Mục của Hội Người Việt TNCS Hamburg:

Người nhận: Verein der vietnamesischen Flüchtlinge in Hamburg e. V.
IBAN: DE75 2005 0550 1088 2109 33
BIC: HASPDEHHXXX
Số tiền ủng hộ:....
Mục đích (Verwendungsweck): Rupert Neudeck-Denkmalprojekt
Người gởi: (Tên, họ và địa chỉ)

Danh tính và số tiền ủng hộ của Quý Vị sẽ được cập nhật và công bố trên website của Hội:
www.danviet.de trong Mục: RUPERT NEUDECK-DENKMALPROJEKT

Hội Người Việt TNCS Hamburg sẽ cấp giấy chứng nhận xin lại thuế từ 50,00 EUR (Spendenbescheinigung). Nếu có yêu cầu xin Quý Vị ghi rõ trong phiếu chuyển tiền (Überweisungsschein).

Trân trọng cảm ơn Quý Vị.

TM. Ủy Ban Thực Hiện Tượng Đài Rupert Neudeck
Nguyễn Hữu Huấn (Thành viên Cap Anamur)
Lê Ngọc Tùng (Hội Người Việt TNCS/Hamburg)

*** Dẹp bỏ dự án khu tưởng niệm Hồ Chí Minh ở Moritzburg (DDR):**

Sự việc Dân Biểu Liên Bang Andreas Lämmel, CDU và Thị Trưởng Moritzburg, Jörg Hänisch, đang cộng tác với Đại sứ quán CSVN ở Berlin để xây dựng và tu sửa một khu lưu niệm. Hồi tưởng sự kiện từ tháng bảy năm 1955-1959, CS Hà Nội gửi 149 thanh thiếu niên từ 9 đến 15 tuổi sang học nghề, suốt trong thời gian 4 năm có khoảng 350 em đến Moritzburg. Năm 1957 ông Hồ công du Đông Đức và ghé thăm "các cháu thiếu niên nhi đồng". Cộng sản Đức-Việt khắc tấm bảng đồng nhỏ lưu niệm trong một khu vườn và vỏn vẹn chỉ mấy cột trụ vuông bằng đá hoa cương "Tại đây tháng 7/1957, những thiếu nhi Việt Nam sinh sống, học tập tại trường Käthe-Kollwitz-Heim đã được đón Chủ tịch Hồ Chí Minh".

Ngày thứ tư 18.05.2016 ông Andreas Lämmel dân biểu ở Dresden thuộc đảng bảo thủ CDU, Thị Trưởng Jörg Hänisch và ông quản lý khu nhà thờ, tiếp xúc với phái đoàn đại sứ CSVN. Phía Việt Nam gợi ý sẽ chịu tất cả phí tổn sửa sang „di tích lịch sử" và hứa hẹn nếu dự án này thành công thì sẽ có nhiều du khách Việt Nam đến thăm viếng. Ông Jörg Hänisch cho biết trên nguyên tắc ông ta ủng hộ dự án nhưng nước Đức là quốc gia pháp trị nên mọi quyết định dân chủ đều không đơn giản và đòi hỏi nhiều thời gian.

Nhận được tin này, người tỵ nạn Việt Nam ở Đức phản ứng chống lại dự án: Bác sĩ Hoàng Thị Mỹ Lâm thay mặt Liên Hội Người Việt Tỵ Nạn tại CHLB Đức, Dr. Dương Hồng Ân của Diễn Đàn Việt Nam 21 gửi đến ông Thị Trưởng Moritzburg và Dr. Thanh Nguyen-Brem đã gửi đến bà Bộ Trưởng Quốc phòng Usula von den Leyen, v.v... và hàng ngàn chữ ký phản đối gửi đến ông Andreas Lämmel. Các hội đoàn và đoàn thể người Việt cũng vận động người Đức và các tổ chức Đức hỗ trợ việc phản đối và ngăn chặn dự án này. Điển hình là bà cựu Nghị sĩ Quốc hội Vera Lengsfeld đã có một bài viết đăng báo với tựa đề „Hồ Chí Minh ở Moritzburg: Trùng tu nơi tưởng niệm cho một kẻ giết người hàng loạt".

https://tieulun.hopto.org

Ngay trong nội bộ Hội đồng Dân biểu Moritzburg, khối đa số CDU (gồm 8/18 Đại biểu dân cử) cũng chống đối cùng với Bà dân biểu Hội đồng Quản hạt Kirsten Muster đảng Thiên hữu AfD. Ngoài ra, các Khối CDU nhiều địa phương như CDU-Kreisverband Meißen và CDU-Kreisverband Kassel... cũng đồng thanh tán trợ lập trường đả kích tệ đoan sùng bái cá nhân lãnh tụ CS nói chung và họ Hồ nói riêng. Ngay hai cựu "du sinh" Moritzburg là Ngụy Hữu Tâm và Phạm Công cũng công bố những luận chứng phản bác, yêu cầu dẹp bỏ dự án khu tưởng niệm HCM.

http://www.boxitvn.net/bai/43283

*** Cộng đồng Người Việt tham dự Diễn hành Văn hóa tại Frankfurt:**

Đây là lần thứ 10 kể từ năm 2006 Hội Người Việt TNCS tổ chức và một số hội đoàn khác cùng 100 tham dự Ngày Diễn Hành Văn Hóa "Parade der Kulturen" dành cho tất cả các hội đoàn Đức và ngoại quốc tại địa phương, trình diễn văn hóa dân tộc nhằm đem lại sự cởi mở, đoàn kết của những người dân bản địa và người di cư đang sinh sống tại đây.

Đoàn tuần hành của Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn CS Frankfurt còn có sự tham dự của Liên Đoàn Hướng Đạo Hùng Vương (Frankfurt), Đoàn Thanh Niên Việt Nam Tự Do tại Đức, Phong Trào Vovinam Việt Võ Đạo (Frankfurt), Hội Văn Hóa Phụ Nữ Việt Nam Tự Do, Cộng đồng NVTNCS (Odenwald), Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam (Frankfurt), Ca Đoàn Thánh Tâm (Frankfurt), CĐ NVTD (München), CĐ NVTN (Mönchengladbach), Trường Việt Ngữ Tiên Long thuộc Hội NVTN (Frankfurt và vùng phụ cận).

Hội Đoàn người Việt Nam là đoàn tham gia đông đảo nhất trên 100 người, các em thanh thiếu niên rất đông, nổi bật nhất với đoàn cờ vàng ba sọc đỏ. Các Hội đoàn Frankfurt chuẩn bị chương trình rất chu đáo từ mấy tuần lễ trước đó. Theo lời chị Mỹ Nga thuộc hội Văn Hóa Phụ Nữ Đức Quốc thì chương trình diễn:

- Phần I do toán thanh niên nam nữ đi đầu trương bảng hiệu hội đoàn Việt Nam và rừng cờ vàng nói lên xuất xứ của người Việt Tỵ Nạn CS tại địa phương Frankfurt. Nhạc nền cho toán diễn hành này là Hùng Sử Việt.

- Phần II trình bày nền văn hóa Việt với những trang phục nam nữ truyền thống như áo dài, khăn đóng, áo bà ba, những tà áo dài màu xanh sông nước... Cuộc sống yên lành, hiền hòa, đã bao đời người dân sống cùng sông nước tưới mát ruộng vườn, biển khơi cho đầy tôm cá; Anh ngư phủ tay nhanh mái chèo để sớm về bến cá; Nơi chợ miền biển hải sản tươi ngon, chị em tươi cười mời mọc. Nhạc nền là Bức Họa Đồng Quê, Tiếng Dân Chài.

Đoàn diễn hành thứ ba diễn tả hiện tình thảm họa môi trường biển, cá chết hàng loạt tại vùng biển miền Trung Việt Nam.

Đoàn người mặc áo trắng hoặc đen có hình những bộ xương cá chết. Có những anh ngư phủ vác cần câu, vợt lưới cá, nhưng chỉ toàn là những bộ cá chết. Hộ tống đoàn người là chiếc xe hoa với hình vẽ chủ đề chính: Ô nhiễm môi trường biển cả. Nước biển nhiễm hóa chất độc hại thải ra từ nhà máy thép Formosa, cá chết hàng loạt, ngư phủ thất nghiệp, thuyền nằm bến, lưới cá phơi treo. Vẽ biển Việt Nam các đảo Hoàng Sa, Trường Sa với hàng chữ: Hoàng Sa Trường Sa là của Việt Nam!

Nhóm diễn hành cuối cùng trình bày niềm hy vọng của người dân Việt về một ngày mai tươi sáng, khi biển cả trở lại trong sạch, tôm cá lại tươi ngon, nuôi sống người dân lành. Nhạc hùng hồn nói lên quyết tâm bảo vệ quê hương, bảo vệ môi trường sống bao đời của dân tộc Lạc Việt bên bờ biển Thái Bình Dương. Nhạc nền cho đoạn này: Tôi Là Người Việt Nam. Cuộc diễn hành kéo dài đến khoảng 3 giờ chiều thì chấm dứt.

*** Thánh lễ cầu nguyện tưởng niệm vị đại ân nhân Dr. Rupert Neudeck:**

KÖLN 11 giờ ngày 14 tháng Sáu lễ tưởng niệm Dr. Neudeck tại Thánh đường St. Aposteln do Tòa Tổng Giám Mục Giáo phận Köln tổ chức, Đức Hồng Y Rainer Maria Woelki chủ lễ, với 12 Linh mục người Việt, có những Linh Mục ngày xưa được tàu Cap Anamur cứu vớt.

Từ 9:30 giờ nhiều đoàn người về tham dự từ: Berlin, Frankfurt, Krefeld, Bremen, Düsseldorf, Stuttgard, Saarbrüchen, Mönchengladbach, Nürnberg, Darmstadt, Odenwald, Hamburg... Các cơ quan truyền thông Đức tường thuật khen ngợi về tình nghĩa sâu đậm của thuyền nhân Việt Nam đối với Dr. Neudeck.

Lúc 10 giờ người con trai của ông Neudeck mang tấm hình lớn của thân phụ để trên giá cao bên phải Cung Thánh và một lẵng hoa tươi xinh đẹp của nhà thờ, tấm hình với đôi mắt nhìn xa như chờ đón những người con trở về, chính đôi mắt thiên thần đó từng nhìn thấy nỗi đau của những con người bất hạnh, bị đàn áp và chạy trốn. Nhiều người đến trước di ảnh tưởng niệm ông với những giọt nước mắt thương tiếc. Nếu ngày xa xưa mọi người không được ông cứu giúp thì không thể có cuộc sống như ngày nay. Trên thềm của Cung thánh nhiều vòng hoa đẹp, hai vòng hoa với biểu tượng cờ vàng ba sọc đỏ của VNCH là những người Việt Nam yêu tự do và dân chủ phải rời bỏ quê hương ra đi tìm tự do.

Thánh lễ tưởng niệm cử hành trang trọng, hơn một ngàn người Đức-Việt cùng hiệp thông cầu nguyện cho linh hồn Dr. Rupert Neudeck sớm vào nước Chúa nghỉ ngơi. Chia buồn với gia đình bà Neudeck ông cựu Chủ tịch Quốc hội, Cha xứ nhà thờ, đại diện người Việt là bác sĩ Nguyễn Đình Quang 38 tuổi là một thuyền nhân được con tàu CAP ANAMUR vớt năm 1981 lúc đó ông chỉ mới 3 tuổi, từng mổ tim cho ông Neudeck. Dr. Quang nói „Trong trái tim chúng tôi vẫn

https://tieulun.hopto.org

sẽ mãi giữ hình ảnh Rupert Neudeck, suốt cuộc đời này sẽ không quên ông, vì chúng tôi mang ơn ông, vì tình yêu thương của chính ông và gia đình ông dành cho chúng tôi quá to lớn...".

Trong những năm cuối sức khỏe yếu kém ông Neudeck đi ít hơn trước, dù có quá nhiều dự án chưa được thực hiện. Cuối đời của ông vấn đề tỵ nạn vẫn là mối quan tâm lớn nhất trong trái tim của ông. Gia đình ông Neudeck không nhận tiền phúng điếu, nhưng dự án nhân đạo của ông còn tiếp tục nếu quý đồng hương có tấm lòng hãy tiếp tục hỗ trợ cho. Gruenhelme e.V.

*** München – Đêm nhạc hội cứu trợ miền Trung 09.7.2016:**

Trong tinh thần chia xẻ với ngư dân vùng biển miền Trung đang trong cơn hoạn nạn vì môi trường bị hủy hoại, Biển Chết, Cá Chết. Nhóm bạn trẻ München đã thắp lên ngọn lửa đấu tranh hướng về quê hương, từng tổ chức các chương trình nhạc như: đêm nhạc với chủ đề „hãy là ngọn gió đổi thay" ngày 6.5.2016. Gây quỹ giúp cho em dân oan Nguyễn Mai Trung Tuấn 15 tuổi bị CSVN kết án 2 năm sáu tháng tù.

Ngày 09.7.2016 lại tổ chức đêm nhạc chủ đề BIỂN CẠN giúp đồng bào miền Trung bị Formosa xả chất độc làm biển chết... với sự đóng góp của các ca sĩ: Ngô Tuấn, Nguyễn Johnny, Hoài Trang, Julie Kim Phan, Ngọc Phượng Vĩnh Điệp, Ngọc Nữ, Diệu Miên, cô Diệu, Thế Hùng Lee Hung... Việt Nguyen Giovani giúp làm sân khấu, Camera Quốc Khanh, Hồ Công giúp in quảng cáo. Ban nhạc Hải Âu, Minh Tuấn - Keyboard, Vũ Hồng Đức - Bass, Vũ Hồng Phúc-Guitar ... Tấn Hiệp - TH sound Munich về âm thanh, ánh sáng.

Ban nhà bếp lo thức ăn, nước uống đầy đủ đóng góp từ vật chất đến tinh thần, như: cô Diệu, cô Định, cô Lê, cô Huê, chị Nhi, Kim Anh, Vân Loan, chị Huyền, chị Hồng, Reza, anh Johnny Nguyen, Magraf, chị Dan Le... cùng những mạnh thường quân đóng góp tinh thần và vật chất cho đêm nhạc thành công số tiền sau khi trừ chi phí còn: 2070,92 €

Lê Phú đã chuyển về cho Đức Cha Nguyễn Thái Hợp tại Tòa Giám Mục Xã Đoài số tiền là 2.000 € cộng với chi phí Bank. Số tiền sẽ được chia ra đều hai phần: 1 phần để đóng góp quỹ học bổng cho các em đã hai năm nay không được đến trường và phần còn lại cho nạn nhân môi trường tại Kỳ Anh nơi bị ảnh hưởng thiệt hại nặng nhất miền Trung.

Tổng kết số tiền Thu Chi

đêm văn nghệ từ thiện và những ân nhân xa gần gởi về giúp cho TPB VNCH

Ô. Hoàng Tôn Long Frankfurt nhận: Ô. Trần Tú Trinh (München) 100€. Ô Nguyễn Ngọc Tuấn (München) 50€. Chị Thị Bích Quyên Nguyễn 60€. Nguyễn Hữu Tình (Hannover) 100 €. (sau văn nghệ trở về nhận thêm: Dieter Erting (Mỹ Hiệp) 10€. Huỳnh Cát Đẳng 50€. GĐ Trần Hữu Lượng 200€. Thị Bích Quyên Nguyễn (tháng 6) 30€. Phan D. Lợi (Oberursel) 50€... Số tiền tổng cộng: **650€.**

Ô. Ngô Văn Phát Hannover nhận: Lê Thị Thao Rosenheim 100€. Nguyễn Khắc Tiến Tùng (München) 100€. Ẩn Danh 500€. Một GĐ TNCS (Laatzen&VPC) 220€. Cô Phí Vân Loan (tiền bán sách "Cộng sản và Tôi" ủng hộ TPB/VNCH) 360€. Hồ Thị Ngọc Hát (Hamburg) 20€. Nguyễn Tấn Tài (Burgwedel) 10€. GĐ Phù Vân & Diệu Thiện (Hamburg) 20€. Phi Vân Loan+ Đoàn Thị Thu Hạnh (bán sách) 40€...Tổng cộng: **1.370€.**

Trần Văn Huyền Reutlingen nhận: Cô Sửu (Xuyến) Wiesbaden 100€. Bà quả phụ Nguyễn Thành Nam 100€. Chị Dư Thị Diễm Buồn ở Sacramento USA 100 dola = 80€. Ông Trịnh Xuân Đính ở Sanfrancisco chủ nhân trang Web Hướng Dương USA 350€. Ô. Nguyễn Ái (R) 50€. Trần Anh Thư + Max (Hannover) 50€. Trần Anh Hà, Trần Anh Thy + Jonas 50€. Tổng cộng: **780€**

Ô. Đỗ Văn Yến Cộng đoàn Công giáo Stuttgart nhận: Khổng Hữu Vĩnh (Sigmaringen) 100€. AC Bích Bình (Berhausen) 50€. Nguyễn Thái Huy (Würzburg) 100€. Nhóm trẻ Tübingen 100€. Phạm Thị Tuyết Hồng 50€. Apotheker H.Kunz Wolfram Maichingen (Sindelfingen) 30€. Hoàng Mục (Schorndorf) 20€. Đỗ Văn Yến (Stuttgart) 55€. Lương Thị Minh Thu (Stuttgart) 50€. Huỳnh Văn Thập 80€. Tổng cộng: **635€**.

Những người đại diện nhận số tiền trên có danh sách minh bạch đã giao lại cho BTC: 650€ + 1.370€+ 780€+ 635€ = **3.435€**

Ủng hộ tại buổi văn nghệ ở Reutlingen (viết tắc R): Bác Ngô Văn Phát (Hannover) 50€. Lương Thị Lan (Frankfurt) 20€. Nguyễn Văn Chức (R) 20€. Nguyễn Nhị Bằng (Stuttgart) 50€. Nguyễn Nhị Bình (R) 20€. Bác Kiều Thái (Lichtenstein) 50€. Lê Mai Anh 10€. AC Tấn + Liên (R) 100€. AC Lê Thọ Hạng (R) 30€. AC Lý Văn Văn Gomaringen 20€. AC Lưu Nhơn Nghĩa (Hanau) 50€. Anh Trần Minh Quang (Scharnhausen) 50€. Gđ Nguyễn Văn Bé (R) 50€. Chị Lê Thị Ngọc Thủy (Frankfurt) 50€. AC Lý + Chi (R) 50€. Manfried + Ngọc (R) 150€. Ô. Hàn Cường (R) 50€. Bà Hồ Thị Năm (R) 30€. Bà Trần Thị Sáng (R) 20€. Ô. Phạm Văn Quý (R) 50€. ÔB Hứa + Ly GmbM (Anh Lũ) Sindelfingen 500€. Trương Sâm Tuyền (R) 20€. Thùng cứu trợ 375€.Tổng cộng: **1.815€.**

- Ủng hộ thực phẩm buôn bán: Lương Thị Lan (Frankfurt viết tắc F) một số bánh kẹp. Ô. Hoàng Tôn Long (F) 130 bánh xu sê+bánh bao chỉ. AC Nguyễn Bá Tranh (R) 52 hộp chè bánh lọt. AC Hóa (Thực phẩm Asia Wannweil) khoảng 60 hộp xôi bắp. Chị Sữu (R) khoảng 80 dĩa bánh bèo. ÔB Hòa+Lê Lichtenstein bánh cam+bánh tiêu+đầu chá quảy. ÔB Nhi+Cúc (R) nồi hủ tiếu Mỹ Tho. Tiệm Cơm Phi Long (R) một nồi đồ xào. Gđ chị Hương (R) 22 hộp chè đậu. Chị Lê Thị Nhơn (Rotenburg) 100 bánh bao chỉ. Tiền lời bán đậu hủ... cộng: 1.203€. AC Cổ Kim Trường (R) bán cháo lòng 300€. AC Dương Tường (Tiệm Thực Phẩm Asia Nha Trang (R) tiền bán bánh mì 225€. Tiền lời bán

https://tieulun.hopto.org

nước 110€... Tổng cộng toàn bộ bán thực phẩm và nước uống: **1.838€.**

Cộng chung hai khoản tại buổi văn nghệ: 1.815€ + 1.838€ = **3.653€.**

- Ủng hộ không tính bằng tiền: Chi hội Phật tử Reutlingen & Phụ cận ủng hộ chi phí Halle+cho mượn giàn máy Karaoke+muỗng+tô nhựa. Gđ Trần Văn Huyền ủng hộ tô+muỗng+dĩa nhựa+giấy tờ kopie+ tem gởi thư mời trang trí.

- Kết toán chung tất cả các khoản trước sau: 3.435€ + 3.653€ = **7.088€.**

- Trích 1.000€. Nhờ Hội NVTN Cộng Sản Reutlingen gởi giúp Phòng Khám Bệnh cho TPB VNCH của Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn Việt Nam.

Tồn quỹ đến cuối tháng 06/2016 = tiền cũ trước tháng 04/2016: **4.802,47** + thu đến cuối tháng 6 kể cả buổi văn nghệ là: **7.088**€ - Chuyển cho DCCT: 1.000€ - Chuyển về VN giúp TPB quý tháng 06/16: 4.400€. Tồn quỹ đến cuối tháng 6/2016 là: **6.490,47€.**

- Số tiền còn lại đã nhập vào quỹ của Hội Cứu Trợ TPB.VNCH Đức. Hội sẽ thiết lập hồ sơ sẵn có và lần lượt gởi về giúp TPB.VNCH tại quê nhà trong đợt sắp tới.

Mọi sự ủng hộ cho TPB VNCH xin chuyển vào Trương mục của Hội như sau:
Hoang Ton Long – Frankfurter Sparkasse
IBAN : DE 68 500 502 010 381 036 936
BIC : HELADEF1822
Hội Cứu Trợ TPB.VNCH. Đức Quốc

Thư ký. Trần Văn Huyền
Aalener Str. 41 – 72760 Reutlingen – Germany
TL.07121-61713-E.Mail. danhatran@yahoo.de

Thư Cám Ơn
của Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam

Bremen, ngày 21.06.2016

Kính gửi:
Quý Cha Tuyên Úy.
Quý Vị Ban Tư Vấn, Đại Biểu, Chủ Tịch các Vùng, Cộng Đoàn Trưởng
Quý Ông Bà, Anh Chị Em và các Cháu

Đáp lời mời gọi của TS Neudeck - vị Ân Nhân lớn nhất của cộng đồng người Việt tại Đức – Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Đức đã thành lập chương trình cứu trợ „Cap Anamur – MOAS 2016" để quyên góp cho tổ chức MOAS, một tổ chức con tàu đi cứu người tỵ nạn trên biển, đặc biệt là tại Địa Trung Hải. Nơi đây MOAS có hai con tàu mang tên là Alan và Galip Kurdi. Hai tên này là tên của hai anh em trai đã chết trên đường vượt biển ở tuổi 3-5 và xác của em Alan đã tấp vào bờ biển Thổ Nhĩ Kỳ vào tháng 8 năm 2015 với những tấm hình gây chấn động thế giới. Cho tới thời điểm này tàu MOAS đã cứu được 15.554 người.

Chúng ta đã quyên góp được tổng cộng là **46.314,44 €**. Số tiền này không chỉ là những đóng góp của cộng đồng người Công Giáo Việt Nam nhưng cũng là sự đóng góp của những đồng hương, Phật tử tại Đức Quốc.

Tổng số tiền quyên góp được chúng ta đã chuyển tới tổ chức MOAS.

Qua chương trình quyên góp này chúng ta không những đã thể hiện được tinh thần hiệp nhất và đoàn kết, nhưng cũng đã nói lên một lần nữa: „VÂNG CHÚNG TÔI KHÔNG QUÊN" và „VÂNG CHÚNG TA KHÔNG QUÊN" ông TS. Neudeck là người đã cứu vớt và tạo cho chúng ta có cơ hội kiến tạo một cuộc sống mới trên đất khách quê người.

Xin chân thành cám ơn và nguyện xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho Quý Cha và Quý Vị đã nỗ lực đóng góp cho chương trình quyên góp này. Xin Chúa là Cha chúc lành và ban cho Quý Cha, Quý Vị mọi điều an lành và tràn đầy Ơn Thánh của Ngài

Trân trọng kính chào.
T/M Ban Chấp Hành Liên Đoàn CGVN tại Đức
GB. Phùng Khải Tuấn

Tìm Phòng Trọ cho Sinh Viên

Kính nhờ Tòa soạn Báo Viên Giác đăng giúp mẩu tin nhắn về việc tìm thuê 1 căn phòng cho con tôi sẽ vào học ở Uni München.

Rất mong quí đồng hương người Việt giúp đỡ chỉ giúp giùm cho Nam sinh viên người Việt, sống ở Bắc Đức, tìm thuê 1 phòng ở Stadtteile Maxvorstadt ở München, hoặc trong khoảng 10 km bán kính quanh Technische Universität München, 80333 München.

Giá thuê Warmmiete trên dưới 450 Euro/tháng bắt đầu từ tháng 9.2016. Mong nhận được sự giúp đỡ.

Gia đình tôi xin cảm ơn chùa Viên Giác và quí đồng hương.

Đ/c liên lạc: Vũ Công Định, cư ngụ tại Bremer Str. 13 - 27211 Bassum.

Tel: 04241979341 - Email: vcdinh2007@yahoo.de

Thành Kính Tri Ân và Cảm Tạ

Nam Mô A Di Đà Phật,

Phật tử Diệu Thanh Nguyễn Thị Minh (Năm Cà Mau), 79 tuổi, xin thành kính tri ân và cảm tạ Chư Tôn Đức Tăng Ni và những bạn đạo trong 2 khóa tu Gieo Duyên và Miên Mật trong Mùa An Cư Kiết Hạ tại chùa Viên Giác năm 2016 vừa qua, đã hết lòng cầu nguyện cho con/cho tôi vượt qua được cơn bệnh hiểm nghèo.

Phật tử Diệu Thanh trân trọng tri ân và cảm tạ.

https://tieulun.hopto.org

in nước Đức

● Lê Ngọc Châu phụ trách

*** Quy định mới "ngày hết hạn" bằng lái xe.**

Yahoo News, 04.7.2016: Những người lái xe ở Đức dự kiến sẽ thay đổi bằng lái xe của họ sớm hơn so với kế hoạch trước đây. Như báo "Saarbrücker Zeitung" loan tin, các tiểu bang của nước Đức sẽ theo từng giai đoạn dời "ngày hết hạn" cho giấy phép sớm hơn, theo thông tin của tờ báo từ một đề nghị của Ủy ban Giao thông Vận tải của tiểu bang cho cuộc họp Hội đồng Liên bang.

Từ 2013 bằng lái xe chỉ có giá trị 15 năm. Tất cả bằng lái xe được cấp trước đó vẫn còn hiệu lực cho đến năm 2033. Nhưng bây giờ cần thay đổi - được phân loại theo các nhóm - cho đến năm 2024 thì 15 triệu bằng lái sẽ được thay thế nếu bằng lái xe được ban hành đến ngày 31 tháng năm 1998, theo tờ báo. Khoảng 30 triệu giấy phép ban hành kể từ 01 tháng 1 năm 1999 sẽ được thay thế từng bước một theo quy định cho đến năm 2033.

Quy định "thay đổi bằng lái xe sớm hơn" là cần thiết để làm giảm bớt gánh nặng cho các quan chức: "Đó là sự cân bằng", một phát ngôn viên của Hội đồng Liên bang cho Tạp chí biết. Với quy định mới sẽ đảm bảo rằng nhà chức trách có thể đối phó với vô số đơn trong tương lai.

*** Khoảng 1.000 trường tiểu học ở Đức thiếu hiệu trưởng lãnh đạo.**

AFP, ngày 19 tháng 6 năm 2016: Khoảng 1.000 trường tiểu học ở Đức không có quản lý *(trưởng ban giáo vụ)* trường học cố định, theo một cuộc khảo sát của tuần báo "Welt am Sonntag" giữa các Bộ giáo dục tiểu bang. Lý do chính là việc lương bổng: Nó "hoàn toàn không hấp dẫn", Chủ tịch của Hiệp hội các giáo viên Udo Beckmann, cho tờ báo biết.

Hiệu Trưởng của một trường tiểu học bên cạnh số lượng giờ giảng dạy cũng vẫn cần thêm mười hai giờ một tuần cho công việc quản lý. Ở Đức, theo thống kê có gần 15.600 trường tiểu học. Đặc biệt thiếu nhiều Hiệu Trưởng theo khảo sát của "Welt am Sonntag" ở Berlin và ở tiểu bang Nordrhein-Westfalen. Tại thủ đô, một trong năm trường tiểu học không có Hiệu trưởng hoặc Hiệu phó.

"Vấn đề của các cơ quan quản lý trường học bỏ trống không giải quyết xong", Bộ trưởng Bộ Giáo dục Sylvia Löhrmann (Green) của tiểu bang nói. "Đó là lý do tại sao chúng tôi đang thực hiện công tác cải tiến các điều kiện làm việc trung và dài hạn một cách cụ thể". Vì vậy, thời gian quản lý đã được tăng lên - tức là số giờ mà các Hiệu trưởng dành cho nhiệm vụ quản lý. Hơn nữa, Hiệu trưởng trong tương lai sẽ được chuẩn bị đầy đủ cho vai trò mới của mình.

Ilka Hoffmann của Liên minh Giáo dục và Khoa học (GEW) kêu gọi các tiểu bang dự liệu ngân khoản để bổ nhiệm các vị trí quản lý còn trống. Giáo viên tiểu học nên được bình đẳng với các giáo viên của trường trung học. Ngoài ra, các tiểu bang cũng cần phải đầu tư nhiều hơn nữa trong công việc hành chính, Hoffmann cho biết. Đặc biệt là ở các khu vực nông thôn vẫn còn quá ít thư ký toàn thời gian.

*** Những thay đổi từ 01 tháng 7 cho công dân và người tiêu dùng.**

Người cao niên có thể vui mừng vì lương hưu tăng cao kể từ 23 năm qua. Các hãng thương mại trong tương lai phải nhận lại máy điện tử phế thải của khách hàng.

Những thay đổi lớn nhất theo kinh nghiệm của Đức cho thấy rằng đã xảy ra ở đầu hoặc ở giữa năm. Ngày 01 tháng 7 năm 2016 cũng xảy ra lần nữa một số cải tiến có hiệu lực với người dân và người tiêu dùng.

Đầu tiên đó là sự gia tăng tiền lương hưu: Với sự gia tăng thù lao đến 4,25% tại các tiểu bang cũ (BRD) và tăng 5,95% tại các tiểu bang mới (DDR) và như vậy phúc lợi hưu trí tăng cao chưa từng có từ 23 năm qua.

Một nhóm dân số khác cũng có thể vui mừng là được thêm tiền: cha mẹ có mức lương thấp nhận được từ 01 tháng 7 thay vì 140€ hiện nay sẽ nhận 160€ tiền trẻ em mỗi tháng cho mỗi đứa trẻ. Ảnh hưởng tốt cho những gia đình tuy có thể trang trải chi phí sinh sống, nhưng không hội đủ nhu cầu bổ sung của trẻ em.

Một đổi mới khác liên quan đến người tiêu dùng, được cho phép kể từ 01 Tháng Bảy, là cũng có thể giao trả lại dụng cụ điện tử phế thải cho các công ty, cửa hàng giao dịch điện tử. TV bị hư và máy giặt bị hỏng từ đó không phải mang trực tiếp ra những nơi công cộng nhận đồ phế thải như trước đây (Bauhof), mà cũng có thể qua những trung tâm thương mại.

Và còn một sự đổi mới nữa đó tuy không được quyết định bởi cơ quan lập pháp của Đức, nhưng một số công dân Đức bị ảnh hưởng liên lụy đến: Chính phủ của quần đảo Balearic phê duyệt một khoản thuế

https://tieulun.hopto.org

giường cao hơn. Điều này có nghĩa là đối với du khách Mallorca chi phí cao hơn cho nơi ăn nghỉ tại khách sạn. Quy định cũng áp dụng đối với các đảo Menorca, Ibiza và Formentera. Các chi phí bổ sung lên tới từ 25 cent và 2 Euro mỗi đêm và cho mỗi người.

*** Grohe: bảo hiểm y tế không tăng vì cuộc khủng hoảng người tỵ nạn.**

Berlin (dts News Agency) - Bộ Trưởng Y tế Liên bang Đức, Hermann Grohe xét thấy không cần thiết, vì dòng người tỵ nạn để tăng bảo hiểm y tế: "Một sự chăm sóc y tế tốt cho những người tỵ nạn là điều tất yếu trong tất cả cảm quan của chúng tôi. Nhưng đối với tôi, nó cũng rõ ràng là chúng ta nên tránh thêm gánh nặng cho những người đóng bảo hiểm", chính trị gia CDU nói với tờ báo Media Group Funke. "Vì vậy, chúng tôi bây giờ có các biện pháp phòng ngừa cần thiết".

Grohe nói đó là "chính đáng" để sử dụng đến một tỷ Euro cho việc cung cấp những người tỵ nạn từ nguồn dự trữ của quỹ y tế. Với một sự đầu tư 500 triệu nữa sẽ được tài trợ cho các cơ sở hạ tầng y tế. Bộ Trưởng Y tế cũng chống lại sự sợ hãi, với cuộc khủng hoảng người tỵ nạn các nguy cơ bệnh tật ở Đức sẽ tăng lên. "Sự sợ hãi và làm cho sợ hãi đối với những người tỵ nạn đến bệnh kịch tính, có thể bị suy yếu một cách nhanh chóng bởi các sự kiện", ông nói.

"Qua những gì các bác sĩ cho chúng tôi biết thì những người đến với chúng ta, đặc biệt là kết quả của chuyến trốn chạy gian khổ, kiệt sức và tiếp xúc trong các trung tâm tập thể thì nguy cơ truyền nhiễm lan tràn rất nhanh chóng". Cũng cần khai báo ngay các căn bệnh như thủy đậu và bệnh lao để nhanh chóng được điều trị. Các bác sĩ của Viện Robert Koch đã thấy rằng "không có nguy cơ lây nhiễm trong dân chúng nói chung từ những người tỵ nạn".

*** Tỷ lệ thất nghiệp giảm xuống mức thấp trong lịch sử lịch sử Đức.**

AFP, ngày 30.06.2016: tỷ lệ thất nghiệp thấp nhất trong lịch sử ở Đức: Lần đầu tiên kể từ khi đất nước thống nhất, tỷ lệ giảm xuống dưới mốc 6%, còn 5,9% như Cơ quan Lao động Liên bang công bố tại Nürnberg. Hơn nữa, thị trường lao động có thể trải qua cuộc khủng hoảng người tỵ nạn mà không có vấn đề lớn. Tuy nhiên, cuộc trưng cầu đề xuất về tư cách thành viên EU của Anh quốc bỏ phiếu ra khỏi Liên Minh châu Âu cũng làm cho Giám đốc Lao động Frank-Jürgen Weise do dự!

Vào tháng Sáu vẫn còn có 2.614.000 người đang tìm kiếm một công việc. Đây là ít hơn 50.000 so với tháng Năm và 97.000 vụ ít hơn trong tháng Sáu năm ngoái.

Sếp Bộ Lao động dẫn chứng cho thấy rằng đây là lần đầu tiên sau khi thống nhất nước Đức có ít hơn 6% người thất nghiệp trong độ tuổi có thể lao động. Năm 1991 trong điều kiện tuyệt đối, mặc dù đã có tỷ lệ thất nghiệp thấp.

Với 5,4% ở Tây Đức và 8,2% ở Đông Đức, tỷ lệ thất nghiệp hiện tại các tiểu bang cũ và mới khác nhau trong từng trường hợp với một mức thấp kỷ lục. Tại Tây Đức, cuối năm 1981 đã có tỷ lệ thất nghiệp thấp như vậy.

Ngay cả số lượng công việc vẫn tiếp tục phát triển đáng kể. Theo số liệu mới nhất của văn phòng thống kê Liên bang thì vào tháng Năm năm 2016 số lượng người lao động tăng 45.000 đến 43.560.000. So với năm trước cùng thời điểm, tăng 559.000 vụ. Sau khi tính toán theo Bộ Lao động, số lượng người đóng bảo hiểm xã hội tăng trong tháng Ba đến 31.330.000, so với tháng Ba năm ngoái, tăng 681.000.

Theo ông Weise, thị trường lao động Đức rất mạnh mẽ nên có thể đáp ứng nổi cuộc khủng hoảng người tỵ nạn. Mặc dù số lượng người tỵ nạn thất nghiệp lên cao, nhưng mặt khác, có thêm nhiều việc làm. Do đó, Bộ Lao động dự kiến cho năm 2016 tiếp tục với một tỷ lệ thất nghiệp trung bình dưới 2,8 triệu. Điều này ít hơn so với mức trung bình hàng năm của năm 2015.

Trong tháng Sáu, tổng cộng 300.000 người đã đến Đức qua cuộc khủng hoảng tỵ nạn hiện tại ghi danh thất nghiệp. So với năm ngoái là tăng gấp đôi. Hiện nay, tăng từ 10.000 đến 15.000 người tỵ nạn thất nghiệp mỗi tháng, đó là lý do tại sao cuộc khủng hoảng người tỵ nạn có thể ảnh hưởng đến thị trường lao động Đức trong năm tới 2017.

Cuộc trưng cầu đề xuất của Anh quốc là thành viên Liên Minh châu Âu bỏ phiếu rời EU gây ồn ào hiện tại chưa ảnh hưởng nhiều đến thị trường lao động. Nhưng ông dự kiến sẽ có tác động. Mặc dù thừa nhận rằng một quốc gia, tổng quát nền kinh tế không gây ấn tượng lớn. "Phần khó khăn hơn là tâm lý". Điều này có thể đóng một vai trò trên thị trường tài chính. Chính ông đã "kinh hoàng" về cuộc bỏ phiếu Brexit của người Anh.

Weise cho biết, tại cuộc họp các Bộ Trưởng của những cơ quan lao động EU thì sự trưng cầu dân ý của Vương quốc Anh (là thành viên của Liên Minh châu Âu) cũng là một vấn đề trong chương trình nghị sự. Có sự mong đợi cho những thay đổi trong dòng di cư. Những người có trình độ - chẳng hạn từ Ba Lan – qua sự kiện ở Anh, có thể họ sẽ tự hỏi rằng tương lai của bản thân và gia đình của họ như thế nào?".

Bộ Trưởng Lao động Liên bang Đức Andrea Nahles (SPD) đánh dấu thị trường lao động Đức là "cái neo thực sự của sự ổn định - cho đất nước của chúng ta và ở châu Âu". Nhưng trong những tháng tới, hậu quả của sự di cư tỵ nạn bắt buộc sẽ được nhìn thấy rõ ràng hơn.

*** Berlin "che kín" số người tỵ nạn - CSU muốn rõ ràng.**

Passau / Munich / Berlin, 2016/06/20: Về số lượng hiện tại của những người tỵ nạn ở Đức, rõ ràng có sự khác biệt đáng kể. Theo thông tin từ PNP thì Bộ Trưởng Nội vụ Đức Thomas de Maizière (CDU) nói

https://tieulun.hopto.org

trong nội bộ có 117.723 người tỵ nạn đã vào đất nước từ tháng giêng đến tháng năm 2016.

Tuy nhiên, điều này không phù hợp, ngược lại với số liệu chính thức của Cục liên bang về di cư và người tỵ nạn, trong đó liệt kê là có 205.929 người tỵ nạn trong cùng thời kỳ.

Sự khác biệt rất nhạy cảm về chính trị bởi vì chủ tịch CSU và Thống đốc tiểu bang Bavaria Horst Seehofer trong tháng Giêng đã đòi hỏi tối đa tổng cộng 200.000 người tỵ nạn mỗi năm - nhiều hơn thì không thể „kham" nổi. Nếu những con số của văn phòng di dân là đúng, thì giới hạn Seehofer đưa ra từ lâu đã được đạt tới. Con số của De Maizière cho biết, nếu tính lên cho toàn năm 2016 thì tương đối gần đúng như ý tưởng của đảng trưởng CSU.

Tổng thư ký Andreas Scheuer của CSU đòi hỏi theo yêu cầu của PNP phải làm rõ sự thật. "Phương châm là: Làm rõ dự thật vì con số nêu ra và các số liệu thống kê phải phù hợp nhau, bởi vì đó là cách duy nhất để đánh giá đúng tình hình và mới làm cho tình trạng ổn định được.

*** Stegner cố đạt được đa số phiếu cho cánh trái trong cuộc tổng tuyển cử vào năm 2017.**

AFP, ngày 19.6.2016: Phó Chủ tịch đảng SPD, Ralf Stegner tìm kiếm đa số phiếu của cánh tả sau khi cuộc bầu cử 2017. "Không ai muốn có lại liên minh lớn GroKo", Stegner nói với báo "Bild". Lãnh đạo SPD Sigmar Gabriel trước đây cũng đã bày tỏ tương tự như vậy.

Lãnh đạo SPD Sigmar Gabriel cũng đã gây ra một cuộc tranh luận về cuộc bầu cử vào năm 2017 với lời phát biểu của mình cho một liên minh của các đảng trung tả ở Đức. Phó Chủ tịch đảng SPD, Ralf Stegner nói với tờ báo "Bild" rằng: "Không ai muốn một lần nữa có liên minh chính phủ GroKo", ý ông ta muốn đề cập đến liên minh chính phủ lớn hiện nay giữa CDU, CSU và SPD. "Mục đích vẫn là, như Willy Brandt cho biết, một đa số của Liên đảng CDU/CSU".

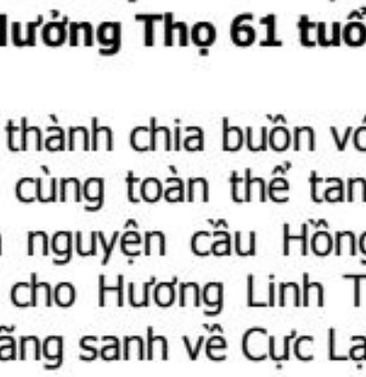
Bảo hiểm công dân, tân chính sách gia đình hiện đại, công việc tốt, lương hưu, giáo dục và công bằng thuế - "tất cả điều này không thể có được với Liên đảng", Stegner cho tờ báo "Bild" biết tiếp.

Lãnh đạo SPD Gabriel đã đòi hỏi trong một bài bình luận cho "báo Spiegel", ở Đức các đảng phái tiến bộ và các phong trào phù hợp với liên đoàn được chuẩn bị cho nhau và có khả năng cầm quyền với nhau.

Điều này rất nhiều nhà dân chủ xã hội và các đối tác (người cùng phe) của họ đòi hỏi. Gabriel, tuy nhiên, căn cứ rõ ràng vào "quyền công dân căn bản": "Kẻ thù của dân chủ đứng bên phải. Đức bây giờ cần một liên minh các lực lượng tiến bộ...".

Tả khuynh cũng đồng quan điểm. "Một chính phủ của Liên đảng là có thể và cần thiết", Thống đốc của Thüringen Bodo Ramelow (Tả khuynh) cho báo "Bild am Sonntag" biết. Tiên quyết cho điều này là "các bên chịu và tôn trọng lẫn nhau".

PHÂN ƯU

Được tin buồn

Em NGUYỄN LONG PHI
Pháp danh Thị Lực
Sinh ngày 19.05.1955
tại Sài Gòn - Việt Nam.
Mất ngày 24 tháng 06 năm 2016,
nhằm ngày 20 tháng 05 năm Bính Thân,
tại Lazarus Hospiz Berlin, Đức Quốc
Hưởng Thọ 61 tuổi

Chúng tôi chân thành chia buồn với gia đình Trần Thị Hoàng Anh cùng toàn thể tang quyến; đồng thời thành tâm nguyện cầu Hồng Ân Tam Bảo thùy từ gia hộ cho Hương Linh Thị Lực Nguyễn Long Phi sớm vãng sanh về Cực Lạc Quốc.

Thành Kính Phân Ưu

- GĐ Nguyễn Đình Tâm và các con (Berlin)
- GĐ Nguyễn Hòa và các con (Hamburg)
- GĐ Huỳnh Thị Thúy Lan và các con (Hamburg)
- GĐ Trần Văn Sang và các con (Berlin)

*** Nhập cư đến Đức cao hơn bao giờ hết.**

dpa, 14 tháng bảy năm 2016: Chưa bao giờ có rất nhiều người đến Đức như trong vào năm 2015. Hơn 2,1 triệu người đến Cộng Hòa Liên Bang Đức, hơn 46 phần trăm so với năm trước.

Trong số đó có nhiều người tỵ nạn, nhưng cũng có người lao động nhập cư từ các nước EU khác. Thặng dư di cư - số người nhập cư trừ di cư - đạt 1,1 triệu cũng là mức cao nhất kể từ khi thành lập Cộng Hòa Liên Bang Đức.

Số người di cư cũng tăng lên mức kỷ lục: 998.000 người quay lưng lại với Đức, chín phần trăm nhiều hơn so với năm trước đó, theo tin Văn phòng Thống kê Liên bang ở Wiesbaden công bố hôm nay. Hầu hết đa số nhập cư là người đến từ Syria (326.000), tiếp theo là Romania (212.000) và Ba Lan (190.000).

*** Lê Ngọc Châu** (Munich, tháng 6 & 07.2016*)*
(Sưu tầm và phiên dịch từ các báo der Spiegel, SZ, FAZ, die Welt, Handelsblatt, Focus, N -TV, AFP, dpa, yahoo news...)

https://tieulun.hopto.org

in thế giới

• Quảng Trực phụ trách

*** Tòa Trọng tài Thường trực tuyên Phi Luật Tân thắng kiện Trung Quốc:**

Tòa án Trọng tài Thường trực (Permanent Court of Arbitration) viết tắt là PCA đặt tại The Hague cho rằng Phi Luật Tân đúng khi chống lại các đòi hỏi của Trung Cộng trong tranh chấp chủ quyền Biển Đông. (Đừng lầm lẫn giữa PCA và Tòa án Công lý Quốc tế (International Court of Justice) gọi tắt là ICJ, cũng đặt tại The Hague, có quyền thụ lý và giải quyết các tranh chấp giữa các hội viên LHQ). Tòa Trọng tài Thường trực nhận xét rằng Trung Cộng không có một cơ sở pháp lý nào để đòi quyền lịch sử đối với tài nguyên trong "đường chín gạch" mở rộng nhiều trăm hải lý từ phía nam và đông của đảo Hải Nam. Tòa cũng nhận xét không có một vùng nổi bật trên biển (sea features) nào mà Trung Cộng cho là của họ có khả năng tạo ra một Vùng đặc quyền kinh tế EEZ (Exclusive Economic Zone) để qua đó giúp cho Trung Cộng quyền sở hữu các tài nguyên như cá, dầu, khí trong vòng 200 hải lý tính từ đất liền. Cũng theo CNN, Tòa khẳng định "Trung Quốc đã vi phạm chủ quyền của Phi Luật Tân" vì đã xâm phạm, quấy phá, khai thác dầu khí, xây dựng các đảo nhân tạo và thất bại trong việc ngăn chận tàu Trung Cộng đánh cá trong vùng biển thuộc chủ quyền Phi Luật Tân. Tòa cũng tìm thấy Trung Cộng đã "tạo sự hư hại trầm trọng" đến vùng san hô chung quanh các đảo nhân tạo do Trung Cộng xây dựng và "vi phạm trách nhiệm duy trì và bảo vệ hệ thống sinh thái rất mong manh" trong biển. Các tàu đánh cá Trung Cộng cũng diệt chủng loại rùa biển hiếm với một quy mô lớn. Trong một thông cáo báo chí công bố tức khắc sau phán quyết, chính phủ Phi Luật Tân "khẳng định một cách mạnh mẽ sự tôn trọng đối với phán quyết lịch sử của Tòa như là một đóng góp quan trọng vào xung đột đang diễn ra" tại Biển Đông. Ngược lại, theo Tân Hoa Xã, Trung Cộng cho rằng phán quyết của PCA không hợp luật và PCA không có quyền tài phán về chủ quyền. Trung Cộng "không chấp nhận và cũng không thừa nhận phán quyết". Tháng 1 năm 2013, khi chính phủ Phi Luật Tân chính thức đệ trình hồ sơ kiện Trung Cộng trước Tòa án Trọng tài Thường trực. Hồ sơ của Phi Luật Tân nộp lên gồm mười bộ với gần bốn ngàn trang tài liệu chứng minh chủ quyền của Phi Luật Tân và phản bác các luận cứ cũng như quan điểm đường lưỡi bò chín đoạn của Trung Cộng. Trung Cộng không dám ra tranh tụng trước Tòa. Chủ trương của Trung Cộng là gặm nhấm từng phần của Biển Đông. Sau Hoàng Sa (1974), tháng 8/1988 lần đầu tiên Trung Cộng đặt chân lên quần đảo Trường Sa sau trận Gạc Ma. Từ năm 1989 đến năm 1992 Trung Cộng chiếm một số đảo nhỏ khác của Trường Sa. Tháng 2 năm 1995 Trung Cộng chiếm đảo Vành Khăn (Mischief Reef) và một đảo khác do quân đội Phi Luật Tân đóng.

*** Anh rời Liên Minh Châu Âu - Gia tăng bất ổn toàn cầu:**

Ngay sau khi người dân Anh bỏ phiếu quyết định rời Liên Minh Châu Âu (tức EU), thị trường chứng khoán toàn thế giới rơi vào tình trạng sút giảm đối với đồng bảng Anh một cách nặng nề. Cả thế giới bị chao đảo như chính đất nước mình bị phân chia. Giới đầu tư thế giới vẫn tiếp tục âu lo, không biết tình hình thị trường chứng khoán và tiền tệ rồi sẽ ra sao. Trong khi đó, đã có một vài kinh tế gia lên tiếng dự đoán thị trường địa ốc ở Hoa Kỳ sẽ bị lung lay, đồng thời cũng có dự đoán nói rằng sau Anh, sẽ còn một số nước rút khỏi EU. Có lẽ cũng với mục đích trấn an mọi người, Ngoại Trưởng Hoa Kỳ John Kerry khi có mặt tại trụ sở EU ở Brussells cũng kêu gọi các nước trong Liên Minh Châu Âu phải thật bình tĩnh trước tình huống mới. Ngoại Trưởng Hoa Kỳ cũng cho biết chuyện Anh rời EU không ảnh hưởng gì đến vai trò của NATO trong công tác bảo vệ an ninh khu vực và những điểm nóng của thế giới, tin tưởng thượng đỉnh NATO diễn ra vào đầu tháng Bảy tại Ba Lan sẽ cho thế giới thấy một NATO thật vững mạnh. NATO hiện có 22 nước thành viên, và Anh là một trong những thành viên quan trọng của tổ chức. Tại Brussells, Liên Minh Châu Âu tức giận đòi giải quyết ngay vấn đề ly hôn của Anh đối với khối EU. Chủ tịch Ủy ban Châu Âu ông Jean-Claude Juncker cho rằng ông không hiểu tại sao chính phủ Anh lại cần tới tháng 10 mới gửi đơn xin rời khỏi liên minh vì theo ông lá đơn nên lập tức gửi tới Brussels ngay vào thời điểm này thì tốt hơn. Sự tức giận của ông Jean-Claude Juncker cho thấy mức chịu đựng của EU là giới hạn và sự rút tên ra khỏi Liên Minh của Anh không phải nước nào trong khối cũng dễ dàng chấp nhận.

*** Nước Anh có nữ Thủ Tướng thứ 2:**

Bộ Trưởng Nội vụ Anh bà Theresa May sẽ kế nhiệm ông David Cameron, người đã tuyên bố từ chức Thủ Tướng Anh, sau khi người dân nước này bỏ phiếu ủng hộ rời khỏi Liên Minh Châu Âu (EU) trong cuộc trưng cầu dân ý vào 23/6/2016. "Tôi cảm thấy

https://tieulun.hopto.org

vinh dự khi được đảng Bảo Thủ lựa chọn làm lãnh đạo mới", bà May nói. Tân Thủ Tướng Anh cũng cho biết bà ủng hộ lựa chọn ở lại Châu Âu, nhưng tôn trọng kết quả cuộc trưng cầu dân ý. Bà May, 59 tuổi, là Bộ Trưởng Nội Vụ lâu đời nhất trong suốt nửa thế kỷ qua của nước Anh. Bà nổi tiếng với sự nghiêm túc, cần mẫn và thường né các cuộc vận động ngầm vốn phổ biến trong đảng Bảo Thủ. Bà Theresa May sẽ trở thành nữ Thủ Tướng thứ hai của nước Anh sau bà Margaret Thatcher. Chiến thắng của bà đồng nghĩa quá trình rút lui khỏi EU sẽ chỉ đạo bởi thành viên của phe thất bại trong cuộc trưng cầu dân ý vào tháng trước. Bà May cho rằng nước Anh cần thời gian để đưa ra một chiến lược đàm phán và không nên đưa ra quyết định rút lui khỏi Châu Âu trước cuối năm nay. Trong cuộc phát biểu tại thành phố Birmingham ngày 11/6, bà May cho biết sẽ không có cuộc trưng cầu dân ý thứ hai hay nỗ lực vận động tái nhập Châu Âu từ cửa sau. Nhà Trắng thông báo Tổng Thống Mỹ Barack Obama tin tưởng "mối quan hệ đặc biệt" giữa Mỹ và Anh sẽ tiếp tục sau khi bà May trở thành tân Thủ Tướng Anh.

*** Triều Tiên cắt kênh liên lạc duy nhất và dùng luật thời chiến với Mỹ:**

Bắc Hàn ngày 11/7 tuyên bố đã quyết định cắt đứt kênh liên lạc ngoại giao duy nhất với Mỹ, đồng thời xử lý tất cả các vấn đề liên quan đến Mỹ bằng luật thời chiến. Bắc Hàn cắt kênh liên lạc duy nhất với Mỹ để đáp trả việc Mỹ trừng phạt lãnh đạo Kim Jong-un. Ngày 11/7 hãng thông tấn trung ương Bắc Hàn (KCNA) cho biết Bắc Hàn tuyên bố quyết định cắt đứt kênh liên lạc duy nhất với Mỹ. KCNA khẳng định Bình Nhưỡng ngày 10/7 đã thông báo cho chính phủ Mỹ về việc chấm dứt kênh ngoại giao New York như một phần trong các biện pháp đáp trả việc Mỹ đưa lãnh đạo Bắc Hàn Kim Jong-un vào danh sách trừng phạt. Theo Yonhap, Mỹ và Bắc Hàn không có quan hệ ngoại giao, nhưng phái đoàn thường trực của Bắc Hàn tại Liên Hiệp Quốc hay còn gọi là kênh New York, chính là kênh liên lạc của các nhà ngoại giao hai bên. Ngoài việc tuyên bố cắt đứt kênh liên lạc này, KCNA còn cho biết Bắc Hàn sẽ xử lý tất cả các vấn đề liên quan đến Mỹ thông qua luật thời chiến, theo AP. Trong số đó, KCNA nhắc đến các công dân Mỹ đang bị bắt giữ. Yonhap cho rằng Bắc Hàn dùng luật thời chiến đồng nghĩa với việc sẽ trừng phạt nặng nề hơn đối với công dân Mỹ đang bị bắt giữ. Bắc Hàn hiện giữ 2 công dân Mỹ, gồm ông Kim Dong-chul - một người Mỹ gốc Hàn 62 tuổi và Otto Warmbier - một sinh viên Mỹ 21 tuổi. Cả hai người này đều bị Bình Nhưỡng xử án nhiều năm lao động khổ sai với tội danh chống phá Bắc Hàn. Thông báo của KCNA nêu rõ: "Bắc Hàn đã thông báo với Mỹ rằng họ cần phải gánh trách nhiệm cho những sự kiện kinh khủng có thể xảy ra". Đây là phản ứng rõ ràng nhất của Bắc Hàn sau khi Mỹ ngày 6/7 lần đầu đưa lãnh đạo Kim Jong-un vào danh sách trừng phạt với cáo buộc vi phạm nhân quyền nghiêm trọng. Bắc Hàn sau đó đã lên án quyết định của Mỹ và coi đó là hành động tuyên chiến với Bắc Hàn.

*** Tên lửa Bắc Hàn vừa phóng đã rơi xuống biển Nhật Bản:**

Ngày 9/7, Bộ Chỉ huy Chiến lược Mỹ (USSC) cho biết đã theo dõi vụ phóng được cho là một tên lửa đạn đạo từ tàu ngầm KN-11 của Bắc Hàn từ cảng Sinpo ở bờ biển phía Đông. Theo USSC, tên lửa này sau đó đã rơi xuống vùng biển giữa Bắc Hàn và Nhật Bản. Trong một tuyên bố, USSC theo dõi tên lửa này trên Biển Nhật Bản, "địa điểm mà các dấu hiệu ban đầu cho thấy tên lửa đã rơi xuống". Trước đó cùng ngày, Quân đội Nam Hàn cho biết Bắc Hàn đã bắn một vật thể dường như là một SLMB. Tuyên bố của Hội đồng tham mưu trưởng liên quân Nam Hàn nêu rõ tên lửa trên được phóng lúc 11 giờ 30 phút giờ Seoul tại vùng biển phía Đông bán đảo Bắc Hàn. Vụ phóng diễn ra một ngày sau khi Mỹ và Nam Hàn cam kết triển khai một Hệ thống phòng thủ tên lửa tầm cao giai đoạn cuối (THAAD) để đối phó với các mối đe dọa từ Bắc Hàn và hai ngày sau khi Bình Nhưỡng cảnh báo có kế hoạch đáp trả cứng rắn nhất trước điều mà họ coi là một "tuyên bố chiến tranh" của Mỹ. Cả Mỹ, Nhật Bản và Nam Hàn đã lên tiếng lên án động thái mới này của Bắc Hàn, cho rằng, vụ phóng tên lửa ngày 9/7 rõ ràng cho thấy Bắc Hàn đã vi phạm nghị quyết của Liên Hợp Quốc.

*** Vụ xả súng nghiêm trọng nhất lịch sử Hoa Kỳ:**

Một tay súng đã xả súng giết hại 50 người tại một hộp đêm của người đồng tính ở thành phố Orlando bang Florida rạng sáng Chủ nhật 12/6/2016, và làm 53 người khác bị thương. Cư dân trong khu vực này đã xếp hàng cả ngày để hiến máu cho những nạn nhân. Tay súng Omar Saddiqui Mateen, 29 tuổi, sinh ra ở New York và có cha mẹ là người A Phú Hãn, đã bị hạ sát trong một cuộc đọ súng với cảnh sát bên trong hộp đêm. Cảnh sát liên bang FBI cho biết rằng tay súng có thể đã tuyên thệ trung thành với Nhà nước Hồi giáo IS, nhưng vẫn chưa rõ động cơ nào đã thúc đẩy anh ta thực hiện vụ xả súng tại hộp đêm Pulse của người đồng tính. Cha của anh ta kể rằng Mateen đã nổi giận khi gần đây nhìn thấy hai người đàn ông hôn nhau. Cảnh sát nói hung thủ có một khẩu súng trường và một khẩu súng ngắn. Trong một cảnh tượng rùng rợn, những nhân chứng kể lại họ có thể nghe thấy tiếng điện thoại di động đổ chuông trong khi vẫn còn nằm trong thi thể của những nạn nhân bên trong hộp đêm. Những thân nhân nức nở nói với phóng viên tại hiện trường rằng họ không biết liệu người nhà của họ còn sống hay đã chết. Chủ sở hữu hộp đêm Pulse, Barbara Poma, ra một thông cáo cho biết bà hết sức đau lòng về vụ việc. Bà gọi hộp đêm của mình là một nơi của tình yêu thương và sự chấp nhận cho cộng đồng người đồng tính. Hội đồng Quan hệ Mỹ-Hồi giáo (CAIR) ở Orlando cho biết trong một tuyên bố, "Chúng tôi lên án vụ tấn công kinh hoàng này và gửi lời chia buồn chân thành của mình đến gia đình và người thân của tất cả những người thiệt mạng hoặc bị thương. Cộng đồng người Hồi giáo cùng những người Mỹ đồng hương của chúng tôi

https://tieulun.hopto.org

khước từ bất cứ ai hay bất cứ nhóm nào tuyên bố biện minh cho một hành động bạo lực kinh hoàng như vậy". Trong một phát biểu từ Tòa Bạch Ốc, Tổng thống Obama nói rằng vụ thảm sát "đánh dấu vụ xả súng gây chết người nhiều nhất trong lịch sử nước Mỹ". Ông nói thêm rằng "không có hành động khủng bố hay thù hằn nào có thể thay đổi được con người chúng ta". Ông Obama nói vụ xả súng là "sự nhắc nhở nghiêm túc" rằng một cuộc tấn công vào bất kỳ người Mỹ nào là "một cuộc tấn công nhắm vào tất cả chúng ta".

*** Kẻ bắn tỉa cảnh sát Mỹ âm mưu tấn công lớn hơn:**

Vụ việc diễn ra trong đoàn tuần hành phản đối các hành động bạo lực của cảnh sát với người da màu tại thành phố Dallas, bang Texas tối ngày 7/7. Một nhân chứng kể lại: "Đoàn tuần hành có đủ màu da. Thế rồi chúng tôi nghe thấy tiếng súng không biết từ đâu ra. Chúng tôi có cảm giác như súng nhằm vào chúng tôi. Khung cảnh thật náo loạn vì mọi người bỏ chạy tìm nơi ẩn nấp". 11 cảnh sát đã bị bắn tỉa, 5 trong số này thiệt mạng tại Dallas, Cảnh sát trưởng Dallas David Brown cho biết thông tin ban đầu như sau: "Có ít nhất hai tên bắn lén ẩn nấp từ một vị trí trên cao bắn vào cảnh sát. Nhiều cảnh sát trúng đạn từ phía sau lưng. Chúng tôi cho rằng các hung thủ chọn vị trí rõ ràng để sát thương cảnh sát dễ dàng nhất". Lực lượng cảnh sát Mỹ phải đấu súng trong suốt 45 phút với một tên bắn lén cố thủ trong bãi đậu xe. Trong nhiều giờ bị vây ráp và thương lượng, tên này tuyên bố đã đặt bom ở khắp trung tâm thành phố Dallas. Mệt mỏi trước sự ngoan cố của y, cảnh sát quyết định sử dụng một robot mang bom tiến vào bãi đậu xe và kích nổ, tiêu diệt hắn. "Nghi phạm cho biết hắn rất buồn vì những vụ bắn giết gần đây của cảnh sát. Hắn thấy thất vọng với người da trắng. Rồi hắn bảo hắn muốn giết những người da trắng, đặc biệt là cảnh sát người da trắng", Cảnh sát trưởng Brown kể lại cuộc trao đổi với nghi phạm. Ba kẻ tình nghi khác bị tạm giữ và bị thẩm vấn. Hai trong số này bị bắt khi cảnh sát khám xét chiếc xe của chúng và thấy những túi xách may bằng vải ngụy trang. Thông tin cho biết kẻ tình nghi còn lại là một phụ nữ. Phía cảnh sát Dallas tin rằng nhóm này hành động có phối hợp. Cảnh sát trưởng David Brown nhận định "chúng dự kiến giết thật nhiều cảnh sát" và ông cũng thừa nhận chưa biết có bao nhiêu tên tham gia trong vụ tấn công cảnh sát được xem là đẫm máu nhất trên đất Mỹ kể từ sau sự kiện 11/9. Lực lượng phản ứng nhanh SWAT đã được huy động hỗ trợ cho công tác lục soát và truy bắt những kẻ tình nghi tham gia trong vụ tấn công. Tổng Thống Obama, đang trong chuyến công du tại Warsaw (Ba Lan), mới vừa lên án hành động của cảnh sát đã phải tiếp tục lên tiếng về hành động ở Dallas là "những vụ tấn công đầy thù hận, có toan tính và đáng khinh". Nhà lãnh đạo của Mỹ cũng nhắc lại việc mới ngày trước ông vừa đề cập đến mối lo ngại về "những bất công liên quan chủng tộc trong hệ thống tư pháp của nước Mỹ". "Mỗi khi có những sự việc như thế này xảy ra, rất nhiều người dân Mỹ sẽ nghĩ rằng bởi vì màu da của họ nên họ không được đối xử như nhau. Điều đó thật sự rất đau lòng". Ông Obama cũng nêu lại vấn đề kiểm soát vũ khí đang được bán tự do ở Mỹ: "Chúng ta đều thấy rằng khi người dân được mang vũ khí có hỏa lực mạnh thì đau đớn thay điều đó lại khiến cho những vụ tấn công kiểu này thêm chết chóc và thêm thảm khốc. Trong những ngày tới, chúng ta cần phải nghiêm túc xem xét thực tế này". Kẻ bắn tỉa Micah Johnson chọn thành phố Dallas làm nơi ra tay, khi ở đây đang diễn ra các cuộc biểu tình phản đối cái chết của Philando Castile và Alton Sterling do cảnh sát gây ra. Đến ngày 9/7, các cuộc tuần hành vẫn diễn ra khắp các thành phố ở Mỹ, kéo theo hàng trăm người bị bắt khi đụng độ, bạo lực xảy ra giữa cảnh sát và người biểu tình.

*** Thổ Nhĩ Kỳ - Khủng bố tấn công sân bay Istanbul:**

Hôm 28/6/2016, phi trường Ataturk tại thủ đô Istanbul, Thổ Nhĩ Kỳ đã bị ba kẻ đánh bom tự sát tấn công vào khoảng 22 giờ. Tin tức và hình ảnh thu thập được cho thấy ba tên khủng bố đi chung một chiếc taxi đến phi trường, nổ súng bắn xối xả vào hành khách, sau đó chúng nổ bom tự sát, khiến ít nhất 95 người thiệt mạng và hơn 246 người bị thương, trong đó có 48 người ở trong tình trạng nguy kịch. Chuyên gia an ninh nhận định vụ tấn công có những dấu hiệu nổi bật của "tấn công thánh chiến". Chính phủ Thổ Nhĩ Kỳ nói rằng tất cả mọi mũi dùi đều nhắm vào quân khủng bố của Nhà Nước Hồi Giáo ISIS, khi thực hiện cuộc điều tra truy lùng thủ phạm của vụ đánh bom giết người tại phi trường quốc tế Istanbul. Mặc dù chưa có một cá nhân hay tổ chức nào lên tiếng tự nhận là chủ mưu vụ khủng bố, nhưng theo lời Thủ Tướng Thổ Nhĩ Kỳ Binali Yildirim, những bằng chứng sơ khởi cho thấy ISIS liên quan đến vụ này. Ngay sau khi vụ khủng bố xảy ra, Tổng Thống Thổ Nhĩ Kỳ Recep Erdogan lên tiếng kêu gọi cộng đồng thế giới cùng hợp tác và nỗ lực hơn nữa để chống khủng bố. Đây là vụ đánh bom giết người kinh hoàng nhất xảy ra ở Thổ Nhĩ Kỳ. Chính phủ đã loan báo cả nước để tang 3 ngày, đồng thời cam kết sẽ đưa kẻ giết người ra xét xử trước pháp luật. Số người bị bắt vì tình nghi có liên quan đến bọn khủng bố đã lên tới 30 người, trong đó có nhiều người nước ngoài đến từ các nước cộng hòa Xô Viết cũ là Kyrgyzkistan, Uzbekistan, cũng như là các khu vực miền Nam nước Nga hiện nay. Một quan chức Thổ Nhĩ Kỳ cho biết là ba kẻ đánh bom cảm tử là người Nga, Uzbekistan và Kyrgyzkistan.

*** Pháp - Khủng bố vào ngày quốc khánh 14/7:**

Một chiếc xe tải lao vào đám đông người đang tham gia lễ mừng quốc khánh ở thành phố Nice, miền nam nước Pháp, khiến ít nhất 84 người thiệt mạng, trong đó có ít nhất 10 trẻ em, và nhiều người bị thương. Khoảng 22 giờ 30 tối 14/7, một chiếc xe tải lao vào đám đông đang theo dõi màn trình diễn pháo

https://tieulun.hopto.org

hoa nhân ngày quốc khánh Pháp tại thành phố Nice, miền nam nước này. Kẻ lái xe đã bị cảnh sát tiêu diệt.

Tổng thống Pháp Francois Hollande gọi đây là "tấn công khủng bố", tuyên bố kéo dài tình trạng khẩn cấp thêm ba tháng. Ông huy động lực lượng dự bị tăng cường cho cảnh sát và hiến binh Pháp. Lực lượng này bao gồm những công dân có hoặc không có kinh nghiệm quân sự cùng cựu quân nhân. Hàng loạt lãnh đạo chính trị, tôn giáo trên thế giới đồng loạt lên án vụ tấn công, kêu gọi đoàn kết đối phó với chủ nghĩa khủng bố. Theo giấy tờ tìm được trên xe, kẻ tấn công 31 tuổi, cư dân thành phố Nice và là người gốc Tunisia. Truyền thông Pháp xác định hắn là Mohamed Lahouaiej Bouhlel. Hàng xóm gần nhà nghi phạm mô tả hắn là người cô độc và trầm lặng, không giống người theo tôn giáo, thường mặc quần ngắn và chưa bao giờ đáp lại lời chào từ hàng xóm. Hình ảnh tổng hợp từ 1.200 camera an ninh cho thấy kẻ tấn công bước lên xe tải cách hiện trường rất xa, lái xe từ đó đến khu vực mọi người đang đổ ra xem pháo hoa mừng Quốc Khánh, trong đó có rất đông du khách, bao gồm nhiều trẻ con. Ngay cả vũ khí tấn công cũng không được biết rõ. Sau khi tài xế bị bắn chết, cảnh sát Pháp cho biết trong xe có nhiều lựu đạn và súng; nhưng sau đó lại tuyên bố chúng đều là đồ giả. Cách đây vài tháng, IS từng kêu gọi các thành viên của mình dùng xe tải lớn tấn công đám đông như những gì vừa xảy ra ở Nice. Sau vụ tấn công ở Nice, các thành viên IS đã lên mạng xã hội ăn mừng.

*** Đảo chính ở Thổ Nhĩ Kỳ kết thúc thất bại:**

Sáng 16/7 Thủ Tướng Thổ Nhĩ Kỳ Binali Yildirim tuyên bố tình hình ở đất nước Thổ đã hoàn toàn dưới sự kiểm soát, sau khi cuộc đảo chính quân sự nhằm lật đổ chính phủ của ông bị phá hỏng. Thủ Tướng Yildirim nói quân nổi loạn đã bị dẹp yên và một số lớn có hành động phạm pháp đang bị giam giữ. Ông cho biết 162 người đã bị giết và khoảng 3.000 người khác đang bị tạm giam để điều tra. Tổng Thống Erdogan cũng đã trở về Istanbul sau khi kêu gọi người dân xuống đường chống lại quân đảo chính lúc ông đang nghỉ hè tại Biển Hắc Hải. Khác với các cuộc đảo chính trong quá khứ, trong thời đại bùng nổ thông tin, khi cuộc đảo chính xảy ra Tổng Thống Erdogan tuy đang bị cách ly khỏi đất nước nhưng ông đã nhanh chóng dùng Smart phone của mình để gọi cho hãng tin CNN với hình ảnh video. Ông kêu gọi quân đội tổ chức chống lại quân đảo chính và người dân xuống đường để bao vây xe tăng và các nhóm quân tiến vào thủ đô. Trong khi hình ảnh của ông xuất hiện trên CNN các nước khắp thế giới theo dõi từng bước và do đó những hoạt động của phe đảo chánh bị giới hạn đáng kể. Quân đội thân chính phủ đã phản công một cách hiệu quả buộc quân đảo chính rút dần. Nhóm đảo chính được biết có khoảng 50 sĩ quan và được chỉ huy bởi Bộ Tư lệnh Không quân lại có mâu thuẫn trong khi đảo chính xảy ra, khiến lực lượng đặc nhiệm tại Bộ Tổng Tham Mưu thân với chính phủ dễ dàng đánh bại. Cuộc chính biến bắt đầu vào rạng sáng ngày 16/7 tại thủ đô Ankara của Thổ Nhĩ Kỳ. Xe tăng bao vây các ngõ vào thành phố cũng như phi trường quốc tế. Các chuyến bay bị đình chỉ vô thời hạn và lệnh giới nghiêm được quân đảo chánh ban hành. Hàng chục nghìn người dân xuống đường tại Istanbul và Ankara sau khi nghe lời kêu gọi của Tổng Thống Erdogan từ đài CNN qua hình ảnh của ông. Quân đảo chính mất tinh thần sau khi lực lượng đặc nhiệm phản công và rất nhiều binh sĩ đã đầu hàng quân thân chính phủ. Đại tá Muharrem Kose, cựu sĩ quan Không quân được cho là người đứng đầu âm mưu đảo chính chống lại chính phủ của Tổng Thống Erdogan. Bên cạnh ông Kose là một số sĩ quan quân đội cấp cao khác. Tổng Thống Erdogan cáo buộc giáo sĩ Fethullah Gulen (hiện đang sống tại Mỹ) là người chủ mưu cuộc đảo chính và Muharerm Kose là người thừa hành từ mệnh lệnh của Gulen. Ngay sau khi cuộc đảo chính ở Thổ Nhĩ Kỳ chấm dứt trong thất bại, Tổng Thống Hoa Kỳ Barack Obama đã kêu gọi cộng đồng thế giới cũng như người dân Thổ Nhĩ Kỳ tiếp tục ủng hộ ông Erdogan vì ông là Tổng Thống được dân chúng bầu lên một cách hợp hiến. Ông Obama khẳng định rằng Hoa Kỳ ủng hộ bất cứ chính phủ nào do dân bầu lên và yêu cầu các bên liên quan cũng ủng hộ chính phủ Erdogan. Tại Hội nghị thượng đỉnh ASEM ở Mông Cổ, Chủ Tịch Hội đồng Châu Âu Donald Tusk đã nhanh chóng kêu gọi lập lại trật tự theo hiến pháp của Thổ Nhĩ Kỳ, ông nói rằng căng thẳng không thể được giải quyết bằng súng. Ông Tusk nhấn mạnh Thổ Nhĩ Kỳ là một đối tác quan trọng của Liên Minh Châu Âu. EU hỗ trợ đầy đủ các chính phủ dân cử, các tổ chức của các nước và các quy định của pháp luật. Thủ Tướng Đức Angela Merkel và Tổng Thư ký NATO Jens Stoltenberg đều đồng thuận trong cách mô tả Thổ Nhĩ Kỳ là đồng minh giá trị của NATO và vì vậy sự bất ổn chính trị tại Thổ không được xem là giải pháp tốt. Hai bên cũng đồng ý rằng Tổng Thống Erdogan là Tổng Thống duy nhất hợp pháp của Thổ.

. Quảng Trực (tháng 6 & 7.2016)

https://tieulun.hopto.org

Hộp Thư Viên Giác

Trong thời gian qua VIÊN GIÁC đã nhận được những thư từ, tin tức, tài liệu, bài vở, kinh sách, báo chí của các Tổ Chức, Hội Đoàn, Tôn Giáo và các Văn Thi Hữu khắp các nơi gửi đến.

* THƯ TÍN

- Anh Quốc: Minh Khuê Lê Xuân Khôi.

- Canada: Dr. Thái Công Tụng, DVM Nguyễn Thượng Chánh.

- Đan Mạch: Thanh Phụng.

- Đức: HT Thích Như Điển, Nguyên Đạo Văn Công Tuấn, Thị Tâm Ngô Văn Phát, Lê Ngọc Châu, Nguyễn Quý Đại, Nguyễn Hữu Huấn, Trần Đan Hà, Diệu Hiền NTK, Lý Phách Mai, Nguyên Hạnh HTD, Tâm Tịnh, Thi Thi Hồng Ngọc, Thị Thiện Phạm Công Hoàng, Lương Nguyên Hiền, Phù Vân, Phan Ngọc Minh.

- Hoa Kỳ: Tuệ Nga, Tuệ Minh Đạo, Nguyễn Đại Kỷ, Liễu Pháp, Tràm Cà Mau, Thắm Nguyễn, Thu Hương, Đoàn Thanh Liêm.

- Pháp: Dr. Hoang Phong Nguyễn Đức Tiến, An Tiêm Mai Lý Cang. Gs. Nguyễn Thùy. Chúc Thanh - Chúc Minh.

- Thụy Sĩ: Song Thư LTH.

- Úc Đại Lợi: Thượng Tọa Thích Nguyên Tạng, Võ Đại Tôn.

* THƯ & SÁCH BÁO

- Đức: Buddhistisch Monatsblätter Nr 2. Đại Vệ Chí Dị - Người Buôn Gió. Der Mittlere Weg Nr.2. Entwicklung und Zusammenarbeit Nr. 5-6/16. Development and Cooperation Nr. 5-6/16. Buddhismus Aktuell 3/2016. Tibet und Buddhismus.

- Hòa Lan: Niềm Tin số 91.

- Hoa Kỳ: Chan Magazine Spring 2016. Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân số 175 & 176 tháng 5 & 7/2016.

- Pháp: Chú Lăng Nghiêm kệ và giảng giải tập cuối – Hòa Thượng Tuyên Hóa giảng – Thích Minh Định dịch từ chữ Hán sang tiếng Việt. Nhịp Cầu số 217.

- Tân Tây Lan: Đặc san Hiện thực số 38.

- Thụy Sĩ: Mục Vụ số 348.

- Úc Đại Lợi: Cộng sản và tôi của 70 tác giả. Tri ân và tán dương công đức của Trưởng Lão Hòa Thượng Thích Như Huệ. Kỷ yếu Đại hội Khoáng đại kỳ V. Đi giữa rừng mơ – Lâm Như Tạng.

Phương danh cúng dường

(Tính đến ngày 30.06.2016)

Trong thời gian gần đây, Chùa Viên Giác có nhận được tiền của quý Đạo Hữu gửi bằng cách chuyển qua Ngân Hàng hay bằng Bưu Phiếu, nhưng không ghi rõ mục đích. Thí dụ như Cúng Dường, Tu Bổ Chùa, Ấn Tống Kinh, Pháp Bảo hoặc trả tiền bánh trái v.v...

Ngoài ra có Đạo Hữu nhờ người khác đứng tên chuyển tiền nhưng không rõ chuyển tiền dùm cho ai để Cúng Dường hoặc thanh toán vấn đề gì. Do đó khi nhận được tiền, Chùa không thể nào ghi vào sổ sách được.

Để tránh những trở ngại nêu trên, kính xin quý Đạo Hữu khi chuyển tiền hoặc gửi tiền về Chùa nhớ ghi rõ Họ & Tên, địa chỉ đầy đủ và mục đích để Chùa tiện ghi vào sổ sách.

Ngoài ra khi quý vị xem Phương Danh Cúng Dường xin đọc phần trên cùng là tính đến ngày?... tháng?.... để biết rằng tiền đã chuyển đi ngày nào và tại sao chưa có tên trong danh sách. Chùa có 2 số Konto. Riêng số 870-3449 thì Một Tháng ngân hàng mới báo một lần, nên có sự chậm trễ đăng tải danh sách trên báo. Tu Viện Viên Đức cũng đã có số Konto (xin xem phía sau). Kính xin quý vị thông cảm cho.

Thành thật cám ơn quý Đạo Hữu.

Danh sách PDCD của quý Đạo Hữu & Phật Tử, chúng tôi xin phép chỉ đánh máy một lần chữ **ĐH** (Đạo Hữu) ở bên trên.

(Vì lý do kỹ thuật nên Mục Định Kỳ sẽ đăng vào VG số 215 - 10- 2016)

*** TAM BẢO:** ĐH. Thị Thúy Phương Weber 30€. Nguyễn Minh Quyên & Nguyễn Huy 30€. Phan Đình 20€. Nguyễn Thị Hiền 50€. Phạm Minh Hoàng 20€. Nguyễn Thị Nguyệt 40€. Nguyễn Văn An 100€. Lương Kim 100€. Phật Tử Hannover 150€. Vương Văn Mạnh 20€. Tạ Thu Hiền 30€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu (Kaiser) & Đồng Hiếu Leon Kaiser 70€. Phí Mạnh Cường 50€. Phạm Hoàng Khôi 10€. Gđ. Tạ Văn Ngôn & Lê Thị Hiền 20€. Nguyễn Thị Vân 20€. Lee Luc Nhan Khanh 20€. Da Từ Tâm 10€. Quảng Niệm 30€ HH công đức này cầu an cho PT Nguyên Quế. Trần Chí Thành 10€. Hoàng Long 40€. Fam. Huỳnh (Huỳnh Văn Lý) 200€. Sinh viên Đại Học Hamburg 110€. Khóa Tu Bát Quan Trai CH Hannover, Bremen & VPC 1.130€. Gđ. Hà Anh Tùng 100€. Nguyễn Thị Trang 20€. Nguyễn Minh Tri 20€. Nguyễn Mạnh Cường 50€. Đồng Tu & Đồng Giới 20€. Diệu Hòa Lê Thị Thùy Dương 20€. Đặng Thị Tuyết 10€. Đồng Hải Yến Pd Đồng Bình 5€. Cao Tố Quyên 10€. Vũ Thu Trang 50€. Phan Tuấn Long 50€. Hằng & Loan 10€. Đồng Hoa Nguyễn Thị Bích Liên & Đồng Tâm Lương Văn An 50€ HHHL Lương Xuân Thái Pd Húy Thái & HL các thai nhi Lương Nguyễn. Liêu Thị Hoàng Vân 200€ HHHL Nguyễn Thị Nhị Pd Viên Luân. Trịnh Thị Ngoan 50€. Gđ. Liên Hạnh, Diệu Hòa, Đồng Liên & Diệu Nghiêm 40€. Thu Pd Diệu Ngọc 10€. Đặng Văn Mạnh 50€. Trần Văn Lâm 40€. Quảng Diệu Phạm Lệ Huyền 10€. Đồng Hưng 20€. Quách Thị Ngọc Thanh 50€. Nguyễn Ngọc Tony Thanh 20€. Gđ. Đặng Đình Thọa & Đường Thúy Hằng 10€. Nguyễn Danh Trịnh 20€. Lê Anh Vũ 5€. Lê Hải Yến 10€. Nguyễn Thị Thanh Mai 10€. Hoàng Thị Dung 5€. Hồ Văn Long 10€. Ngu Văn Sang 20€. Trương Văn Sơn 20€. Phạm Mạnh Hùng 50€. Hà Gille 25€. Nguyễn Ngọc Vũ 10€. Lê Đình Hải 20€. Gđ. La & Nguyễn 15€. Hải, Hồng, Phương Anh & Huy 20€. Nguyễn Văn Tinh 20€. Đặng Thị Chi 10€. Ngô Lan Hương 20€. Phạm Su Kim 10€. Ngô Mỹ Châu 50€. Phạm Thị Thanh Mai 10€. Lê Trúc Tiên 20€. Lê Hồng Sơn 20€. Trần Thị Thu Trang 267,85€. Gđ. Thiện Tấn & Đồng Diệp 30€. Fam. Đặng Gia Thanh & Lương Mỹ Bình 40€. Hoàng Thị Hồng Thắm 20€. Lương Lợi Khai, Trang Vi Hùng, Trang Vinh, Trang Cẩm Huy & Trang Ngan Lai 20€. Bùi Thị Hằng 5€. Nguyễn Duy Tiến & Phạm Thị Huế 30€. Trần Hữu Nhơn 5€. Ẩn danh 50€ An cư Kiết hạ. Thiện Đức Huỳnh Lê Diệu Phước 10€. Trần Quốc Dũng 30€. Phùng Cát Dũng 40€. Đồng An Trần Thị A 30€. Nguyễn Thị Dung 20€. Nguyễn Thị Trường 10€. Nguyễn Thị Gái 10€. Nguyễn Thị Vân 10€. Nguyễn Thị Tuyết 20€. Diệu Tâm 20€. Vũ Thị Liên 20€. HHHL Đồng Thoát Trần Duyệt Hùng 20€. Đồng Thới Nguyễn Thị Bảy 30€. Gđ. Diệu Thảo 20€. Vũ Đức Thành 20€. Nguyễn Thị Minh Thu 20€. Nguyễn Xuân Mai 30€. Pt. Từ Hiếu 50€. Kha Bảo Như 50€. Nguyễn Thị Minh Xuân 25€. Lê Yên Sơn 25€. Nguyễn Thị Tuyết Nhung 10€. Lê Thị Hải Yến 15€. Hà Lương 20€. Nguyễn Kim Bích Lan 20€. Lê Hữu Tình 50€. Trần Thiên Bảo 10€. Đồng Nguyệt 20€. Phạm Thị Tú Quyên 50€. Võ Văn Khỏe 20€. Thiện Hỷ 40€. Quang Duyên 20€. Nguyễn Thanh Nga 20€. Nguyễn-Vũ Nhật Khánh 10€. Vũ Thị Sáu 20€. Hồ Thị Điểu 10€. Nguyễn Hồng Yến 20€. Lý Thị Vinh 20€. Đặng Quế Anh 10€. Đồng Phước Nguyễn Văn Tài 20€. Diệu Yên 20€. Nguyễn Ngọc Thái 40€. Chu Thị Minh Khánh 20€. Đồng Tâm 10€. Nguyễn Ngọc Điệp & Trần Quang Tuệ 20€. Ẩn danh 27€. Huệ Quảng (GĐPT Chánh Dũng) 20€. Diệu Thương 20€. Hoài Thị Ahrens 75€. Trương Hai Đệ 20€. Hồng Chương Kim 25€. Gđ. Hồ Long 50€. Phạm An Thanh 20€. Lê Thị Thắm 20€. Dương Ngọc Liên (Thi Thi) 10€. Nguyễn Thị Tuyết Hồng 10€. Cát Tường 10€. Cao Anh Phú 5€. Đức Hợp Lâm Thị Nhị Diện 50€. Đồng Ý 20€. Nguyễn Trần Thị Lương 20€. Tường Nguyên 50€. Nguyễn Mạnh Cường 20€. Trần Quân 10€. Đồng Thuận & Đồng Hạnh (Gđ. Công Đung) 20€. Gđ. Thiện Bảo & Từ Lạc 50€. Diệu Hương 5€. Trần Nguyệt Bang 15€. Lucas 5€. Ngô Thị Chính 20€. Phan Mỹ Lan 5€. Hà Thị En 20€. Nguyễn Văn Việt 20€. Touch-My-Sim 20€. Vũ Gia Chiêm 10€. Vũ Kim Chi 20€. Lê Thị Kim Hồng 20€. Lê Thị Hoa 20€. Giác Tâm Nguyễn Thị Trâm 20€. Đồng Quá Nguyễn Quốc Việt 10€. Gđ. Đồng Phước Phạm Thị Lanh, Đồng Hiếu Nguyễn Thị Thu Thảo, Phạm Văn Tiến, Đồng Nhã Nguyễn Thị Huyền Trang, Đồng Trí Phạm Văn Toàn & Đồng Huệ Phạm Ánh Nhi 100€. Nguyên Thông Phạm Minh Phú 40€. Nguyễn Quốc Bình 50€. Nguyễn Thị Thu

https://tieulun.hopto.org

20€. Fam. Ta, Chánh Hưng, Mỹ Dung, Robin & Mia 10€. Gđ. Nguyễn Xuân Dũng 50€. Đồng Hoa 20€. Đồng Liêu 20€. HL. Lê Vinh Thiện 20€. Nguyễn Uyên Trang 10€. Vũ Kim Hoa 20€. Gđ. Liên Hạnh, Diệu Hoa, Đồng Liên & Diệu Nghiêm 60€. Illiyana 5€. Trần Thị Bích Hiền 50€. Ngô Thị Thu Giang 10€. Phùng Minh Hoan 10€. Ngô Thị Giang Tân 20€. Nguyễn Hải Yến 10€. Bùi Thị Thu Ngân 10€. Gđ. Phạm Văn Anh & Bùi Tuệ Anh 90€. Trần Thế Bảo, Nguyễn Thị Anh & Trần Thị Tín My 30€. Nguyễn Thị Thanh 5€. Nguyễn Phương Mai 10€. Đào Thị Huệ 20€. Đào Thị Kim Quyến 10€. Thiện Nhật Trần Thị Nga 10€. Lý Mai Phương 20€. Phan Thủy Dương & Lê Hoàng Hùng 20€. Nguyễn 150€. Liêu Thị Thu Loan 20€. Cường Pd Thiện Thịnh 20€. Sintra Djaja 20€. Fam. Bùi 2€. Thiện Hào Nguyễn Hữu Hiệp 20€. Nguyễn Thị Anh Vân 5€. Trần Vĩ Hùng 20€. Đặng Hoài Phương 20€. Gđ. Lâm Chánh Văn Ngũ Ngành 10€. Nguyễn Văn Lực 10€. Đinh Hương 30€. Trương Văn Khoa 50€. Gđ. Trần Thúy Hằng 50€. Phạm Văn Thông 30€. Gđ. Họ Trần & Lê 5€. Phạm Mạnh Hoàn 20€. Đàm Kim Thu 20€. Nguyễn Thu Oanh 20€. Phạm Thị Châm 20€. Thắm 20€. David Ruschenbusch 20€. Lê Thị Ngọc 10€. Nguyễn Thị Hương 10€. Nguyễn Hữu Nguyên 20€. Lê Hồng Phúc 20€. Nguyễn Trường Sơn 10€. Nguyễn Ngọc Khanh 10€. Mỹ Nga Härtel 20€. Gđ. Nguyễn Văn Đồng & Chu Thị Minh Khánh 20€. Trần Thị Thanh Hương 15€. Fam. Goh 100€. Đỗ Thị Thảo 10€. Thi Liêng Thang 20€. Nguyễn Khánh Linh 20€. Hứa Lê Liêng & Dương Mỹ Phụng 20€. Lương Hồng Phương 20€. Trần Nguyệt Linh 20€. Ngô Phi Long 10€. Đào Thị Ngoan 10€. Fam. Saselith 20€. Nguyễn Duy Hưng 10€. Gđ. Đinh Văn Hiền, An Thi Hồng Hạnh, Đinh Hoàng Đức & Đinh Thủy An 20€. Phan Thị Kim Hường 20€. Chu Thị Thành 20€. Đồng Huệ 20€. Bùi Quốc Quang Vinh 20€. Nguyễn Thị Kim Loan 20€. Nguyễn Thị Xim 10€. Nguyễn Thị Cúc 20€. Nguyễn Kim Mây 20€. Gđ. Duyên Ngọc Hàng Ngọc Hoa 30€. Gđ. Nguyễn Thị Chúc 20€. Đồng Thuận Ngô Thị Chinh 20€. Phan Thị Trang 10€. Nghiêm Phú Tiến & Lê Thu Phương 50€. Thị Hiển Đỗ Công Ninh 20€. Sái Thị Bích Hợp 20€. Phạm Việt Bon 20€. Nguyễn Loan Hiệp 20€. Tô Thị Thu Hà 20€. Nguyễn Khắc Tuấn 45€. Chu Ngọc Tam 10€. Nguyễn Thị Tam 10€. Trần Thị Thu Cúc 20€. Nguyễn Thị Liên 20€. Gđ. Nguyễn Thanh Triệu & Vũ Thị Tím 20€. Lê Phùng Chí An 50€. Dương Thị Kim Bích 10€. Nguyễn Hồng Anh 20€. Fam. Kon & Lo 10€. Lê Quang Thịnh và gia quyến 10€. Nguyễn Tiến Đức 20€. Thiện Thành Nguyễn Thị Tâm 50€. Vũ Thị Thu Phương 10€. Trần Thị Kim Tuyến 5€. Phạm Thị Minh Luyến 10€. Nguyễn Thị 10€. Nguyễn Thị Tâm 20€. Trần Thị Hương 30€. Gđ. Tuấn & Lợi 30€. Minh Fuggen 10€. Dương Ngọc Minh 170€. Nguyễn Minh Trí 20€. Lê Bích Hà 10€. Bùi Thị Yến 15€. Huỳnh Khiết Ngọc 70€. Đoàn Thị Phương Thu 50€. Du Tuấn Tùng 20€. Gđ. Minh Hải Nguyễn Lưu Kim Khai & Bảo Ngọc Thái Thị Hiền 50€. Loan & Robert 5€. Gđ. Thu & Tứ 20€ HHHL Bác Thiện Ý. Dương 20€. Hồng Nhật Quang 20€. Khuất Bàng 20€. Nguyễn Mai Thanh 50€. Nguyễn Đức Hải 20€. Phạm Thị Phước Thảo 100€. Lâm Thị Diễm 10€. Ngô Thị Ngọc Yến 20€. Lê Minh Hà 20€. Thiện Phẩm & Thiện Như 30€. Nguyễn Thanh Hương 10€. Ngô Đình Đông 20€. Lin Yen Sing 60€. Trương Thành và Trương Tuyết Nguyệt 20€. Nguyễn Ngọc Trinh 10€. Ngô Thị Huệ 30€. Lee Luc 20€. Phạm Duy Quang 20€. Trần Thị Mai 10€. Triệu Thanh 20€. Đức Viên 20€. Ngô Kim Loan 20€. Lưu Tuyết Liên 10€. Ngô Xuân 10€. Lý Bảo Anh 10€. Trần Thị Kim Cúc 40€. Trần Thị Thu Hiền 10€. Nguyễn Thị Thanh Thủy 20€. Nguyễn Quý Hạnh 30€. Nguyễn Văn Đức 50€. Cuu Sau Huynh 10€. Đinh Thị Kiều Oanh 30€. Lê Thị Sương 10€. Nguyễn Minh Thúy 20€. Lê Văn Hiên 30€. Trần Chí Hùng 10€. Huỳnh Phi Phi 80€. Fam. Huỳnh 20€. Trần Khi & Trần Ngọc Anh 20€. Phạm Thị Huệ 20€. Trần Thị Dung 20€. Nguyễn Minh Hưng 20€. Châu Ngọc Điệp 10€. Đoàn Thị Tường Vi & Phan Anh Dũng 10€. Phạm Thị Huệ 20€. Nguyễn & Trần 10€. Ngô Hào Huê 30€. Nguyễn Thị Ngọc Thảo 10€. Hiền Schärfer Phạm 30€. Gđ. Đồng Trí Từ Ngọc Dũng, Huệ Phúc, Minh Nghiêm & Minh An 50€. Vương Kỳ Vân & Vương Khiết Vy 20€. Trần Ngọc Nga 20€. Nhung, Anh & Quân 20€. Trần Thị Hồng 40€. Hoa Thu Hà 30€. Phạm Đình Đông 10€. Gđ. Họ Lê 10€. Lưu Kim Châu 50€. Minh Fugger 10€. Fam. Nguyễn 20€. Nguyễn Thanh Liên 10€. Nguyễn Trọng Vinh 20€. Đỗ Việt Hùng 10€. Hà Thị Xuyến 20€. Đào Đình Thể 5€. Trần Văn Dương 10€. Trần Lệ Thu 10€. Đỗ Việt Hùng 20€. Vũ Thị Hoài 5€. Võ-Ngô Mỹ Dung 10€. Phạm Thị Nội & Phạm Văn Phúc 20€. Bùi Thị Trang 20€. Gđ. Võ Văn Son & Nguyễn Thị Tuyết Nhung 20€. Nguyễn Thị Mai 10€. Diệu Hòa 20€. Nguyễn Thị Xuân Minh 20€. Nguyễn Minh Hồng 5€. Mai Kim Xuân 20€. Lê Thị La 20€. Dương Kim Oanh 20€. Fam. Dương Khánh Phát 50€. Chu Thị Kim Anh 20€. Fam. Nguyễn Schulz 5€. Nguyễn Hoàng Phương 10€. Đỗ Trung 20€. Trần Anh Thư 5€. Lang Thu Toàn 20€. Trần Thị Hằng 20€. Trương Thị Thu Hường 20€. Lê Thị Lê 30€. Thương Phan 10€. Giáp Thị Nguyệt Lan 20€. Nguyễn Hồng Thu 20€. Quan Bang Yen 5€. Liên Tố Linh 5€. Nguyễn Thị Gọn 10€. Phạm Thị Phương 10€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu Kaiser & Đồng Hiếu Leon Kaiser 90€. Tăng Quốc Lương 20€. Lê Thanh Tùng 10€. Nguyễn Văn Nội, Hoàng Thị Phượng & Nguyễn Hoàng Minh Trí 50€. Vũ Thị Mão 10€. Võ Thị Kim 20€. Lý Thị Oanh 15€. Dương Thanh Hùng 20€. Ngô Văn Tịnh 20€. Trần Lành 20€. Fam. Nguyễn Quan 20€. Thiện Toàn 20€. Gđ. Cheah Fook Seng & Trương Tuyết Thu (Quán Belachan) 50€. Fam. Trần Mỹ Huê 10€. Fam. Đặng 50€. Đoàn Thị Phương Thu 10€. Châu Ngọc Anh 10€. Trần Thị Đông Hương 20€. Mong Nguyên Mai & Tường Vũ Mai 50€. Đỗ Lệ Phương 20€. Nguyễn Thị Lượt 10€. Trần Thị Vân Vinh 20€. Ngô Hoàng Mỹ Lệ 30€. Nguyễn Thị Oanh 10€. Liêu Xuân 20€. Nguyễn Thị Thu 20€. Gđ. Trần Ngọc Dũng 20€. Cao Văn Khánh 20€. Fam. Lim, Mieleen & Papa 20€. Gđ. Triệu Quang Hồng 100€. Đoàn 10€. Mạnh 20€. Hoàng Thu Hà 20€. Đinh Thị Vân 20€. Phùng Thị Tuấn Oanh 20€. Nguyễn Thị Thủy Linh 30€. Savalee Flügge 10€. Đồng Châu Phùng Thị Kim Oanh 20€. Ngô Long Du 20€. Lâm Thị Diễm 10€. Gđ. Cư 10€. Trương Thanh Hùng 20€. Nguyyễn Thị Thúy Hồng 20€. Nguyễn Thị Luyến 30€. Lê Kim Phượng 20€. Trịnh Thị Mai 25€. Đỗ Thị Luân 20€. Đỗ Thị Kim Liên 30€. Phạm Quang Bảo, Hứa Thị Nguyên, Phạm Quang Yến & Nguyễn Thị Trang 40€. Trần Anh Dũng 10€. Đinh Thị Mùi 50€. Thiện Tánh & Thiện Hồng 20€. Nguyễn Túy Hồng Hoa 10€. Fam. Law Kim Hong 10€. Nguyễn Thị Lượt 20€. Nguyễn Minh Nguyệt 10€. Vũ Việt Đức 20€. Sáng & Chiêu 50€. Ẩn danh 100€. Vân & Thủy 10€. Gđ. Lâm Chấn Căn 20€. Fam. Vi Tham Tran 20€. Phạm Thị Thúy 20€. Lại Tuyết Nga 20€. Gđ. An 20€. Trương Thị Lẹ 20€. Trịnh Thị Hoa 30€. Hoàng Lê 20€. Trịnh Thị Mai 50€. Đỗ Thị Hoàng Nga 10€. Lương Hue Hung Lotte 10€. Mạch Bích Hà 10€. Nguyễn Hùng Dương 10€. Ngô Thị Lan 10€. My Phung Nguyen 10€. Vũ Thị Minh Nguyên 10€. Huỳnh Thị Quyên 20€. Thi, Misan 20€. Đinh Hùng Minh 20€. Nguyễn Thị Kim Anh 10€. Nhuận Ánh Nguyễn Thu Hà 10€. Nguyễn Phương Hoa 20€. Fam. Xie In-Hua & Traing Muy Eang 20€. Hoàng Xa Köhler 20€. Zhang Jin-Zhi 10€. Nguyễn Thị Miêng 10€. Vũ Minh Khai 20€. Han Sieo Nghe 20€. Kiều Huỳnh 10€. Quảng Phước 20€. Đào Đình Thế 5€. Dương Thị Quỳnh Hoa 20€. Nguyễn Tiến Thành 20€. Trần Thị Thanh 20€. Triệu Thị Hường 20€. Võ Thị Tuyết Mai 20€. Nguyễn Ngọc Thông 50€. Trần Thị Hảo Uy 20€. Phạm Thị Hà 20€. Hồ Quang Dũng 5€. Đinh Thu Hà 10€. Nguyễn Thúy Ngàn 20€. Đỗ Thị Nhàn 5€. Dương Thị Loan 20€. Nguyễn Ngọc Thuận 20€. Mai Mỹ Diên 30€. Lý Tùng Phu 10€. Fam. Vũ Thị Hoa 20€. Đắc 30€. Phan Thị Phương 30€. Gđ. Dr. Tô Vĩnh Hòa 100€. Nguyễn Văn Hương 10€. Phan Thị Minh Thu 10€. Đinh Thị Ánh Nguyệt 5€. Nguyễn Thị Thủy Chung 20€. Lê Bá Khôi 30€. Nguyen Jenny 20€. Nguyễn Thị Lam 30€. Chong A Quay 20€. Đồng Hoa Nguyễn Thị Bích Liên 10€. Trần Kinh Hùng 30€. Bùi Quang Hà 10€. Nguyễn Kim Loan 20€. Hoàng Văn Lâm 20€. Nguyễn Thị Thương 10€. Hiếu, Phương Anh, Đức, Đức Anh 10€. Lưu Thị Phước Lan 10€. Nguyễn Văn Phước 20€. Nguyễn Thị Thụ 5€. HHHL Nguyễn Thị Liên & Lý Thập Muội 90€. Philipp Lai, Hương Nguyen, Sammy Lai & Tony Lai 20€. HL Từ Ngọc Hạnh 20€. Nguyễn Ngọc Linh 50€. Homil Aar 10€. Wingken 10€. Trần Thị Tuyết 10€. Diệu Lương Nguyễn Thị Thu Hiền 10€. Hoàng Thị Thân 20€. Nguyễn Đức Thắng 10€. Đồng Tuệ Nguyễn Quốc Em 10€. Võ Kiều Oanh 20€. Diệu Ngọc Trần Trâm Anh 10€. Nguyễn Văn Tịnh 20€. Fam. Nguyễn & Mai 5€. Fam. David 30€. Nguyễn Thị Hương 10€. Lê Ngọc Thắng 20€. Fam. Do 20€. Vivian Lâm 50€. Nguyễn: Ankhoa, Annam & Anabel Anthi 30€. Đỗ Hồng Cẩn 10€. Đỗ Thị Hồng 20€. Bùi Anh Tuấn 5€. Nguyễn Thị Kiều Oanh 20€. Kim Châu, Kim Thị Thúy Huê, Kim Ngọc Trang & Kim Ngọc Huyền 30€. Đồng Văn San 5€. Vương Thiếu Hạp 50€. Nguyễn Thị Mai 20€. Ngọc Hoa Nguyễn Cẩm Huỳnh, Trung Hòa Lưu Văn Thảo & Melina Thảo Vy Lưu Nguyen 10€. Trần Thị Kim Chung 10€. Bích Vân Nguyễn Thị Duyên 30€. Võ Thành Nhân, Lê Thị Hiệp & Võ Nhật Huy 20€. Lưu Phước Lợi, Võ Ngọc Hiền & Lưu Hân Như 20€. Bùi Thị Xuân Mai 10€. Nguyễn Bích Liên 20€. Kim Loan Blumenthal 5€. Trần Thị Cơ 20€. Bùi Thị Huyền 30€. Hi Quang Dũng 5€. Bùi Văn Đại 10€. Đồng Như Nguyễn Thị Hà 20€. Đỗ Thị Hạnh 5€. Nguyễn Tuyết Chinh 20€. Chooy, Leong Seng 40€. Lê Thị Anh Đào 20€. Lý Chấn Lợi 50€. Đỗ Thị Bảo Trân 20€. Lê Minh Tín 10€. Trương Thị Thanh Phượng 20€. Thiện Chi & Thiện Hậu 20€. Nguyễn Thị Sinh 20€. Ngô Nguyên Khôi 10€. Hoàng Bergmann Thị Nga 10€. Vũ Thị Thanh Hương 20€. Nguyễn Thị Cẩm Vân 20€. Bùi Thị Dung 10€. Trịnh Văn Hi 50€. Vũ Thu Hương 30€. Tr. Ng. Th. Châu 20€. Ngu Anh Vinh 30€. Francisco Struzynski 50€. Nguyễn Thị Yến 30€. Nguyễn Thị Phụng 50€. Nguyễn Thị Trương 150€ HHHL Nguyễn Giang Pd Thanh Sơn. Fam. Dưu & De (Lê Thị Tiên) 50€. Nguyễn Văn Minh 50€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu Kaiser & Đồng Hiếu Leon Kaiser 80€. Nguyễn Thị Hải Yến 10€. Lê Đinh Thắng 10€. Nguyễn Quang Trung 30€. Gđ. Văn Nguyên 10€. Kim Loan Blumenthal 20€. Trần Minh Thu 20€. Đinh Thị Ngọc Diệp 20€. Lee Luc Nhan Khanh 20€. Gđ. Đồng Hoa 10€. Phạm Quyên & Phạm Phú 20€. Gđ. Diệu Nghiêm & Trần Quốc Thắng 10€. Đồng Hoa Lâm Thị Huệ 50€. Đức Viên Trương Bích Hậu 50€. Nguyễn Thị Tuyết Chinh 50€. Đồng Pháp 20€. Nghĩa Ngọc 100€ HHHL bạn Lư Trường Thanh. Dương Ngọc Minh 50€. Thiện Phúc Châu Huệ Phấn 25€ HHHL Trần Muội. Thiện Tấn 50€ HHHL Nguyễn Văn Lình. Thiện Đắc Lê Thị Nam 200€. Ẩn danh 200€. Phúc Phái & Diệu Sáu 50€. Đồng Viên 300€ An cư kiết hạ. Gđ.Thiện Hội, Thiện Ngọc, Thiện Quý, Thiện Dũng & Đồng Châu 50€ An cư Kiết hạ. Hồng Dũng Trần Thị Kim Lang 20€. Triệu Thị Hiếu và các con Lê Bảo Uyên, Lê Duy Nam & Lê Hoàng Nam 1.000€ HH cho bà ngoại Hoàng Thị Dung. Nguyễn Đắc Xiêm 50€. Phước Ngọc Đặng Thị Ngọc Dung 15€. Nguyễn Quyết Thắng 20€. Đặng Văn Hưng 15€. Nguyễn Thị Minh Phương 10€. Tiêu Lê Phương 40€. Đồng Hiếu Lê Huy Đức Trí 70€. Nguyễn Thị Hoa 20€. Gđ. Đồng Phước Phạm Thị Lành, Đồng Hiếu Nguyễn Thị Thu Thảo, Đồng Nhã Nguyễn Thị Huyền Trang, Phạm Văn Tiến... 30€. Nguyễn Thị Kim Lan 20€. Vũ Thu Hiền 20€. Nhóm Phật Tử München 60€. Vũ Thị Minh Thoa 10€. Nguyễn Minh Tuấn 10€. Obst Trần Thu Hà 20€. Trần Văn Hoan 10€. Đặng Thị Liên 10€. Nguyễn Thu Thủy 10€. Nguyễn Đình Bình 20€. Lý Thị Quỳnh Như 100€. Trần Thị Ánh Tuyết & Lê Thanh Ngọc và các con Lê Tina, Lê Toni 30€. Hoàng Thị Lan 7€. Vũ Thanh Xuân 30€. Fam. Tiêu 50€. Đồng Liên Nguyễn Thị Thanh Thúy 10€. Lê Thị Mỹ Ngọc 10€. Nguyễn Văn Hùng 10€. Trần Thị Thu Ba 10€. Trần Thị Dam 100€. Đồng Kim Đào Thị Tú Uyên 40€. HL Thiện Trí Nguyễn Anh Dũng 100€. Vũ Thu Hằng 20€. HHHL cha Nguyễn Ngọc Giáp, cha Vạn Danh Trần Văn Thành và mẹ Bảo Hiếu Trần Thị Quý 10€. Nguyễn Mạnh Hào 10€. Nguyễn Thành Hóa 20€. Trần Thái Sơn 20€. Tiêu Chí Hùng 50€. Phạm Thị Mai Sao 20€. Rommel Thị Thanh Nga 20€. Ngọc Bích Lam 20€. Lư Thu Hà 10€. Lam Sư Vinh 10€. Trịnh Quốc Tiến 30€. Bành Tâm Sơn 10€. Đồng Phước 10€. Trịnh Thị Tươi, Nguyễn Thị Mỹ & Nguyễn Thị Duyên 30€. Nguyễn Văn Đông (Freiburg/Breisgau) 50€. Dr. Đặng Ngọc Lưu (Wäghäusel) 500€ HHHL Ông Nguyễn Văn Diệp. (Offenbach): Bùi Hạnh Nghi 100€. Nguyễn Văn Hùng 10€. Ô.Bà Võ Hoài Nam & Bà Trần Văn Ân 20€ HHHL chị Trần Thị Hường Pd Từ Thanh Dung. Diệu Hương Nguyễn Thị Lan 50€ HHHL Đỗ Văn Giàu Pd Quảng Thí. Lê Thị Kiều Liên 200€ HHHL Nguyễn Minh Tòng Pd Minh Quang. Hương Từ 10€. Hương Pháp 10€. Hương Lạc 10€. Nguyễn Thị An 20€. Trương Thị Thanh Thủy 10€. Đồng Liên Hồ-Trần Kim Phụng 70€. Diệu An Trần Thị Nhuần 50€ HHHL phu quân Hoàng Văn Lịch & cầu an cho gia đình.Thiện Mỹ Lương Văn Xinh 100€. Mai Xuân Hoa (Thuận) 20€. Diệu Hương Lý Thanh Hương 20€. Gđ. Thiện Hội Lai Minh Hải 100€. Diệu Hòa Trần Nương Bảo 20€. Lê Văn Hoàng 20€. Cao Hoàng Phú 20€. Trần Hoàng Việt 50€. Gđ. Bác Thiện Ý 550€ HHHL Thiện Ý Lê Thị Tỳ. Minh Hùng 20€. Cao Anh Phú 5€. Đồng Kim Ngụy Minh Thúy 30€. Gđ. Trần Minh Tuấn & Mã Lệ Tuyết 100€. Gđ. Thiện Ý Lê Thị Tỳ 63,63€. Trần Thị Luyến 50€. Dung Freter 10€. Lê Thị Kim Sa 20€. Nguyễn Thanh Bình 5€. Trần Bích Thuận 20€. Phạm Văn Thinh 10€. Trần Chí Thành 10€. Nguyễn Thị Bảy 10€. Lê Thị Kim Sa 20€ HHHL Lê Thị Liễu. Nguyễn Thị Tuyết Nhung 5€. Nguyễn Quang Trung & Hoàng Thu Thanh 10€. Nguyễn Văn Chiến 20€. Phạm Thị Bích Ngọc 10€. Bùi Hoài Nam & Nguyễn Thị Phương 50€. Lê Thị Lan 50€. Nguyễn Thị Trai 10€. Thiện Chiếu Võ Văn Hằng 10€. Trần Đoàn Duy Hải 20€. Đinh Thanh Thủy & Vũ 20€. Nguyễn Thị Tuyết Nhung 5€. Gđ. Phạm Văn Mài 10€. Thiện Nhật Trần Thị Nga 30€. Tâm Thảo 20€. Nguyễn Lan Hương 5€. Nguyễn Thị Hà 20€. Đồng Bảo Lê Thanh Tùng 20€. Vũ Mạnh Trụ & Nguyễn Thị Thu Hằng 50€. Phan Thị Thu Hà & Nguyễn Quốc Hiệu 50€. Phan Hồng Sơn & Vũ Thị Thanh Ngà 50€. Nghiêm Phú Tiến 50€. Lương Thị Hồng Khánh 10€. Đồng Nguyệt Đặng Thị Minh 10€. Nguyễn Thị Thu 20€. Đồng Thuận 100€. Nguyễn Tuyết Minh 50€. Phạm Thị Tâm 20€. Nguyễn Hải Ngân 10€. Gđ. Đồng Chiếu 50€. Gđ. Thiện Ý Lê Thị Tỳ 182€. Chị Tuyết 10€. Đồng Tâm 10€. Đồng Lực 30€. Thiện Chi & Thiện Học 50€. Nam Hằng 20€. Minh Hùng 20€. Phạm Đức Thọ 10€. Gđ. Geisler & Nguyễn 10€. Đỗ Thị Thanh Tâm 20€. Anna Vu 50€. Đỗ Thị Mai 20€. Hartmann Dinh 10€. Gđ. Thiện Vinh & Thiện Quý 20€. Hồng & Hương 20€. Trần Bích Thuận 10€. Trần Hoàng Việt 20€. Gđ. Diệu Phẩm Ngụy Nhật Thử 30€. Trần Bích Thuận 20€. Phạm 10€. Gđ. Lương Xuân Quỳnh, Đồng Liên Hoàng Minh Đức, Đồng Thành Lương Đức Trung, Lương Đức Trọng & Lương Kim Phụng 50€. Gđ. Thiện Ý Lê Thị Tỳ 278€. Lê Bá Nguyên 10€. Chi Ma 20€. Thái Bích Thủy 20€. Tang Cẩm Phong 10€. Gđ. Vũ Đình Hanh & Ngô Thị Thủy 50€. Gđ. Hứa Tích Chương & Trần Tú Anh 20€. Phan Ngọc Lan Chi 20€. Gđ. Lan Vinh Phạm 50€. Trí Kiến Nguyễn Thị Yến Nhi 15€. Nguyễn Hoàng Dũng 20€. Gđ. Minh Phát Lý Tấn Vạng 150€. Gđ. Minh Phát Lý Tấn Vạng 100€ An cư Kiết hạ. Đỗ Văn Viện 20€. Nguyễn Hiếu Nghĩa 20€. Vũ Hồng Minh 20€. Dương Anh Tuấn 20€. Thanh Tuyền Schulte 20€. Nguyễn-Võ Ngọc Mai 30€. Trần Thúy Diễm 10€. Viên Hải 20€. Trần Thị Hạnh, Trần Thị Thúy & Phạm Ngọc Dương 50€. Fam. Vũ Anh Tiến 50€. Đỗ Thị Đông 20€. Nguyễn Thị Bích Hảo 20€. Gđ. Nguyễn Thành Chương, Nhung & Nhi 20€. Huỳnh Chung Hiệp 20€. Hồ Bảo Trí 5€. Diệu Hạnh 25€. Diệu Thành Phan Thị Mỹ Hương 50€. Nguyên Hải 20€. Gđ. Viên Bình 50€. Lam Phương 20€. Jörg Meuyer Lisa Le & Lê Thị Ngọc Hạnh 20€. Fam. Le-Linda - Tang David 50€. Huỳnh Hồng Nhung 20€. Gđ. Từ Quốc Minh 15€. Trần Thị Soi 100€. Đồng Đạt Lê Ngọc Thành 100€. Huỳnh Thị Ngọc Thanh 50€. Nguyễn Thị Bích 20€. Bùi Thị Bình 20€. Quan Phi Hoa 5€. Quan Bảo Cường 5€. Trần Nguyệt Phương 10€. Tham Chien Yings 30€. Lê Thu Hà 20€. Bùi Văn Cương & Huỳnh Thị Bích Thủy 50€. Bùi Văn Cương 10€. Nguyễn Thị Hạnh 50€. Henninger Falko 20€. Lê Thanh Phương 15€. Trần Thị Hữu 10€. Tần Ngọc Nga 50€ HHHL Trần Ngọc Anh. Đỗ Thị Trót 20€. Fam. Đinh Hoa 100€. Lê Thị Như Mai 20€. Nguyễn Kim Yến 50€. Trang Bửu Cầm 20€. Nguyễn Hoàng Vũ & Võ Trần Ngọc Hà 100€. Hứa Mỹ Nga 40€. Bùi Ngọc Phước & Diệu Nga 25€. Đoàn Hồng Hạnh 20€. Ngô Đức Quý, Nguyễn Thị Thúy Hải, Phan Minh Đức, Ngô Mỹ Linh, Ngô Minh Tâm, Ai & Dong Hae 100€. Nguyễn Văn Thạch (Plochingen) 10€. Võ Thị Lập 20€. Phú Ái Toàn 50€. Ngô Hùng & Nguyễn Vi 20€. Trịnh Thị Thu Thủy 30€. Gđ. Nguyên Hạnh, Nguyên Đức, Nguyên Phước & Phong Thư 100€. Ping Li 20€. Tsang 40€. Trần Thị Thanh Hương 20€. Nguyễn Thị Loan 10€. Đồng Tri Nguyễn Đình Thăng 20€. Nguyễn Thị Loan 10€. Nguyễn Thị Hằng (Fam. Dao) 20€. Gđ. Phạm Văn Sơn 20€. Phan Đoàn 10€. Hoàng Thị Hường 20€. Trần Văn Thắng 10€. Thùy Linh Luchter 20€. Fam. Đoàn & Mai 10€. Lương Thị Minh Hường 30€. Đh. Viên Tuyết 350€. Trương Tấn Lộc 20€. Kim Chi 20€. Tăng Quốc Cơ 50€. Man Thị Hương 20€. Nguyễn Kim Oanh 10€. Tuyên Đoàn 20€. Fam. Thai, Huệ Khanh & Minh Phúc 15€. Thiện Hưng 10€. Gđ. Vũ Thị Lan Anh 20€. Nguyễn Bích Thủy 10€. Thị Lộc 50€. Quảng Hưng Phạm Đức Tiến, Diệu Thanh Trần Thị Thu Hà & Diệu Phương Trần Phạm Hà Vy 50€. Gđ. Tâm Thứ 20€. Diệu Hà 40€. Chủng Phượng Phan Thị Kim Loan 30€. Diệu Hạnh Nguyễn Thu Hà 100€. Tâm Bích 20€. Thiện Hạnh 50€. Kim Oanh 10€. Nguyên Trí 50€. Trần Thị Thanh Thủy & Lâm Châu Nam 10€. Pt. Đồng Hà 10€. Đồng Thọ Hứa Kỳ Năng 20€. Trần Thị

https://tieulun.hopto.org

Hằng 20€. Đồng Anh Nguyễn Ngọc Tuấn & Thông Diệu Phạm Thị Bích Liêu 50€. Đồng Quang Nguyễn Kenny Huy 20€. Đồng Hà & Đồng Bạch 20€. Trần Thế Giu 10€. Thông Hiếu Nguyễn Sophia & Đồng Trầm Nguyễn Phương Thanh Sadra 15€. Hứa A Tri 20€. Cô Đán 20€. Phạm Thị Bé 20€. Vũ Chí Linh 10€. Đồng Huệ 50€. Gđ. Đồng Phước, Đồng Nhã & Đồng Hiếu 50€. Cao Tố Hoa 20€. Nguyễn Thị Kim Tuyến 10€. Nguyễn Thị Kim Loan 10€. Đặng Thị Ngọc Dung 10€. Đoàn Tuấn Khải 10€. Sirilak Berg 10€. Jasmin Just 5€. Trần Văn Sang & Trần Wiriya 50€. Nguyễn Thị Kim Phương 20€. Đoàn Tường Khánh 20€. Hải, Dung 20€. Gđ. Hà Anh Tùng 30€. Bùi Xuân Định 10€. Đinh Văn Hồng & Nguyễn Thị Thương 10€. Lê Minh Khanh 30€. Diệu Hiền Nguyễn Thị Diệu & Lâm Văn Hồng 20€. Lê Anh Tuấn & Trần Thị Như Ý 25€. Lê Thị Châu 30€. Nguyễn Thị Kim Liên 30€. Gđ. Dương Tứ 50€. Đào Văn Tân 20€. Phan Thị Hồng Lan 50€. Đỗ Thúy Quỳnh 20€. Lê Viết Hai 20€. Fam. Mai Quang Tuyến 25€. Thiện Hiếu Komm, Larry Ngọc 50€. Trần Ngọc Trí 50€. Phước Ngọc Ngụy Xu Keo 5€. Nguyễn Thị Giang 200€. Nguyễn Khắc Thủy & Hoàng Thị Xuân Ngọc 30€. Lê Thị Kim Cúc 10€. Ngô Minh Nguyệt 50€. Fam. Trịnh Minh 10€. Bảo Ngọc 5€. Nguyễn Thị Thu Huệ 5€. Đinh Thị Phượng 20€. Ngô Thị Thoa 10€. Gđ. Nguyễn Văn Đồng 5€. Thiện Hữu Đỗ Thái Bằng 50€. Nguyễn Thị Phương Lan 25€. Nguyễn Hương Thủy 10€. Hà Hữu Hán & Nguyễn Thị Chi 30€. Lê Thọ 10€. Ngô Thị Ngọc Oanh 20€. Nguyễn Phước Hạ Uyên 20€. Nguyễn Thị Kim Chi 10€. Đỗ Thị Lệ Minh 10€. Vũ Thị Kim Nhiên 20€. Lan & Ly 20€. Nguyễn Thị Kim Nhung 20€. Fam. Nguyễn 20€. Trần Thị Ngọc Trinh 20€. Tô Ngọc Lan 20€. Phan Vũ Mỹ Trang 5€. Gđ. Diệp Văn Sơn 50€. Dương Thị Bình 20€. Hồ Mỹ Linh & Lạc Chí Vĩ 30€. Lạc Chí Kiên & Lạc Tuyết Mai 50€. Lạc Chấn Hưng & Giang Kính 20€. Lâm Nga 100€. Phạm Thị Ngọc Hiền 50€. Nguyễn Thị Phương Anh 30€. Phạm Văn Hiến 10€. Huỳnh Thị Tuyết 20€. An Văn Hùng 20€. Nguyễn Thị Thơm 20€. Nguyễn Văn Bình 20€. Huỳnh Thị Mai 20€. Đỗ Thu Hà Pd Chơn Lạc Định 20€. Trần Thanh Huyền 40€. Đức Ngọc 10€. Đức An 5€. Gđ. Nguyễn Đức Phương 20€. Âu Kim Phụng 20€. Lý Kim Phượng 30€. Trang Thị Mỹ Hoa 30€. Gđ. Trương Ngọc Thanh 50€. Nguyễn Viết Ban 10€. Phạm Văn Nghĩa 20€. Khương 20€. Nguyễn Xuân Thao 20€. Bùi Kim Huê 30€. Thái Thị Thu 50€. Lâm Thúy Hồng 10€. Lê Bạch Yến & Phạm Ngọc Anh 10€. (Meppen): Trương Thị Thảo 20€. Diệu Liên Tăng Lý Hoa 50€. Kim Dung 50€. Gđ. Nguyễn Văn Đức 10€. Hoàng Thị Dương 20€. Trang Tiểu Bích 20€. Trang Bửu Phụng 10€. Đỗ Việt Hùng 20€. Phạm Lê Thi 50€. Hà Mỹ 20€. Nguyễn Thị Hiệp 200€. Trần Hoài Nam, Nguyễn Quỳnh Anh & Trần Nam Dương 20€. Tạ Thu Kiều 40€. Vũ Trọng Thử 30€. Đỗ Thị Mai Hạnh 30€. Nguyễn Ngọc Toàn 10€. Huỳnh Kim Lang 40€. Dương Ngọc Ty 30€. Lý Thị Tuyết Sáu 50€. Thiện Đẳng Nguyễn Thị Bình 10€. Lê Thu Lệ 20€. Fam. Lan Phương Delarbe 20€. Đặng Thị Lý 40€. Hoàng Thị Kim Thu 40€. Trịnh Hữu Minh & Hoàng Thị Kim Xuân 20€. Fam. Nguyễn Minh Tuấn 20€. Fam. Nguyễn & Đỗ 10€. Hàn Hữu Trang & Trần Thị Anh Minh 10€. Phạm Thị Tuất 10€. Gđ. Mai & Việt 10€. Nguyễn Thị Hạnh 20€. Nguyễn Thị Kim Phụng 10€. Nguyễn Thị Thu Duyên 20€. Hồ Hưng Restaurant Sawatdy 20€. Nguyễn Hồng An, Nguyễn Kim Yến, Nguyễn Nga Hằng & Nguyễn Lan Phương 10€. Nguyễn Thị Kim Thoa 20€. Nguyễn Thị Thanh Thủy 20€. Ngô Thị Hải 40€. Nguyễn Thị Thủy 10€. Hồ Hưng & Nguyễn Thị Thanh Hương 20€. Triệu Hoàng Sa 5€. Ngô Thị Hai 50€. Phạm Thị Tiếp 10€. Tiêu Mỹ Lan 10€. Hồ Thị Phai (Neuss) 15€. Đinh Hoa Lê 10€. Bùi Thị Kim Thoa 40€. Cao Văn Châu 30€. Cao Thị Cúc 20€. Lê Thị Thúy Mai 100€. Nguyễn Đức Hiệp, Nguyễn Hiệp Đức, Phạm Thị Vân & Phạm Thị Hà Vy 50€. (Köln): Chu Hạnh Hương & Tạ Anh Tuấn 20€. Lê Thị Lanh 40€. Gđ. Nguyễn Thị Đào Nguyên 100€. Gđ. Nguyễn Thị Thủy 50€. Vũ Thị Phương 20€. Đồng Xuyến Điền Kim Thoa 20€. Gđ. Đồng Liên Tạ Ngọc Hoa 30€. Phạm Phương Anh 20€. Gđ. Thiện Bạch Đào Thị Chúc 30€. Ngô Thị Vượng 30€. Hong Loi 50€. Huỳnh Thị Tứ 20€. Nguyễn Thanh Huyền 10€. Fam. Dương & Húa 15€. Tống Giang & Nguyễn Thị Luận 50€. Nguyễn Thị Hồng Diệp 10€. Dương Tư Đạt 20€. Nguyễn Hồng Sơn 20€. Phan Thị Hồng Vinh 20€. Nguyễn Thị Thanh Tuyền 10€. Fam. Dương 5€. Đỗ Mỹ Anh 20€. Hứa Kinh Minh 10€. Gđ. họ Tào 20€. Thanh Frevet 10€. Huỳnh Văn Châu 20€. Phạm Minh Trang 20€. Vũ Thị Tuyết Vân 30€. Nguyễn Xuân Phong 50€. Cuu Sau Huynh 15€. Van A Mưu 20€. Dương & Trần 20€. Trần Thị Mến 10€. Đồng Nghiêm Nguyễn Thị Thu Trang 20€. Trương Thị Thanh Lam 20€. Xamji Lưu 20€. Nguyễn Chí Cương, Lê Thanh Bình, Nguyễn Hoàng Minh & Nguyễn Minh Hoàng (Elsfleth) 20€. Vuleta & Lê 10€. Fam. Choong Kim Woon 10€. Gđ. Tống Văn Bé & Lê Thu Thủy 30€. Lê Hồng Thu 5€. Trần Thị Thu Hương 5€. An Dũng, Huệ Kiết, Thiện Bảo & Huệ Tường 100€ HHHL: Sư Cô Thích Nữ Linh Ngọc, Huệ Đức Lê Ngọc Diệp, Huệ Lộc Huỳnh Thị Lợi, Huệ Quới Lê Ngọc Túy Sang & Chánh Quy Nguyễn Tấn Chí. Hoàng Văn Hải & Nguyễn Thị Loan 10€. Trịnh Đức Thông 20€. Trịnh Tô Điểm 5€. Nguyễn Ngọc Trung & Ngô Thị Thanh Hương và Nguyễn Ngọc Duy Hùng 10€. Hà Thị Hồng 30€. Phạm Thị Kim Hường 20€. Heinz Fromel & Sabine Sell 20€. A Thi Tho Thuy 10€. Vũ Thị Kim Phượng 10€. Lê Văn Khoa & Nguyễn Thị Lan 20€. Giác Thư Đặng Thị Vân Anh 50€. Đặng Thanh Hải 30€. Lê Thị Lan Anh & Nguyễn Tiến Thành 30€. Trịnh Ngọc Hòa, Đỗ Trung Phụng, Trịnh Toni & Trịnh Nina 10€. Trần Thị Hoa 25€. Nguyễn Trọng Công 20€. Đỗ Kiều Anh & Nguyễn Tự Long 50€. Thàm Chu Hải Thanh 20€. Thàm Cẩm Phùng 20€. Ngô Thị Sanh Xuân (Wenau) 50€. Đỗ Tín & Hiếu Ngọc Đỗ Bích Giao 50€. Thiện Như Chiêm Thị Hiền 50€. Phạm Minh Chiến 20€. Doãn Khánh Toàn 20€. Nguyễn Văn Cường 20€. Gđ. Ngô Trọng Luân 5€. Gđ. Nguyễn Văn Lục 20€. Lê Đức 10€. Võ Thị Kim Loan 50€. Nguyễn Thị Minh Tâm 10€. Gđ. Bùi Đức Dũng 20€. Đào Thị Huệ 30€. Đào Thị Quyến 10€. Đào Thị Huế 20€. Đào Thị Ngoan 20€. Phạm Thị Sen 30€. Trần Thị Thu 50€. Phạm Đức Hiếu 10€. Lê Hoàng Oanh 20€. Westermann Thilaus 20€. Hàn Thị Tuấn 20€. Ngô Quốc Tấn 20€. Nguyễn Thị Hồng 10€. Tống Thị Kim Liên 10€. Đồng Huệ Đỗ Hoàng Ngọc Minh, Đỗ Hoàng Ngọc Quỳnh Châu, Trương Ngọc Đức Anh & Trương Văn Sơn 10€. Viên Hà Lý Ngọc Sơn 30€. Bùi Thị Tuyết Mai 30€. Lý Anton 40€. Gđ. Nguyen David 30€. Nguyễn Văn Duyên 20€. Nhung Au 30€. Nguyễn Quang Vinh 20€. Lê Thị Phương & Trần Quang Tuấn20€. Fam. Phạm 100€. Gđ. Đồng Liên Trần Thanh Huê 20€. Gđ. Thiện Duyên Trần Vinh Cam & Thiện Hồng Trần Xuân Lan 50€. Vivian Trần 20€. Alwin Van Kempen & Tri Quan Lang 30€. Kha Hiếu Han 50€. Lê Thanh Phú 20€. Lê Thanh Trâm 20€. Larws Ngọc Thủy Pd Diệu Sơn 10€. Andreas Larws 30€. Thế Hùng Van Nguyen 10€. Trần Việt Hùng (Melle) 20€. Fam. Trần Phụng 20€. Nguyễn Thị Huê 20€. Hà Thị Liên 40€. Trần Thị Túy Tính 20€. Nguyễn Thị Hưng & Lê Văn Toàn 100€. Phan Thị Ngoan 30€. Trần Thị Kim Anh 20€. Nguyễn Văn Giai & Nhữ Thị Nguyệt 20€. Trần Thị Oanh 20€. Bùi Thị Thoa 10€. Đào Ngọc Sơn 40€. Vũ Thị Hiền 10€. Hồ Thị Luông 20€. Trần Thị Tú Uyên 50€ HHHL Nguyễn Thị Kim Liên. Chị Thanh 10€. Cô Hạnh 30€. Gđ. Lâm Hữu Trí 10€. Đặng Văn Liêm 10€. Phan Tiến Dũng & Nguyễn Thị Thu Thanh 50€. Nguyễn Thị Hoài 5€. Lê Thị Vân 10€. Nguyễn Thị Bích Liên 20€. Huan Trang 20€. Lê Thị Kim Thanh 10€. Trần Tuấn Anh 10€. Phi Hồng Đức 10€. Nguyễn Thị Minh Hằng 30€. Nguyễn Thị Liễu 20€. Trang Be 20€. Nam Nhiêu 20€. Nguyễn Thị Xuân 30€. Gripienski, Thanh Hiền 20€. Nguyễn Thị Tâm 20€. Hoàng Lân & Thị Nụ 20€. Nguyễn Hoàng Lân 20€. Hoàng Cao Sen & Henry Johnny 20€. Xi Lu & Hoàng Dan Lu 20€. Nguyễn Đắc Nghiệp & Nguyễn Thị Bình 10€. Nguyễn Thị Dương (Dương Meixner) 30€. Fam. Wong, Alan, Truc, Kenneth & Sara Ann 20€. Nguyễn Hữu Phương 50€. Gđ. Nguyễn Văn Lân & Võ Đình Ngọc Dung 50€. Cao Văn Phương 20€. Nguyễn Danh Trịnh 20€. Nguyễn Thị Duyên 20€. Trần Anh Tuấn 10€. Nguyễn Minh Nguyệt 20€. Nguyễn Duy Toàn & Lê Thị Bích Loan 20€. Lê Thị Bích Loan 50€. Trần Thị Mau 10€. Vũ Gia Chiếm 10€. Phạm Anh Tuấn & Bùi Thị Mai Thoan 300€. Lê Phước Thịnh & Lê Thị Bích Ngọc 50€. Vương Thị Thu Thủy 100€. Nguyễn Thị Kim Dung 10€. Lê Ngọc Chuyên 20€. Nguyễn Văn Đông 30€. Đào Dung 20€. Diệu Khánh Phạm Thị Bích Vân & Vũ Quốc Sủng 50€. Nguyễn Thụy Thanh Hằng 20€. Huỳnh Tú Dung 30€. Diệu Lộc Huỳnh Thị Bé 50€. Văn Nại Tường & Lưu Thu Hương 20€. Kỷ Bình Ngọc 100€. Sophie Dương, Chi Kiên Dương & Huê Quan Van 21€. Gđ. Quách Tuấn 50€. Ky Thanh Hao 10€. Lưu Anh 30€. Nguyễn Thị Thánh, Bích Thủy & Hà Linh 10€. Nguyễn Quang Chánh & Nguyễn Thanh Thủy 50€. Hoàng Văn Chiến 200€. Nguyễn Thị Thủy 100€. Trương Quốc Cương 20€. Dương Thị Quỳnh Hoa 20€. Trần Mộng Tuyền 5€. Dương Ngọc Hai 10€. Hoàng Thị Thúy Nga 10€. Nguyễn Thị Thanh Mai 5€. Chu Thị Minh Ngọc 50€ HHHL Nguyễn Thị Lan. Nguyễn Thanh Vân 30€. Dương Văn Quang 10€. Fam. Ngô Đức Đại 20€. Châu Tú Nghĩa 20€. Vi Cam Tat 5€. Phạm Thị Hà 10€. Nguyễn Minh Tường 20€. Nguyễn Thị Kim Thanh 10€. Nguyễn Thị Hồng Thanh 20€. Nguyễn Thị Chung 20€. Gđ. Bùi Hữu Thỏa 140€. Gđ. Trương Túy Thanh 10€. Vũ Thị Kiên 20€. Vũ Phương Loan 20€. Dương Siêu Pd Ngọc Huệ 20€. Nguyễn Thị Thu Phương 50€. Nguyễn Thị Hà 20€. Nguyễn Thị Ngọc & Ngô Tiến Thành 10€. Nguyễn Thị Hường 30€. Đồng Hòa Topcic Marko 40€. Trần Thị Tuyết 10€. Trần Thị Mai 20€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu & Đồng Hiếu Leon Kaiser 100€. Mai Thị Thủy Bohlmann 10€. Nguyễn Thị Phượng (Zöllner) 50€. Nguyễn Phúc Hùng & Hoàng Thị Thanh Hằng và Thùy Linh, Hùng Cường 10€. Bùi Thị Dau 10€. Lê Công Viên 50€. Bảy Dũng 20€. Wan Shau Wen 10€. Võ Thanh Hùng 20€. Vũ Thị Thoa 50€. Vũ Văn Thắng 50€. Trần Tấn Mười 20€. Vũ Thị Là 30€. Thiện Mỹ Lưu Hạnh Dung 100€. Thiện Thọ Trần Thị Xê 50€. Võ Minh Truyền 20€ HHHL Diệu Thành Lê Thị Hai. Nguyễn Ngọc Hiền 50€. Văn Huệ Trân 15€. Gđ. Maried Nolde Kunde 20€. Thiện Lộ Trần Kiều Diễm 20€. Thiện Thu Lâm Ngọc Châu 50€. Thiện Hảo Trần Lysa 10€. Thiện Đậu Trần David 10€. Thiện Phổ Trần Devan 10€. Nguyễn Thị Riếp 20€. Nguyễn Thị Liên Giang 20€. Nguyễn Tăng Lộc 40€. Tuấn Vân 20€. Trần Thị Hiên 20€. Trần Thị Mơ 20€. Phạm Văn Trường 10€. Gđ. Tâm & Trang 20€. Bùi Thanh Hùng 20€. Đồng Xứng 20€. Thị Dũng Trịnh Tú Khanh 200€ HHHL Lý Thập Muội. Trương Quốc Tuấn 150€ HHHL Nguyễn Thị Liên. Đồng Nhan 20€. Helmut Michal Huynh 20€. Trần Tuyết Hoa 20€. Ngô Thị Dương 30€. Đào Thu Thủy 50€ An cư kiết hạ. Helga Kuschner 10€. Gđ. Ong Đình Huy Bách 100€ HHHL Nguyễn Thị Liên. Trần Thị Giáng Tiên 25€. Viên Thái 100€. Gđ. Phạm & Hồ 20€ HHHL Bà Walburga Schleper - Lingen. Lưu Giỏi 10€. Đàm Quang Châu 50€. Nguyễn Thị Thanh 20€. Phạm Văn Anh & Bùi Tuệ Anh 20€. Đồng Ngọc Phùng Thị Kim Dung 20€. Vương Thanh Thủy 10€. Đồng Như Nguyễn Thị Lạc 50€. Nguyễn Văn Thình 20€. Lê Văn Cúc 10€. Nguyễn Kim Ngân 50€. Nguyễn Tiến Trọng 50€. Nguyễn Văn Lợi & Trương Thị Đen 100€. Phạm Văn Trường & Phan Thị Kim Ngân 20€. Trần Văn Vinh 20€. Nguyễn Thị Minh Phượng 10€. Diệp Huỳnh 50€. Trần Thị Viễn 20€. Cao Việt Đức 20€. Gđ. Lê Thị Kim Huyên 30€. Gđ. Nguyễn Thị Phương 50€. Thị Trang Kleinsor 20€. Hồ Thu Trang 20€. Nguyễn Thanh Sơn 20€. Lê Văn Xuân 50€. Vũ Thị Tâm 20€. Phan Gia Long 20€. Trần Thị Hằng 20€. Lo, Hing Tai 100€. Trần Chơi Pd Thiện Đa 50€. Thiện Đạo Phạm Lạc 20€. Nguyễn Gia Phước & Trần Toàn Mỹ 20€. Phan Thị Mai 20€. Xuân Hoài 20€. Phạm Thị Huệ 40€. Thu Hằng 20€. Ẩn danh 10€. Hoa Thu Hà 50€. Đỗ Thị Phương Lan 20€. Hà Thị Liên 20€. Nguyễn Tiến Thành 10€. Bác Diệu Nữ 50€. Đồng Diệp Diệp Thị Muối 100€. Gđ. Đồng Thành Dương Minh Chí 100€. Văn Thị Thắm & Thiện 45€. Lưu Lina Châu Anh 20€. Phạm Phương Dung 20€. Phạm Sĩ Đạt 20€. Nguyễn Thanh Tý 100€. Gđ. Diệu Hồng (Eisenach) 30€. Sơn Như (Bottrop) 10€. Trần Phương Duy 20€. Phi Thị Nga 50€. Nguyễn Thị Hoa 30€. Chu Thị Đoan Trang 50€. Phạm Thị Ánh 10€. Ngô Thị Tiêm 10€. Fam. Tùng & Huệ 10€. Khưu Nhan 50€. Phạm Văn Lâm 10€. My Linh Ly 20€. Gđ. Trần Anh Tuấn & Giang Thị Phương Hoa 20€. Yến 20€. Nguyễn Thị Kim Oanh 10€. Lê Thị Tâm 50€. Gđ. Ngô Tô Hà 5€. Gđ. Ngô Thoại Bình 5€. Đỗ Mạnh Hùng và gia đình 10€. Gđ. Thảo Trường 50€. Trương Thị Diệu Linh 30€. Thu Hằng Harmandez Fernandez 40€. Ngô Thị Thức 10€. Nguyễn Tâm & Hiệp 10€. Gđ. Phạm Thị Bích Châu 20€. Nguyễn Thị Ngọc Ánh 15€. Phạm Thị Mỹ Hạnh 5€. Gđ. Nguyễn Thị Thủy Linh 20€. Nguyễn Bích Lan 20€. Fam. Lưu (Lê Húy Diên) 20€. Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên 50€. Đoàn Sơn Pd Tâm Hải 50€. Nguyễn Thị Goong 100€ HHHL cho mẹ Vũ Thị Thanh Pd Thiện Đại. Trần Đình Hy 30€. Tạ Tú Văn 20€. Diệu Nga 500€. Diệp Võ 50€. Trịnh Hương Lan 20€. Gđ. Diệu Đức 10€. Thiện Mỹ Trương Thị Bích Nga-Voigt 50€. Đặng Thị Hải Vân 5€. Gđ. Trực Ngộ Phạm Ngọc Đảnh & Đạt Huệ 50€. Cam Văn Lung 30€. Điền Văn An 30€. Ngô Thị Vững 20€. Võ Kim Chi 20€. Phạm Quang Khải & Phạm Minh Tiến 20€.- Gia Đình Phật Tử tại Đức Quốc 500€. Thiện Lượng 200 HHHL Thiện Ý Lê Thị Tỳ. Thiện Hạnh Trần Thị Xuân 300€. Diệu Đạo 50€. Đông Phước, Đồng Nhã & Đồng Hiếu 100€. Đồng Tâm 50€. Gđ. Đh. Thiện Ý 100€. Thiện Hạnh 20€. Thiện Tâm Lê Thị Phú 100€. Thiện Tấn & Đồng Diệp 50€. Diệu Hương 100€. Gđ. Thiện Lượng 1.455€ tiền phúng điếu HL Đh. Thiện Ý để làm từ thiện tại Ấn Độ. Thiện Nhựt (USA) 90€. Chùa Vạn Hạnh 1.000€. Quảng Sinh & Diệu Đạo 50€. Diệu Đạt Phan Thị Loan 50€. Đồng Giác Phạm Thị Tuyết Mai 100€. Thầy Hạnh Lý 100€ HHHL Vũ Văn Mùi Pd Phúc Thơm. Quảng Diệu 535€ từ thiện tại Ấn Độ & 535€ cúng dường Trung Tâm TH Viên Giác Ấn Độ. Nguyễn Thị Thu Hằng (Nga) 100€ HHHL ĐH Thiện Mẫn Nguyễn Minh Cần. Thọ Vũ 100€. Chùa Phổ Hiền 1.000€. Ẩn danh 50€. Minh Hòa & Tắc Duyên 40€. Tịnh Trí 100€. Quảng Ngộ & Diệu Hiền 50€. Đồng Phước & Đồng Nhã 100€. Quảng Nhựt & Diệu Bảo 50€. Chùa Phổ Bảo 500€. Vạn Hồng, Vạn Nhã, Vạn Hưng 50€. Vạn Kim 10€. Minh Hai, Tâm Thủy, Tâm Tịnh Phổ 100€. Gđ. ĐH Thiện Đức 70€. Diệu Tâm 50€. Đồng Học 20€. Thầy Hạnh Hòa, Sư Cô Hạnh Bình, Thiện Huy, Thiện Hậu, Thiện Đức, Thiện Xuân & Thiện Mỹ 200€. Liên Hạnh & Diệu Hòa 50€. Vũ Việt Thành (Việt Nam) 100€. Liên An 20€. Diệu Mỹ 50€. Chi Hội Phật Tử VNTN Hannover 50€. Phổ Chuyên 50€. Đồng Tâm 50€. Nguyên Trí & Nguyên Tuệ 100€. Thiện Trang & ẩn danh 120€. Sư Cô Thích Nữ Hạnh Ân 200€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ẩn danh 983€.

*** Danh sách quý Đạo Hữu & Phật Tử cúng dường thực phẩm và bánh trái :** Gia đình Nguyễn Minh Đức 1050 bánh xu xê. Gđ. Pt Diệu Nga 1 bao gạo thơm. Gđ. Lư Xuân Hương 24 hủ bột nêm. Hà Phước Minh Thảo (Hannover) 1 bao gạo thơm. Thiện Ý Lệ Thị Tỳ (Hannover) 2 bao gạo thơm. Gđ. Huỳnh Quốc Tuấn (Marzberg) 115 bánh trung thu & 2 hộp bao tay. Gđ. Mai Thị Hoa 500 bánh xu xê. Gđ. Nguyễn Minh Hải 1100 bánh xu xê. Gđ. Đồng Thiện Lương Bá Truyền 710 bánh nếp và 240 bánh bò. Gđ. Nguyễn Thị Dung 1 bao gạo, 3 chai xì dầu và 7 chai dầu ăn. Pt An Hòa (Cộng Hòa Séc) cúng dường rau tươi. Tâm Trí & Tâm Vũ cúng dường bột nổi giò cháo quẩy. Thiện Mỹ & Diệu Vân cúng dường bột nổi bánh tiêu. Hương & Du cúng dường 40 kg bột giò cháo quẩy. Lý Thị Hoa cúng dường nhưn bánh quai vạt. Cô Thu & Diệu Liên cúng dường nhưn bánh cam.

*** Báo Viên Giác:** Nguyễn Thị Ngọc Hương 30€. Thi Viet Tam Nguyen-Kalianda 30€. Đinh Anh Ngọc 20€. Phạm Thị Quốc Sách 30€. Thiện Đông Lý Tùng Phương 30€. Hồng Châu Rashid 50€. Nguyễn Thị Bích Nguyệt 30€. Phạm Thị Tiết Hồng Eliane 30€. Nguyễn Thị Nguyệt 60€. Võ Thị Bạch Tuyết 20€. Trần Kim Hưng (Trần Ngọc Lan) 25€. Huỳnh Thi 20€. Trần Tấn Đạt 30€. Nguyễn Văn Minh 30€. Gđ. Thiện Tấn & Đồng Diệp 10€. Thiện Đức Huỳnh Lê Diệu Phước 20€. Trần Ngọc Tuyết 20€. Võ Văn Hồng Lan Giao 20€. Phùng Cát Dũng 20€. Nguyễn Ngọc Hương 20€. Nguyễn Thị Hương 20€. Phạm Văn Lâm 30€. Trần Văn Dương 20€. Nguyễn Thị Liên 20€. Hồ Thị Loan Phượng 20€. Trần Văn Cát 20€. Bành Minh Thành 20€. Nguyễn Thị Trường 20€. Đỗ Văn Lợi 20€. Nguyễn Thị Vân 20€. Nguyễn Thị Na 20€. Lê Thanh Tùng 30€. Võ Toàn Trung 30€. Lưu Phạm 50€. Vũ Thị Vang 50€. Bảo Phương Strauß 20€. Nguyễn Thị Dung 20€. Hồ Long 20€. Cao Toàn Kim 10€. Phạm Thị Kim Hường 50€. Hoàng Minh Hai 30€. Đinh Hoa 50€. Batisita Lê Thị Kim Liên 20€. Nguyễn Hồng Trường 20€. Hứa Tích Chương 20€. Lâm Chấn Căn 20€. Quách Anh Trí 20€. Vũ Công Dinh 20€. Phạm Lạc 20€. Võ Ngô 20€. Hồng Chương Kim 30€. Đức Mai 20€. Dominico Nguyễn Văn Thuoc 100€. Vương Tai Hùng 20€. Nguyễn Văn Hòa & Nguyễn Thị Quỳnh Duyên 50€. Vũ Thu Hương 20€. Nguyễn Thị Yến 20€. Trịnh Văn Hi 20€. Nguyễn Thị Trương 30€. Dương Văn Nhường 50€. Đoàn Văn Hoàn 20€. Phan Thị Bích Lai 30€. Bùi Thị Thủy & Đỗ Quốc Vương 30€. Trịnh Quốc Tiến 20€. Nguyễn Văn My 30€. Nguyễn Thị Kim Phượng 20€. Lý Giang Châu 20€. Nguyễn Thị Tố Anh 20€. Lâm Kiến Huê 30€. Nguyễn Kim Thu 20€. Cam Văn Lung 20€. Fam. Tran (Trần Tấn Lộc) 50€. Trần Thị Thanh Thủy & Lâm Châu Nam 20€. Đoàn Thị Lang 50€. Trần Thị Toàn 36,45€. Nguyễn Thanh Vinh (Việt Hương) 50€. Diệu

https://tieulun.hopto.org

Hương Nguyễn Thị Thảo 30€. Hàng Kim Định 30€. Đặng Nathalie 40€. Nguyễn Bạch Châu 60€. Bùi Văn Dũng 60€. Đặng Tiến Tuân 16,45€. Nguyễn Jean 40€. Lê Văn Tập 50€. Nguyễn Kim Phụng 40€. Phạm Văn Thăng 30€. Trần Hoàng Nga 33,93€. Len T. Ritchie 50€. Trương Thị Kim Anh 30€. Ngô Thanh Tri 20€. Lê Đức 100€. Lê Văn Hoanh 100€. Thiện Mỹ Lương Văn Xinh 30€. Diệu Hương Lý Thanh Hương 30€. Vũ Trọng Thử 20€. Gđ. Thiện Hội Lai Minh Hải 50€. Phan Thị Hai 20€. Lê Minh Dung 43,88€. Nguyễn Văn Xiêu 20€. Nguyễn Văn Thạch 20€. Võ Thị Lập 30€. Hồ Thanh Trước 30€. Trịnh Thị Thu Thủy 30€. Đặng Thị Hoa 20€. Trần Thùy Dung 50€. Điền Kim Đính 20€. Đồng Xuyến Điền Kim Thoa 20€. Nguyễn Ngọc Châu 30€. Đồng Kim Nguy Minh Thúy 20€. Lê Thị Hồng 20€. Nguyễn Thị Hà 30€. Nguyễn Thị Kim Liên 20€. Nguyễn Thị Gái 20€. Nguyễn Thị Nhung 25€. Nghiêm Thị Minh Huê 40€. Phan Thị Cẩm 20€. Phạm Thị Hồng Hoa 20€. Vũ Thành Tín 20€. Nguyễn Văn Đức 20€. Phạm Thanh Châu 20€. Huỳnh Thị Phọn 20€. Gđ. Lâm Hữu Trí 10€. Cao Ngọc Long 10€. Liêu Thị Thà 20€. Fam. Nguyễn 30€. Đỗ Túy Thanh 30€. Nguyễn Chí Quang 20€. Từ Tuyết Mai 20€. Huỳnh Hồng Nhung 20€. Nguyễn Văn Tấn 20€. Trần Thị Sợi 60€. Trần Tú Ngọc 20€. Trần Thị Ngọc Trinh 30€. Kim Trang Hölzer 20€. Nguyễn Hữu Mừng Chi 20€. Nguyễn Thị Kim Sanh 20€. Hồ Đình Tuấn 20€. Nguyễn Tăng Lộc 30€. Võ Thị Mỹ 20€. Nguyễn Hồng Vân 20€. Phạm Hồng Khanh 50€. Trần Thị Dần 30€. Lê Thị Hiệp 20€. La Tỷ 20€. Hồ Mỹ Linh & Lạc Chí Vĩ 20€. Trương Nam Long 30€. Fam. Ung & Nguyễn Ung Thị Mỹ Hằng 50€. Nguyễn Vương Hớn 30€. Thanh Thảo 30€. Nguyễn Mạnh Thường 50€. Thiện Lộ Trần Kiều Diễm 20€. Trần Ngọc Anh 20€. Trần Văn Út 20€. Đỗ Đình Tham 20€. Cao Thị Thu Cúc 100€. Nguyễn Văn Hùng 50€. Trần Xuân Dân 20€. Lê Thanh Bình 50€. Âu Thị Mỹ Phương 20€. Huỳnh Tú Dung 30€. Bùi Kim Huê 30€. Pháp Thiên Nguyễn Phi Hùng 30€. Huỳnh Thị Lý 20€. Trần Tuyết Hoa 20€. Ngô Thị Dương 20€. Ong Thị Tuyết & Elly Bathke 30€. Ngô Minh Sáng 20€. Trần Thị Giáng Tiên 25€. Nguyễn Thị Thân 20€. Phạm Thị Thu Trinh 20€. Nguyễn Ngọc Yên 20€. Phạm Bính 20€. Helene Antony Do 30€. Karuna Zahnarztpraxis 20€. Trương Tôn Châu 40€. Nguyễn Hường 20€. Nguyễn Văn Toàn 20€. Trần Hữu Tố 20€. Dương Ngọc Hải 20€. Tạ Mạnh Toàn 20€. Nguyễn Thị Liễu 20€. Ngô Thị Thủy 20€. Nguyễn Thị Kim Dung 20€. Thang Thị Như Ngọc 20€. Đinh Hùng Minh 20€. Cao Hữu Đức 20€. Trần Anh Dũng 20€. Mạch Thị Ánh Hồng 20€. Thiện Mỹ Lê Thị Ngọc Hậu 20€. Đỗ Thị Yến 20€. Phan Gia Long 20€. Trần Chơi Pd Thiện Đa 50€. Trương Văn Tính 10€. Nguyễn Văn Quang 20€. Dương Siêu Pd Ngọc Huệ 20€. Trương Trắc Vinh 20€. Dr. Trương Thanh Tuyền 30€. Nguyễn Văn Hùng 10€. Nguyễn Văn Diệt 30€. Nguyễn Văn Det 20€. Hoàng Thị Sen 30€. Thi Phương Le Denes 50€. Tạ Tú Văn 20€. Trần Tuấn Hùng 30€. Trương 50€. Diệp Võ 50€. Nguyễn Thị Lệ 25€. Tô Khánh Nguyên 20€. Võ Văn Tư 20€. Nguyễn Xuân Hồi 20€. Heß Thị Kiều Hạnh 20€. Hồ Châu 20€. Điền Văn An 20€. Ngô Đức Cường 30€. Trần Viết Dũng 30€. Trương Chánh 20€. Nguyễn Huỳnh 20€. Lý Hữu Châu 20€. Trương Lệ Phi 30€.

***ẤN TỐNG:** Neang Kim Liêu (Sweden) 50,34€. Phúc Phái & Diệu Sáu (Nürnberg) 100€. Trần Hoàng Nga (USA) 33,93€. Tường Thanh 50€. Nguyễn Lê Việt Châu & Nguyễn Lê Thủy An 25€. Ẩn danh 100€. Một Pt bán hàng ở chợ Sàigòn 100€. Gđ. Chị Vân Asia Lâm 30€. Dì Bốn Asia Lâm 10€. Hương 10€. Ngọc 10€. Phương Quỳnh (Hamburg) 45€. Nguyễn Thị Tâm (Lehrte) 20€. (Geislingen): Huệ Vi Nguyễn Lệ Phấn 10€. Nguyễn Văn Dũng 10€. Huệ Anh Nguyễn Anh Thư 10€. Phan Thị Tuyết 10€. Nguyễn Minh Tùng 10€. Nguyễn Minh Toàn 10€. Vũ Thị Minh Hằng (Karlsruhe) 30€. Đặng Đức Thái (Esslingen) 1.500€.

- Kinh Địa Tạng: Thiện Phúc Châu Huệ Phấn 25€ HHHL Trần Muội. Thị Dũng Trịnh Tú Khanh (Schledehausen) 180€ HHHL Lý Thập Muội. Lệ Hoa Nguyễn An Thái (Ingolstadt) 20€.

- Kinh Thủy Sám: Lưu Kha Thu Hương 360€. Nguyễn Thị Thúy 1.300€.

- Kinh Đại Bảo Tích: Trương Ngọc Thanh & Nguyễn Thị Huyền Linh (Minden) 100€. Diệu Thông Đỗ Thị Lưu, Đồng Huề Nguyễn Thị Thu & Quảng Đạo Nguyễn Thành Phương (Krefeld) 510€. Thiện Đông Lý Tùng Phương 200€ HHHL Lý Huỳnh Đang. Huỳnh Kim Thủy & Phạm Minh Tân 250€. Man Shau Wen 50€. Hương Lạc 20€. Nguyên Nhật Nguyễn Văn Tân, Thiện Đạo Danh Thị Thắm, Danh Hậu và Danh Thị Nga 100€. Thiện Hà, Nguyên Thảo & Đồng Anh 100€. Thiện Hỷ 100€. Gđ. Quân Do 30€. Nguyễn Ngọc Điệp & Trần Quang Tuệ 10€. Phạm Kim Nga 100€. Nguyễn Thị Ngọc Hương 30€. Đồng Thuận & Đồng Hạnh (Gđ. Công Dung) 100€. Đồng Huệ Nguyễn Thị Lai & Đồng Giác Lê Văn Hai 50€. Dương Thị Ngọc Liên 50€. Nguyễn Minh Nguyệt 100€. Nguyễn Tô Uyên & Phạm Thê Hiển 100€. Vương Khắc Vũ 100€. Diệu Khai Phạm Thị Quyến 200€. Diệu Ngọc & Quảng Tâm 100€. Gđ. Nguyễn Văn Hồng - Thái Thị Nam và Gđ. Nguyễn Thị Thanh Thủy 300€. Nguyễn Thị Hoa 100€. Nguyễn Phương Danh & Phạm Ngọc Sơn 100€. Lê Văn (Thiện Thành Tâm Lê) 200€. Trần Thị Mỹ Nhàn & Trần Thị Mỹ Duyên 200€. Đồng Kim Nguy Minh Thúy 100€. Đồng Thọ Nguyễn Bá Lộc 200€. (Westerstede): Ngọc Cẩm Huỳnh Lệ Vân 200€. Ngọc Tâm Tạ Thị Hường 200€. Đồng Liên Hồ-Trần Kim Phụng (Unterhaching) 100€. Trí Hạnh Mã Thị Kim Hồng & Trí Ngọc Mã Kim Quí (Nettetal) 200€. (France): Nhựt Hòa Võ Văn Thắng 200€. Diệu Hương Nguyễn Thị Thảo 100€. Tran Jean-Claude 100€. Trương Thị Thanh Thủy 230€. (Frankfurt): Gđ. Huỳnh Lê, Lại Huỳnh Thiện Xuân & Thiện Mỹ 100€. Ngô Thị Thắng 100€. Trần Ngọc Quan 150€. Sư Cô Thích Nữ Hạnh Bình (Chùa Viên Giác) 100€. (Esslingen): Huệ Thảo Đặng Đức Huyền Vi 500€. Trí Hiếu Đặng Đức Đạt 500€. Đồng Thuận Lê Thị Kim Thu (Göppingen) 200€. (Ingolstadt): Diệu Hạnh Nguyễn Thị Đức 100€ HH cửu huyền thất tổ. Lệ Hoa Nguyễn An Thái 10€. Diệu Thức Nguyễn Thị Tình (Bad Pyrmont) 100€ HH cho ông Nguyễn Văn Hương. Trương Quốc Tuấn (Ibbenbüren) 50€ HHHL Nguyễn Thị Liên. (Bad Iburg): Pháp Thiên Nguyễn Phi Hùng 100€. Lý Phương 100€. (Hamburg): Gđ. Ngọc Sương Pd Diệu Thiện 50€. Hương Tuyển Phạm Thị Lạc 100€. Biện Thị Mai 100€. Diệu Thành Phan Thị Mỹ Hương 200€. Gđ. Lâm 100€. Đồng Đạt Lê Ngọc Thành 105€. Nguyễn Thanh Hiền 100€. Thiện Hà Nguyễn Thị Kim Hang (Frankenthal) 200€. (Mannheim): Đồng Hòa Topcic Marko 50€. Huệ Ngọc Lê Thanh Hòa 200€. Diệu Hiền Trần Thị Kim Hậu (Nordhorn) 50€. Elly & Jenny (Giessen) 50€. Ngô Minh Sáng (Unna) 100€. (Essen): Trang Tiểu Bích 50€. Trang Vinh & Trang Vĩ Hùng 100€. Đồng Học 20€. (Düsseldorf): Trang Bửu Cầm 50€. Hứa Mỹ Hiền 210€. (Việt Nam): Diệu Hiếu Lê Thị Đầy 100€. Nguyễn Thị Kim Hưng 20€. (Hannover): Lương Tô Tử & Trần Thị Minh Tâm 100€ HHHL: Minh Hiển, Minh An & Minh Hồi. Thiện Tuệ Ngô Kevin Minh 20€. Thiện Ý Lê Thị Tỳ 300€. Gđ. Quảng Ngộ & Diệu Hiền 200€. Diệu Hải Đặng Ngọc Hà (Ludwigshafen) 50€. (Bielefeld): Gđ. Đồng Phước Phạm Thị Lanh 100€. Thiện Sắc Lương Thị Hường 100€ HHHL Lương Ngọc Phách & Bùi Thị Trâm. Giác Đạo Nguyễn Thị Thoa (France/ Marseille) 50€. Phạm Thị Ánh & Giáp Steinle (Gießen) 20€. Giang Thị Ngọc (Hameln) 20€. (Köln): Gđ. Nguyễn Thị Đào Nguyên 100€. Thiện Bửu Huỳnh Lai Dân 100€. (Neuss): Diệp Sang Dũng 100€. Diệp Tùng Huy 100€. (Wuppertal): Diệp Minh Hùng và các em 100€. Dương Thị Bình 100€. Hồng Gia Nghi 920€. (Kassel): Thiện Thành Nguyễn Thị Tâm 100€. Nguyễn Thị Hòa 100€. (Aurich): Thiện Ngọc Nguyễn Thị Trâm & Đức Huy Danh Đỏ 100€. Lê Thị Thúy Lan 100€. (Nürnberg): Huệ Hòa Trần Thanh Bình 200€ HH mẹ Diệu Thanh Vũ Thị Dậu. Trần Văn Danh & Trần Thị Phúc 120€. (Berlin): Chủng Phượng Phan Thị Kim Loan 200€. Diệu Hạnh Nguyễn Thu Hà 500€. Nguyễn Liên Hương 1.000€ HH cho cha mẹ, quyến thuộc và pháp giới chúng sanh. Nguyễn Minh Hồng (Papenburg) 13€. (Mönchengladbach): Tuệ Dũng Tôn Thất Hùng 100€. Trí Lan Phạm Thị Hương 100€. Thiện Bách Phạm Văn Tùng 100€. Lâm Kim Khánh & Lê Thị Phương Tâm 200€. Đỗ Hồng Cẩn (Rinteln) 50€. Nguyễn Thanh Tý (Recklinghausen) 200€. Gđ. Trương Ngọc Thanh (Friesoythe) 100€. (Wilhelmshaven): Đồng Ngọc Đặng Thị Kim Hải 10€. Đồng Thi Phạm Đức Thiện 100€. (Braunschweig): Đồng Liên Lê Thị Kim Hoa 100€. Thang, Kiên Toan 110€. Tong Trinh Huỳnh Khiết Ngọc (Lüneburg) 100€. Nguyễn Thị Phượng Zöllner (Bergkamen) 50€. Đồng Ngân Tôn Nữ Ngọc Hà (Göttingen) 100€. Đoàn Sơn Pd Tâm Hải (Winterbach) 100€. Trần Thị Nghĩa (Offenbach) 220€. Fam. Nguyễn Thanh Khoa & Fam. Melanie Phạm (Schwenningen) 100€. Stefan Li (Pforzheim) 100€. Nhật Định Nguyễn Kim Sơn (Jülich) 200€. Nguyễn Thị Nguyệt (Viernheim) 100€. Dương Anh Tuấn & Đinh Thị Hồng Đoàn (Norderney) 210€. Đặng Văn Dũng (Ostfildern) 100€. (Haßloch): Vũ Johny Tiến 100€. Vu Claudia Pd Thủy Tiên 100€. (Laatzen): Đồng Hiếu Lê Huy Đức Trí 100€. Nguyễn Thị Kim Chi & Uông Minh Trung 100€. Bác Phong Pd Thanh Hòa 200€. Huỳnh & Diệp (Winnenden) 200€. Nguyễn Ngọc Thanh & Trần Kim Vui (Taufkirchen) 100€. Đặng Thị Hải Vân (Ulm) 20€. Đồng Thành Lê Văn Hiền & Đồng Hoa Trịnh Thị Phương Liên (Arnstadt) 100€. Gđ. Trực Ngộ Phạm Ngọc Đảnh & Đạt Huệ (Bruchköbel) 100€. Thiện Khánh Phạm Thị Ngừng (Bitburg) 220€. Phương Minh Trương Ngọc Phương (Ingelfingen) 200€. Đồng Văn Lê Trí Luận (Künzelsau) 100€. Trương Thị Lẹ (Helmstedt) 30€ HHHL Dương Sang. Thị Chánh Trương Tấn Lộc (Laatzen) 200€. Nguyễn Kinh Sơn & Lê Huỳnh Ngọc Thể (Ludwigsburg) 100€. Ẩn danh (Sweden) 107€. Nguyễn Đình Luân (Villingen) 50€. (Donaueschinjgen): Nguyễn Danh 50€. Đặng Như Quỳnh & Đặng Vĩnh Phát 50€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu (Kaiser) (Isernhagen) 100€. Minh Trí & Huệ Hòa (Australia) 1.276€. Diệu Hoa („) 128€. Ẩn danh 100€.

*** Sách của Hòa Thượng Phương Trượng:** Trương Ngọc Thanh & Nguyễn Thị Huyền Linh (Minden) 110€. Thiện Đông Lý Tùng Phương 70€ HHHL Lý Huỳnh Đang. Bùi Mai 30€. Nguyễn Phương Danh & Phạm Ngọc Sơn 20€. Đồng Thọ Nguyễn Bá Lộc 20€. (Westerstede): Ngọc Cẩm Huỳnh Lệ Vân 20€. Ngọc Tâm Tạ Thị Hường 50€. Đồng Liên Hồ-Trần Kim Phụng (Unterhaching) 30€. (France): Nhựt Hòa Võ Văn Thắng 50€. Diệu Hương Nguyễn Thị Thảo 10€. Trương Thị Thanh Thủy 60€. Sư Cô Thích Nữ Hạnh Bình (Chùa Viên Giác) 50€. (Esslingen): Huệ Thảo Đặng Đức Huyền Vi 50€. Trí Hiếu Đặng Đức Đạt 50€. Đồng Thuận Lê Thị Kim Thu (Göppingen) 100€. (Wilhelmshaven): Đồng Tuệ Nguyễn Quốc Em 20€. Đồng Tuệ Đoàn Thoại 20€. Đinh Thị Mùi 10€. (Hamburg): Diệu Thành Phan Thị Mỹ Hương 50€. Đồng Đạt Lê Ngọc Thành 20€. Lê Văn Hớn 10€. Thị Trang Kleinsor (Bad Pyrmont) 20€. Thiện Hậu Lâm Thị Diễm (Aurich) 30€. (Düsseldorf): Hồng Nhật Quang 10€. Hứa Mỹ Hiền 40€. Đồng Hạnh Lê Thị Kim Dung (Braunschweig) 100€. Thiện Phú Lê Thị Bích Lan (Hannover) 20€. (Isernhagen): Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu (Kaiser) 120€. Lâm Kim Khánh & Lê Thị Phương Tâm (Mönchengladbach) 100€. (Nürnberg): Trần Văn Danh & Trần Thị Phúc 10€. Võ Thị Mỹ 30€. Mike Li (Pforzheim) 50€. Nhật Định Nguyễn Kim Sơn (Jülich) 100€. Ngô Thị Thắng (Frankfurt) 50€. Đặng Văn Dũng (Ostfildern) 50€. Huỳnh & Diệp (Winnenden) 100€. Nguyễn Ngọc Thanh & Trần Kim Vui (Taufkirchen) 50€. Đặng Thị Hải Vân (Ulm) 5€. Đồng Giới Trần Thị Thiên Hương (Italia) 50€.

- Tượng Phật Thích Ca: Bùi Hữu Thỏa (Stadthagen) 50€.

- Tượng Phật Di Đà: Nguyễn Thu Hồng (Donaueschingen) 30€.

- Tượng Quan Âm: Lâm Kim Khánh 240€. Bùi Quỳnh Hương 50€. Nguyễn Ngọc Đan 10€. Đoàn Sơn 50€. Jimchit (Giessen) 30€. Thiện Thanh (Saarbrücken) 100€.

- Quan Âm lưu ly: Sư Cô Hạnh Bình & Thiện Đức (Chùa Viên Giác) 5000€. Sư Cô Hạnh Trang 200€ HHHL Văn Phú Lư Pd Thị Hương. Nguyễn Thị Thu Léon Kaiser 200€. Thiện Thanh (Saarbrücken) 100€.

- Tôn tượng hóa thân Quan Âm: Nguyễn Hồng Thu & Leon Kaiser 200€. Ngọc Diệp Nguyễn Thị Kim Chi & Thiện Đạo Uông Minh Trung (Laatzen) 200€. Thị Dũng Trịnh Tú Khanh (Schledehausen) 200€ HHHL Lý Thập Muội. (Köln): Gđ. Nguyễn Thị Đào Nguyên 200€. Gđ. Phạm Thị Hiệu & Lã Thị Lành 200€. Thiện Ý Lê Thị Tỳ (Hannover) 200€.

- Tượng đài Quan Âm: Gđ. Đồng Phước, Đồng Hiếu, Đồng Nhã, Đồng Trí & Đồng Huệ Phạm Văn Tiến (Bielefeld) 1000€. Lý-Trương Thị Kim Anh 20€ (công viên Quan Âm).

- Tượng Phật trên tháp: (Peine): Nguyễn Văn My 60€. Hoàng Thị Nga 60€.

*** Phật Đản:** Hiền Nguyên-Krüger và con Vương Khải Trường (Vechta) 30€. Đặng Thị Kim Vân 20€. Trương Thị Lẹ (Helmstedt) 20€ HHHL Dương Sang. (Bielefeld): Nguyễn Trân 20€. Thiện Sắc Lương Thị Hường 30€ HHHL Lương Ngọc Phách & Bùi Thị Trâm. (Pforzheim): Thành-Vũ Lâm 10€. Trần Thúy Lan 25€ HHHL.bà ngoại Huỳnh Thị Hiền và anh Trần Bình Tuyền. Trần Thị Ba 50€. Trần Thị Thoan (Flensburg) 140€. Nguyễn Mạnh Thường (Norderstedt) 20€. Gđ. Trần Võ (Kassel) 30€. Phùng Cát Dũng 40€. Diệu Trí Hoàng Thị Mỹ 20€. Đồng An Trần Thị A 20€. Nguyễn Ngọc Điệp & Trần Quang Tuệ 10€. Hà Thị Thu Hà 10€. Phạm Chí Huy 10€. Hà Văn Tư 30€. Võ An 50€. Antony Đinh Thị Toàn 15€. Bùi Thị Thiệt 20€. Nguyễn Thị Bích Nguyệt 50€. Trịnh Thị Thu Thủy (Holland) 40€. (Hannover): Thiện Tuệ Ngô Kevin Minh 20€. Nguyễn Hải Ngân 5€. Nguyễn Lan Hương 10€. Nguyễn Hữu Hưng 20€. Trần Thị Luyến & Nguyễn Công Trường 20€. Mai Công Việt Anh 5€. Nguyễn Thúy Hồng 20€. (Hamburg): Phạm Văn Nam 10€. Kim Long 20€. Quách Anh Trí 50€. Viên An Đặng Thị Mai Xuân 20€. (Berlin): Diệu Thuận Bùi Thị Thanh Thảo 50€. Kim Oanh 10€. Trần Thị Thanh Thủy & Lâm Châu Nam 10€. (Wuppertal): Trịnh Quang Hùng 20€. Nguyễn Hữu Mừng Chi 30€. Cao Ngọc Long (Braunschweig) 10€. Thang Thị Như Ngọc (Langenhagen) 20€. Hoàng Minh Tuấn (Dormagen) 50€. Nguyễn Thu Hà (Winsenluhe) 20€. Trần Duyệt Thái (Gifhorn) 40€. Sơn & Phan (Mettingen) 10€. Yasmin Peprah (Arnstadt) 30€. Thúy & Sơn (Essen) 10€. (Haren): Cao Hữu Đức 20€. Trương Đình Khiêm 10€. Phạm Muội (Bad Iburg) 20€. Trí Tiến (Aurich) 20€. Nguyễn Thị Toàn (Elze) 10€. Lý Phàn Thơ (Leipzig) 20€. Nguyễn Xuân Thảo (Hameln) 20€. Đồng Quang Nguyễn Kenny Huy (Wilhelmshaven) 10€. Trương Đình Vĩ (Haren-Elm) 10€. Dennis Nguyễn & Daniel Nguyễn (Bad Oeynhausen) 10€. (Nürnberg): Thủy & Vinh 20€. Nguyệt 10€. Võ Thị Mỹ 30€. Trương Thế Hùng (Detmold) 10€. Trần Túy Lan (France/Marseille) 20€. Nguyễn Thành Ấn (Việt Nam) 20€. Nguyễn Thị Tuyết (Neuruppin) 100€. (Bremen): Nguyễn Hồng Yến 20€. Larws Ngọc Thủy Pd Diệu Sơn 10€. Andreas Larws 10€. Hứa Tuấn Vũ (Wernau) 5€. Vũ Anh Thư, Vũ Minh Thụy & Vũ Huy (Krefeld) 10€. (France): Diệu Lượng Trương Thị Hường 20€. Giác Hạnh Phúc 30€. Auger Trịnh Thanh Xuân 30€. Lê Vân Lộc 20€. Đinh Chí Hương 50€. Lý Thị Kim Huê 20€. Trần Hùng Cương (Lüneburg) 10€. Đào Thị Hoàng Linh (Leer) 5€. (Köln): Lê Thị Hoa 30€. Thiện Bửu Huỳnh Lai Dân 40€. Nguyễn Thị Hoàng Liên 10€. Diệu Huệ 10€. Viên Tuyết (Laatzen) 30€. Phan Thị Mai (Rethen) 20€. (Adelebsen/Göttingen): Đồng Diệp Diệp Thị Muối 30€. Gđ. Đồng Thành Dương Minh Chí 30€. (Düsseldorf): Hồng Nhật Quang 10€. Helene Antony Do 70€. Dương Trần Cảnh Hà (Oberhausen) 5€. Triệu Cẩm Nguyên (Haßloch) 10€. Triệu Tố Anh (Canada) 10€. Ngô Thị Thắng (Frankfurt) 50€. Nguyễn Thị Bích Hằng (Worms) 20€. Trương Văn Tính (Koblenz) 20€. Trương Kim Nam (Hachenburg) 10€ HHHL cha mẹ. Trần Thị Nhuần (Esens) 20€. Nguyễn Thị Bích Ngọc (Sandberg-Langenleiten) 20€. Đỗ Thị Lan (Staßfurt) 30€. Vũ Quang Tú (Seelze) 50€. Trần Kim Phượng (Ingolstadt) 30€. La Tỷ (Nordhorn) 20€. Gđ. Hoàng Thị Thủy (Marburg) 23,52€. Nguyễn Thanh Trúc (Schweiz) 17,42€. Mạc Hồng Giảng (Verden) 30€. Thúy Bích Tôn Mỹ Lệ (Saarbrücken) 50€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ẩn danh 120€. Quầy hàng bánh tiêu & Giò cháo quẩy Chi Hội Karlsruhe-Mannheim cúng dường: Diệu Nhã 15€. Đồng Nghiêm 20€. Đồng Thanh 10€. Đồng Hòa 10€. Diệu Liên 20€. Thiện Hà 10€. Thiện Phi 10€. Viên Báu 10€. Đồng Xuyến 10€. Thiện Hải 30€. Đồng Phước 40€. Thục Giác & Diệu Vân 50€.

https://tieulun.hopto.org

*** Vu Lan:** Nguyễn Phương Danh & Phạm Ngọc Sơn 20€. Trần Thị Thanh Thủy & Lâm Châu Nam (Berlin) 10€.

*** Sửa chùa:** Đồng Pháp 10€. Gđ. Pt ẩn danh 100€. Gđ. Pt Đồng Pháp 20€. Ẩn danh 50€. Ẩn danh 300€. Fam. Võ & Ngô (Wolfsburg) 20€. Gđ. Ong Đình Huy Bách (Australien) 100€ HHHL Nguyễn Thị Liên. (Giessen): Ong Lam 30€. Jimchit 30€. Elly & Jenny 50€. Helene Antony Do (Düsseldorf) 50€.

*** Đèn Dược Sư:** Diệu Linh (Mulhouse/France) 10€. Thông Hiếu Nguyễn Sophia & Đồng Trầm Nguyễn Phương Thanh Sadra (Wilhelmshaven) 5€. Đoàn Sơn 50€.

***Trai Tăng:** Chi Hội Phật Tử Mannheim 300€. Châu Thị Hiền Thiện Như, Thiện Thảo, Thiếu Đẩu & Thiện Thu 50€. Thiện Nhựt 20€. Diệu Hoa 20€. Nguyễn Hoàng Ngọc 10€. Chu Văn Đến 5€. Minh Quang 20€. Diệu Chơn 10€. Stephane 10€. Diệu Trì 10€. Thông Liên 5€. Quảng Hưng 20€. Diệu Thành & Diệu Lộc 20€. Đồng Phước 10€. Diệu Liên & Diệu Hoa 20€. Phạm Thị Hương, Trí Lan, Lưu Đức & Tôn Đức Huy 60€. Nguyễn Minh Nguyệt 5€. Thiện Huệ Nguyễn Bích Lan 5€. Diệu Hà & Diệu Châu 5€. Bác Thanh Hòa 20€. Nguyễn Peter Đức Anh 10€. Trần Quang Huy 10€. Nguyễn Gia Huy 20€. Hứa Tuấn Vũ 10€. Thiện Hạnh 50€. Nhung, Anh, Quân 5€. Quảng Đạo & Diệu Hoàng 10€. Gđ. Thị Thiện Phạm Công Hoàng 20€. Lê Thị Lan Anh 5€. Trịnh Ngọc Hòa 5€. Trăm Phước Tài 10€. Bác Giác Thiện 10€. Bác Lưu 5€. Tâm Cừ Trương Tôn Châu 10€. Đồng Bạch Nguyễn Thị Liên 10€. Wamel Thêu 10€. Chúc Nguyên Hoàng Lê Quân Do 20€. Đồng Tịnh Nguyễn Thị Minh Sáu 10€. Đồng Ngân Nguyễn Thanh Huy 5€. Đồng Nhã Tiêu Mỹ Lan 5€. Tín Giác Trần Thị Anh 10€. Lê Kim Oanh 20€. Đồng Nguyệt 10€. Nguyễn Thị Hà 10€. Đồng Hoa & Đồng Thanh 30€. Thiện Liên Nguyễn Thị Phương Lý 20€. Đồng Cảnh Đoàn Nhật Xa 10€. Đồng Quang 10€. Thiện Hội 20€. Trần Ngọc Hồng 10€. Anton 10€. Roj Sau Binh 10€. Lý Thu Phương 5€. Diệu Minh 5€. Nhiều Tâm Lưu Khai 10€. Bác Quảng Phước 10€. Từ Tường 10€. Âu Thị Thanh Diệu 10€. Đức Huệ Nguyễn Thị Thiện 10€. Kim Vân 10€. Lưu Kim Châu 20€. Trần Duyệt Thái 10€. Lý Tuyết Trinh 5€. Thiện Giác & Thiện Phúc 10€. Ngô Thị Thanh Thủy 20€. Ngô Thị Thanh Thúy 20€. Thái Định Phương 20€. Ngọc Diệp Kim Chi 30€. Hoàng Kim Hân 10€. Lê Thị Thọ 5€. Nguyễn Thị Lượt 10€. Nguyễn Văn Thắng & Đặng Thị Lý 20€. Bác Mã 5€. Bác Vân 10€. HHHL mẹ Lý Thập Muội 20€. HL Lưu Quang Pd Thiện Chiếu 20€. HL Vương Kim Pd Thiện Thức & HL Từ Quang 20€. Diệu Hiền 5€. Bánh Liễng 5€. Bảo Phúc & Châu Anh 10€. Nguyễn Thị Thu Trang 5€. Ngô Kim Loan 10€. Từ Thu Muối 5€. Thông Giác Trần Tú Anh 10€. Mỹ Hường 10€. Trần Thị Giới 10€. Nguyễn Thị Ngọc Huệ 10€. Trần Thanh Minh 10€. Nguyễn Thị Bích Hạnh 4€. Võ Đức Tuấn 5€. Nguyễn Hoàng Dũng 5€. Lý Thanh Tân 5€. Trần Thị Cơ 5€. Nguyễn Kim Hồng 5€. Thi-Eva Nguyen 5€. Nguyễn Văn Hinh 10€. Nguyễn Văn Ngọc 10€. Bác Diệu Chân 10€. Phạm Thị Kim Hường 5€. Trần Thị Năm 5€. Tâm Ngọc 5€. Quách Huệ Linh 5€. Quách Anh Trí 5€. Phó Thị Thu Giang Pd Như Như Trí Thủy 5€. Bác Hải 5€. Bác Thanh 2€. HHHL mẹ Bùi Thị Sang 20€. Diệu Hạnh Nguyễn Thị Hiền 5€. Đồng Liên 7€. Nguyễn Thảo Nhi 5€. Bác Như Lộc 20€. Từ Hiếu 20€. Trần Thị Cúc 20€. Đỗ Thị Mai Hạnh 10€. Nguyễn Thị Bích Thảo 10€. Trần Thị Minh Tâm 10€. Đặng Thị Ngọc Thủy 5€. Quí Hạnh 5€. Lưu Ngọc Trân 20€. Đồng Ngân 10€. Bé Nguyễn Linh Đa 5,50€. Đồng Tâm Huỳnh Chung Hiệp 50€. Nguyên Hồng 20€. Bà Truyền 20€. Tăng Bích Phân 20€. Gđ. Minh Phát Lý Tấn Vạng 20€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu 20€. Diệu Hiền Trần Thị Kim Thảo 20€. Đồng Giới Nguyễn Thị Thu 20€. Diệu Thới Phạm Thị Ngọc Loan 10€. Nguyên Tuệ 20€. Huệ Nghiêm 10€. Thiện Hảo 10€. Thiện Phận & Thiện Như 20€. Thiện Huệ 10€. Nguyễn Trường Giang 10€. Khương Vinh Hùng 5€. Lê Thị Quyện 10€. Nguyễn Phương Nội 10€. Năm Cà Mau 10€. Đồng Liên 20€. Trần Thị Hồng 10€. Thiện Mỹ & Diệu Vân 20€. Diệu Hương Lý Thị Hoa 20€. Đồng Phước Bùi Thị Lan 20€. Bác Sáu 10€. Gđ. Thiện Bảo 20€. Gđ. Tuấn & Vân 20€. Gđ. Hà Phương 10€. Gđ. Đồng Nhã 20€. Thiện Hỷ 10€. Huệ Hảo 10€. Thiện Kim Nguyễn T.T. Vân 20€. Quảng Ngộ & Diệu Hiền 50€. Minh An Nguyễn Tất Thắng 5€. Võ Minh Truyền 5€. Thiện Đức & Diệu Phước 10€. Nguyễn Thị Luân 5€. Phạm Thị Út 5€. Bùi Dũng 10€. Đào Thị Chiến 10€. Diệu Phong Lê Thị Thu Thủy 10€. Diệu Thu Bùi Thị Thu Thủy 10€. Diệu An Việt Quốc Thúy Nhung 10€. Lê Thị Hải 20€. Đường Đức Huy 5€. Mai Pd Đồng Chi 10€. Bác Diệu Tâm 20€. Hưng Nguyện 10€. Nguyễn Thị Tám 10€. Thiện Tâm 20€. Nguyễn Thị Tú 5€. Hương Pháp 10€. Hương Lạc 10€. Hương Tú 20€. Trần Thị Sâm 10€. Tôn Thất Ken 20€. Thục Giác 20€. Diệu Hương Võ Toàn Trung 20€. Hoàng Tín Võ Toàn Trung 50€. Nguyên Quế 10€. Đỗ Viết Hùng & Minh Fugger 20€. Thiện Định 10€. Diệu Hạnh 10€. Quảng Thượng 20€. Quảng Thiện Bảo Đỗ Thị Ngà 10€. Diệu Hạnh Lê Thị Dư 10€. Nguyễn Ellen 5€. Diệu Lượng Trương Thị Hường 20€. Trần Thị Minh Châu 5€. Dương Ngọc Anh 5€. Priang May Sang 5€. Yen 5€. Đinh Thị Thúy Hiền 10€. Lê Thị Thanh Thu 5€. Fisder 5€. Đoàn Thị Huệ 5€. Dương Huy Bách 10€. Hồ Thị Thúy Hằng 6€. Diệu Tâm 10€. Bùi Thị Thúy 10€. Thiện Ý Lê Thị Tỳ 89€. Nguyễn Danny 10€. Trương Phú An 50€. Lưu Thảo Vy 20€. Châu Văn An 2€. Chơn Tính Liêu Vĩnh Đạt 10€. Hoa Giác 10€. Trần Thị Khỏe 10€. Phạm Thảo Linh & Phan Thu An 10€. Diệu Hạnh 15€. Bác Hồng 5€. Trần Thanh Việt 5€. Nguyễn Thị Kim Loan 5€. Đỗ Thị Yến 10€. Diệu Đạo 10€. Bé Ngô Đức Minh 4€. Trung Diệu & Trung Châu 10€. Đồng Ngọc 20€. Vũ Đình Thanh 20€. Ching Manh La 2€. Mỹ Hạnh Diệu Phúc 10€. Sáu Pd Đồng Độ 10€. Chú Sơn 5€. Trần Hữu Nhơn 10€. Trần Hữu Kính 10€. Trần Ngọc Tuyết 20€. Hoạch Chí Linh 20€. Nguyễn Thị Trường 20€. Đỗ Văn Lợi 20€. Nguyễn Thị Vân 20€. Nguyễn Thị Na 10€. HHHL Đồng Thoát Trần Duyệt Hùng 20€. Diệu Hòa 20€. Diệu Yên 20€. Diệu Mỹ 10€. Quảng Hiếu 10€. Dương Yến Thanh 20€. Đức Hợp Lâm Thị Nhị Diện 50€. Lâm Phúc Trình 50€. Gđ. Nguyễn Lương, Đồng Diệp, Đồng Pháp, Đồng Trí & Đồng Thoại 150€. Hồng Dũng Trần Thị Kim Lang 20€. Gđ. Phụng & Dũng (Garbsen) 10€. Gđ. Đồng Liên Tạ Ngọc Hoa (Wedel) 50€. David Ruschenbusch (Wolfsburg) 10€. Huỳnh Hải, Huỳnh Kim Pd Tường Thoa, Huỳnh Bạt Phụng, Huỳnh Việt Thành, Lâm Nhật Phượng, Huỳnh Bạch Tuyết... (Bremen) 70€. Hoàng Dật (Việt Nam) 10€. (Norden): Ngô Hồng Phong 10€. Kiều Ngọc Hương 10€. Dong A Duc (Lingen) 10€. (Berlin): Chúc Hằng 20€. Diệu Hà 10€. Nguyên Trí 30€. (Hannover): Đồng Kim Ngụy Minh Thúy 20€. Thiện Phú Lê Thị Bích Lan 20€. Diệu Phẩm 10€. Diệu Ngọc Nguyễn Thị Thu 15€. Thiện Ý Lê Thị Tỳ 100€. Diệu Cần Nguyễn Thị Tiến 30€. Giác Thọ 50€. Võ Thanh Thi 10€. Nguyễn Lan Hương 5€. Trương Thành Tín 20€. Đồng Nguyệt Đặng Thị Minh 10€. Gđ. Thiện Ý 200€ cầu an Thiện Ý Lê Thị Tỳ. (Springe): Diệu Nữ 20€. Huỳnh Văn Hồng & Chánh Đức Quang 20€. (Danmark): Nguyễn Khoa Tuấn Pd Tâm Tú 26€. Nguyễn Thị Sanh 66€. Minh Thông Điền Văn An (Leverkusen) 10€. Duyên Ngọc Hàng Ngọc Hoa (Rheine) 20€. (Köln): Thu Khuê 10€. Đồng Xuyến Điền Kim Thoa 10€. (Laatzen): Bác Viên Tuyết 80€. Nguyễn Tuấn Anh (Tiệp) 20€. Phước Ngọc Ngụy Xu Keo (Göttingen) 10€. (Düsseldorf): Nguyễn Thị Thân 20€. Hồng Nhật Quang 5€. Helene Antony Do 30€. Gđ. Đồng Phước Phạm Thị Lanh (Bielefeld) 100€. Thiện Hữu Đỗ Thái Bằng (Seelze) 50€. Nguyễn Thị Thanh (Usla) 30€. Diệu Hạnh (Hamburg) 25€. Đồng Học (Essen) 30€. Nguyễn Thị Minh Hằng (Oldenburg) 20€. (Wuppertal): Gđ. Diệp Văn Sơn 50€. Hồng Gia Nghi 40€. Nguyễn Hữu Mừng Chi 10€. Đồng Vân Trần Thúy Hương (Cloppenburg) 20€. (Wilhelmshaven): Đồng Quang Nguyễn Kenny Huy 20€. Thọ Thảo Đỗ Trung Hiếu 10€. Thọ Đức Đỗ Đức Huy 10€. Đồng Tuệ Đoàn Thoại 20€. (Aurich): Chúc Phục Võ Ngọc Thịnh 50€. GĐPT Minh Hải 50€. Tiểu Tử Thái Viên Thành 20€. Đức Độ Thái Tất Đạt 15€. Nguyễn Hồng Ân 15€. Nguyễn Thị Trâm 15€. Danh Đỏ Pd Đức Hỷ 15€. Diệp Huỳnh (Winelnden) 200€. Tôn Nữ Kim Oanh (Bonn) 100€. Nguyễn Lê Hoan (Königswinter) 50€. Cao Việt Đức (Frankfurt) 20€. Gđ. Lê Thị Kim Huyên (Nürnbreg) 20€. Phan Thị Mai (Rethen) 20€. (Adelebsen/Göttingen): Đồng Diệp Diệp Thị Muối 20€. Gđ. Đồng Thành Dương Minh Chí 20€. (Lüneburg): Tôn Trinh Huỳnh Kiết Ngọc 100€. Dương Siêu Pd Ngọc Huệ 30€. Nguyễn Thanh Trường (Erlangen) 20€. (Karlsruhe): Thiện Thọ Trần Thị Xê 100€. Vũ Thị Minh Hằng 20€. Nguyễn Kinh Sơn & Lê Huỳnh Ngọc Thể (Ludwigsburg) 100€. Phạm Thị Thảo (Dormagen) 10€. Thúy Bích Tôn Mỹ Lệ (Saarbrücken) 50€. - Thiện Bạch (Trier) 50€. Thiện Thanh (Saarbrücken) 100€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ẩn danh 299,90€.

*** TỪ THIỆN:** *-Cô nhi, Cùi, Mù & Dưỡng Lão*: Nguyễn Văn Vũ 500€. Nguyễn Văn An 100€. Ẩn danh 20€. Ẩn danh 20€. Vương Khải Trường 20€. Hiền Nguyễn Krüger 10€. Lê Thị Hải Yến 15€. Thiện Hỷ 100€. Vũ Thị Sáu 10€. Diệu Yên 10€. Ngu Anh Vinh 20€. Hồng Dũng Trần Thị Kim Lang 20€. Diệu Linh (Mulhouse/ France) 40€. Nguyễn Văn Thạch (Plochingen) 10€. Trương Nam Long (Düren) 20€. Thiện Hiếu Komm, Larry Ngọc (Göttingen) 30€. (Bad Pyrmont): Thị Trang Kleinsor 20€. Felicia Trịnh 10€. Nguyễn Thanh Tý (Recklinghausen) 100€. Nguyễn Kinh Sơn & Lê Huỳnh Ngọc Thể (Ludwigsburg) 100€.

-Giúp người nghèo: Phạm Minh Hoàng 20€. Trần Thị Dần (Nordhorn) 20€. Nguyễn Thị Kim Huê (Rodenberg) 30€.

-Nồi cháo tình thương: Đồng An Trần Thị A 10€. Hồng Dũng Trần Thị Kim Lang 20€. (Belgique): Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên 20€. Phạm- Nguyễn Thị Thu Thủy 50€.

-Mổ mắt: Dương Thị Đầm (Nordhorn) 15€. Thiện Hiếu Komm, Larry Ngọc (Göttingen) 30€. Elly & Jenny (Giessen) 50€. Đồng An Trần Thị A 10€. Hồng Dũng Trần Thị Kim Lang 20€. Phạm Văn Thắng (France) 20€.

-Xe lăn: Dương Thị Đầm (Nordhorn) 10€.

-Phóng sanh: Nguyễn Thu Hồng (Donaueschingen) 20€. Đồng An Trần Thị A 10€. Diệu Mỹ 10€. Quảng Hiếu 10€. Nguyễn Ngọc Điệp & Trần Quang Tuệ 10€. Điền Văn An (Leverkusen) 30€. (Nordhorn): Gđ. Phạm & Hồ 10€ HHHL Bà Walburga Schleper - Lingen. Nguyễn Văn Tới 10€.

*** Trung Tâm Nghiên Cứu & Tu Học Viên Giác:** Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 20€. Eddie Ebert (Heo công đức) 25€. Nguyễn Viết Tấn & Nguyễn Thị Thu Thủy (Celle) (Heo công đức) 95€. Thiện Hiếu Komm, Larry Ngọc (Göttingen) 20€.

***Học bổng Tăng Ni:** *-Việt Nam*: Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 20€. Ẩn danh 30€. Elly & Jenny (Giessen) 50€.

***Hương linh ký tự:** Gđ. Nguyễn Thị Thân 90€ HL Nguyễn Thị Thân. Gđ. Thiện Tấn & Đồng Diệp 10€. HL. Diệu Trân Phạm Thị Côi & Phúc Chúng Nguyễn Đình Đối 10€. Gđ. Lý Hiếu Thương 20€. Võ Thị Kim Loan (Dorsten) 100€. Trần Thúy Lan (Pforzheim) 25€ HHHL bà ngoại Huỳnh Thị Hiền và anh Trần Bình Tuyền. Đồng Thuận Phạm Thị Thảo (Dormagen) 30€ HHHL Thiện Nam Hoàng Nguyên Hai. Hoàng Ngọc Phương (Schweiz) 50€ HHHL Thiện Nam Hoàng Nguyên Hai. Nguyễn Thị Liễu (Oldenburg) 20€. Nguyễn Thanh Tý (Recklinghausen) 100€. Thông Hiếu Nguyễn Sophia & Đồng Trầm Nguyễn Phương Thanh Sadra (Wilhelmshaven) 5€. Phùng Thị Mộng Điệp (England) 622,96€. Trương Văn Tính (Koblenz) 20€. Trương Kim Nam (Hachkenburg) 10€ HHHL cha mẹ. Gđ. Phạm & Hồ (Nordhorn) 20€ HHHL Bà Walburga Schleper - Lingen.

*** Gian hàng:** (Tiếp): Cô Phương (Rau) 75€. Quốc Anh (Rau) 75€. Tuấn Anh (Trái cây) 200€. A. Hùng (Rau) 100€. Bác Phong (Quần áo) (Laatzen) 130€. F. Fischer (Quà tặng) (Hannover) 50€. C. Bảy (DVD) (Wilhelmshaven) 120€. A. Biên (Rau) (Osnabrück) 75€. C. Luyện (Rau) (Chemnitz) 50€. A. Bách (Đồ khô) (Leipzig) 550€.

*** Quảng Cáo:** Trinh Bon 280€. Mai Lam 1400€. Sino-Deco Einrichtung GmbH 350€. Kim Nguyen GmbH 530€. Trương Ngọc Đức 280€. Dương Thị Nhung (China Rest. Peking) 65€. KT Consulting & Service GmbH 280€. East Sea Travel & Air Service GmbH 790€.

TU VIỆN VIÊN ĐỨC

*** Tam Bảo:** ĐH. Nguyễn Anh Giang 10€. Lê Nguyên Trương 30€. Phạm Thái Hùng 5€. Nguyễn Thanh Nhã 20€. Huỳnh Mỹ Kiên 50€. Bành Hên 20€. Trung Viet Lai & Thi Phuong Lo 20€. Đinh Đức Vũ 15€. Trần Hoàng Minh 30€. Kim Loan Lam Thi Maier 10€. Chu Bội Lan 20€. Minh Hữu & Đồng Thoát 30€. Gđ. Trương Ngọc Trai 50€. Quách Văn Khương & Lâm Ngọc Nhung 50€. Phạm Thị Anh Phương 10€. Lam Tran Hung & To Thi Tuoi Huyên 40€. Nguyễn Thị Mai 30€. Bùi Anh Tuấn & Thomas Tú 15€. Nguyễn Thanh Dung 10€. Gđ. Lương Văn Du 50€. Kiều Anh 5€. Nguyễn Lệ Phấn & Nguyễn Văn Dũng 20€. Nhựt Trọng & Thiện Nguyệt 100€. Hồi hướng cho mẹ Lê Thị Biếc 20€. Ngọc Hạnh & Nam Dương 100€. Fam Rammelspacher & Fam. Wong 10€. Noah Grasberger 2€. Nhuận Thanh & Nhuận Diệu 15€. Johanna 5€. Khung - Xiếu - Khánh – Phương 50€ cầu siêu cứu huyền thất tổ. Gđ. Nhuận Tâm Lưu Kha Thu Hương 65€. Võ Đình Trọng Hệ 30€. Nguyễn Văn Thắng & Văn Thị Huệ 50€. Pt. Tường Hằng 50€. Vạn Phúc (Kim Ngân) & Vạn Tuệ (Mạnh) 50€. Trần Thị Huệ 20€. TTH, ĐHH & EMT 10€. Lâm Văn Hải 25€. Hai Bui & Chung Nguyễn 10€. Trần Thị Mai Lan 10€. Gđ. Trương Mẫn 20€. Diệu Hạnh Nguyễn Thị Đức 50€. Thiện Tâm Phú Thị Lê 10€. Trần Văn Uy 5€. Gđ. Dương Thị Thanh Thủy 50€. La Ngọc Lâm, Nguyễn Thị Vân Anh, Hoàng Anh, Hoàng Trú & La Ngọc Anh 50€. Vạn Kim Nguyễn Thị Thiên Hương, Vạn Tịnh Nguyễn Bích Thủy, Vạn Dung Vũ Thị Kim Toàn, Diệu Minh Tâm Đàm Thị Hằng, Lim Siêu Lỳ & Vạn Thuận Phạm Thị Hiếu 60€. Diệu Hòa Lương Thị Hảo 50€. Jasper Khoa Bùi Thị Thu Hằng & Jasper Nguyễn Nam 50€. Quảng Nhựt & Diệu Bảo 50€. Nguyễn Thị Kim Cúc 230€. Gđ. Trương Văn Tân 20€. Thiện Tín Hồ Tân Tiến 20€. Phan Văn Hữu 50€. Bùi Thị Duyên 20€. Nguyễn Hồng Ngọc 100€. Phạm Huỳnh Mai 20€. Pt. Thọ Vũ 20€. Phạm Thị Hương 15€. Trần Thị Tân 20€. Nguyễn Văn Thanh Hai, Đặng Thị Thu Sương & Nguyễn Văn Đức 20€. Chu Thế Hậu, Lương Thị Miến, Lương Tuấn Anh, Mạnh Tuấn & Thu Huyền 20€. Thiện Tuệ & Thiện Vỹ 50€. Đồng Phúc Nguyễn Bá Lộc & Đồng Hậu Lê Thị Huê 20€. Huỳnh Vĩnh Phát 50€. Huỳnh Thị Đại 50€. Gđ. Thái & Yến 5€. Nguyễn Văn Cường 50€. Đỗ Thị Minh Thuận 10€. Pt. Diệu Hà 20€. Phạm Thị Hoài 20€. Trần Thị Kiều Nga 10€. Fam. Giang Lu 20€. Lâm Bung Hoàng 20€. Duy & Vi 10€. Nguyễn Thị Ngọc Lan 20€. Nguyễn Huy Vượng 20€. Chơn Phước Huệ Dương Huỳnh Lan 20€. Lim Kar Hean 20€. Nhật Liên 20€. Lo Van Hội, Trần Thị Hợi, Lo Van Tu & Hứa Mộng Tuyền 30€. Fam. Som Vang Vilaysanne Leng 70€. Riam, Jessica, Benji, Fermenda, Amandus, Gertrud & Christoph 10€. Từ Tịnh Pháp Phan Thị Phương Đài & Thiện Mãn Đào Đức Vượng Minh 100€. Gđ. Vạn Xuân Nguyễn Điền Thu 50€. Ngọc Linh Trương Thị Túy Hồng 20€. Quang Tính Quách Kim Trinh 20€. Kim & Thạnh và các con 50€. Nguyễn Chí Thái & Dương Thị Bích Hiền 20€. Vạn Tường 50€. Vạn Duyên 50€. Châu Thị Thu Lan 20€. Diệu Phương 30€. Gđ. Phạm Thanh Thế 10€. Phan Ngọc Nga 15€. Vietnam House in Nonnenhorn 100€. HL. Đồng Sả Ong Cẩm Tý 300€. Ong Thu Hằng 30€. Ong Lệ Hiền 30€. Thu, Kim & Ong Lệ Hiền 100€. Phi cùng anh chị em Áo & Thụy Sĩ 100€. Ẩn danh 10€. Vạn Tâm Nguyễn Việt Khởi, Vạn Tường Hoàng Thị Vân & Nguyễn Việt Đức 50€. Nguyễn Thị Lành 50€. Pt. Tường Thanh 20€. Khóa Huấn Tu Tịnh Độ 770€. Huỳnh Vĩnh Phát (Khóa tu Phật Pháp AC 28) 100€. Đồng Ngọc Đào Thúy Uyên 250€ định kỳ. Thanh Hương Bauer 20€. Nguyễn Anh Giang 10€. Phạm Thái Hùng 5€. Nguyễn Thanh Nhã 20€. Huỳnh Mỹ Kiên 50€. Nguyễn Thị Minh Nguyệt 120€. Trần Hoàng Minh 30€. Bành Hên 20€. Trung Viet Lai & Thi Phuong Lo 20€. Đinh Đức Vũ 15€. Kim Loan Lam Thi Maier 10€. Thúy Trần (Diệu Ngọc & Quảng Tâm) 20€. Trần Thị Nga 10€. Trần Thị Nở 20€. Nguyễn Tuyết Xinh 30€. Đỗ Văn Vinh & Phùng Thị Hằng 10€. Quách Thị Phương 30€. Thanh Hương Bauer 20€. Trương Đình Trang & Trương Thị Mỹ Dung (Albstadt) 30€. Gđ. Võ Thị Bích Thủy (Ansbach) 50€. (Biberach): Hoàng Sang Lưu 20€. Trần Thị Hồng 20€. Hoàng Nguyên 10€. Phạm Thị Thu Hương (Bietigheim) 10€. Gđ. Trần Thị Hồng Vân & Hoàng Sỹ Hùng

https://tieulun.hopto.org

(Blaustein) 20€. Tâm-Giang-Châu (Dauchingen) 20€. Gđ. Thinh Minh (Dietenheim) 30€. Gđ. Thành Hoài (Deizisau) 110€. Hồ Thị Lô (Deggingen) 20€. Trần Văn Hưng (Ebersbach) 30€. Phạm Minh Thu (Echtedingen) 20€. Lê Hoàng Ly (Elchingen) 50€. (Eislingen): Trang Văn Huy 30€. Huỳnh Thị Minh Phương 20€. Fam. Schöbel 20€. (Friedrichshafen): Nguyễn Thu Hương 5€. Gđ. Nguyễn Minh Toàn 20€. Gđ. Lê Thị Vy 20€. Ong Thị Ten 50€ HHHL Ong Thị Tý. Lê Thị Oanh 30€. (Giengen): Fam. Dung Meißner 50€. Fam Dao & Chu 20€. (Geislingen): Mạch Kiến Thành 10€. Phạm Hùng Dũng 30€. Vạn Hải Nguyễn Thu Hà (Gilehing) 20€. Phạm Thái Nhật Long & Phạm Thái Phi Long (Günzburg) 50€. Nguyễn Văn Bình (Gundelfingen) 20€. (Göppingen): Nguyễn Tiến Truyết 50€. Lê Thị Kim Thu 70€. Huệ Quang Vũ Quỳnh Hoa 50€. Lim Sieu Ly (Freising) 20€. Gđ. Giới Đức (Fürstenfeldbruch) 20€. Gđ. Liêu Minh Đại (Heidenheim) 30€. Hoàng Thị Bích Hằng & Nguyễn Tôn Hưng (Illertissen) 10€. Nguyễn Xuân Giảng (Kirchheim Unter Teck) 20€. Fam. Nguyễn Duy Đô & Nguyễn Thị Liên (Kirchheim am Neckar) 50€. (Lindau): Lan Chi Pd Diệu Kim 20€. Mai & Mami 20€. (Lindenberg): Gđ. Nguyễn Văn Trương & Lâm Thị Thu Học 50€. Trần Thị Mùa 20€. Gđ. Vũ Văn Hưng 20€ HHHL Nguyễn Văn Thỉnh, Nguyễn Thị Tuyến & Vũ Tiến Đạt. Dương Thị Thanh Pha (Lustenau) 20€. (Memmingen): Nguyễn Thị Phú 30€. Hà Thu Lan 10€. Gđ. Bạch Kỳ Sơn & Vũ Thị Thanh Thúy 100€. Huỳnh Thị Hòa (Mindelheim) 20€. (München): Bùi Văn Dư 30€. Vạn Tịnh Lê Thủy Tiên & Vạn Tường Lê Linda 20€. Nguyễn Thị Định 20€. Mai Thị Phương 30€. Nguyễn Tố Tâm 50€. Cao Thị Phương 10€. Hồ Thị Thanh Mai 20€. Nguyễn Đình Phơn 20€. Dương Thị Thành 10€. Gđ. Vạn Ngọc & Vạn Thịnh 10€. Nguyễn Thị Hằng 20€. Vạn Bảo Nguyễn Bích Ngọc 20€. Gđ. Nguyễn Văn Thắng 20€. Gđ. Vạn Hoa (Phổ Bảo) & Vạn Huệ 50€. Trần Thúy Ngà (Neukirch) 10€. (Kempten): Nguyễn Thị Lộc & Chu Văn Tuấn 50€. Gđ. Thảo Lương 70€. Phương Thị Thủy 20€. Nguyễn Trọng Quý & Nguyễn Thanh Hương 50€. Huỳnh Thị Mỹ Dung 50€. Nguyễn Thị Thu Hà 20€. (Konstanz): Nguyễn Thị Hưng 50€. Phan Thị Lan & Hà Thanh Tươi 30€. Trần Thị Hồng Thanh 100€. Mai Thị Ngọc 20€. Trần Mỹ Linh 50€. Trần Thị Yến 10€. Pt. Diệu Thơm 50€. (Ravensburg): Cao Kim Ngát 20€. Phụng Dietrich 20€. Pt. Giai Nhẫn 20€. (Reutlingen): Chu Minh Nguyệt 20€. Nguyễn Thị Thu Thanh 20€. Diệu Tường Dương Thị Nhiễu & Nguyễn Văn Bé 30€. (Ulm): Võ Thị Thùy Linh, Nguyễn-Võ Bảo An & Nguyễn Đình Thạnh 100€. Vũ Thanh Hương 30€. Lê Tuấn Nghĩa 80€. Đinh Thị Liên 50€. Trần Thị Hai Chinh con Trần Đức Việt David 50€. Vũ Thanh Hương & Nguyễn Anh Tuấn 50€. Nguyễn Bá Sơn 20€. Nguyễn Trọng Tiến & Nguyễn Thị Kim Thoa 20€. Nguyễn Thị Thanh Hằng 20€. Nguyễn Thanh Toàn, Nguyễn Thị Lụa, Nguyễn Phúc Minh & Nguyễn Minh Châu 50€. Nguyễn Thị Phấn 10€. Nguyễn Thị Mai (Neu Ulm) 30€. Gđ. Hồ Thị Hạnh (Uhingen) 20€. (Schorndorf): Trần Thị Thoa 20€. Nguyễn Tấn Dõng 10€. Trương Quốc Việt (St. Georgen) 30€. Franz-Schubert (Botnang/Stuttgart) 50€. (Stuttgart): Huệ Liên Thủy 10€. Nguyễn Xuân Thủy, Trần Thị Hương & Nguyễn Xuân Phong 20€. Đỗ Tín & Đỗ Bích Giao 20€. Phạm Kim Oanh 20€. Thúy Loan & Hưng Tùng (Spaichingen) 50€. (Schwäb-Gmünd): Tô Thị Tươi Huyền 10€. Hà Weiheumaier 30€. Harms Nghiêm Ngọc Phụng (Taufkirchen) 30€. Trần Thị Bích (Pfullingen) 20€. (Wangen): Trần Trang Vy 20€. Phạm Kim Nhung 20€. Nguyễn Thị Hoa 50€. Nguyễn Thanh Duy 20€. Nguyễn Thị Ninh 20€. Gđ Ngô Văn Chia & Hồ Thị Thu Hồng (Österreich) 30€. (Schweiz): Võ Bá Cường 20€. Lê Thị Hồng Ngọc 50€. Giác Xuân 8€. Pt. Tịnh Hạnh 8€. Egzon Mehmeti 8€. Mã Tiến Diệp 44€. Ẩn danh 16€. (Villingen): Hoàng Thu Lan 20€. Trần Thị Thanh Hương 40€. Đặng Tiến (Stockach) 20€. (Gossau): Nguyễn Sơn 88€. Dương Thị Thanh Xuân 44€. Lý Tố Uyên (St.Gallen/Schweiz) 44€. Tâm Huệ Nguyễn Thị Duyên (Belgique) 20€.

***Trai Tăng:** (Áo): Nguyễn Minh Hoàng 50€. Lê Đình Khải 20€. Gđ. Trần Ngọc Sáu 20€. Gđ. Chú Thím Bền 50€. Gđ. Lý Quốc Tuấn 20€. Chị Thủy 10€. (Đức): Đồng Hải 50€. Maik 30€. Đồng Ngọc Đào Thúy Uyên 50€. Gđ. Hồ Thị Lô 10€. Anh Khánh & Chị Phương 30€. Ẩn danh 50€. Đồng Phúc & Đồng Hậu 10€. Đồng Phước & Đồng Trí 10€. Anh Bành Hên Phục Dược 10€. Anh Chị Khung & Xiếu 50€. Thiện Đức 30€. Gđ. Trường Âu 20€. Diệu Hòa Lương Thị Hảo 10€. Gđ. Nguyễn Lệ Phấn 10€. Gđ. Nguyễn Văn Dung 10€. Gđ. Nguyễn Anh Thư 10€. Trương Minh Bảo 10€. Kevin Dinh 5€. Huỳnh Thị Đại 20€. Trịnh Bích Lan 20€. Diệu Như Phạm Kim Nhung 10€. Trương Đình Trang 20€. Thiện Tín Hồ Tấn Tiến 20€. Phạm-Thái Nhật Long 10€. Nguyễn Thị Phan 10€. Chu Thị Minh Hiền 10€. Meißner 10€. Phạm Văn Uyển 10€. Phạm Thị Tuyết Hồng 43€. Minh Phước 50€. Vũ Thị Hồng 20€. Gđ. Phương & Việt 20€. Trần Thị Tân 20€. Xuân Lan 100€. Ẩn danh 20€. Tống Công Thành 40€. Nguyễn Thị Út 20€. Huỳnh Ngọc Lê 10€. Vũ Thanh Hương 20€. Ẩn danh 30€. Ẩn danh 20€. Thiện Hương 20€. Thúy Quỳnh 20€. Nguyễn Bá Lam Tân 5€. Thiện Hoàng 20€. Thiện Học 5€. Bảo Hoa Nguyễn Thị Liên 20€. Trang Văn Huy 20€. Phan Thị Cẩm Hồng 20€. Phan Ngọc Nga 10€. Huỳnh Nhung 20€. Ẩn danh 10€. Phụng 10€. Lan Duyên 20€. Trương Như Phụng (Đức) 10€. (Thụy Sĩ): Gđ. Trần Mười 20€. Nhuận Tâm Nguyễn Văn Long 30€. Nguyễn Như Thị Chiến Sơn 50€. Sơn & Tâm 20€. Ẩn danh 10€. Ẩn danh 17,5€. Gđ. Chị Nhung 5€. Phan Thị Hiếu 10€. (Stuttgart): Ẩn danh 20€. Trung Hải 20€. Ngân 20€. Thanh 20€. Ẩn danh (München) 10€. Quang Tính Quách Kim Trinh (Konstanz) 20€.

* **Danh sách quý Đạo Hữu & Phật Tử cúng dường thực phẩm và bánh trái** : Cô Hạnh Trang (Reutlingen) Bánh da lợn. Chiêm Thị Hiền (Stuttgart) 100 bánh ú đậu. Đồng Vị (Ludwigsburg) chả giò, bún bì, ớt sa tế, mắm ruốc & bún Huế. Tuyết Sinh (Ulm) 40 kg cháo quẩy, 15 kg bánh tiêu & bánh bò. Tuyết Sinh & Vi 300 bánh giò. Tâm Tịnh Phổ & Tâm Thủy (Ulm) Bánh cuốn, 170 bánh ú lá tre, 215 bánh ú, bánh tẵm khoai mì. Ngọc Điệp (Ulm) 160 bánh xu xê, 170 bánh ít đậu. Ngọc Điệp (Áo) Nước suối, nước ngọt & cà phê. Út Bánh (Áo) 102 bánh bía. Nguyễn Văn Bình (Áo) 195 bánh bao. Phan Thị Nhung (Áo) 60 bánh ú đậu. Đinh Thúy Hằng (Áo) Sương sa hột lựu. Ong Thị Ten (Friedrichshafen) (FN) 15 kg bánh tiêu. Cẩm Vốn (FN) mắm thái, xôi vò & xôi gấc. Kim Xiếu (FN) Chè đậu trắng. Huỳnh Ánh (FN) Bì. Kim Viên (FN) Bánh bèo. Quách Phương (FN) Bánh bao chỉ, cốm giẹp, bánh lọt & chè táo sọn. Quách Khánh (FN) Thực phẩm Á Châu. Huệ Thắng 2 mâm bánh cuốn. Huệ Lộc 540 bánh cam. Trà (Lindau) 1 karton dầu ăn.

***Phật Đản**: Maier Dieter 10€.

*
* *

Khi chuyển tịnh tài cúng Chùa, xin quý vị vui lòng ghi vào nơi (Verwendungszweck = mục đích cho việc gì) để văn phòng dễ làm việc. Quý vị ở xa ngoài nước Đức cũng có thể gửi tiền mặt hoặc Check trong thư, có thể gửi thường hoặc bảo đảm về chùa. Xin thành thật cám ơn quý vị.

Tất cả mọi sự Cúng Dường định kỳ hoặc những lễ lạc khác cho Chùa, quý vị đều có thể lấy Giấy Khai Thuế lại (bằng tiếng Đức) để cuối năm quý vị có thể khai khấu trừ thuế với Chính Phủ. Quý vị nào cần, xin liên lạc về Chùa qua: **Email: buero@viengiac.de**, thư hoặc điện thoại, cho đến cuối tháng 4 mỗi năm; chúng tôi sẽ gửi giấy đến quý vị.

Quý vị chuyển tịnh tài về Chùa, xin chuyển vào Konto như sau:

1. Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche e.V (*)
BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover – Germany
(Ngân hàng báo mỗi ngày)
(*) có thể viết tắt : C.V.B.D.

2. Pagode Vien Giac
BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE75 2507 0024 0870 3449 00
Deutsche Bank Hannover
(Ngân hàng báo mỗi tháng)

Ngoài ra Tu Viện Viên Đức ở Ravensburg có số Konto như sau:

3. Kloster Vien Duc
BIC: SOLADES1RVB
IBAN: DE53 6505 0110 0111 3020 68
Kreissparkasse Ravensburg

Ngôi Chùa thành tựu và phát triển được hay không là nhờ vào sự hỗ trợ từ vật lực cũng như tinh thần của quý Đạo Hữu và Phật Tử xa gần. Vì thế chúng tôi xin kêu gọi quý vị hoan hỷ đóng góp phần mình vào việc chung trên để ước nguyện của chúng ta thành tựu viên mãn.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát

Ngày..... tháng ..... năm 20.....

Phiếu ủng hộ báo Viên Giác

Số hiệu độc giả (SH) .....
Họ và tên : .....
Địa chỉ : .....
.....
.....
Tel./Email : .....
Số tiền : .....
Giấy chứng nhận khai thuế : Có ☐ Không ☐
Độc giả mới ☐ Độc giả cũ ☐

Nếu thay đổi địa chỉ nhận báo, xin ghi rõ địa chỉ cũ dưới đây :

.....
.....
.....

C.V.B.D. *
BIC: DEUTDEDBHAN
IBAN: DE22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover
(Mỗi ngày ngân hàng báo một lần)
*** (Congr. d. Ver. Vietn. Buddh. Kirche e.V)**

https://tieulun.hopto.org

VIÊN GIÁC

TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO
VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỴ NẠN
TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC

Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnam-Flüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland

CHỦ TRƯƠNG (HERAUSGEBER)

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e. V.
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover - Deutschland

SÁNG LẬP CHỦ NHIỆM

Hòa Thượng Thích Như Điển

CHỦ BÚT

Phù Vân Nguyễn Hòa

QUẢN LÝ TÒA SOẠN

Thị Tâm Ngô Văn Phát

BAN BIÊN TẬP & CỘNG SỰ VIÊN

HT.Thích Như Điển - Trần Đan Hà - Quỳnh Hoa - Từ Hùng Trần Phong Lưu - Phan Ngọc - Hồng Nhiên - Thiện Căn Phạm Hồng Sáu - Thị Tâm - Phù Vân - Trương Ngọc Thanh - Lê Ngọc Châu - Quảng Trực Trần Viết Dung. Nguyên Đạo.

❁

Tùy Anh (Đức) – Hoang Phong (Pháp) - Người Giám Biên (Đức) - Đông Phương Mai Lý Cang (Pháp) - Trần Thị Hương Cau (Đức) - Trần Thị Nhật Hưng (Thụy Sĩ) - Vi Vi Võ Hùng Kiệt (Mỹ) - Tuệ Nga (Hoa Kỳ) - Phan Hưng Nhơn (Đức) – Sư Huynh Hà Đậu Đồng (Đức) – Lương Nguyên Hiền (Đức) – Nguyên Hạnh HTD (Đức) – Hoa Lan (Đức) - TS. Lâm Như Tạng (Úc)- Nguyễn Thùy (Pháp) - Trần Thế Thi (Đức) - Nguyễn Quý Đại (Đức) - Huỳnh Ngọc Nga (Ý) – Thi Thi Hồng Ngọc (Đức) – Phương Quỳnh (Đức) - Song Thư (Thụy Sĩ), – Cư sĩ Liễu Pháp (Hoa Kỳ) - Dr. Tôn Thất Hứa (Đức), DVM. Nguyễn Thượng Chánh (Canada), Dr. Thái Công Tụng (Canada).

KỸ THUẬT ẤN LOÁT (Layout)

Trung Tâm VHXHPGVNTN tại CHLB Đức

CỘNG SỰ CỘNG TÁC CỦA (Mitwirkung von)

Hội Phật Tử VNTN tại Cộng Hòa Liên Bang Đức
Vereinigung der Buddhistische-Vietnamflüchtlinge i. d. BRD

TÒA SOẠN

Trung Tâm VHXHPGVNTN tại CHLB Đức
Vietnamesisch-Buddhistisches Sozio-Kulturzentrum i. d. BRD
c/o Chùa Viên Giác
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannoverc
Tel. 0511 - 87 96 30 . Fax : 0511 - 87 90 963
Homepage: http://www.viengiac.de
E-mail : info@viengiac.de
E-mail : baoviengiac@viengiac.de
E-mail : vongatuong@yahoo.de

VIEN GIAC erscheint 6 mal jährlich

- Viên Giác phát hành mỗi 2 tháng vào những tháng chẵn. Nhằm mục đích phục vụ lợi ích cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Đức Quốc trên mọi mặt.
- Viên Giác bảo tồn và phát huy truyền thống Văn Hóa Phật Giáo và Dân Tộc Việt bên cạnh những sinh hoạt Tôn Giáo, Xã Hội hoàn toàn không có tính cách thương mại, tuy nhiên mọi ủng hộ qua hình thức cúng dường. Viên Giác xin chân thành cảm tạ.
- Ủng hộ hiện kim cho Viên Giác. Quý vị sẽ nhận được biên nhận theo sự yêu cầu để làm đơn xin quân bình thuế lương bổng hoặc lợi tức hằng năm.
- Những tư tưởng của tác giả được đăng và trích đăng trên báo Viên Giác không nhất thiết là lập trường của tờ báo và Ban Biên Tập. Tác giả chịu hoàn toàn trách nhiệm về nội dung bài viết của mình.

Mọi sự ủng hộ tịnh tài xin gửi qua trương mục:

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e.V.
Bic : DEUTDEDBHAN
IBAN : DE22 2507 0024 0870 1633 00
Deutsche Bank Hannover
Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e.V. **(C.V.B.D)**

Mục Lục — Trang

- Thư Tòa Soạn 1
- Điếu văn của GH/PGVN/TN Âu Châu tưởng niệm giác linh HT. Trưởng Lão Thích Như Huệ. 2

• Tôn Giáo
- Sự tích Quán Thế Âm Bồ Tát (Tuệ Minh Đạo) 3
- Thơ Đường - Cảm Ngộ *(Thơ: HT. Thích Như Điển dịch))* 4
- Ngắm trăng Lăng Già (TT. Thích Nguyên Tạng) 5
- Làm Mẹ với tấm lòng của Phật (Hoang Phong) 8
- Câu chuyện của bé đi tìm Mẹ... (Đại Kỷ Nguyễn) 12
- Những con mắt buồn phiền, xin cấy lại niềm tin ... (Thái Công Tụng) 15
- Trúc Lâm một chiều mưa nặng hạt tại Houston, Texas (HT. Thích Như Điển) 18

• Chủ Đề - Văn Học Nghệ Thuật
- Vu Lan gợi nhớ (Diệu Hiền NTK) 21
- Mẹ ơi? đừng khóc (Thẩm Nguyễn) 22
- Cuốn sổ nợ đặc biệt của Mẹ kế (Thu Hương) 26
- Trường hận ca (Lý Phách Mai) 27
- Lòng hiếu thảo (An Tiêm Mai Lý Cang) 28
- Người chị - Người Mẹ (Thanh Phụng) 31
- Vết thương *(Thơ: Hương Giang)* 33
- "Người Vợ" là một vĩ nhân (Tràm Cà Mau) 34
- Thanh âm vi diệu *(Thơ: Tuệ Nga)* 38
- Chuyện vợ chồng (DVM Nguyễn Thượng Chánh) 39
- Hỡi cô tát nước... (Nguyễn Thùy) 41
- Đóa hoa hồng nhung đỏ (Song Thư LTH) 44
- Giữa hai làn sóng (Thi Thi Hồng Ngọc) 49
- Dr. Rupert Neudeck sống thanh đạm, hành động cao cả (Nguyễn Hữu Huấn) 53
- Kể chuyện đi thăm cụ Hermann Hesse (Nguyên Đạo Văn Công Tuấn) 60
- Nguyện lời tiễn biệt ân nhân *(Thơ: Võ Đại Tôn)* 64
- Giải vô địch bóng đá Âu Châu 2016 (Giám Biên Ngô Văn Phát) 65
- Khóa PP thường niên GĐPT Đức (Thị Thiện PCH) 68
- Cá chết Đảng lời to *(Thơ: Trần Thế Thi)* 69
- Thảm họa môi trường (Hương Cau-Quảng Trực) 71

• Giới thiệu sách mới xuất bản: Phù Vân phụ trách
- Nước Úc Trong Tâm Tôi của HT. Thích Như Điển 74

• Tin Phật Sự (Phù Vân phụ trách) 75
• Tin Việt Nam (Quảng Trực phụ trách) 76
• Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng (Đại Nguyên phụ trách) 79
• Tin Nước Đức (Lê Ngọc Châu phụ trách) 83
• Tin Thế Giới (Quảng Trực phụ trách) 86

• Phân ưu - Cáo phó - Cảm tạ - Thông báo – Tìm bạn 25, 70, 82, 85

• Hộp Thư Viên Giác - Phương Danh Cúng Dường 90

Hình Bìa: Vu Lan - Lên Chùa lễ Phật (Tranh: họa sĩ CAT Đơn Sa - Hoa Kỳ)

• Cáo lỗi: Vì số trang báo có giới hạn nên các bài của quý văn thi hữu gửi đến và mục phương danh cúng dường không thể đăng hết trong kỳ nầy được. Chúng tôi sẽ lần lượt tiếp tục đăng trong các kỳ báo tới. Xin thành thật cáo lỗi cùng quý vị.

• Báo Viên Giác

https://tieulun.hopto.org